

ครั้งที่ ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ
วันอังคารที่ ๒๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สภารับรองในคราวประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ

ครั้งที่..... วัน.....เดือน..... พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ

ครั้งที่ ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

วันอังคารที่ ๒๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

- รับทราบการหาทางช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติแผ่นดินไหว

ณ สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล

๑

ผู้อภิปราย

- นางสาวอ่อนอุษา ลำเลียงพล

๒, ๑๑

- นางจุรี วิจิตรวาทการ

๓

- นางเตือนใจ สินธุฉนิก

๓, ๑๓

- นางสาวอรพินทร์ วงศ์ชุมพิศ

๔

- นายฐิติ วุฑฒิโกวิทย์

๕, ๑๕

- นายจุมพล รอดคำดี

๕

- นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร

๕

- นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์

๗

- นายเกริกไกร จีระแพทย์

๗, ๑๐

- พลเอก พอพล มณีรินทร์

๘, ๑๑

- นายอดิศักดิ์ ภาณุพงศ์

๑๒

- นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

๑๖

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

ไม่มี

๑๕

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๓.๑ เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการปฏิรูป
การเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและบริการ

วาระที่ ๑๕ การสร้างสังคมผู้ประกอบการ

(เลื่อนมาจากการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘)

๑๕

ผู้อภิปราย

- นายเกริกไกร จีระแพทย์ ๑๖, ๑๐๔
- นางอัญชลี ชวนิชย์ ๒๑
- นายมนู เลียวไพโรจน์ ๔๓
- นายไพบูลย์ นลินทรางกูร ๕๓
- นายชิงชัย หาญเจนลักษณ์ ๕๖
- นายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์ ๕๘
- นายสุทัศน์ เศรษฐ์บุญสร้าง ๖๑
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณรงค์ พุทธิชีวิน ๖๓
- นายชาติ เจริญสุข ๖๕
- นางประภาศรี สุนันทบุตร ๖๗
- นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ ๖๘
- นายอลงกรณ์ พลบุตร ๗๑
- นายอำพล จินดาวัฒนะ ๗๒
- นายวิบูลย์ คูทรัพย์ ๗๔
- นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์ ๗๖
- นางสาวภรณ์ บัวสาย ๗๘
- นายชูชาติ อินสว่าง ๘๒
- พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ ๘๔
- นายสายัณห์ จันทร์วิภาสวงศ์ ๘๖
- ศาสตราจารย์ชัชชาติ เทพธรรานนท์ ๘๘

- ศาสตราจารย์พิเศษกิติพงษ์ อรุณีพัฒน์พงศ์	๙๐
- นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์	๙๓
- นางกัญญ์รัฐญาณ์ ภู่วาสดี	๙๕
- ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิรธรานนท์	๙๗
- นางสาวอ่อนอุษา ลำเลียงพล	๑๐๑

๓.๒ เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการปฏิรูป

กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

วาระที่ ๖ กิจการตำรวจ	๑๐๖
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายเสรี สุวรรณภานนท์	๑๐๘, ๑๖๙, ๑๘๓
- พลเรือเอก พระจุนด์ ตามประทีป	๑๑๑
- นายอมร วาณิชวิวัฒน์	๑๑๗, ๑๗๑
- พลตำรวจเอก จรัมพร สุระมณี	๑๒๗
- นายมานะ สิมมา	๑๓๕
- พลตำรวจตรี วิชัย สังข์ประไพ	๑๔๑
- พันตำรวจเอก วิรุฒม์ ศิริสวัสดิบุตร	๑๔๙
- นางปรียาภัทร์ สมใจ	๑๕๗
- นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์	๑๕๙
- พลตำรวจโท อาจิณ โชติวงศ์	๑๗๑
- พลเอก เอกชัย ศรีวิลาศ	๑๘๑, ๑๘๒
- นายประสาร มฤคพิทักษ์	๑๘๒
- นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	๑๘๓
- นายวันชัย สอนศิริ	๑๘๔
- นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์	๑๘๖, ๑๘๗
- นายบัญชา ประมิตต์นาถ	๑๘๖, ๑๘๘, ๑๙๒

- นายสุชาติ นวกวงษ์		๑๘๗
- นายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ		๑๘๘, ๑๙๒
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม		๑๘๙
<u>ผู้อภิปราย</u>		
- นายวิวรรณ แสงสุริยะฉัตร		๑๙๐
- นายประทวน สุทธิอำนาจเดช		๑๙๐, ๑๙๑
- นายมนู เลี้ยวไพโรจน์		๑๙๑
ผลการลงมติพิจารณารายงานของคณะกรรมการธิการ		
ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม		๑๙๑
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา	ไม่มี	๑๙๒
ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่	ไม่มี	๑๙๒
ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ		
คณะกรรมการปฏิรูปทรัพยากรธรรมชาติ		
และสิ่งแวดล้อม ขอขยายระยะเวลาการดำเนินงานออกไปอีก ๓๐ วัน		
ตามข้อบังคับการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๗ ข้อ ๙๙		๑๙๓
แบบรายงานการตรวจแก้ไขรายงานการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ		

รายงานการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ
ครั้งที่ ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ
วันอังคารที่ ๒๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๘
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๓๗ คน

(เนื่องจาก นายเทียนฉาย กีระนันทน์ ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ และ ศาสตราจารย์บวรศักดิ์ อุวรรณโณ รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ตีตราชการ นางสาวทัศนาศุ บุญทอง รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : สวัสดีค่ะ เรียนท่านสมาชิก ขณะนี้สมาชิกลงชื่อมาประชุมจำนวน ๑๖๒ ท่าน ครบเป็นองค์ประชุมแล้ว ดิฉันขอดำเนินการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติค่ะ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ท่านสมาชิกคะ ดิฉันมีเรื่องจะขอหารือท่านสมาชิกในเรื่องการหาทางช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติแผ่นดินไหว ณ สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล ตามที่ได้เกิดภัยพิบัติแผ่นดินไหวอย่างรุนแรงที่สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล ในวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๘ ทำให้เกิดการบาดเจ็บและสูญเสียชีวิต รวมทั้งมีทรัพย์สินเสียหายเป็นจำนวนมาก และต้องการความช่วยเหลือโดยด่วน ซึ่งท่านทั้งหลายก็คงจะทราบอยู่แล้ว ทั้งนี้ท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติได้แจ้งสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติเพื่อขอความร่วมมือบริจาคสิ่งของเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากเหตุการณ์ดังกล่าวไปครั้งหนึ่งแล้วเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๘ ที่ผ่านมา ซึ่งขณะนี้ท่านประธานได้มอบหมายให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาปฏิรูปแห่งชาติรับแจ้งการบริจาคจากสมาชิกที่ศูนย์รับฟังความคิดเห็นสภาปฏิรูปแห่งชาติ บริเวณทางเข้าอาคารรัฐสภา ๑ อนุสาวรีย์ประชาธิปไตยเป็นของเครื่องใช้ ยารักษาโรคซึ่งก็เป็นสิ่งจำเป็น เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่เราจะช่วยบรรเทาทุกข์ให้กับผู้ประสบภัยพิบัติเหล่านี้ได้บ้าง การบริจาคเป็นเงินจะเป็นอีกแนวทางหนึ่งซึ่งประเทศผู้รับสามารถไปจัดหาซื้อของที่ตรงกับความต้องการและความจำเป็นได้มากยิ่งขึ้นดิฉันจึงใคร่ขอหารือ

จากท่านสมาชิกว่าท่านจะมีความเห็นอย่างไรหากจะขอบริจาคจากท่านสมาชิกเป็นเงินด้วย
ดิฉันขอให้ท่านแสดงความเห็นในเรื่องนี้เพื่อเราจะได้หาแนวทางที่ตกลงกันว่าเราจะดำเนินการ
อย่างไรคะ ขอเชิญค่ะ

นางสาวอ่อนอุษา ลำเลียงพล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพค่ะ ดิฉัน
อ่อนอุษา ลำเลียงพล สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติค่ะ ก่อนอื่นดิฉันเห็นว่าทุก ๆ ท่านคงจะต้อง
รู้สึกเสียใจแล้วก็เห็นใจกับการสูญเสียที่ยิ่งใหญ่ครั้งนี้กับผู้ประสภภัยพิบัติในครั้งนี้ที่ประเทศเนปาล
แล้วก็ดิฉันเห็นด้วยที่สภาปฏิรูปแห่งชาติจะต้องช่วยกันให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่
แล้วก็ทันทีด้วยค่ะ ดิฉันได้เกี่ยวข้องกับคณะทำงานที่มีท่านประธานคือท่านรองประธานพัฒนา
เป็นผู้ดำเนินงานในเรื่องนี้กับคณะทำงาน ท่านเอกชัยแล้วก็อีกหลาย ๆ ท่าน แล้วดิฉันคิดว่า
ขอเสนอว่าถ้าเราในฐานะสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติช่วยกันบริจาคเงินคนละ ๒,๐๐๐ บาท
โดยที่หักจากบัญชีธนาคารกรุงไทยที่เป็นบัญชีเงินเดือนของพวกเราก็ได้ แล้วก็อีกข้อหนึ่ง
ที่ดิฉันอยากจะเสนอ ดิฉันคิดว่าน่าจะจะมีบัญชีที่เราเปิดขึ้นเพื่อที่จะให้ผู้ที่ต้องการบริจาคผ่าน
สปช. ด้วย ดิฉันได้ลองเสนอท่านเอกชัยแล้วก็ท่านรองประธานพัฒนาว่าให้ชื่อว่าบัญชี สปช.
น้ำใจสู้เนปาล ดิฉันคิดว่าการที่เราทำตรงนี้เพื่อที่เราจะลงเงินไปก่อนอาจจะบริจาคแล้วก็
ถ้าเราทำกันได้ที่ทันทีก็จะเกิดขึ้นเลยโดยที่ท่านประธาน ท่านรองประธาน แล้วก็กลุ่ม สปช.
นำไปมอบให้กับท่านทูตได้เลยที่กระทรวงการต่างประเทศ แล้วเงินก็จะนำไปซื้อสิ่งของ
ที่มีความจำเป็นได้ทันที ในขณะที่เดียวกันดิฉันก็ได้รับฟังความคิดเห็นจากคนข้างนอกที่เขา
อยากจะร่วมบริจาคแล้วไม่ทราบว่าจะไปทางไหน ตอนนี้ก็เห็นมีอยู่ในหลาย ๆ หน่วยงาน
และนอกจากนี้ดิฉันคิดว่าเป็นภาพลักษณ์ที่ดีของทาง สปช. ด้วย ดิฉันได้คุยกับ
ท่านนายกสมาคมมีเดีย (Media) แล้ว -----

ซึ่งกำลังจะเดินทางไปกับขออนุญาตเเย่นาม คุณประวิทย์ มาลีนนท์ ซึ่งก็คงจะไม่ได้มีข้อรังเกียจอันใดที่จะมีตัววิ่งในรายการเรื่องเล่าเช้านี้ ในการบริจาคเงิน แล้วก็ให้มีการร่วมบริจาคจากประชาชนทั่วไปด้วยค่ะ ก็ขอแสดงความคิดเห็นเท่านี้ค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ค่ะ
ขอขอบพระคุณค่ะ ขอเชิญท่านจรี วิจิตรวาทการ ค่ะ

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ ดิฉันเห็นด้วยกับคุณอ่อนอุษาทุกประการเลยว่าเป็นเรื่องที่ดีที่เราจะทำการอย่างไร เพียงแต่จากงานวิจัยที่เคยทำตอนเกิดสึนามิในประเทศไทยกับประเทศศรีลังกาช่วงนั้น พบว่าของที่นำไปให้กับประชาชนบางครั้งไม่ได้ตระหนักถึงความต้องการของผู้หญิง อย่างเช่น ผ้าอนามัยที่เขาต้องใช้ ผ้าถุงที่ต้องนุ่งหรือว่านมสำหรับเด็กทารก เพราะฉะนั้นในการที่เราให้ครั้งนี้อาจจะระบุน่าพยายามนึกถึงความจำเป็น ความต้องการของผู้หญิงและเด็กด้วย ขอบคุณค่ะ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านเตือนใจ สินธุฉนิก ค่ะ

นางเตือนใจ สินธุฉนิก : กราบขอบพระคุณท่านประธานคะ ดิฉันนางเตือนใจ สินธุฉนิก สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ หมายเลข ๐๘๔ สาขาสื่อสารมวลชน ขออนุญาตกราบเรียนเพิ่มเติมว่าดิฉันเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งสำหรับเรื่องดำริของทางท่านรองประธานทัศนาศุและท่านประธาน พร้อมกับทีมงานของฝ่ายสตรีเราน่าจะมีการอนุมัติในที่ประชุมนี้ที่จะตัดเงินเดือนของเรา ๒,๐๐๐ บาท เพื่อจะช่วยเหลือเป็นอันดับแรกก่อนอย่างไรก็ตามดิฉันก็อยากจะขออนุญาตเรียนเสนอท่านประธานดังนี้ค่ะว่า เมื่อสักครู่ท่านประธานอ่อนอุษาได้เป็นประธานประชุมคณะกรรมการวิสามัญประชาสัมพันธ์เพื่อการปฏิรูป และดิฉันก็ได้นำเสนอต่อที่ประชุมและที่ประชุมก็ได้เห็นชอบในหลักการที่จะขอเสนอต่อที่ประชุมนี้ เนื่องจากท่านรองอธิบดีจำลอง สิงโตงาม ซึ่งเป็นรองอธิบดีของกรมประชาสัมพันธ์ และคุณสื่อโทรทัศน์ของเราทั้งหมดได้มาร่วมประชุมด้วย ก็คือต้องการที่จะจัดรายการพิเศษทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยในเครือข่ายทั้งหมดพร้อมกันทั่วประเทศ โดยขอความร่วมมือทางสถานีวิทยุโทรทัศน์อื่น ๆ ซึ่งอาจจะเกี่ยวสัญญาณ เช่นทางทีจีเอ็น (TGN) ที่จะมีการระดมที่จะจัดรายการพิเศษเพื่อหาเงินช่วยทางพี่น้องในประเทศเนปาลด้วย แม้ว่าทางรัฐบาลได้ดำเนินการไปแล้ว โดยท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ท่านหม่อมหลวงปนัดดา ดิสกุล ทางช่อง ๕ อย่างที่เราได้ทราบกันอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม ดิฉันคิดว่า ถ้าทาง สปช. เราหนุนอีกแรงหนึ่งโดยที่จะสามารถดำเนินการนั้นก็เป็นการร่วมมือกับกรมประชาสัมพันธ์ โดยใช้สื่อของกรมประชาสัมพันธ์ ไม่เสียค่าใช้จ่าย ค่าเวลาแต่อย่างใดทั้งสิ้น โดยคณะของเราพร้อมทั้งความร่วมมือของทางด้านคณะกรรมการอาชญากรรมด้านศิลปวัฒนธรรม แล้วก็งานของเราเองด้วยก็จะเป็นการเสนอรายการพิเศษที่จะหาเงินมาอีกทางหนึ่งช่วยพี่น้องในประเทศเนปาลซึ่งดิฉันคิดว่าขณะนี้ยอดผู้เสียชีวิตพุ่งขึ้นไปเป็น ๕,๐๐๐ คน เกือบ ๖,๐๐๐ คนแล้ว ดังนั้นยังมีเงินไปช่วยเหลือมากเท่าไรโดยยึดหลักอย่างที่ท่านอาจารย์จूरิบอกก็คือคำนึงถึงเด็กและสตรีด้วยนั้น ก็น่าจะเป็นเรื่องดีต่อสภาพภูมิรัฐแห่งชาติของเรา แล้วก็ต่อประเทศไทย ในนามของสภาพภูมิรัฐแห่งชาติด้วยค่ะ ขออนุญาตกราบเสนอค่ะ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาพภูมิรัฐแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณมากค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านอรพินท์ วงศ์ชุมพิศ แล้วก็ตามด้วยท่านฐิติ วุฒิโกวิทย์ ค่ะ
ขอเชิญท่านอรพินท์ค่ะ

นางอรพินท์ วงศ์ชุมพิศ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพค่ะ ดิฉัน อรพินท์ วงศ์ชุมพิศ ดิฉันคิดว่าพวกเราดำริกันเรื่องที่จะส่งความช่วยเหลือไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเงินหรือเรื่องสิ่งของไปให้ทางประเทศเนปาลตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้ว เกรงว่าวันนี้ผ่านมา ๒-๓ วัน แต่ก็ยังไม่สายเกินไป ดิฉันเห็นด้วยว่าจะให้มีการหักบัญชี แต่ก็ยังคิดว่าบางคนอาจจะอยากบริจาคมากกว่านั้น บางทีเราอาจจะเสนอให้ตัดบัญชีขั้นต่ำ ถ้าทุกคนเห็นชอบ ส่วนใครต้องการบริจาคเพิ่มเติมก็ให้เพิ่มเติมต่างหากเป็นรายบุคคลได้ค่ะ แล้วก็แล้วแต่ท่านประธานว่าจะไปจัดซื้อของอะไรบางอย่างอย่างที่ท่านจूरิปูตว่า ขอประทานโทษ อาจจะเป็นของจำเป็นสำหรับคนทางนั้น คนที่จัดไปอาจจะไม่ได้ครอบคลุมถึงค่ะ ขอขอบคุณมากค่ะ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาพภูมิรัฐแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอเชิญท่านฐิติ วุฒิโกวิทย์ ค่ะ ขอเชิญค่ะ

นายฐิติ วุฑฒิโกวิท : คาดว่าใช้เงินดีที่สุดครับ เพราะว่า เป็นแก้วสารพัดนึก ถ้าเราจะเอาอย่างอื่นมันก็คงจะไม่ว่าต้องการอะไรนะครับ เพราะว่าเงินเป็นแก้วสารพัดนึก ผมว่าหักเป็นเงินเดือนไปนี้ จะเป็นให้มากให้น้อยแต่ผมว่ากำหนดทางที่เมื่อสักครู่นี้ว่า ท่านที่ปรึกษาหารือคนแรกนั้นนะครับ ๒,๐๐๐ บาทนั้นถือว่าเป็นขั้นต้น แล้วใครจะให้มากเท่าไรนั้นเราไม่ได้ห้าม เงินแค่ ๒,๐๐๐ บาทนะครับ ขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านอาจารย์จุมพล รอดคำดี ค่ะ

นายจุมพล รอดคำดี : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยทุกอย่างตามที่ทุกท่านที่ได้เสนอมานี้ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมเคยมีประสบการณ์ก็คือว่าการช่วยเหลือในระยะแรกจะมีคนที่ให้การช่วยเหลือนี้มาก แต่ระยะยาวนี้จะมีปัญหาสำหรับผู้ที่ได้รับบุขกภัย หรือว่ารับภัยพิบัติต่าง ๆ นี้ เราจะทำอะไรได้อย่างไรบ้างนะครับว่าในแง่ของการช่วย มันควรจะช่วยกันเป็นระยะใหม่ หรือว่าจะแบ่งอะไร อย่างไรใหม่ พุดง่าย ๆ ว่า เงินหรือว่า สิ่งของต่าง ๆ ที่ให้ไปในระยะแรกก็จะเป็นส่วนหนึ่งกับอีกส่วนหนึ่งเป็นระยะที่ ๒ แต่อันนี้ ก็เป็นเพียงแค่ว่าผมมองเห็นนะครับว่าปัญหาที่เกิดขึ้น การช่วยเหลือจึงจะหลั่งไหลมาจากทั่วโลก แต่สิ่งที่มีปัญหาต่อไปก็คือว่าสิ่งที่เอามาให้มันบางทีมันก็ถูกเก็บทิ้งเอาไว้หรือว่าแจกจ่ายไปไม่ทันอะไรต่าง ๆ นี้ เห็นอยู่บ่อย ๆ นะครับ ประเด็นตรงนี้ผมก็ไม่แน่ใจว่าเรามีภาระหน้าที่ที่จะต้องทำอย่างนั้นหรือเปล่า แต่สิ่งของทั้งหลายที่เห็นที่ส่งกันไปก็น่าเสียดาย ที่มันไม่สามารถที่จะแจกจ่ายได้ทันแล้วก็เสียไปก็เยอะนะครับ ผมอยากให้ถึงมือของผู้ที่เคราะห์ร้ายทั้งหลาย โดยเฉพาะเด็ก เยาวชน สตรี ที่เห็นในภาพข่าวต่าง ๆ มานี้ น่าสงสารมากนะครับ ซึ่งลำพังผู้ใหญ่เอง ก็อาจจะพยายามต่อสู้ เอาตัวรอดได้ แต่เด็กกับสตรีนี้ หรือเยาวชน ผมเห็นว่าค่อนข้างจะ เคว้งคว้างแล้วก็ไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควรนะครับ ผมก็อยากจะฝากเอาไว้เฉย ๆ ครับ ขอบคุณครับ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอบพระคุณมากค่ะอาจารย์คะ ต่อไปขอเชิญท่านอาจารย์วิวัฒน์ ศัลยกำธร ค่ะ

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร : ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ ผมอยากขออนุญาต นำเสนออีก ๒ เรื่องด้วยกัน เรื่องแรก ความพยายามในกลุ่มพวกเรา ๑๐ กว่าคน ๒๐ คน ที่พยายาม ที่จะประสานระดมความช่วยเหลือขณะนี้ เห็นน้ำใจทั้งคณะแพทย์ฉุกเฉิน

ที่เตรียมพร้อมเต็มที่ แล้วก็ข้าวของ น้ำอะไรหลาย ๆ อย่างนี้เตรียมพร้อมเลย แต่ว่าข้อเท็จจริงวันนี้คือการเดินทางลำบากมาก เมื่อเช้านี้ได้หารือกับท่านทูตอดีศักดิ์ท่านก็บอกว่าทูตไทยนี้บินไปแล้วก็ลงไม่ได้ ต้องไปลงพื้นที่ใกล้เคียง เพราะฉะนั้นการขนส่งของอาจจะเป็นภาระหนักอยู่พอสมควรตอนนี้ ขณะนี้ก็พยายามที่จะประสาน ส่วนหนึ่งองค์กรที่มีเครือข่ายอยู่ทั่วโลกที่จะระดมความช่วยเหลือเข้าไปได้ก็มีอีกองค์กรหนึ่งคือกาชาด นอกจากรัฐบาลไทยแล้วก็ยังมีกาชาดไทยซึ่งจะมีความเชื่อมโยงกับกาชาดสากลก็จะระดมคนเข้าไปช่วยเหลือทั้งข้าวของ แต่ว่าการเดินทางค่อนข้างยากมาก เครื่องบินการบินไทยที่บินไปลงก็ลงไม่ได้เนื่องจากภูมิประเทศยากแล้วก็ยังเจออากาศปิดอีก ก็ต้องไปลงพื้นที่อื่น แล้วก็การขนส่งทุกประเทศก็อัดลงไปแน่น สนามบินเล็กมาก เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องที่ยากพอสมควรแต่ว่าน้ำใจที่จะส่งของไปนี้ก็ถือว่ามากมาย แล้วก็เงินนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะฉะนั้นเห็นด้วย เมื่อขนส่งของไปยากก็น่าจะช่วยไปเป็นเงินให้กับหน่วยงาน ผมคิดว่าถ้าเราช่วยได้ทั้ง ๒ ทางเลย ทั้งรัฐบาลด้วยซึ่งก็พยายามที่จะหาทางเอาเครื่องบินไปลง แต่ก็ต้องพึ่งการบินไทยเป็นหลัก แล้วก็จะมีกาชาดไทยนี่ละครับ ผมทราบข่าวว่าสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ท่านก็ลงมาดูแลเรื่องนี้ ก็ให้ความสำคัญเรื่องนี้มากถ้าทาง สปช. จะได้กรุณาสนับสนุนไปที่กาชาดด้วยก็จะเป็นประโยชน์อีกทางหนึ่งครับ สำหรับ สปช. เองนี้ ผมคิดว่าในสถานการณ์นี้คงเป็นปัญหาที่ต้องช่วยแก้ไขกันอีกยาวนาน แล้วก็ น่าจะมีคณะกรรมการขึ้นสักชุดหนึ่ง -----

ซึ่งท่านที่มีประสบการณ์ในเรื่องนี้ก็จะได้อาสามาช่วยกันวางแผนแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ผมคิดว่ามันคงต้องทำยาวทีเดียวล่ะว่าปัญหา คือขณะนี้กองทัพก็พยายามจะส่งหน่วยกู้ภัยเข้าไปช่วยในพื้นที่ที่จะเป็นไปได้ก่อน แต่ที่สำคัญคืองานนี้คิดว่าเป็นเรื่องที่ต้องช่วยระยะยาว นอกจากที่จะให้คณะทำงานชุดนี้ได้วางแผนที่จะระดมความช่วยเหลือระยะยาวแล้ว ผมคิดว่าก็เป็นโอกาสที่ดีที่จะวางแผนเตรียมการศึกษาว่าจะมีภัยพิบัติอะไรที่เกิดในบ้านเรา ก็ถือโอกาสใช้สถานการณ์นี้เป็นอุทาหรณ์ที่จะทำการศึกษาแนวทางที่จะปฏิรูป หรือจะเตรียมพร้อมสำหรับรองรับภัยพิบัติในบ้านเรา โดยเฉพาะประชาชนที่อยู่ในแต่ละพื้นที่ ถ้าได้รับการฝึกฝน ได้รู้เหตุการณ์ล่วงหน้า ได้มีการเตรียมการฝึกที่จะเผชิญเหตุ และที่สำคัญคือหลังเหตุการณ์ผ่านไปแล้วเราจะฟื้นฟูอย่างไรก็จะเป็นประโยชน์อย่างสูงครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นางสาวทัศนาศนา บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบพระคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านทรงชัย วงศ์สวัสดิ์ ค่ะ

นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ทรงชัย วงศ์สวัสดิ์ ขออนุญาตได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีภัยพิบัติที่ประเทศเนปาล ก็เป็นที่น่าเสียใจกับผู้ที่ประสบเคราะห์กรรม กระผมเห็นว่าการช่วยเหลือที่พวกเราได้เคยพูดคุยกันผ่านทางไลน์ (Line) ก็ดี ในที่สาธารณะก็ดีนั้น ผมฟังข่าวเมื่อวานว่าวันนี้ทางรัฐบาลจะจัดรายการส่งใจช่วยประเทศเนปาล ทางช่อง ๕ กระผมอยากใคร่ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นว่าเงินที่เราตั้งใจที่จะส่งไปช่วยเหลือที่ประเทศเนปาลนั้นผมเองเห็นว่าเพื่อเป็นการแสดงออกของคนไทยทั้งชาติ เราน่าที่จะร่วมกับรัฐบาล โดยในวันนี้อาจจะขอให้ท่านประธานเทียนฉายได้นำเงินที่เรา ร่วมกันบริจาคไปมอบผ่านทางรัฐบาลในรายการช่อง ๕ เพื่อเป็นการส่งเสริมแล้วก็เป็นการจูงใจให้กับพี่น้องประชาชนได้เห็นความร่วมมือของคนไทยทั้งชาติในการแสดงออกถึงภาวะที่เกิด โศกนาฏกรรมกับพี่น้องชาวเนปาลในครั้งนี้ครับ ผมขออนุญาตนำเสนอเพียงเท่านี้ครับ ขอขอบพระคุณครับท่านประธาน

นางสาวทัศนาศนา บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณมากค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านเกริกไกร จีระแพทย์ ค่ะ

นายเกริกไกร จีระแพทย์ : ท่านประธานที่เคารพครับ สั้น ๆ นะครับ ผมคิดว่าเราคงต้องตัดสินใจเร็ว นะครับ ส่วนจะเท่าไรนั้นผมคิดว่าไม่เป็นปัญหาอะไร ถ้าจะหักบัญชี ก็แสดงความยินยอมกันทุกคน ใครต้องการที่จะให้มากกว่านั้นก็ไปที่อีกบัญชีหนึ่ง ผมว่าจะได้จบเรื่อง

ผมมีข้อสังเกตคือประเทศเนปาลนี้เป็นประเทศที่เข้าหายากมาก เพราะฉะนั้นขณะนี้ทางรถมันจะผ่านประเทศอินเดีย ประเทศบังกลาเทศอะไรก็แล้วแต่มันมีปัญหาตรงนี้มากเลย เพราะฉะนั้นเราอย่าไปมุ่งหวังในเรื่องของสิ่งของมันจะไม่ทันกาล ให้กาชาดเขาทำดีกว่า เรื่องสิ่งของต่าง ๆ เพราะฉะนั้นถ้าเราอยากจะให้ให้เป็นเงินครับ แล้วก็ให้เร็วด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ค่ะ
ท่าน พลเอก พอพล มณีรินทร์ ค่ะ

พลเอก พอพล มณีรินทร์ : ขออนุญาตท่านประธานครับ เพื่อนสมาชิกครับ ผมขออนุญาตเรียนให้ทราบว่าเมื่อวานนี้มีการประชุมกันที่กระทรวงการต่างประเทศนะครับ เมื่อวันที่ ๒๗ แล้วก็ได้นำเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้สั่งการให้ท่าน พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ นำเข้า ครม. ในวันนี้ ซึ่งประกอบไปด้วยว่าในเช้าวันนี้เมื่อเวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกาที่กองทัพอากาศจัดเครื่องบินซี ๑๓๐ (C130) ของกองทัพอากาศที่จะนำสิ่งอุปกรณ์และบุคคล ซึ่งประกอบด้วยบุคลากรทางการแพทย์ ๑๗ นาย พร้อมด้วยทั้งการจัดตั้งโรงพยาบาลภาคสนาม ซึ่งจัดจากกองทัพบก ข้าว น้ำดื่ม อาหารแห้งจัดจากกระทรวงพาณิชย์ ผ้าห่มและน้ำดื่ม -----

จากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของกระทรวงมหาดไทยนะครับ อุปกรณ์ปฐมพยาบาล เวชภัณฑ์จากกระทรวงสาธารณสุขแล้วก็กองทัพบกนะครับ เนื่องจากว่าการรับสิ่งของที่ปลายทางนั้นลำบากมากตามที่ท่านผู้มีเกียรติ ท่านสมาชิก สปช. ได้อภิปรายไปแล้วนะครับ จึงสั่งการให้สำนักงานเอกอัครทูตมารับของไปแล้วไปเก็บของไว้ที่สถานทูตนะครับ ซึ่งบุคคลที่จะเดินทางไปด้วยเครื่องบินทีจี (TG) การบินไทยนั้น ก็จะประกอบด้วย น่าจะเป็นบุคลากรจากกระทรวงสาธารณสุขอีก ๔ ท่าน แล้วก็ฝากสิ่งของไปกับเครื่องซี ๑๓๐ ในเบื้องต้นกองทัพไทยจะเป็นหน่วยรับรวบรวมความช่วยเหลือ แต่หลังจากที่ ครม. อนุมัติงบแล้วกระทรวงมหาดไทยจะเป็นผู้ดูแลโดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แล้วก็สั่งการว่าหน่วยงานอื่นที่พร้อมเดินทางในช่วงต่อไปคือหน่วยพิสูจน์อัตลักษณ์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แล้วก็ทีมแพทย์จากกระทรวงสาธารณสุขรวมทั้งโรงพยาบาลมหิตล ซึ่งนี่คือสิ่งที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้สั่งการแล้วก็เมื่อเข้าได้เดินทางไปแล้วในระลอกแรกนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : สมาชิกก็ได้ให้ความเห็นกันพอสมควรแล้วละ เรามียุ่ ๒-๓ ประเด็นด้วยกัน ดิฉันจะขอเรียนย้ำว่า เรื่องของการบริจาคเงินจากสมาชิกมีข้อเสนอ คือการบริจาคท่านละ ๒,๐๐๐ บาท จากที่สมาชิกเสนอมา แล้วก็บอกว่าขอให้หักจากบัญชีค่าตอบแทนของสมาชิกเอง อันนี้ผู้อภิปรายหลังจากการเสนอนี้ก็ไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่น จะมีใครเห็นเป็นอย่างอื่นที่มันนอกเหนือจาก ๒,๐๐๐ บาทนั้น ก็คือว่าหากใครประสงค์จะบริจาคมากกว่านั้นก็ยังสามารถจะแจ้งความจำนงได้ต่อไปอันนั้น เพราะฉะนั้นดิฉันจะขอเป็นความเห็นร่วมของเราเลยได้ไหมว่าเรามีความเห็นร่วมกันว่า การบริจาคเป็นเงินนั้นเป็นสิ่งจำเป็น แล้วก็การขนย้ายก็ง่ายสุดแล้ว รวดเร็วด้วย เรามีความเห็นร่วมกันว่าเราจะบริจาคท่านละ ๒,๐๐๐ บาท โดยหักจากบัญชีค่าตอบแทน สำหรับท่านที่ประสงค์จะบริจาคเกินกว่านี้เราก็ค่อยแจ้งความจำนงเพิ่มเติมได้

ทีนี้ในเรื่องถัดไปก็คือ สำหรับเรื่องของสิ่งของที่บริจาคนั้นเรายังรับอยู่ ข้อเสนอของสมาชิกก็คือให้มอบกับสภาฯ ไทย ซึ่งในขณะนี้ก็เป็นหน่วยที่จะลำเลียงไปโดยวิธีใดก็ตามซึ่งเขามีภารกิจอยู่แล้ว

ทีนี้ในข้อเสนออันถัดมานี้ก็คือการมอบเงิน มอบเงินยังไม่เป็นที่นั้น มีข้อเสนอแรก บอกว่ามอบกับท่านทูตสหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาลโดยตรง กับข้อเสนอของสมาชิก ท่านถัดมาบอกว่าจะมอบให้กับรัฐบาลผ่านทางรายการในช่อง ๕ ก็ได้ ทีนี้ก็เลยอยากจะถามว่า เราจะมอบโดยวิธีไหนดี คือดิฉันคิดว่าก็ดีทั้ง ๒ ทาง เพียงแต่เราคิดว่าจะเป็วิธีไหน ที่ท่านอยากจะเห็นมากกว่า ก็ขอสักนิดหนึ่งเถอะคะ ท่านกรีกไกรว่าอย่างไร เชิญคะ

นายกรีกไกร จีระแพทย์ : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าเราคงคิดในแง่ของการประชาสัมพันธ์ และคิดว่า สปช. ควรจะมีบทบาทสื่อออกไปถึงสังคม ทั้ง ๒ วิธีดีทั้งนั้นนะครับ แต่ผมคิดว่าถ้าเราเป็นห่วงมาก เราทำแถลงการณ์สักฉบับหนึ่งของ สปช. เขียนว่า สปช. มีความห่วงใยในสิ่งที่เกิดขึ้นในสหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล และอยากจะมีส่วนในการลดความเดือดร้อน แสดงน้ำใจ แล้วก็เราทำอะไรบ้าง ผมคิดว่าหน้าหนึ่งตรงนี้ก็ออกไปได้ ส่วนจะไปที่สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล ท่านทูตคงจะรับแขกและต้อนรับ ท่านทูตคงจะมีภารกิจมากเลย เพราะฉะนั้นถ้าไปผ่านรายการอย่างอื่นของรัฐบาล ผมว่าทำได้ดีครับ ขอขอบคุณครับ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านอื่นละคะ ขอเชิญท่านอีกครั้งหนึ่งคะ เมื่อครู่นี้ต้องขอภัยท่านพลเอก พอพล มาก แต่ว่าอยากจะทราบเรื่องนี้ว่าอยู่บนนี้เวลามองจะมองไม่ชัดหรอกคะ ทีนี้เจ้าหน้าที่เขียนมาให้คะ ดิฉันก็เลยต้องขอภัยท่านคะ ขอเชิญท่านอีกครั้งหนึ่งคะ

พลเอก พอพล มณีรินทร์ : ขออนุญาตท่านประธานครับ คือช่อง ๕ ได้จัดไปแล้วเมื่อคืน ได้เงินไปประมาณ ๔๗ ล้านบาท ทราบมาว่าจะมีการจัดอีกครั้งที่ช่อง ๙ แต่อย่างไรก็ตามไม่ทราบว่าช่อง ๕ จะจัดอีกหรือไม่ เพราะฉะนั้นในช่วงนี้ผมมีความเห็นว่าคุณต้นอาจจะผ่านไปทางรัฐบาลหรือตรงทางอื่นได้ครับผม

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านอ่อนอุษาคะ คือตอนนี้มีข้อเสนอ ตอนแรกท่านอ่อนอุษาเสนอว่าเราอาจจะไปมอบให้กับท่านเอกอัครราชทูตเนปาลประจำประเทศไทย ซึ่งท่านเกริกไกรบอกว่าท่านอาจจะมีการคัดค้านจะยุ่งเหยิงในขณะนี้ แต่มีข้อเสนอของสมาชิกว่าเราอาจจะมอบผ่านรายการที่ทางรัฐบาลจัดที่ช่อง ๕ หรือช่อง ๙ ที่อาจจะจัดขึ้นในเร็ว ๆ นี้ก็ได้อะไรอย่างนี้คะ คือท่านจะมีความเห็นอย่างไรคะ

นางสาวอ่อนอุษา ลำเลียงพล : อย่างที่ดิฉันได้ฟังจากท่านเกริกไกรคะ จริง ๆ ในการที่เราจะทำเรื่องนี้เราทำด้วยใจจริง ด้วยน้ำใสใจจริงของเรา แต่ว่าในเรื่องของการประชาสัมพันธ์มันก็เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องเขียนเป็นข้อความที่แสดงความเสียใจ แล้วก็เอาไปที่ ถ้าท่านเกริกไกรบอกว่าท่านเอกอัครราชทูตเนปาลคงจะยุ่งมาก ๆ ดิฉันก็คิดว่าคงจะเป็นจริงแน่นอนเลย เพราะฉะนั้นถ้าเอาไปร่วมกับทางรัฐบาลก็ไม่ผิดอะไร แล้วเราก็จะมีทิศทางในการประชาสัมพันธ์ต่อไป แต่ดิฉันยังขอยืนยันว่าในเรื่องของการที่จะเปิดบัญชีขึ้นมาครั้งแรกที่ดิฉันพูดว่า ๒,๐๐๐ บาท รวมกัน ๒๕๐ ท่าน ก็เป็น ๕๐๐,๐๐๐ บาทแล้ว แล้วก็ถ้าผู้ใดประสงค์ที่จะให้มากกว่านั้นดิฉันก็ว่าตั้งโต๊ะเลย แล้วก็บริจาคต่อไม่ว่าจะเป็นสิ่งของหรือเงินทอง แต่ว่าในที่สุดแล้วดิฉันคิดว่าเมื่อประชาชนอยากจะมาร่วมกับเราเพราะว่าลึก ๆ ก็คือหลาย ๆ ท่าน ประชาชนบอกว่าจะร่วมกับใครนี้เขาอยากจะมีเชื่อมั่นใจมั่นก็สร้างความน่าเชื่อถือของทาง สปช. ด้วย แล้วก็ความตั้งใจของเราที่จะเป็นตัวกลางที่จะผ่านไปถึงประเทศเนปาล แล้วก็อย่างที่ท่านเตือนใจพูด หลาย ๆ ช่องทางที่เราสามารถที่จะทำประชาสัมพันธ์ต่อไปได้ การประชาสัมพันธ์ไม่ใช่ทำเพื่อหน้าตาของเรา ทำเพื่อที่จะให้ประชาชนเข้ามาร่วมต่อไป เพราะว่าอย่างที่ท่านสมาชิกบางท่านได้พูดแล้วว่ามันจะไม่ได้เริ่มต้นแค่นี้ แต่คงจะต้องมีการสานต่อไปอีกคะ ขอบพระคุณคะ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ดังนั้นการมอบเงินอาจจะไปมอบผ่านรายการของรัฐบาลก็ได้ ถ้าเผื่ออย่างนั้นก็เป็นอันว่า

๑๒

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ปิยาพัชร ๖/๒

เรามีความเห็นพ้องกัน สำหรับเรื่องของการประชาสัมพันธ์ที่จะเขียนเป็นเอกสารอะไรนั้นก็เห็นว่าประชาสัมพันธ์ก็เตรียมการอยู่แล้วค่ะ มีใครอีกไหมคะ ขอเชิญท่านทูตอดีศักดิ์ แล้วก็อาจารย์วิวัฒน์ค่ะ

นายอดีศักดิ์ ภาณุพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม อดีศักดิ์ ภาณุพงศ์ ผมเห็นด้วยกับที่เพื่อน ๆ สมาชิกได้ให้ความเห็นมา แต่สำหรับใจผมแล้วผมเห็นด้วยกับท่านเกริกไกรว่า ในช่วงนี้ไม่ว่าจะเป็นเอกอัครทูตไทยประจำเนปาลหรือเอกอัครราชทูตเนปาลประจำประเทศไทยนั้นภารกิจก็คงจะมาก ผมยังเห็นด้วยกับท่านอาจารย์วิวัฒน์ว่า ถ้าเราจะบริจาคตรงไปยังที่สภาอากาศไทยน่าจะตรงเป้า แล้วก็ได้ผลเร็ว เพราะเนื่องจากว่าสภาอากาศไทยเรานั้นมีเครือข่าย มีช่องทางการติดต่อกับสภาอากาศอยู่แล้ว แล้วก็เป็นผู้ที่เชี่ยวชาญอยู่แล้ว สำหรับทางด้านรัฐบาลนั้นผมเชื่อว่าผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ และชาวไทยทั้งหลายก็คงจะมุ่งตรงที่หน่วยงานของทางรัฐบาลอยู่แล้ว สภาอากาศไทยนั้นผมเชื่อว่ามีความพร้อมในทุกสิ่งทุกอย่างที่จะดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและข้อสำคัญคือจะทราบแน่ชัดว่า สิ่งที่ประชาชนชาวเนปาลผู้ประสบเคราะห์กรรมต้องการอะไร อันนี้ผมว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก แล้วเขาสามารถใช้เครือข่ายนั้นได้อย่างรวดเร็ว เรื่องการประชาสัมพันธ์นั้นผมคิดว่าท่านเพื่อนสมาชิกที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ก็คงจะมองภาพออกแล้วว่าควรจะทำอย่างไร เราอย่าไปเน้นให้ความสำคัญในเรื่องนี้มากเกินไป มันจะกลายเป็นจุดที่เราต้องการประชาสัมพันธ์ท่านคงทราบแล้วละครับว่าทำอย่างไร เพราะฉะนั้นในความคิดของผมคิดว่าเราน่าจะบริจาคเงินผ่านทางสภาอากาศไทยนะครับ และแน่นอนว่าเราสมควรจะตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งเพื่อดำเนินการในเรื่องนี้ ทั้งในปัจจุบัน วางแผนต่อไปในอนาคตและสิ่งที่จะตามต่อไปข้างหน้าครับ ขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ คือเรื่องของเราจะไปให้กับสภาอากาศไทยคะ จบแล้ว แล้วก็เรื่องของเงินนี้เราก็จะมอบผ่านรัฐบาลที่ในรายการของรัฐบาล ที่นี้ในเรื่องของการเปิดบัญชีเพื่อเชิญชวนคนข้างนอก อันนี้ยังไม่ได้ ขอเชิญท่านเดือนใจคะ

นางเดือนใจ สินธุฉนิก : กราบขอบพระคุณท่านประธานคะ เดือนใจ สินธุฉนิก เมื่อสักครู่ดิฉันได้เรียนเสนอต่อท่านประธานและที่ประชุมนี้ว่าด้วยประสบการณ์ที่ดีฉันเป็นลูกหม้อของกรมประชาสัมพันธ์มา ทราบว่าเรามีศักยภาพทำได้ตรงที่ว่าเราสามารถจัดรายการพิเศษซึ่งสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยของกรมประชาสัมพันธ์จะเป็นสถานีเดียวที่มีสถานีในเครือข่ายทั่วประเทศถึง ๑๒ สถานี เรามีศักยภาพที่จะจัดรายการออกอากาศสด โดยจะให้มีการตัดภาพสดมาจากทุกเขตของเราทั้ง ๑๒ สถานีในส่วนต่างจังหวัดที่เขาจะได้มีส่วนร่วมในการที่จะมาแสดงความเห็นใจโดยการมีศิลปะการแสดงพื้นบ้านของเขาหรืออะไรก็แล้วแต่ เป็นรูปแบบในรายการพิเศษ แล้วก็จะเป็นการทำให้พี่น้องประชาชนทั่วประเทศนั้นได้ร่วมในรายการพิเศษซึ่งทางกรมประชาสัมพันธ์โดยสภาปฏิรูปแห่งชาติของเราเรามีอิทธิพลประชาสัมพันธ์ ท่านอภิรักษ์ จันทรังษี เป็นที่ปรึกษาและเป็นกรรมการของเราหลายคณะคะท่านคะ ยืนยันได้ว่าถ้าที่ประชุมนี้เห็นชอบด้วยดีฉันกับกรรมการวิสามัญเพื่อการประชาสัมพันธ์ยินดีที่จะขอความร่วมมือแล้วก็รับทำงานนี้โดยที่จะใช้เครือข่ายของเราให้พี่น้องประชาชนทั่วประเทศได้ร่วมรายการสดในวันนั้นแล้วก็ร่วมกันบริจาคอย่างจริงจังถ่ายทอดสดทั้งวิทยุและโทรทัศน์ในเครือข่ายของกรมประชาสัมพันธ์ ทำได้ถ้าท่านอนุญาตที่จะเห็นชอบที่จะทำคะ ขอบพระคุณคะ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : คือความเชื่อมั่นที่ว่าทำได้นั้นเกิน ๑๐๐ ทำได้แน่ แต่ว่าดิฉันยังไม่อยากจะนำเรื่องนี้ขอมติในที่นี้หรอก เพราะเกรงว่าใน ๓๐ วันที่กำลังเผชิญหน้าท่านอยู่ในตอนนี้เรามีภารกิจหนักหนาสาครจรจ ในเรื่องนี่คือการแสดงออกของเราที่พอสมควร ดิฉันเชื่อว่าน่าจะทำให้สังคมได้ตระหนักแล้วว่าเราไม่เคยมองข้ามสิ่งเหล่านี้ ตัวดิฉันเองแล้วก็เชื่อว่าสมาชิกในที่นี้ตระหนักอยู่เป็นอันดีว่าประเทศเนปาลนั้นเป็นพหุศรัณุมิ เป็นที่ประสูติของพระพุทธเจ้าแล้วก็วงศ์ศากยวงศ์นั้นอยู่ที่เนปาล เพราะฉะนั้นการไปช่วยเหลือในครั้งนี้ไม่ใช่แต่เฉพาะเรื่องมนุษยชนซึ่งเราตระหนักอย่างดีว่าในยามภัยพิบัติเขาเป็นประเทศเพื่อนบ้าน อยู่ไม่ไกลจากเรา

อยู่ในภูมิภาคแถบนี้ด้วยกัน เราก็มีร่วมทุกข์กับเพื่อนบ้านเหล่านี้ แต่ว่าในขณะที่เดียวกันก็อย่างที่เรียนค่ะว่าเราเป็นพุทธศาสนิกชนย่อมมีความรู้สึกผูกพัน อันนั้นเป็นส่วนหนึ่งอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเราเต็มใจอย่างมาก แต่ว่าเรื่องของการจัดรายการพิเศษ หากว่าเราจะไปร่วมกับใคร โดยที่ส่งคณะกรรมการของเราที่เกี่ยวข้องอะไรอย่างนี้ เราทำได้ แต่ว่ายังไม่ยากให้ท่านไป ยังต้องคิดให้ประเด็นอีกครั้งหนึ่งว่าท่านจะจัดเวลาของท่านกันได้พอไหมสำหรับการที่เรา มีภารกิจที่วางอยู่ข้างหน้าที่เรามีเวลาที่กำหนดแน่นอน ตามไทม์เฟรม (Timeframe) ของเราจะ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็คงจะขอกราบเรียนหารือกับท่านประธานเสียอีกนิดหนึ่ง แล้วก็เรื่องของการตั้งคณะทำงานก็เหมือนกัน ดิฉันจะไปกราบเรียนหารือกับท่านประธาน แต่ว่าในส่วนอื่น เราคิดว่าเราได้คำตอบแล้ว ที่ว่าทุกคนเห็นพ้องกันว่าเราจะบริจาคท่านละ ๒,๐๐๐ บาท เป็นเบื้องต้น แล้วก็หักจากบัญชีคำตอบแทนของพวกเขา แล้วก็ดำเนินการโดยทันทีได้ แล้วก็จะไปมอบผ่านรัฐบาลในรายการที่เขาจะจัดขึ้น แล้วเราก็ไปทำพิธีมอบกัน แล้วก็ เรื่องของข้าวของนั้นเราจะยังรับบริจาคอยู่ ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า ยารักษาโรค อะไรต่ออะไรต่าง ๆ ของสตรีอย่างที่ท่านว่า น้ำหรืออะไรก็ตามแต่ที่เราคิดว่าน่าจะช่วยได้ในขณะที่ภัยพิบัติอย่างนี้ แต่เราจะนำส่งมอบกับสภากาชาดไทย อันนั้นก็คงจะหมดสำหรับเรื่องที่เราขอความเห็นกันในที่นี้แล้ว ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น เราจะปฏิบัติเช่นนี้ ถ้าเผื่ออย่างนั้นดิฉันจะขอ ท่านฐิติค่ะ ขอเชิญค่ะ

๑๕

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

อัมพา ๘/๑

นายฐิติ วุฑฒิโกวิทย์ : กราบเรียนท่านประธาน ผม ฐิติ ระยะนี้มันเป็นระยะเร่งด่วน คนตายก็เยอะ แล้วก็ต้องการใช้เงิน ผมคิดว่าควรจะต้องเร่งด่วนหน่อยแล้วกัน ผมว่าเงินเป็นแก้วสารพัดนึก ผมก็คิดว่าถ้าเป็นไปได้รีบจัดส่งเงินไปก่อนจะดีที่สุด เอาให้มันถูกต้อง แล้วก็เซฟตี้ (Safety) ที่สุด ให้ถึงผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากแท้ ๆ นะครับ ขอขอบคุณครับ

นางสาวทัศนาศา บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณค่ะ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

จบหมดแล้วค่ะอาจารย์เจิมศักดิ์

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว มีอยู่ ๒ เรื่อง
เรื่องแรก คือรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการปฏิรูปการเกษตร
อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและบริการ เป็นวาระการปฏิรูปที่ ๑๕ เรื่องการสร้าง
สังคมผู้ประกอบการ ซึ่งคณะกรรมการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม
การท่องเที่ยวและบริการ พิจารณาเสร็จแล้ว อันนี้เลื่อนมาจากการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ
เมื่อครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ค่ะ ดิฉันขอเชิญ
คณะกรรมการเข้าประจำที่ค่ะ

(คณะกรรมการธิการเข้าประจำที่)

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมให้ข้อมูลนิดเดียวเรื่องโอนเงิน เพราะว่าธนาคารแห่งประเทศไทยกำลังจะโอนเงินให้ธนาคารชาติของประเทศเนปาลในเย็นวันนี้ ถ้าสมมุติว่าต้องการด่วน อันนี้เป็นการโอนได้สะดวกที่สุด ผมรู้จากธนาคารแห่งประเทศไทย ก็แล้วกัน เพราะฉะนั้นถ้าอยากจะได้ผมต้องการจะให้ข้อมูลเท่านี้ละครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณค่ะอาจารย์คะ

จากการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ เมื่อครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๘ เมื่อวันพุธที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้พิจารณารายงานของคณะกรรมการในวาระการปฏิรูปที่ ๑๒ และวาระการปฏิรูปที่ ๑๔ จบแล้ว และประธานของที่ประชุมในวันนั้นได้สั่งให้เลื่อนการพิจารณารายงานของคณะกรรมการในวาระการปฏิรูปที่ ๑๕ มาพิจารณาต่อในวันนี้ ดังนั้นดิฉันจะขอดำเนินการต่อเลยค่ะ ดิฉันขอเชิญประธานคณะกรรมการแถลงรายงานค่ะ

นายเกริกไกร จีระแพทย์ (ประธานกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปที่เคารพ ท่านสมาชิกที่เคารพเช่นกันทุกท่าน ท่านประธานครับ เรื่องที่ผมจะนำเสนอโดยท่านประธานอนุกรรมการนั้นจะเป็นเรื่องที่หลงเหลือมาจากที่เราเสนอไปเมื่อวันที่ ๑ เมษายน เหตุเนื่องจากวันนั้นเราเสนอไป ๒ เรื่อง และเรื่องที่ ๓ นั้นไม่มีเวลาที่จะเสนอ ท่านประธานเลยขอให้มาเสนอวันนี้ ผมขอกราบเรียนที่ประชุมสั้น ๆ ว่า เรื่องนี้มีความเป็นมาอย่างไร ซึ่งคงจะไม่กินเวลามาก เป็นการปูพื้นเตือนความจำท่านอีกนิดหนึ่งว่า เราได้นำเสนอแนวคิดที่ไปที่ไปของวาระปฏิรูปเศรษฐกิจต่าง ๆ ทั้ง ๒ คณะอยู่ ๗-๘ เรื่องด้วยกัน ก็เป็นของคณะที่ผมดูแลอยู่ ๓-๔ เรื่อง เราได้แนวความคิดต่าง ๆ มาจากมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ ถ้ามีสไลด์ (Slide) ไปเลยครับ คนที่คุมสไลด์อยู่ครับ ใน ๖ ประเด็นที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นก็ออกมาเป็นเรื่องของวิสัยทัศน์ที่เราไปทำที่ศูนย์ราชการ แล้วก็ที่โรงแรมเอเชีย ออกมาเป็นนโยบายเรื่องของวาระการปฏิรูปอยู่ทั้งหมด ๓๖ วาระด้วยกัน ภายใต้กรอบของความมั่นคง มั่งคั่ง -----

และยังยื่น ใน ๓๖ วาระนั้นเป็นเรื่องของเศรษฐกิจสัก ๗-๘ วาระตั้งปรากฏบนจอ เศรษฐกิจภาคการเงินการคลังนั้นก็ผ่านพ้นไปแล้วทั้ง ๔ เรื่อง ของเราผ่านไปแล้ว ๒ เรื่อง แล้วก็จะมามีเรื่องที่จะเข้ามาอยู่ในกรอบที่จะขอเสนอให้สภาได้ดูอีกประมาณ ๓-๔ เรื่องด้วยกัน เช่น การท่องเที่ยว โลจิสติกส์ (Logistics) ที่นี้ประเด็นคำถามก็คือว่าทั้งหมดมันไม่ใช่ทั้งหมดมันเป็นเพียงส่วนหนึ่งของภาคเศรษฐกิจใหญ่ แต่เราได้กำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ของเรา แล้วก็เป็นที่ตกลงของในสภาปฏิรูปแห่งชาติแห่งนี้แล้ว สิ่งที่เราได้มองจากปัญหาต่าง ๆ ทั้งภายในภายนอกนั้นมันจึงออกมาเป็นวาระเหล่านี้ เราได้ยึดทิศทางยุทธศาสตร์สำคัญอย่างหนึ่งคือเรื่องของการเป็นเทรดดิ้ง เนชัน (Trading nation) คือพยายามทำให้ประเทศไทยนั้นเป็นประเทศที่ค้าขาย ท่านจะเห็นว่าผมขอเสนอภาพนี้มันมี ๖ เสี้ยวด้วยกัน เสี้ยวที่สำคัญที่เราจะพูดถึงวันนี้ก็คือเสี้ยวที่ ๒ ทางขวามืออะครับ ประมาณ ๓ นาฬิกา คือคำว่าโปรดักชัน (Production) ในนี้ก็จะมีเรื่องของการเป็นศูนย์กลางผลิตที่ดีเลิศทางเกษตร เราเป็นผู้เก่งกาจทางด้านการท่องเที่ยว เราจะเป็นผู้เก่งกาจทางด้านของการค้าบริการ และเราจะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการประกอบกิจการและผลิตสินค้าต่าง ๆ ที่เรามีความสามารถสั่งสมกันมา ในที่นี้เราได้พูดถึงเกษตรไปแล้วเมื่อวันที่ ๑ เราได้พูดถึงกฎหมายการแข่งขันไปแล้ว เราคงจะพูดถึงเรื่องอื่นต่อไป แล้ววันนี้เราจะพูดถึงเรื่องของสังคมผู้ประกอบการ ประเด็นคำถามคือว่าทำไมจึงต้องทำเรื่องนี้ ผมขอกลับไปทิสโลด์เกี่ยวกับเรื่องโครงสร้างเศรษฐกิจอะครับ ท่านจะเห็นว่าในภาคเศรษฐกิจไทยไปก่อนหน้านี้มันได้ไหมครับ เรื่องของโครงสร้างเศรษฐกิจนั้น ในเรื่องของบริการเราจะเห็นว่าเรามีความสามารถใช้ได้ เกษตรเรามีความอ่อนแอกล่าวคือคนจำนวนมากทำเงินได้จำนวนน้อย แล้วก็อุตสาหกรรมเราก็ทำได้ดีพอสมควร บริการก็ทำได้ดีกว่ากล่าวคือ ๔๖ เปอร์เซ็นต์ของแรงงานทำได้ ๕๑ เปอร์เซ็นต์ ประเด็นก็คือว่าในอุตสาหกรรมก็ดี เกษตรก็ดี ในบริการก็ดีเราสามารถทำได้ดีกว่านี้ไหม และที่ทำมานั้นเราทำคัมกับแรงงาน ปัญญา การลงทุนที่เราใส่ไปหรือไม่ ถ้าพูดถึงภาษารัฐกิจก็คือว่ารีเทิร์น ออน อินเวสเมนต์ (Return on investment) หรือผลตอบแทนจากการลงทุนต่าง ๆ นั้นมันไม่คุ้มมันน่าจะเห็นมากกว่านี้ ถ้าเรามาดูที่ผู้ประกอบการเราจะเห็นว่าในประเทศไทยนั้นมีผู้ประกอบการทั้งหมดที่ปรากฏ ทั้งจดทะเบียนไม่จดทะเบียนอยู่ประมาณ ๒,๘๐๐,๐๐๐ รายด้วยกัน ในจำนวนนี้ ๙๗ เปอร์เซ็นต์กว่าเป็นเอสเอ็มอี (SMEs) เป็นเอสเอ็มอี เพราะฉะนั้นเราทำอย่างไรประเด็นปัญหาคือว่า

๑๘

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

สะแกวัลย์ ๙/๒

ทำอย่างไรจึงจะให้มนุษย์จำนวนนี้ ๒.๘ ล้านราย ซึ่งปรากฏกายในทางกฎหมายเพียง ๖๐๐,๐๐๐-๗๐๐,๐๐๐ ราย มีพลังความสามารถเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ถามว่าทำไมต้องเอาเขาครับ ผมคิดว่าเขามีความสำคัญอย่างยิ่งหลายมิติด้วยกัน อันที่ ๑ คือ เอสเอ็มอีมีสัดส่วน ๙๗ เปอร์เซ็นต์ของธุรกิจอย่างที่ว่าแล้ว อันที่ ๒ ก็คือว่าเขาสามารถทำผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้ไม่ต่ำกว่า ๓๘ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี (GDP) และที่น่าสนใจมากก็คือว่าเอสเอ็มอีครอบคลุมเศรษฐกิจเกือบทุกสาขาไม่ว่าจะเป็นเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม บริการ ท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่งจิปาถะ มันเข้าไปในทุกโยงใยเส้นสายของธุรกิจของภาคเศรษฐกิจหมด และมันจึงเป็นพลังเศรษฐกิจที่สำคัญอย่างยิ่งของประเทศ -----

- ๑๐/๑

เอสเอ็มอีมีปัญหาอย่างมากมายครับ เอาเพียงแต่ข้อมูลอย่างเดียวมันก็ไม่นิ่ง ไม่มีแหล่งข้อมูลที่เป็นศูนย์กลางจริง ๆ คนที่มีหน้าที่ก็ไม่สามารถที่จะทำได้ เนื่องจากมีงบประมาณจำกัด มีปัญหามากของการสร้างผลิตภัณฑ์และทำผลิตภาพที่ดี ที่สำคัญมากคือการทำให้เกิด แวลู ครีเอชัน (Value creation) คือคุณค่าทางผลิตภัณฑ์ ผมไม่ได้พูดถึง แวลู แอด (Value add) นะครับ ไม่ใช่มูลค่าส่วนเพิ่ม แต่มูลค่าที่เป็นมูลค่าจากการคิดสร้างสรรค์ที่แท้จริง เขาสามารถทำได้ เมื่อวานนี้ท่านปรีชา ขออนุญาต ศิลปินแห่งชาติได้แสดงภาพ นั่นคือส่วนหนึ่งของ แวลู ครีเอชัน มันอาจจะมียุคค่ามหาศาลในแต่ละภาคที่ผลิตขึ้นมาโดยใช้สติปัญญา และศิลปะที่มีอยู่ สิ่งที่เรามีปัญหาอย่างหนึ่งคือการเข้าถึงทุนทรัพย์ และที่สำคัญอย่างมากก็คือว่าเรามีความสามารถในการแข่งขันที่ลดลงเรื่อย ๆ เมื่อเช้านี้หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งคือโพสต์ทูเดย์ได้ลงความเห็นของกระทรวงการคลังกับหอการค้าไทยไว้น่าสนใจครับ ท่านประธาน ซึ่งอ่านแล้วผมไม่ทราบท่านจะคิดอย่างไร กระทรวงการคลังรัฐมนตรีช่วยว่าการบอกว่า รัฐบาลมีความพร้อมรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN) กว่า ๘๗ เปอร์เซ็นต์ ภายใน ๔ ยุทธศาสตร์ ๔ อัน ก็คือ ๑. ความเป็นเชิงกล โปรดัคชัน (Single production) แหล่งผลิตอันเดียว ตลาดเดียว เป็นภูมิภาคที่มีความทัดเทียมในการพัฒนา ภูมิภาคที่แข่งขันได้ ภูมิภาคที่เป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก มีความพร้อม ๘๗ เปอร์เซ็นต์ แต่สิ่งที่น่าสนใจก็คือรองประธานกรรมการหอการค้าซึ่งเคยเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการท่านหนึ่งบอกว่า ยังไม่พร้อมในการเข้าสู่เออีซี (AEC) เอสเอ็มอียังไม่พร้อมที่จะเข้าสู่เออีซี เพราะต้องปรับตัวรับการแข่งขัน ขณะที่ตลาดสินค้าในประเทศยังไม่มีการปกป้องกันไม่ให้สินค้าที่มีคุณภาพต่ำเข้ามาขายในประเทศมากขึ้น เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า ของเล่น และการเคลื่อนย้ายแรงงานที่ไม่มีฝีมือ เป็นต้น ถ้าผมฟังอย่างนี้แล้ว ผมเกิดความรู้สึก ๒ อย่างท่านประธานที่เคารพ ๑. เป็นห่วงเอสเอ็มอี ๒.๘ ล้านราย หรือจะ ๖๐๐,๐๐๐ รายก็ตาม ประเด็นที่ ๒ ผมเกิดความเศร้าใจ เพราะเราไม่ได้รู้ว่าเราจะเข้าเออีซีเมื่อวานนี้ เมื่อปี ๒๕๕๐ ผมนั่งอยู่มุมนั้น ห้องโน้น ทางโน้น มุมนั้น เสนอโรดแมพ (Roadmap) เออีซีให้กับรัฐบาล ให้กับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติว่า เราจะต้องเลื่อนขึ้นมาเป็นปี ๒๐๑๕ ก็คือในปลายปีนี้ ๘ ปีให้หลังเรายังบอกว่าเอสเอ็มอีเรายังไม่พร้อม ตรงนี้น่าเป็นห่วงมากครับ เราต้องทำอะไรบางอย่าง เราจะทำอะไรครับ ผมคิดว่าเราจะต้องคิดว่าเราจะเป็นเจ้าของไม่ใช่ซื้ๆ เราจะมารับจ้างผลิต เราจะมีความคิดของเราบ้างก็จ้างไป เราก็จะรับมา แต่เราจะต้องมีการต่อยอดให้เราสามารถจะผลิตของเราเองได้

ประการต่อไป ผมคิดว่าเราจะต้องเป็นผู้สร้างความแตกต่างเอสเอ็มอีของเรา ต้องสร้างความแตกต่างนะครับ และสร้างความต้องการ ไม่ใช่ใช้ความต้องการของโลกมาเป็น ลมหายใจของเรา

ประเด็นที่ ๓ เราจะต้องเป็นผู้กำหนดราคา ไม่ใช่ผู้รับราคา หรือเป็นไพรซ์ (Price) เราต้องเป็นไพรซ์ เมคเกอร์ (Price maker) ไม่ใช่ไพรซ์ เทคเกอร์ (Price taker)

เราจะต้องขยายอาณาเขตของการค้าเราออกไป เมื่อเข้านี้เช่นกันครับ มีคนโฆษณาร้านอาหารหมูแผ่นที่เยาวราชที่พัฒนาตนเอง ลองคิดดูถ้าร้านอาหารหมูแผ่นอย่าง ส. ขอนแก่นอะไรก็แล้วแต่ หรือที่ลิ้มกอะอะไรก็แล้วแต่ ออกไปสู่อาเซียน สิงคโปร์ ฮองกงต่าง ๆ เราจะขายหมูแผ่นได้มากน้อยเพียงใด แล้วเราจะขายหมูได้หมดประเทศไหม ถ้าเงินซื้อหมูแผ่น ของเราหมด นี่เป็นความฝัน แต่ผมคิดว่าเป็นความฝันที่เป็นจริงได้ เราจะต้องทำให้เขาขยายตลาด ออกไปให้ได้ แล้วเราจะประกาศศักดาด้วยปัญญาครับ ไม่ใช่ด้วยแรงงาน ทำอย่างไร นี่คือการท้าทายอย่างมากของเรา อาจจะไม่ใช้ปีหน้า ๓ ปีข้างหน้า แต่ในอนาคตอันใกล้ มันควรจะเสร็จสิ้นได้ เราจะพยายาม -----

สร้างมนุษย์พันธุ์ใหม่ให้เกิดขึ้นนะครับคือผู้ประกอบการที่มีจิตวิญญาณของการประกอบการ ซึ่งมันจะมีความหมาย เดฟนิชัน (Definition) นิยามของมันอยู่ เราจะกลายพันธุ์คนที่มีอยู่ในขณะนี้ ทางภาษาการแพทย์อาจจะเรียกว่ามิวเทชัน (Mutation) เราจะกลายพันธุ์คนที่อยู่ในขณะนี้ให้เขาเป็นพันธุ์ที่วิเศษขึ้นกว่าเดิม ทำอย่างไร แล้วเราจะกลายพันธุ์ผู้ที่ทำให้คนอื่นกลายพันธุ์ให้ทำงานเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ก็คงไม่ใช่สำหรับนวนะครับ ผมคิดว่าเราจะต้องพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น ผู้ประกอบการที่มีอยู่แล้ว และพัฒนาคนที่ทำหน้าที่พัฒนาผู้ประกอบการให้ทำงานได้ดีขึ้น จะทำอย่างไรนั้นผมคิดว่าผมขอประทานอนุญาตท่านประธานให้ท่านประธานอนุกรรมการปฏิรูปอุตสาหกรรม คุณอัญชลี ชวนิชย์ ได้เสนอเปเปอร์ (Paper) ที่เราวางไว้บนโต๊ะนานแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะ

นางอัญชลี ชวนิชย์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ดิฉัน นางอัญชลี ชวนิชย์ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ใคร่ขอเสนอรายงานของคณะกรรมการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและบริการ ในวาระที่ ๑๕ ในเรื่องการสร้างสังคมผู้ประกอบการ ในเรื่องวาระการปฏิรูปการสร้างสรรค์ผู้ประกอบการ ดิฉันใคร่ขอเรียนว่า ในประเด็นความเป็นมาและปัญหา ดิฉันคิดว่าท่านประธานเกริกไกรได้กรุณาสรุปไว้ค่อนข้างจะเป็นหลักการที่มีความชัดเจนแล้ว เพราะฉะนั้นดิฉันเองคงไม่จำเป็นต้องมาสรุปหรือเล่าอีกครั้งหนึ่ง แต่ก่อนอื่นก่อนที่จะไปพูดในประเด็นปัญหาหรือข้อจำกัดในการสร้างสรรค์ผู้ประกอบการ ดิฉันใคร่จะขอเสนอในเรื่องของข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการคือใคร แล้วก็ในปัจจุบันการส่งเสริมวิสาหกิจคือผู้ประกอบการ ก็คือผู้ที่จะทำวิสาหกิจนั้นในปัจจุบันและสถานภาพของวิสาหกิจในปัจจุบันเป็นอย่างไร ขออนุญาตนำสู่เอกสารที่ได้แจกเพิ่มเติมเป็นเพาเวอร์พอยท์ พรีเซนเทชัน (PowerPoint presentation) วันนี้ในความหมายของคำว่า ผู้ประกอบการ ก็คือเป็นผู้ที่จะประกอบกิจการที่จะผลิตแล้วก็ค้าแล้วก็บริการแล้วก็การลงทุน ในภาคเกษตร อุตสาหกรรม ค้า และบริการ

อีกนัยหนึ่ง ผู้ประกอบการก็คือผู้ที่จะต้องแสวงหาโอกาสทางการค้า พร้อมจะรับความเสี่ยงจากการลงทุนเพื่อผลกำไร ริเริ่ม สร้างสรรค์ และบริหารจัดการปัจจัยการผลิต และมีความรับผิดชอบต่อสังคม เพราะฉะนั้นคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ท่านประธานเกริกไกร

ได้นำเสนอว่าจะสร้างผู้ประกอบการพันธุ์ใหม่เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยนั้น ดิฉันคิดว่าจากการที่เราได้ (Review) การศึกษาต่าง ๆ ก็จะพบว่าจะต้องมีลักษณะที่จะเป็น ๑. ก็คือความกล้าเสี่ยงในระดับปานกลาง คือถ้ากล้าเสี่ยงมากก็อาจจะกลายเป็นไปลงทุนในทางหุ้นหรืออะไรต่าง ๆ คือมีความเสี่ยงมากกว่า ๒. สามารถวิเคราะห์การลงทุน การวางแผนธุรกิจได้ ๓. มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์อยู่เสมอ ๔. สามารถที่จะโน้มน้าวจิตใจและสร้างพันธมิตรได้ ๕. ก็คือเรียนรู้แล้วก็ปรับตัวได้รวดเร็ว ๖. มุ่งมั่นผูกพันต่อเป้าหมายแล้วก็สามารถเผชิญอุปสรรคได้ ๗. จะต้องมีความสัมพันธ์เรื่องความซื่อสัตย์รับผิดชอบต่อสังคม และมีส่วนร่วมพัฒนาในทางสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมด้วย แต่อันนี้ก็คงเป็นอย่างน้อย อย่างอื่น ๆ ก็จะประกอบอีก เพราะฉะนั้นจากสิ่งหนึ่งที่ดิฉันพบจากการได้รื้อฟื้นในเรื่องของการศึกษาเกี่ยวกับการสร้างสังคมผู้ประกอบการเอสเอ็มอีต่าง ๆ มีประเด็นหนึ่งที่ดิฉันให้ความสนใจว่านิยามขั้นต้นของผู้ประกอบการนี้ ดิฉันมองเห็นว่าความสำคัญที่เราจะต้องมองก็คือว่าอาชีพเกษตรกรซึ่งประกอบกิจการคือเกษตรกรรม ซึ่งมีการทำงานก็ในรูปแบบของผู้ประกอบการเช่นกัน เนื่องจากเกษตรกรก็ต้องแสวงหาช่องทางตลาด รับผิดชอบต่อความเสี่ยงในการลงทุนและบริหารจัดการคนในครอบครัว ที่ดิน ทุน และเทคโนโลยี เพื่อที่จะเพาะปลูก เพาะเลี้ยง จัดเก็บรักษาแล้วก็จำหน่าย รวมถึงแปรรูปขั้นต้น แต่ประเด็นที่เราพบว่าทางภาคเกษตรกรรมยังเป็นปัญหา ก็คือว่า -----

๒๓

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

วาสนา ๑๒/๑

ที่ผ่านมาเรามักจะมีมุมมองว่าเกษตรกรเป็นเสมือนคนในภาคเกษตรเฉย ๆ ซึ่งเป็นอะกริคัลเชอร์อล
เวิร์กเกอร์ (Agricultural worker) เท่านั้น แล้วก็มักจะให้การสนับสนุนในลักษณะของการอุ้มชู
ที่เรียกว่าประชานิยม มากกว่าจะเป็นการส่งเสริมให้เป็นผู้ประกอบการ ประเด็นนี้ก็จะจึงมี
แนวคิดว่าการปฏิรูปที่สำคัญประการหนึ่งก็คือว่าจะต้องปรับกระบวนการ ที่ประเด็นนี้ก็จะจึงมี
ผู้ประกอบการ คือเกษตรกรให้อยู่ในภาคของเกษตรกรรมในเชิงธุรกิจของตนเองที่เข้มแข็ง
แล้วก็แข่งขันได้ นอกจากเกษตรกร ผู้ประกอบการในสังคมก็มีความหลากหลายในหลายมิติ
ก็จะมีสถานภาพในทางกฎหมายที่มีการรองรับ ซึ่งแตกต่างกัน อันนี้ดิฉันก็อยากจะเรียน
นำเสนอในข้อมูลต่อไปว่า ที่ผ่านมารัฐบาลทุกรัฐบาลก็ได้มีมาตรการในการส่งเสริมวิสาหกิจ
ของไทยมาเป็นลำดับ คือถ้าดูตามสภาพของกฎหมายที่เป็นเรื่องของการส่งเสริมวิสาหกิจ
ในอดีตเราก็จะเห็นว่า ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในช่วงต้น ๆ
เรามุ่งเน้นจะเป็นเรื่องของการส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ เพราะฉะนั้นก็จะมี
พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน แล้วก็มีการตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนขึ้นมา
มีมาตรการในเรื่องภาษี ในเรื่องสิ่งต่าง ๆ เพื่อจะเอื้ออำนวยให้วิสาหกิจมีความเข้มแข็ง แล้วก็
แข่งขันได้ ซึ่งปัจจุบันเราจะพบว่าวิสาหกิจขนาดใหญ่ หรือวิสาหกิจข้ามชาติก็มักจะได้ใช้
ประโยชน์ ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนภายใต้ พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน
ซึ่งก็มีมาตั้งแต่ประมาณ ปี ๒๕๒๐ ที่ผ่านมามาภายใต้แผนของสภาพัฒน์เองก็ตีให้ความสำคัญ
ของเอสเอ็มอี เราก็จะเห็นว่าในปี ๒๕๔๓ ก็จะมีพระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมขึ้น ก็มีวัตถุประสงค์ชัดเจนว่าจะส่งเสริมเอสเอ็มอี ก็โดยมี
หน่วยงานก็คือสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในลำดับต่อมาจะพบว่า
ประมาณ ปี ๒๕๔๘ ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการที่จะกระจายการส่งเสริมไปส่งเสริม
ในฐานรากขึ้น เพราะฉะนั้นก็จะมีเรื่องของพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน
ในปี ๒๕๔๘ เห็นว่าจะเน้นในภาคเกษตร จะมีกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุน รวมถึงมีคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน ส่งเสริมวิสาหกิจ
ชุมชนขึ้น ซึ่งมีเคพีเอ็นขึ้นที่ชัดเจน ก็คือเป็นการรวมกลุ่มกันอะไรต่าง ๆ ดิฉันก็จะชี้ให้เห็นว่า
ภายใต้กฎหมาย ๓ ฉบับนี้ นายกรัฐมนตรีจะเป็นประธานในคณะกรรมการของการส่งเสริม
ทั้ง ๓ ชุดเลย แล้วก็ในแต่ละกระทรวงการทำงานก็จะแยกกัน ยังไม่ได้บูรณาการกัน
โดยชัดเจน

เรื่องที่ดิฉันคิดว่าเป็นความสำคัญอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งถือเป็นวิสาหกิจที่สำคัญของประเทศไทย ก็คือเรื่องของสหกรณ์ สหกรณ์ดิฉันได้ทราบว่า ปีที่แล้ว ปี ๒๕๕๗ ก็ครบรอบ ๑๐๐ ปีของการจัดตั้งสหกรณ์ในประเทศไทยขึ้น ซึ่งเริ่มจัดตั้งมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๖ ดิฉันคิดว่าเรื่องของสหกรณ์เป็นเรื่องที่สำคัญ เป็นกฎหมาย และเป็นองค์กร แล้วก็มีผลงาน มีสิ่งสำคัญที่ควรจะต้องได้รับการส่งเสริมและจะเป็นตัวขับเคลื่อนได้ดี ในภาคของเกษตรกร ก็จะมีแม้กระทั่งว่ากลุ่มเกษตรกรกรธำรวมตัวกันก็จะมีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยกลุ่มเกษตรกร เพื่อจะส่งเสริม

อีกประเด็นหนึ่งที่เป็นกฎหมายที่สำคัญแล้วก็เกี่ยวข้องในเรื่องการส่งเสริมวิสาหกิจ คือเรามักจะพูดว่าวิสาหกิจหรือเอสเอ็มอี หรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เกษตรต่าง ๆ ก็จะมีปัญหาเรื่องของเงินทุนหรือแหล่งทุนต่าง ๆ แต่ถ้าเราดูวิวัฒนาการของการส่งเสริม เราจะเห็นว่าจะมีการจัดตั้งธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ขึ้นมาเพื่อส่งเสริม เราจะมีธนาคารเอสเอ็มอีแบงก์ (SME Bank) ที่เรารู้จักกันก็มามุ่งเน้นในเรื่องของการส่งเสริมทางด้านเงินทุนแหล่งทุนให้กับภาคอุตสาหกรรมด้วยเช่นกัน อันนี้เองก็สะท้อนว่าในปัจจุบันในแง่กฎหมาย ในแง่องค์กรที่ให้การส่งเสริมนั้นมีอยู่ แต่ว่าประเด็นที่จะเป็นข้อขัดข้องหรือมีปัญหาประการใดก็จะได้กล่าวในตอนต่อไป

อีกภาพหนึ่งดิฉันอยากให้เห็นว่าเวลาเราพูดถึงเรื่องของสังคมผู้ประกอบการ ดิฉันอยากจะทำมองว่าเราต้องมองสังคมผู้ประกอบการในทุกมิติที่สำคัญ ๆ

มิติแรก คือเราจะต้องแยกให้ชัดว่าผู้ประกอบการซึ่งอยู่ในแต่ละรายสาขา เช่น วันนี้ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคการค้าและบริการ ดิฉันคิดว่าอีกเซคเตอร์ (Sector) หนึ่งที่ดิฉันอยากจะทำเห็นความสำคัญ แล้วก็น่าจะเป็นประเด็นที่เราจะมาดูให้มากขึ้น คือภาคท่องเที่ยว เพราะฉะนั้นในรายสาขาดิฉันคิดว่าเราควรจะต้องมาเน้นรายสาขาสำคัญ ๆ ๔ ด้านนี้ เพื่อจะมากำหนดมาตรการในเรื่องของการส่งเสริมทั้งผู้ประกอบการและวิสาหกิจ ในตรงนี้ให้ได้ชัดเจน

ในมิติที่ ๒ เราก็จะมองในเรื่องของขนาดด้วย วันนี้เวลาเราจะพูดถึงเรื่องการส่งเสริมการสร้างสังคมผู้ประกอบการเราต้องคำนึงถึงขนาดด้วยว่าขนาดเป็นอย่างไร วันนี้เราก็จะรู้จักในเรื่องของเอสเอ็มอี คือสมอล (Small) มีเดียม (Medium) ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ แล้วก็ที่เราทำไม่ได้คือเอ็มเอ็นซี (MNC) คือพวกบริษัทข้ามชาติ อันนี้รวมหมายถึงบริษัทของคนไทย ซึ่งจะต้องสร้างศักยภาพให้ไปสู่บริษัทข้ามชาติด้วย ตามที่ท่านประธานกรีกไกรได้พูดไว้

อีกมิติหนึ่งที่สำคัญก็คือผู้ประกอบการหรือว่าเศรษฐกิจต่าง ๆ นี้ก็จะกระจายอยู่ในพื้นที่ที่หลากหลายต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ที่เป็นพื้นที่เมือง พื้นที่ในชนบท พื้นที่ที่เราจะข้ามไม่ได้ก็คือว่าพัฒนาไปสู่พื้นที่ในอาเซียน หรือไปสู่ตลาดโลกให้ได้ อันนั้นเป็นมิติที่ ๓ ที่สำคัญ

อีกมิติหนึ่งก็คือในเรื่องของการที่ผู้ประกอบการจะมีวิสาหกิจ จะสร้างธุรกิจขึ้นมา มันจะต้องมีการพัฒนาการเติบโตเป็นลำดับขั้นพอสมควร เราไม่สามารถจะสร้างให้เขาข้ามกระโดดไปเป็นขนาดใหญ่ได้เลย เพราะฉะนั้นในเชิงของทฤษฎีก็จะมีคำตอบชัดเจน พูดถึงบิสซิเนส ไลฟ์ ไซเคิล (Business life cycle) หรือวงจรธุรกิจของการประกอบกิจการ กับวิสาหกิจไว้อย่างที่เราก็จะรู้จักกันก็คือว่าโอเค (OK) เราจะทำอย่างไรให้สามารถเกิดขึ้น มีการลงทุนทำธุรกิจได้ ไม่ใช่คิดเป็นเพียงแค่ลูกจ้างที่เราเรียกว่า สตาร์ทอัพ (Startup)

สเตจ (Stage) ที่ ๒ ต่อไปคือว่าจากสตาร์ทอัพ เขาจะต้องเติบโตให้ได้

สเตจต่อไปก็คือว่าเมื่อเติบโตได้สามารถขยายกิจการ ขยายการลงทุนต่าง ๆ ได้แล้ว

โอเคยังจะต้องสามารถอยู่ได้อย่างยั่งยืนด้วย

๒๖

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

นิชฎกานต์ ๑๓/๒

แล้วท้ายสุดก็คือยังยื่นแล้วก็สามารถขยายไปจากท้องถิ่น ต่างถิ่นไปสู่ต่างชาติได้ด้วย ดิฉันคิดว่าในบรรดา ๔ มิติที่พูดนี้ ถ้าเรามองพวกเราทุกคนแล้วลองนึก ดิฉันคิดว่าเราคงพอจะมองออกว่าถ้าสมมุติท่านเป็นผู้ประกอบการท่านอยู่ในสเตรจโทนของวงจรรฐกิจอันนี้ และจะพบเห็นว่ามันจะเป็นความเป็นยากลำบากเพียงใดที่จะก้าวข้ามในแต่ละสเตจไปได้ ซึ่งอันนี้ดิฉันจะมาพูดในที่หลัง แต่สิ่งหนึ่งซึ่งเรามองสังคมผู้ประกอบการเราก็ยังจะมีประเด็นที่พบอีกว่าวันนี้เวลาเราพูดว่าเรามีตามข้อมูลซึ่งทาง สสว. ซึ่งเป็นผู้รวบรวมข้อมูลก็จะสรุปไปว่า จะมีกิจการซึ่งไม่ได้ และพูดเรามีอยู่ ๒.๗๖ ล้านราย แต่เราจะพบว่า มีประเด็นเพียงแค่ประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ รายเท่านั้นที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ในขณะที่ที่เหลืออีกประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ราย ยังไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล แต่ว่าตัวเลขที่ได้มานี้ได้มาจากการทำสำรวจคืออาจจะผ่านมาทางเรื่องจดทะเบียนกระทรวงพาณิชย์อะไรต่าง ๆ

อีกกลุ่มหนึ่ง ดิฉันคิดว่าเวลาเรามองภาพสังคมผู้ประกอบการเราคงจะต้องนับรวมในเรื่องเศรษฐกิจนอกภาคทางการไปด้วย ซึ่งเราก็จะไม่มีกฎหมายรองรับเป็นการเฉพาะรวมไปถึงธุรกิจสีเทาอย่างที่บางคนเขาพูดว่าเมื่อ คสช. มาทำไมเศรษฐกิจจะซบเซาลงแท้จริงเพราะว่าได้มีการไปจัดการในเรื่องธุรกิจสีเทาอย่างจริงจัง ก็เลยทำให้เงินสะพัดในพวกนั้นก็น้อยลงอะไรต่าง ๆ ในเวลาเราพูดถึงสังคมผู้ประกอบการ -----

เราก็ไม่ได้ตั้งอยู่โดด ๆ เราหมายความรวมถึงว่ารายล้อมด้วยองค์กรเครือข่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคการศึกษาที่จะมีส่วนสร้างสภาพแวดล้อมเชิงสถาบัน ซึ่งอาจเป็นไปได้ ทั้งปัจจัยเกื้อหนุนในเชิงบวกและลบต่อการเกิดทางธุรกิจ แล้วก็ทิศทางที่สังคมที่ผู้ประกอบการ โดยรวมจะดำเนินการต่อไป การสร้างสังคมผู้ประกอบการจึงเป็นการสร้างปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ แล้วก็บทบาทของภาครัฐและภาคเอกชน ก็จะเป็นบทบาทที่สำคัญ ที่จะสนับสนุนให้เราสามารถสร้างสังคมผู้ประกอบการให้เข้มแข็งได้ต่อไป

ในสไลด์ต่อไปก็จะเป็นรายละเอียดในเรื่องของภาพรวมของวิสาหกิจไทย ซึ่งจำแนกตามรายสาขาในขนาด อันนี้ดิฉันคงไม่พูดแล้ว เพราะดิฉันคิดว่าเมื่อครู่ท่านประธานกรีกไกร ได้นำเรียนในตัวเลขที่สำคัญ ๆ ไปแล้ว

ต่อมาข้อมูลในเรื่องความสำคัญของเอสเอ็มอีและสัดส่วนของจีดีพีในตัวเลขนี้ ดิฉันเองก็เพียงจะมานั่งย้ำอีกทีว่าเศรษฐกิจไทยในปัจจุบันจะมีมูลค่าประมาณ ๑๒ ล้านล้านบาท โครงสร้างในจีดีพีของปี ๒๕๕๖ ปรากฏว่าภาคเกษตรมีสัดส่วนเพียง ๑๒ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี แล้วก็ภาคอุตสาหกรรม การค้าและบูรณาการ ซึ่งมีสัดส่วนรวมกันประมาณ ๗๘ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี ข้อสังเกตจากการศึกษาก็พบว่า ในภาคเกษตรซึ่งมีคนมากที่สุด คือ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของคนไทยในวัยทำงาน ๑๖ ล้านคน จาก ๓๙ ล้านคน สร้างมูลค่าในจีดีพีได้เพียง ๑๒ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นข้อสังเกตซึ่งจะนำไปสู่แนวคิดที่ว่า จะปฏิรูป จะขับเคลื่อนอย่างไร

และโดยสรุปสำคัญ ตัวเลขในปี ๒๕๕๖ เราก็จะพบว่าเอสเอ็มอีสร้างมูลค่าในจีดีพีได้ ๓๗.๔ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็สามารถสร้างงานได้ ๑๑.๔ ล้านคน หรือ ๘๑ เปอร์เซ็นต์ของการจ้างงานรวมทั้งประเทศ อย่างไรก็ตามก็ตลอดช่วง ๕ ปีที่ผ่านมาจีดีพีของเอสเอ็มอี ปรับลดลงจาก ๔๒ เปอร์เซ็นต์มาอยู่ที่ ๓๗ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งก็มาจากปัญหาต่าง ๆ มากมาย อาทิ เรื่องการขาดแคลนแรงงาน แล้วก็ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีไม่มีการลงทุนด้านเทคโนโลยี เพื่อผลิตสินค้า ทำให้ขีดความสามารถในการแข่งขันลดลง

อีกข้อมูลหนึ่งที่ยากจะนำโดยเร็ว ก็คือว่าสถานะปัจจุบันของเอสเอ็มอี ในประเทศไทย ก็อย่างที่ว่าเอสเอ็มอีทั้งหมดประมาณ ๒.๗๖ ล้านราย ส่วนใหญ่อยู่ในภาคการค้า ตามด้วยภาคบริการ โดยมีการจ้างแรงงานในภาคการค้าและภาคบริการมากที่สุด โดยโครงสร้างของเอสเอ็มอีก็ยังบ่งชี้ว่าวิสาหกิจขนาดกลางยังมีจำนวนน้อย ยังมีจำนวนเพียงแค่

๑๓,๐๐๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๐.๕ ของเอสเอ็มอีทั้งหมด แต่ว่ามีสัดส่วนในจีดีพีมากถึง ๓๒ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นจึงเป็นข้อสังเกตว่าประเทศไทยก็ยังสามารถส่งเสริมให้เกิดวิสาหกิจขนาดกลางเพิ่มขึ้นได้อีกหรือไม่ โดยอาจพัฒนาต่อยอดจากวิสาหกิจขนาดเล็กสู่ขนาดกลางตามลำดับ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มการจ้างและการเติบโตของเศรษฐกิจไทย

นอกจากนี้ประเด็นที่น่าให้ความสนใจ ก็คือว่า ๗๕ เปอร์เซ็นต์ของเอสเอ็มอี ยังไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล เพราะฉะนั้นในกลุ่มที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลก็มองว่าอาจจะเสียโอกาสที่จะได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้เข้มแข็งและเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในประเด็นของภาคเกษตรที่มีคนทำงานอยู่จำนวนมาก ดิฉันคิดว่าวันนี้เอสเอ็มอีที่เราควรจะมามุ่งเน้น ก็รวมไปถึงเรื่องการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์การเกษตรให้มีความเข้มแข็ง เติบโต ขยายและแข่งขันได้ต่อไป

ต่อไปจะเป็นเรื่องการประเมินขีดความสามารถของประเทศไทย ดิฉันคิดว่าท่านประธานได้พูดไปแล้วว่าประเทศไทยเราแรงกิง (Ranking) ก็ยังต่ำกว่าประเทศมาเลเซียด้วยซ้ำ

อีกประเด็นหนึ่งที่ดิฉันคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญ เราคงจะพูดในเรื่องของจุดอ่อนของเอสเอ็มอี ในด้านการสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่มและนวัตกรรม เราพบว่าการจะสร้างความเข้มแข็งให้กับเอสเอ็มอีจะต้องมีความสามารถในการสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่มและนวัตกรรม -----

เพราะฉะนั้นตัวเลขของดับเบิลยูอีเอฟ (WEF) ก็ชี้ ตัวนี้เป็นตัวชี้วัดเลยว่าเราจะต้องมาปรับปรุงในเรื่องของผู้ประกอบการ ต้องมุ่งเน้นที่จะมีการใช้การสร้างสรรค์และในเรื่องของนวัตกรรมให้มากขึ้น อันนี้เป็นประเด็นที่เป็นข้อเท็จจริงและเป็นประเด็นปัญหา เพราะฉะนั้นประเด็นต่อไปดิฉันขอนำเข้าสู่ว่าปัจจุบันประเด็นปัญหาและข้อจำกัดในการสร้างสังคมผู้ประกอบการของเราเป็นอย่างไรบ้าง

อันที่ ๑ ก็คือว่าข้อจำกัดด้านค่านิยมในเรื่องของจิตวิญญาณและทักษะพื้นฐานของผู้ประกอบการ เศรษฐกิจไทยมีพื้นฐานจากสังคมเกษตรกรรมและค่านิยมในการประกอบอาชีพที่มีรายได้แน่นอน ทักษะคติในการประกอบอาชีพอิสระยังจำกัดอยู่เพียงกลุ่มคนจำนวนหนึ่ง ทำให้คนไทยโดยรวมเราจะพบว่าขาดจิตวิญญาณในการทำการค้า โดยยังไม่ตระหนักว่าการประกอบธุรกิจเป็นอาชีพที่มั่นคงและมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและพัฒนาประเทศ ทำให้จำกัดโอกาสและศักยภาพของตนเองแล้วก็อาชีพที่จะต่างจากประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งมีวัฒนธรรมของผู้ประกอบการแวดล้อมอยู่ อันนี้ก็เป็นตัวสะท้อนว่าวันนี้คนไทยเรายังไม่ได้เป็นนักค้าขาย ถ้าเราเทียบกับอย่างประเทศคนจีนหรืออะไรต่าง ๆ อันนี้ก็คงชัดเจน

อันที่ ๒ คือแม้กระทั่งผู้ประกอบการไทยที่อยู่ในระยะเรียนรู้ ทดลอง ก็มักจะไม่มีพื้นฐานความรู้ในการทำธุรกิจที่เพียงพอ ก็อาจจะเริ่มต้นลองผิดลองถูก แล้วก็ล้มเหลวในการทำธุรกิจหลายครั้ง ซึ่งบางครั้งก็จะมีประสบการณ์เพียงด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น เช่นด้านผลิตอย่างเดียวแต่ขาดทักษะทางการตลาด ซึ่งอันนี้ก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ไม่สามารถเริ่มต้นธุรกิจได้

ประเด็นอีกเรื่องหนึ่งที่เป็นปัญหาก็คือข้อจำกัดด้านข้อมูลเชิงลึกเพื่อการวางแผนธุรกิจ ภาครัฐเองก็ยังไม่สามารถนำข้อมูลเชิงลึกมาใช้ประโยชน์แล้วก็ให้บริการให้กับประชาชน ผู้ประกอบการได้อย่างเต็มที่ ทำให้ขาดการชี้แนะแนวโน้มในโอกาสการลงทุนบนพื้นฐานซึ่งเป็นข้อมูลของการตลาดได้เพื่อสนับสนุนการกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ทั้งของภาครัฐและเอกชน

อีกประเด็นหนึ่งก็คือว่าผู้ประกอบการในระยะเริ่มต้นก็มักจะเข้าถึงข้อมูลเชิงลึกวิเคราะห์ได้ยาก ทำให้ขาดการประเมินสถานการณ์และแสวงโอกาสทางธุรกิจเพื่อนำมาใช้ในการทำสตาร์ทอัพได้ต่อไป

ประเด็นที่สำคัญที่เป็นปัญหาอีกอันหนึ่งก็คือว่าในเรื่องของการบ่มเพาะผู้ประกอบการก็ยังไม่ทั่วถึงและไม่ครบวงจร ก็จะพบว่าผู้ประกอบการที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลก็ยังคงถูกละเลยอย่างที่ได้เรียนแล้วว่ามียังมีจำนวนถึงประมาณ ๒.๑ ล้านราย เพราะฉะนั้นก็ยังไม่เสียโอกาสที่จะได้รับการยกระดับความสามารถ

อันที่ ๒ ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายที่ให้ความสำคัญกับเอสเอ็มอี แต่การให้บริการบ่มเพาะธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการเองที่เรา รู้จักกันว่า บิสซิเนส อินคิวเบชัน เซนเตอร์ (Business incubation center) ก็ยังไม่เพียงพอ ไม่สามารถรองรับความต้องการผู้ประกอบการได้อย่างหลากหลาย แล้วก็ครบวงจรตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงออกสู่ตลาดได้

อันที่ ๓ ก็คืองบประมาณเพื่อสนับสนุนบ่มเพาะผู้ประกอบการก็มีจำกัด แล้วก็ไม่ได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะทุ่มเทการสนับสนุนเป็นพิเศษเพื่อประสิทธิภาพสูงสุด ในการจัดสรรเงินทุนแล้วก็การช่วยเหลือ

ประเด็นที่ ๑.๔ ก็คือว่าการพัฒนาผู้ประกอบการก็ยังไม่เอื้อให้สามารถเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ แม้ว่าภาครัฐจะจัดให้มีการพัฒนาสมรรถนะที่เราเรียกว่า คาแพซิตี บิลดิ้ง (Capacity building) อย่างกว้างขวางโดยการสนับสนุนความสามารถของกลุ่มสินค้าบริการ และขึ้นอยู่กับขนาดของวิสาหกิจ อย่างที่ได้เรียนว่าเราก็แบ่งเป็นหลาย ๆ ขนาด แต่ก็ยังขาดการจำแนกและมุ่งเน้นการช่วงพัฒนาการและทั้งระดับความสามารถ อันนี้หมายถึงว่าการที่เราจะส่งเสริมมันจะต้องไปคำนึงถึงวงจรของธุรกิจอันนั้นด้วย ส่งผลให้เศรษฐกิจไทยก็ยังไม่เข้มแข็งทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งอันนี้ดิฉันก็จะย้อนมาว่าภาคเกษตรก็เป็นภาคที่สำคัญ อันนี้ถ้าดูจากตัวเลขเกษตรกรวัยทำงานร้อยละ ๑๐ แต่ว่ามีสัดส่วนจีดีพีเพียงแค่ ๑๒ เปอร์เซ็นต์

ประเด็นที่ ๑.๕ เครือข่ายวิสาหกิจที่อ่อนแอ เครือข่ายวิสาหกิจของไทยก็เป็น การรวมกลุ่มแบบหลวม ๆ ไม่รองรับการแข่งขันที่จะเข้มข้นภายใต้บริบทค่าเสรีที่จะขยายไปสู่ภูมิภาคเอเชีย แม้ว่าวิสาหกิจไทยโดยเฉพาะเอสเอ็มอี -----

๓๑

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

เปมิศา ๑๖/๑

และวิสาหกิจชุมชนจะได้มีการรวมตัวกันแล้วในระดับหนึ่ง อาทิ โครงการบิซคลับ (Biz club) ของกระทรวงพาณิชย์ก็ดี หรือว่าเครือข่ายโลจิสติกส์ เซอร์วิส โพรไวเดอร์ (Logistics service provider) แต่ส่วนใหญ่ก็ยังจำกัดในลักษณะของเครือข่ายแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ยังไม่พัฒนาถึงระดับหุ้นส่วนการผลิตและผลิตภัณฑ์การค้าที่จะช่วยเพิ่มความสามารถของสมาชิก ในทุก ๆ ด้าน เช่น อำนาจต่อรอง การเรียกร้อง ลดต้นทุน ด้วยอีโคโนมี ออฟ สเกล (Economy of scale) เรื่องการขยายตลาดและต่อยอดธุรกิจใหม่ ๆ ดังที่สะท้อนในรายงานของดับเบิลยูอีเอฟ ที่ระบุว่าประเทศไทยยังมีระดับการพัฒนาคัสเตอร์ (Cluster) ที่ต่ำ

ประเด็นที่ ๑.๖ ขาดความสามารถในการสร้างและการใช้นวัตกรรมเชิงพาณิชย์ การสร้างนวัตกรรมผู้ประกอบการไทยก็ยังขาดความสามารถด้านการพัฒนานวัตกรรม ซึ่งเป็นผลจากข้อจำกัดในการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี การสื่อสารระหว่างนักออกแบบ นักวิจัย ผู้ประกอบการ และการตั้งโจทย์ที่ไม่ได้มุ่งผลลัพธ์ทางธุรกิจ รวมถึงมาตรการจูงใจนักวิจัยและนักออกแบบ การใช้นวัตกรรมเพื่อการสร้างมูลค่าก็มีข้อจำกัดด้านการเข้าถึงและแปลงองค์ความรู้ไปสู่การค้า ฉะนั้นถึงแม้ว่าเอสเอ็มอีไทยจะมีความสามารถในการใช้ภูมิปัญญา เทคโนโลยี การออกแบบและศิลปกรรม สร้างเรื่องราวและมูลค่าเพิ่ม เช่น ในกรณีของ โอท็อป (OTOP) แต่ก็ยังมีข้อจำกัดในการสร้างมูลค่าใหม่ในเรื่องของแวลู ครีเอชัน รวมทั้งการเตรียมหาตลาดรองรับ ตลอดจนมาตรการคุ้มครองและต่อยอดในระดับอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพ จากประเด็นข้อจำกัดแล้วก็ในการสร้างสังคมผู้ประกอบการในครั้งนี้ ดิฉันคิดว่าจะมีประเด็นซึ่งนำไปสู่การที่จะต้องปฏิรูปที่สำคัญ ๆ ๕ ด้านด้วยกัน

ด้านที่ ๑ ก็คือว่าจะสร้างคนไทยให้มีจิตวิญญาณและคุณสมบัติของการเป็นผู้ประกอบการได้อย่างไร ซึ่งเราเรียกว่ามีเอนเทอเพอเนอร์ สปิริต (Entrepreneur spirit) ซึ่งดิฉันได้นำเรียนไปแล้วว่าในความหมายของคำว่า เอนเทอเพอเนอร์ สปิริต ประกอบด้วยอะไรบ้าง

ด้านที่ ๒ เราจะต้องปฏิรูปเพื่อจะส่งเสริมให้เกิดวิสาหกิจรายใหม่ในทุกเขตเตอร์ แล้วก็กระจายอยู่ในทั่วทุกพื้นที่ ทั่วทุกเขตเตอร์หมายความว่า เขตเตอร์หลัก ๆ ก็ ๔ ด้านที่ได้นำเรียนไป แล้วทั่วทุกพื้นที่

ด้านที่ ๓ ก็คือการส่งเสริมให้วิสาหกิจเติบโตจากระดับท้องถิ่นสู่ต่างถิ่น และต่างประเทศได้ โดยเฉพาะในสาขาที่ไทยมีศักยภาพ

๓๒

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

เปมิศา ๑๖/๒

ด้านที่ ๔ ก็คือยกระดับขีดความสามารถ การบริหารจัดการและความรับผิดชอบต่อสังคมได้เข้มแข็ง อยู่รอด แล้วก็แข่งขันได้อย่างต่อเนื่องยั่งยืน

ด้านที่ ๕ ก็คือส่งเสริมให้วิสาหกิจเครือข่ายพันธมิตรสามารถเกาะเกี่ยวเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่คุณค่าทั้งในประเทศและต่างประเทศได้มากขึ้น

ด้านที่ ๖ คือส่งเสริมให้วิสาหกิจสามารถปรับที่จะใช้องค์ความรู้ นวัตกรรม การออกแบบและเอกลักษณ์วัฒนธรรมมายกระดับมูลค่า เป็นการมูฟอัพ แวลู เชิน (Move up value chain) เพิ่มขึ้น เพิ่มรายได้และความสามารถในการแข่งขัน

ด้านที่ ๗ คือส่งเสริมให้เอสเอ็มอีมีอัตราการปฏิรูปทางเศรษฐกิจ คือสัดส่วนของจีดีพีเพิ่มขึ้น

ในกรอบของการปฏิรูปดังกล่าวก็จะมีประเด็นหลักที่เราจะถือว่าเป็นการสร้างสังคมผู้ประกอบการใน ๕ ด้านด้วยกัน

อันที่ ๑ เราคงต้องมองว่าให้การสังคมผู้ประกอบการเป็นวาระแห่งชาติ มียุทธศาสตร์ระดับชาติเพื่อขึ้นนำภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน

อันที่ ๒ คือเราจะต้องปฏิรูป คือเมื่อเรามียุทธศาสตร์ มีเป้าหมายที่ชัดเจนว่าประเทศไทยควรจะโพสิชันนิง (Positioning) ประเทศไทยในการพัฒนาประเทศ เช่น ด้านอุตสาหกรรม ด้านเกษตร ท่องเที่ยว บริการไปในทิศทางอย่างไร ที่ชัดเจนแล้ว ประเด็นต่อไปคือการที่จะปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อสร้างคนให้มีจิตวิญญาณและทักษะผู้ประกอบการ ภายใต้เอนเทอเพอเนอร์ สปิริต

อันที่ ๓ จะต้องเป็นเรื่องของการปฏิรูปกระบวนการและมาตรการส่งเสริมวิสาหกิจ ทั้งที่เกิดใหม่และที่มีอยู่ให้เติบโตแข่งขันได้จากระดับท้องถิ่นสู่สากล

อันที่ ๔ จะต้องมีการปฏิรูปกลไกและองค์การการขับเคลื่อนการพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมวิสาหกิจอย่างมีประสิทธิภาพและมีความร่วมมือของทุกภาคส่วน

อันที่ ๕ คือจะปฏิรูปกฎระเบียบให้เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของวิสาหกิจ
อย่างยั่งยืน

เพราะฉะนั้นในประเด็นการปฏิรูป ๕ ด้านดิฉันมองว่าในกรอบความคิดรวบยอด
ของการสร้างสังคมผู้ประกอบการ ซึ่งเปรียบเสมือนกับเราสร้างบ้าน ฐานบ้าน
ซึ่งจะเป็นส่วนที่สำคัญรองรับสังคมของผู้ประกอบการข้างบนหรือการปฏิรูปนี้ ก็คือจะต้องมี
ในเรื่องของการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติให้ชัดเจน มีการระบุกลุ่มธุรกิจเป้าหมายที่ชัดเจน
อย่างที่เราจะพูดกันเสมอว่าประเทศไทยยังขาดยุทธศาสตร์ชาตินะคะ เราจะต้องกำหนด
โพสิชันนิ่งของเรา การเติบโตทางเศรษฐกิจ ในภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรจะใช้อะไร
เป็นเป้าหมายที่ชัดเจน เพราะฉะนั้นเมื่อมีฐานราก มีความชัดเจนแล้ว ใน ๔ เสาหลัก
ซึ่งจะเป็นตัวรองรับ สร้างให้เป็นบ้านที่มั่นคง แข็งแรง ก็คงจะเป็นเรื่องของการปฏิรูปการเรียนรู้
จะเป็นการปฏิรูปในเรื่องกระบวนการและมาตรการในการส่งเสริม จะต้องปฏิรูปกลไกองค์กร
ในการขับเคลื่อนแล้วก็ต้องปฏิรูปในด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เอื้อกับการดำเนินการธุรกิจ
ซึ่งบ้านซึ่งมีฐานที่ชัดเจน มีเสาหลักที่เข้มแข็งนี้ เราก็สามารถที่จะรองรับ แล้วก็ให้เอสเอ็มอี
ของประเทศสามารถที่จะมีความหลากหลายแล้วก็มีความทรงพลัง แล้วก็สามารถจะทำให้
จีดีพีของเอสเอ็มอี (SME) นี้เพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นก็จะมีผลเป็นเรื่องจีดีพีของประเทศด้วย อันนี้ก็
เป็นแนวคิดในเรื่องของการสร้างสังคมผู้ประกอบการ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ดิฉันคิดว่าจะต้องทำต่อไป
จากแนวทางการปฏิรูปตามนั้นแล้วนี้ ก็เรียนว่าจะเป็นอย่างอยู่ในเรื่องที่จะทำในรายละเอียดต่อไป
ซึ่งจะออกมาเป็นโรดแมพ อย่างที่ทุกคนคิดว่าจะต้องมีนี้ ก็เรียนเลยว่าอันนี้เป็นแนวคิดเบื้องต้น
ดิฉันคิดว่าในการนำเสนอในวันนี้เป็นเรื่องสำคัญมากที่ได้รับฟังข้อคิดเห็นจากทุกท่าน
เพราะท่านอยู่ในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ก็สามารถจะให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเพื่อนำไปจัดทำ
ในเรื่องของโรดแมพต่อไป เพราะฉะนั้นโดยสั้น ๆ ดิฉันก็คิดว่าในประเด็นที่เราจะปฏิรูปนี้
อย่างในเรื่องที่ ๑ เป็นเรื่องยุทธศาสตร์ชาตินี้ ก็คือการสร้างสังคมผู้ประกอบการนั้น
จะต้องเป็นวาระแห่งชาติซึ่งมีเป้าหมายซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการนี้ สังคมผู้ประกอบการนี้
เป็นเรื่องของอินโนเวชัน ครีเอทีฟ (Innovation creative) และโนเลจ เบสส์ เอนเทอเพอเนอร์
โซไซตี (Knowledge-based entrepreneur society) ส่วนกระบวนการจะอย่างไร
ก็คงจะเป็น แม้กระทั่งในเรื่องของการกำหนดนโยบาย เป้าหมายในเรื่องของเซกเตอร์ต่าง ๆ

๓๔

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

คั่นสนีย์ ๑๗/๒

กลยุทธ์และมาตรการการส่งเสริม อย่างที่ดิฉันได้เรียนว่ามาตรการการส่งเสริมนี้ก็จะต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจนั้น ๆ แล้วก็ยังมีความชัดเจนเพื่อสามารถที่จะชี้้นำให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนได้ทราบและขับเคลื่อนในทิศทางเดียวกัน

อันที่ ๒ เป็นความจำเป็นอีกอย่างหนึ่ง เรื่องฐานข้อมูลของวิสาหกิจจะต้องทำให้ครบถ้วน ถูกต้องและเป็นปัจจุบันในทุกเซกเตอร์ เพราะมิฉะนั้นเราก็จะไม่สามารถกำหนดนโยบาย เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อันที่ ๓ ก็คือว่าเป็นเรื่องสำคัญ จะต้องขยายฐานการพัฒนาผู้ประกอบการ และส่งเสริมวิสาหกิจในทุกสาขา ในทุกขนาด แล้วก็ในทุกบิสซิเนส โมเดล ไซเคิล แล้วก็ในทุกพื้นที่

อันที่ ๔ นี้เป็นเรื่องสำคัญมาก ที่ดิฉันคิดว่าจะต้องกำหนดไว้ก็คือว่าการยกระดับวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ ให้เติบโตและแข่งขันได้ จากท้องถิ่นสู่ต่างถิ่น และสู่สากลให้ได้ โดยเฉพาะภาคเกษตรและภาคท่องเที่ยวของไทยเป็นภาคที่จะต้องสร้างความเข้มแข็งให้กับเขา

อันดับที่ ๕ ก็คือว่าเป็นเรื่องหนึ่งที่เราจะยังไม่ได้พูดไว้ชัดเจน ดิฉันคิดว่าเรื่องการยกระดับในการพัฒนาเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการทางด้านเกษตรกรรมที่เราเรียกว่าเป็นสมาร์ท ฟาร์มเมอร์ (Smart farmer) อันนี้ก็เป็นเรื่องที่สำคัญเพราะมันจะต้องมีทั้งมาตรการในการส่งเสริมที่เหมาะสมต่อไป

ทีนี้จากฐานบ้านก็จะมาสู่เสาบ้าน

ประเด็นที่ ๑ ก็คือจะสร้างคนให้มีเอนเทอร์พ्रेเนอร์ สปิริต ในประเด็นปฏิรูปก็รวมไปถึงเวลาเราพูดถึงปรับหลักสูตรการเรียนรู้ เพื่อสร้างจิตวิญญาณต่าง ๆ

อันที่ ๒ คือการยกระดับคุณภาพของสถาบันการศึกษา รวมไปถึงการยกระดับผู้พัฒนา ผู้ให้บริการในเรื่องของพัฒนาผู้ประกอบการ

๓๕

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ศิริรัตน์ ๑๘/๑

อันที่ ๓ จะต้องพัฒนาหน่วยบ่มเพาะ อินคิวเบชัน เซนเตอร์ (Incubation center) ให้มีมากเพียงพอ ทั่วถึงและหลากหลาย

อันที่ ๔ ก็คือส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในระบบและนอกระบบ

ในเรื่องกระบวนการปฏิรูปเราก็มองว่า เช่นว่า ให้มีหลักสูตรการเรียน แล้วก็ทักษะการเป็นผู้ประกอบการในทุกสถาบัน ทั้งระดับอาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษา และซึ่งความจริงก็คงจะต้องรวมไปถึงแม้กระทั่งในการศึกษาขั้นพื้นฐานก็จะต้องให้ความรู้ด้วย

อันที่ ๒ คือเพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมขององค์กรเอกชน เพื่อให้บุคคลที่มีประสบการณ์จริงก็มีส่วนเป็นผู้มาเป็นโค้ชชิ่ง (Coaching) ต่าง ๆ

อันที่ ๓ คือวันนี้เราคงจะต้องมาจัดทำฐานข้อมูลของหน่วยบ่มเพาะผู้ประกอบการ อินคิวเบชัน เซนเตอร์ ทั้งของภาครัฐและเอกชน สถาบันและสมาคมต่าง ๆ ซึ่งมียุ่มาใช้ประโยชน์แล้วก็ยกระดับให้เป็นหน่วยบ่มเพาะที่มีประสิทธิภาพ

อันที่ ๔ ก็คือจะต้องส่งเสริมการจัดตั้งหน่วยบ่มเพาะแบบบูรณาการภาครัฐและเอกชนโดยมีมาตรการจูงใจ

อันที่ ๕ ก็ส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้วยเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และมีส่วนร่วมในการบ่มเพาะผู้ประกอบการ

ในเรื่องของการสร้างคน ดิฉันได้ทราบข้อมูลว่าวันนี้เรามีสถาบันที่ได้มีการจัดตั้งขึ้นแล้วก็จะเป็ต้นแบบที่ดีได้ อย่างเช่น วันนี้เรามีสถาบันพัฒนาการเรียนรู้อหรือที่เรียกว่าไลฟ์ (Life) นี้ ซึ่งอันนี้ดิฉันดูแล้วก็เป็นตัวอย่าง เป็นต้นแบบที่ดี น่าจะมาขยายผลต่อไป เพราะอันนั้นจะเป็นการมุ่งเน้นในเรื่องของการจะพัฒนาตั้งแต่ฐานรากเลย โดยเฉพาะในเรื่องของวิสาหกิจชุมชนแล้วก็ทางด้านของสหกรณ์ เป็นต้น อันนี้มีตัวอย่างต่าง ๆ ที่จะต้องเอามาขยายผลได้

ในประเด็นปฏิรูปที่ ๓ เสาที่ ๓ คือที่สำคัญในการที่จะมีกระบวนการและมาตรการการส่งเสริมวิสาหกิจ อันนี้ดิฉันเองก็จะเน้นว่าเราก็จะต้องมาดูว่า ทั้งที่จะให้เขาเกิดใหม่แล้วให้เขาอยู่ให้เติบโตแข่งขันได้

ประเด็นในกระบวนการปฏิรูปก็คงจะต้องมองว่าก็ส่งเสริมให้วิสาหกิจนั้นดำเนินธุรกิจบนพื้นฐานที่เราจะต้องเน้นก็คือว่ามีโปรดักทิวิตี (Productivity) มีเรื่องของควอลิตี (Quality) และมีเรื่องของสแตนดาร์ด (Standard)

๓๖

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ศิริรัตน์ ๑๘/๒

อันที่ ๒ ก็ส่งเสริมให้วิสาหกิจเติบโตอย่างยั่งยืน โดยใช้ในเรื่องของอินโนเวชัน (Innovation) ในเรื่องของครีเอทีฟ (Creative) แล้วก็ในเรื่องของโนเลจ เบสส์ (Knowledge-based)

อันที่ ๓ ที่สำคัญคือว่ามาตรการการส่งเสริมจะต้องเหมาะสม กับกลุ่มธุรกิจ กับขนาดแล้วก็กับวงจรชีวิตและรวมถึงพื้นที่ แล้วก็ศักยภาพด้วย ที่เราจะต้องใช้ว่าต้อง เทลเลอร์ เมด (Tailor-made) ไม่ใช่ยาเม็ดเดียวใช้ได้ทุกโรค ซึ่งในสิ่งที่วิสาหกิจเขาต้องการ ก็จะเป็นตั้งแต่เรื่องของข้อมูลเชิงลึกทุกด้าน แล้วก็การให้คำบริการ หรือแม้กระทั่งว่าแต้มต่อ ทางด้านการตลาด เราจะมองภาคเกษตร อย่างสมมุติเรามองเรื่องของยางพารา บางครั้ง เราต้องยอมว่าให้มีแต้มต่อคือรัฐอาจจะต้องมีนโยบายเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง เพื่อเปิดโอกาส ที่เราจะรับซื้อผลิตภัณฑ์จากทางด้านภาคเกษตรที่รัฐต้องการจะส่งเสริมหรือต้องการดูแล

ในส่วนของแม้กระทั่งเรื่องของที่ดิน อาคาร และสถานที่ประกอบการ ในแต่ละ แสดงของการพัฒนาของผู้ประกอบการเราอาจจะมีความต้องการในสิ่งอำนวยความสะดวกนี้ ต่างกัน อย่างเช่น ดิฉันยกตัวอย่างว่าเราพูดถึงวิสาหกิจชุมชน รัฐเองก็จะมีในเรื่องของ แม้กระทั่งในพื้นที่ก็สร้างตลาด สร้างอะไร อันนี้ดิฉันก็คิดว่าเป็นส่วนหนึ่งที่วิสาหกิจในแต่ละระดับ มีความต้องการไม่เหมือนกัน หรือในเรื่องของอุตสาหกรรมที่มีนวัตกรรมสูง ๆ ก็อาจจะต้องการ ลักษณะของไซเอนซ์ พาร์ค (Sciences park) เป็นต้น

อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องเงินทุนและการเข้าถึงแหล่งทุน เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เวลาเราพูดถึงเรื่องการสร้างผู้ประกอบการหรือการส่งเสริมเขา หรือความต้องการ ก็มักจะบอกว่าไม่มีเงินหรือเข้าถึงแหล่งทุนได้ยาก เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เองก็เป็นเรื่อง มีความจำเป็น แต่ดิฉันก็อยากจะมองว่าก็เช่นกัน วันนี้ก็มีมาตรการที่รัฐจะส่งเสริมเองโดยตรง หรือรัฐไปส่งเสริมภาคการเงินของเอกชนให้มีส่วนสนับสนุน อันนี้ก็เป็นเรื่องที่สามารถทำได้ ซึ่งเรื่องของการเข้าถึงแหล่งทุนเป็นเรื่องสำคัญ ทุกคนให้ความสำคัญ ดิฉันคิดว่า คุณไพบูลย์ซึ่งมีความเชี่ยวชาญทางเรื่องการเงินก็คงให้ข้อมูลเพิ่มเติมได้

อีกเรื่องหนึ่งคือสิ่งที่เขาต้องการคือมาตรการทางด้านภาษี อย่างที่ได้เรียนว่า ถ้าเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือว่ากิจการขนาดใหญ่ข้ามชาตินี้ เรื่องมาตรการทางภาษีอาจจะเป็นเรื่องสำคัญ แต่ถ้าเรามอง ผู้ประกอบการในกลุ่มเล็ก ๆ ในเรื่องของสมอล เขาก็ไม่ได้มองเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มาก

อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องของการเข้าถึงและสร้างมูลค่าจากงานวิจัย นวัตกรรม แล้วก็การคิดสร้างสรรค์นะคะ อีกเรื่องคือเรื่องเครือข่ายของความร่วมมือ อันนี้เราจะต้องสร้างเป็นมาตรการที่จะเสริมให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือให้ได้นะคะ อีกเรื่องหนึ่งก็คือเป็นเรื่องโครงสร้างพื้นฐานและการสื่อสาร เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญซึ่งทุกคนอาจจะต้องการ เช่นในวันนี้เราจะพูดว่าการสร้างขีดความสามารถ ก็คือการจะต้องทำระบบของดิจิทัล อีโคโนมี (Digital economy) ให้เกิดขึ้น ยกตัวอย่าง หรือโครงสร้างพื้นฐานสิ่งที่ต้องการในภาคของเกษตร เขาจะพูดเรื่องของน้ำต่าง ๆ เป็นต้น เพราะฉะนั้นประเด็นนี้คงจะต้องมาดูให้เหมาะสมตามสาขา ตามขนาด แล้วก็ตามวงจรชีวิตของการพัฒนา

ในเสาที่ ๔ ก็สำคัญ คือเมื่อเรามีความชัดเจนในเรื่องของมาตรการส่งเสริมที่ชัดเจนแล้วนี่กลไกหรือองค์กรที่จะขับเคลื่อนที่จะทำให้บรรลุความสำเร็จนี้ ในการมองตรงนี้เราก็อยากจะมองว่าเราก็คงจะแยกในประเด็น องค์กรที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องโพลีซี เมกกิง (Policy making) เพื่อจะกำหนดนโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ มาตรการต่าง ๆ ก็ตอนนี้ที่มองเรามองตามขนาด ปัจจุบันถ้าใช้กฎหมายของบีไอไอ (BOI) ก็คงส่งเสริมกิจการ ซึ่งส่วนใหญ่จะมองเห็นว่าเป็นเรื่องของขนาดใหญ่ หรือว่าเป็นเรื่องของบริษัทข้ามชาติอย่างนี้ ก็น่าจะเป็นองค์กรหลักในการส่งเสริม ในขณะที่การส่งเสริมเอสเอ็มอี ซึ่งรวมไปถึงวิสาหกิจ ชุมชน แล้วก็สหกรณ์นี้น่าจะให้ สสว. ก็เป็นองค์กรซึ่งจะบูรณาการ แล้วก็กำหนดเป็นนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อจะประสานแล้วก็เป็นตัวที่จะกำหนดเป้าหมาย ไปดูเรื่องงบประมาณแบบบูรณาการ แล้วก็หน่วยติดตามให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ แล้วก็ ในขณะเดียวกันปัจจุบันตัว สสว. เองก็คงจะต้องอยู่ในสถานะที่ต้องปรับตัวองค์กรเพื่อรองรับภารกิจนี้ด้วย ทีนี้ในเลเวล (Level) ที่ ๒ ในระดับของการเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุน ที่เราเรียกว่า ฟาซิลิเตเตอร์ (Facilitator) เราก็คงจะใช้กระทรวงต่าง ๆ ที่มีอยู่ มีภารกิจที่ดูแลหลายสาขา อยู่แล้ว ไม่ว่าจะ เป็นกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ โดยเฉพาะอยากจะเน้นว่าเพิ่มกระทรวงการท่องเที่ยวแล้วก็พาให้มาดูแลในเซกเตอร์ของเรื่อง

๓๘

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ภาวดี ๑๙/๒

ท่องเที่ยว การสร้างผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวให้ชัดเจน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือแม้แต่ในเรื่องของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งอันนี้ก็ต้องเป็นหน่วยงานที่จะต้องมาบูรณาการในเรื่องของเป็นผู้สนับสนุนไปด้วย แล้วก็อยู่ในคอนเซปต์ (Concept) เรื่องของการเป็นวัน สตอป เซอร์วิส (One stop service) แล้วก็ในส่วนองระดับโอเปอเรเตอร์ (Operator) คือผู้ที่จะเป็นผู้ขับเคลื่อนจริง ๆ ดิฉันคิดว่าในแนวคิดวันนี้ก็จะต้องมาใช้สถาบันเฉพาะทาง ซึ่งสถาบันเฉพาะทางปัจจุบันก็มีอยู่บ้างแล้วในหลาย ๆ กระทรวง อย่างกระทรวงอุตสาหกรรมก็มีสถาบันเฉพาะทางอยู่ประมาณ ๑๐ แห่ง ไม่ว่าจะเป็นรายสาขาด้านของสิ่งทอ แล้วก็ในเรื่องของยานยนต์อะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าตรงนี้ก็มาปรับเปลี่ยนยกระดับพัฒนา และโดยเฉพาะเป็นเรื่องความร่วมมือกับภาคเอกชน กับสถาบันเอกชน ไม่ว่าจะเป็นสภาหอการค้า หรือว่าสภาอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นตัวมาขับเคลื่อนในลักษณะเป็นโททอล โซลูชัน (Total solution) คือจะเป็นโคชชิง เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าวันนี้องค์กรและกลไกในการขับเคลื่อนก็จะต้องมาปรับแยกให้ชัดเพื่อที่ว่าผู้ประกอบการหรือผู้ที่สนใจนี้เวลาเราอยากจะคิดว่าเรามีปัญหา เราต้องการการสนับสนุนหรือช่วยเหลือนี้เราจะไปได้ตรงที่ แล้วก็ก็เป็นลักษณะอย่างที่ดิฉันเรียนว่าถ้าเราอยากจะทำอะไรเกี่ยวกับอุตสาหกรรมนี้เราก็ไปกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งมีลักษณะของวัน สตอป เซอร์วิส ที่ให้บริการเบื้องต้น เสร็จแล้วก็ในการขับเคลื่อนจริงก็จะมีสถาบันเฉพาะทาง เหมือนเราไปโรงพยาบาลหาหมอก็จะมี การดูแลในเบื้องต้นก่อน แต่เมื่อตรวจพบว่าเราอยู่ในสภาพที่จะต้องหาหมอเฉพาะทางอย่างไรก็ส่งไปหาหมอเฉพาะทาง อันนี้ก็เป็นแนวคิดในเรื่องของการที่จะสร้างกลไกและองค์กรในการขับเคลื่อน

ในเสาที่ ๕ ก็คงเป็นประเด็นเรื่องของการปฏิรูปในเรื่องปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบและขั้นตอน รวมทั้งสภาพแวดล้อมเชิงสถาบันเพื่อให้เอื้อกับการเกิดและการเติบโตของเศรษฐกิจต่าง ๆ นะคะ เท่าที่พบในตอนนี้นี้คงจะเป็นที่ว่า -----

อันที่ ๑ เราคงมีการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการกำหนดนิยามเอสเอ็มอี ปัจจุบันการกำหนดนิยามของเอสเอ็มอีเองก็จะขึ้นอยู่กับจำนวนแรงงาน แล้วก็พูดถึงสินทรัพย์ ซึ่งดิฉันคิดว่าเรื่องนี้เท่าที่ดูในเบื้องต้นไม่สะท้อนข้อเท็จจริง ก็อาจจะมีการปรับปรุงว่านอกจากเรื่องของจำนวนแรงงานแล้ว ก็คงจะมองเรื่องของรายได้มากกว่า ซึ่งดูในประเทศต่าง ๆ ก็มีการใช้รายได้แทนเรื่องของสินทรัพย์ ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นรายละเอียดที่ต้องดูต่อไป

อันที่ ๒ คือว่าเมื่อเราให้ สสว. มีหน้าที่เหมือนคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพราะฉะนั้นในเรื่องบทบาทอำนาจหน้าที่ของ สสว. เองก็คงมีการปรับเปลี่ยน

และอีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญก็คือว่ามุ่งเน้นด้วยว่าเกษตรอยู่ในเซคเตอร์ ซึ่งจะได้รับการส่งเสริม

อีกประเด็นหนึ่ง คือ ก็คงเป็นการมาดูปรับปรุงกฎหมายที่อาจจะเป็นอุปสรรคในการประกอบธุรกิจและลดขั้นตอนที่จำเป็น ไม่ว่าจะเป็นการจดทะเบียนพาณิชย์ต่าง ๆ ต้องทำให้ง่ายขึ้น ในเรื่องของระบบภาษีอะไรต่าง ๆ เพื่อให้เอื้อสำหรับผู้ประกอบการ ผู้ประกอบกิจการ ในขณะที่เดียวกันก็จะพัฒนากฎหมายใหม่ ๆ ให้เอื้อต่อการที่จะส่งเสริมแล้ว ก็การเติบโตของผู้ประกอบการ เพราะฉะนั้นดิฉันก็คิดว่าอันนั้นก็คือประเด็นที่เราจะทำต่อไป

ถ้าจะมองดูในรูปแบบกลไกการขับเคลื่อน ดิฉันก็คงนำเสนอโดยเร็ว ๆ ก็คือว่าเราก็จะแยกเป็นด้านของโพลีซี (Policy) หรือเป็นพวกของเรื่องสแตรทิจี (Strategy) ก็จะเป็นหน่วยงาน เช่น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักงาน สสว. ในขณะที่ในระดับที่เป็นฟาสิลิตีเตอร์ ก็จะทุกกระทรวง ก็จะมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการขับเคลื่อนรายสาขานั้น และภายในตรงนั้นเราก็จะมีระบบของการพัฒนาสถาบันเฉพาะทางขึ้นมาในแต่ละกระทรวงเพื่อมาดูแลเป็นส่วนขับเคลื่อนเป็นโคชชิง เป็นตัวที่จะคอยส่งเสริมโดยตรง กระทรวงศึกษาธิการเองก็มีส่วนสำคัญมาก กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเองก็มีความสำคัญ ซึ่งในปัจจุบันทั้งกระทรวงศึกษาธิการเองเราจะเห็นว่าจะมีศูนย์ปมเพาะอยู่ในภาคการศึกษาต่าง ๆ ด้วย ในขณะที่กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเอง ก็มีสถาบันซึ่งมีส่วนสนับสนุนการเติบโตของผู้ประกอบการเยอะ รายละเอียดก็เป็นเอกสารที่ได้เพิ่มเติมให้แนบท้ายนี้ ดิฉันคงไม่ลงรายละเอียด

ที่นี้ในส่วนหนึ่งที่ดิฉันคิดว่าผลสัมฤทธิ์เฉพาะของการที่เราจะได้อะไรมา ก็คือว่าการสร้างสังคมผู้ประกอบการก็จะเป็นวาระแห่งชาติ มียุทธศาสตร์ระดับชาติที่ชัดเจน เน้นกลุ่มธุรกิจเป้าหมาย แล้วก็กรอบเวลา

อันที่ ๒ ก็จะมีมาตรการการส่งเสริมในเรื่องของการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อสร้างผู้ประกอบการ

อันที่ ๓ กระบวนการและมาตรการส่งเสริมเศรษฐกิจ ทั้งที่เกิดขึ้นใหม่และที่มีอยู่ในลักษณะของเทคโนโลยี เมด

อันที่ ๔ ก็จะมีสถาบันเฉพาะทางเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมวิสาหกิจอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับแต่ละภาคเศรษฐกิจ โดยเฉพาะจะเน้นความร่วมมือให้เอกชน มีบทบาทร่วม

อันที่ ๕ ก็คงจะมีการปรับปรุงกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนผลกระทบเชิงบวก โดยภาพรวมถ้าเราทำได้เราสร้างสังคมผู้ประกอบการให้เข้มแข็ง หมายความว่าผู้ประกอบการมีความเข้มแข็ง แล้วก็วิสาหกิจแข่งขันได้ เราก็จะสามารถสร้างงานและประชาชนมีรายได้มากขึ้นเป็นการลดความเหลื่อมล้ำ

อันที่ ๒ สินค้าและบริการเป้าหมายก็สามารถขยายจากท้องถิ่นสู่ตลาดโลกได้

อันที่ ๓ ก็เพิ่มความสามารถของวิสาหกิจโดยเฉพาะขนาดเล็ก เศรษฐกิจชุมชน สหกรณ์ สถาบันเกษตรกร ในเศรษฐกิจฐานรากให้สามารถเกาะเกี่ยวเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่คุณค่าได้มากขึ้น

อันที่ ๔ แล้วก็เพิ่มความร่วมมือระดับเครือข่ายวิสาหกิจในพื้นที่รองรับการแข่งขันที่เข้มข้นในโลกการค้าเสรี

อันที่ ๕ ก็คือผู้ประกอบการก็มีนวัตกรรม มีเครื่องมือในการสร้างมูลค่าและความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน พัฒนาสู่ออดีเอ็ม (ODM) แล้วก็โอบีเอ็ม (OBM) คือในเรื่องของทั้งดีไซน์ (Design) แล้วก็แบรนด์ดิ้ง (Branding) ได้มากขึ้น

อันที่ ๖ ก็คือว่าอันดับผลการประเมินตามตัวชี้วัด ซึ่งเป็นมาตรฐานสากล ก็จะดีขึ้น แล้วก็ทำให้ประเทศไทยก้าวสู่เป็นประเทศที่เปลี่ยนผ่านไปสู่อินโนเวชัน ไดรฟเวน อีโคโนมี (Innovation driven economy) ได้ ก็เป็นตามแผนที่ที่เราจะเห็นก่อนปฏิรูป เรายังพึ่งพาการรับจ้าง การผลิตต่าง ๆ แต่หลังจากนั้นในท้ายที่สุดเราคงเข้าสู่อินโนเวชัน ไดรฟเวน อีโคโนมีได้

ทีนี้ในส่วนของพันธมิตรการปฏิรูปก็ต้องเป็นความร่วมมือด้วยกันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการและกลุ่มเป้าหมายที่เรามุ่งที่จะไปพัฒนาแล้วก็ส่งเสริม นะคะ กลุ่มเป้าหมายที่สำคัญก็เริ่มไปตั้งแต่ระดับของนักศึกษา ในส่วนของกลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ต่าง ๆ วิสาหกิจ เอสเอ็มอีต่าง ๆ ดิฉันคิดว่านี่ก็เป็นกลุ่มเป้าหมาย สำหรับขั้นตอนในการดำเนินการ ต่อไปดิฉันคิดว่าขั้นตอนที่สำคัญต่อไปก็คงเป็นเรื่องในวันนี้เราคงจะได้รับฟังข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ แล้วก็ประสบการณ์ของท่านสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติทุกท่าน เอาไปประกอบการที่จัดทำในเรื่องของโรดแมพ ต่อไป อาจจะเรียนว่าในส่วนของเอกสาร ที่เป็นตัวแบคอัพ (Backup) ดิฉันก็คงเป็นเพียงทำให้เห็นว่าเมื่อเรามียุทธศาสตร์ชาติ เรากำหนดโพสิชันนิงของประเทศ เรากำหนดอุตสาหกรรมรายสาขาหรือเกษตรรายสาขาได้ชัดเจนแล้ว เช่นว่าเราคิดว่าประเทศไทยจะต้องสร้างเข้มแข็งดังเรื่องของภาคเกษตรโดยจะเป็นอะโกร เบสค์ อินดัสทรี (Agro based industry) เป็นไบโอ เบสค์ อินดัสทรี (Bio based industry) อะไรต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เริ่มต้นจากภาคเกษตรแล้วเราจะต้องเห็นภาพของแวลู เชน (Value chain) ของการเริ่มต้นตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ อย่างเช่นเราจะมองภาคของตัวมันสำปะหลังหรืออ้อยก็ดีว่าสามารถที่จะพัฒนาใส่เทคโนโลยีต่าง ๆ เข้าไปแล้ว ก็ทำยลมูลค่าเพิ่มเป็นภาคอุตสาหกรรมได้มันจะเป็นแวลู เชน ที่เราจะสะท้อนให้เห็นว่ากระทรวงใดจะมีส่วนที่จะต้องส่งเสริมสนับสนุน แล้วก็ขนาดของวิสาหกิจนั้นจะเริ่มตั้งแต่เป็น เอสเอ็มอี หรือเป็นแอล (L) หรือเป็นเอ็ม (M) เอ็นซี (NC) คือเป็นบริษัทข้ามชาติเราจะเห็น เพราะฉะนั้นจากตรงนั้นเราจึงไปกำหนดมาตรการส่งเสริมให้ถูกต้อง ให้เหมาะสม ให้ตรงกับความต้องการของเขา ซึ่งอันนี้ก็คงจะเป็นรายละเอียดที่ไปทำกัน แต่ก็เป็นตัวช่วยให้ท่านสมาชิกที่สนใจก็ได้ดูในรายละเอียดต่อไป ดิฉันคิดว่าในการนำเสนอวันนี้สิ่งสุดท้ายที่อยากจะเรียนโดยสรุปก่อนที่จะรับฟังข้อคิดเห็นของท่านซึ่งคิดว่าคงจะได้ประโยชน์

อันที่ ๑ ในปัจจุบันรัฐบาลชุดนี้ก็ได้มีการปรับปรุงองค์กรของรัฐในการส่งเสริมที่มีความชัดเจนแล้ว อย่างจะเห็นได้ว่า คสช. เมื่อมาสิ่งที่ทำอันแรกเลยก็คือว่าปรับย้าย สสว. แล้วก็บีโอไอซึ่งอยู่ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมออกมาแล้วมาขึ้นอยู่กับสำนักนายกรัฐมนตรี ฉะนั้นดิฉันคิดว่านี่เป็นเรื่องที่สำคัญที่ได้มีการปรับปรุงไปแล้ว

อันที่ ๒ ที่ทราบแล้วก็กำลังดูด้วยกันก็คือว่าการปรับปรุงองค์กร สสว. เอง ทั้งในเรื่องของบทบาทอำนาจหน้าที่แล้วก็ตัวบุคลากร

เรื่องที่ ๓ ก็คือว่าแม้กระทั่งในเรื่องของกฎหมาย สสว. เองวันนี้ก็มาให้ความสำคัญแล้วว่าจะเพิ่มภาคเกษตรเข้าไปในนั้นพูดไว้อย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าอันนี้เป็นเรื่องหนึ่งซึ่งได้ดำเนินการโดยภาครัฐไปแล้ว

อันที่ ๒ ดิฉันเรียนท่านว่าเราคงเห็นว่าการสร้างสังคมผู้ประกอบการนั้นเป็นเรื่องใหญ่ แต่ดิฉันก็คิดว่ามันก็เป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะใกล้ตัวเรา สมาชิกเราถ้าไม่ใช่เป็นพนักงาน เป็นผู้รับจ้าง เป็นข้าราชการ เป็นนักวิชาการต่าง ๆ ก็คงมีสถานภาพเป็นผู้ประกอบการ มีวิสาหกิจที่ทำก็คงจะทราบว่ามีปัญหาแล้วก็ต้องการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างไร เพราะฉะนั้นดิฉันว่าวันนี้มาตรการที่ต้องการส่งเสริมจากภาครัฐเพื่อเราให้เติบโตแล้วก็ยั่งยืน ภาคเอกชน ภาคผู้ประกอบการต้องมีส่วนร่วมนำเสนอแล้วก็ควรจะนำเสนอในรูปของกลุ่มที่เป็นคลัสเตอร์ตรงนี้ดิฉันคิดว่าเป็นเรื่องที่จะควรจะทำร่วมกันเพราะว่าอันนี้มันก็จะเข้าหลักที่ว่าเราจะจัดความเข้มแข็งของคลัสเตอร์ขึ้นได้ในสังคมผู้ประกอบการ

ประเด็นที่ ๓ ดิฉันคิดว่าที่จะต้องทำต่อไปคือว่าอย่างไรที่นำเรียน ในการปฏิรูป ๕ ด้าน เราจะต้องทำการครอส คัตติง (Cross cutting) กับกรมการหลาย ๆ ชุดในสภานี้

๔๓

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๒๒/๑

ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของคณะกรรมการทางด้านวิทยาศาสตร์ คณะกรรมการทางการศึกษา และขณะเดียวกันเนื่องจากเรื่องการสร้างสังคมผู้ประกอบการเป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะไดนามิก (Dynamic) เพราะฉะนั้นเราคงต้องบูรณาการ แล้วก็ประสานกับหน่วยราชการที่ทำอยู่ในปัจจุบัน อย่างที่ได้ตามก็คืออย่างเช่นกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ วันนี้ก็หันมาให้การส่งเสริมในเรื่องของสหกรณ์มากขึ้น เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าสิ่งที่จะทำต่อไปจะต้องเป็นการบูรณาการมากขึ้น แล้วก็ต้องมีการครอส คัตติง

ในท้ายที่สุดนี้ดิฉันก็คิดว่าวันนี้ในการปฏิรูปเราพูดในเรื่องของการสร้างคน สร้างคนให้เป็นคนมีความรู้ มีคุณธรรม เราจะสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง เราจะสร้างเรื่องการให้บริการกับประชาชนมากขึ้น ซึ่งนั่นนำไปสู่เรื่องที่เราเห็นว่าเป็นเรื่องของการทำให้อยู่ดีกินดี เพราะฉะนั้นการสร้างสังคมผู้ประกอบการก็เป็นเรื่องหนึ่งที่สำคัญ เพราะจะนำไปสู่เรื่องที่เราจะอยู่ดี นั่นคือเรื่องของการสร้างชุมชนเข้มแข็ง แต่ว่ากินดีนั่นคือหมายความว่าเราไม่จนแล้วเราสามารถที่จะเติบโต นำพาให้ประเทศเข้าสู่ความมั่งคั่ง มั่นคง แล้วก็ยั่งยืนต่อไป

เพราะฉะนั้นท้ายสุดดิฉันก็คงขอเรียนว่านอกจากเราจะรับฟังจากท่านสมาชิกแล้ว ดิฉันใคร่ขออนุญาตท่านปลัดมณู ท่านสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ซึ่งท่านก็เป็นอดีต ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมและท่านเป็นผู้ที่มีบทบาทมากในเรื่องของการส่งเสริมเอสเอ็มอีมา จะได้มีโอกาสให้ข้อมูลเพิ่มเติม แล้วก็รวมไปถึงคุณไพบุลย์ซึ่งก็คงจะให้ข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องของการเข้าถึงทุนและเรื่องของแหล่งทุน ขออนุญาตท่านประธาน

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอเชิญค่ะ

นายมนู เลียวไพโรจน์ (กรรมการ) : ท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ที่เคารพครับ กระผม นายมนู เลียวไพโรจน์ สปช. เลขที่ ๑๖๗ ครับ กระผมขออนุญาต อภิปรายสรุปสั้น ๆ นะครับ แล้วก็เพิ่มเติมจากที่ท่านประธานอนุกรรมการได้ฉายภาพให้เห็นแล้ว และท่านประธานคณะกรรมการก็ได้พูดถึงเรื่องนี้พอสมควร ผมขอเรียนว่า ในส่วนที่ท่านได้พูดนั้นได้ครอบคลุมภาพรวมประเด็นต่าง ๆ ทั้งปัญหา ประเด็นที่ต้องปฏิรูป แล้วก็ขอบเขตการปฏิรูป รวมทั้งตัวบ่งชี้ความสำเร็จ ผลกระทบ พันธมิตรในการที่จะร่วม การปฏิรูปและสร้างผู้ประกอบการ และจบด้วยเรื่องของขั้นตอนในเรื่องการดำเนินงาน กระผมเห็นว่าเรื่องสำคัญที่สุดในการสร้างสังคมผู้ประกอบการให้แข็งแกร่งแล้วก็ปฏิรูปไป

จะให้สำเร็จกันจริง ๆ ต้องมีอย่างน้อยที่สุด ๔ หลักใหญ่ที่จะต้องมุ่งมั่นดำเนินการอย่างจริงจัง และจริงใจร่วมกัน ในฐานะที่กระผมเองได้คลุกคลีอยู่กับเรื่องของเอสเอ็มอี คงจะต้องเรียนว่า พ.ร.บ. ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม นั้นตัวกระผมเองเป็นผู้สร้างขึ้นมา ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย กระผมก็เป็น ผู้ที่ดำเนินการในช่วงที่ผมดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เพราะฉะนั้นในช่วงนั้น เป็นช่วงที่ผมได้สร้างหน่วยงานขึ้นมาเกี่ยวกับเรื่องของสังคมผู้ประกอบการและวิสาหกิจ ขนาดกลาง ขนาดย่อมอยู่ ๔ หน่วย คือ สำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมแห่งประเทศไทย และอีกส่วนหนึ่งก็คือสถาบันเฉพาะทางครับ ผมคิดว่าประเด็นสำคัญ ในการสร้างผู้ประกอบการจะต้องมีทั้งหมด ๔ ส่วนด้วยกันนะครับ

ส่วนแรก คือการปฏิรูปการเรียนรู้ การสอน เพื่อเตรียมความพร้อม ของผู้ประกอบการ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ให้เตรียมรับว่าต่อไปนี้เราไม่ใช่মনุขย์เงินเดือน เราสามารถที่จะดำเนินการด้วยตัวของเราเอง นั่นเป็นประเด็นที่ ๑ ในเรื่องของการเรียนรู้ ในปัจจุบันจะเห็นได้ชัดว่ามีหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ มากมาย -----

ในการที่จะช่วยผลักดันให้เกิดผู้ประกอบการขึ้นในมหาวิทยาลัยของรัฐ อาทิเช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยมหิดล และทุก ๆ มหาวิทยาลัยน่ะครับที่เป็นของรัฐก็มีหลักสูตรในเรื่องของการสร้างผู้ประกอบการหรือ เอนเทอเพเนอร์ ครีเอชัน (Entrepreneur creation) ขึ้นน่ะครับ แล้วก็ยังมีมหาวิทยาลัยเอกชนน่ะครับ ขออนุญาตเอ่ยนาม มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เป็นต้น ก็มีหลักสูตรเกี่ยวกับเรื่องของการพัฒนาผู้ประกอบการ สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าหน่วยงานต่าง ๆ มีอยู่แล้ว สิ่งที่เราจะต้องทำก็คือการจัดการให้หน่วยงานต่าง ๆ มาร่วมมือกันทำเพื่อวัตถุประสงค์อันเดียวกันก็คือการสร้างสังคมผู้ประกอบการให้ขยายตัวไปในแนวทางเดียวกัน ตรงนี้ผมคิดว่าสำคัญครับ

ประการที่ ๒ ก็คือปฏิรูปกระบวนการพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการ ให้เข้าถึงข้อมูลทั้งเชิงลึกและเชิงกว้าง สิ่งนี้เป็นเรื่องสำคัญเพราะว่าผู้ประกอบการทั้งหลายในประเทศไทยเรานี้น่ะครับ บางครั้งอาจจะรู้เรื่องอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่อีกอย่างหนึ่งไม่รู้ เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้มีการดำเนินการให้ควบคู่กันไปทั้งความรู้และกระบวนการพัฒนาส่งเสริมผู้ประกอบการให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่ท่านไปบูลย์จะได้เรียนให้ท่านสมาชิกได้ทราบน่ะครับ และในขณะเดียวกันแหล่งนวัตกรรม

ประการที่ ๓ คือกลไกและองค์การขับเคลื่อนให้เกิดผู้ประกอบการมาก ๆ จะต้องบูรณาการกัน กลไกต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงการคลัง และกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผมถือว่ามีส่วนที่จะทำให้สังคมผู้ประกอบการของเรานี้มีการกระจายและเจริญขยายตัวมากยิ่งขึ้นน่ะครับ และ

ประการที่ ๔ ที่จะต้องปฏิรูปคือเรื่องกฎหมาย จริง ๆ แล้วกฎหมายขณะนี้ มีอยู่แล้วบางส่วน ซึ่งครอบคลุมพอสมควร ผมจะได้ทราบเรียนท่านสมาชิกได้ทราบเรื่องนี้น่ะครับ และมีกฎหมายที่ควรจะต้องมีการปรับปรุงบ้างเล็กน้อย และสมควรมีกฎหมายใหม่ที่จะเข้ามาอีกด้วยน่ะครับ อันนี้ก็จะทำให้การสร้างสังคมผู้ประกอบการประสบความสำเร็จ

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่ากระบวนการที่สำคัญที่สุดน่ะครับ เราสามารถที่จะชี้ได้ในปัจจุบันนี้ก็คือเรื่องของกระบวนการเสริมสร้างความรู้ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรม ผู้ประกอบการบริการ ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการเกษตร

ทั้งหมดนี้ นะครับ เราสามารถกระทำได้ ณ ปัจจุบันนี้มีหน่วยงานผมอนุญาตยกตัวอย่าง ท่านประธานครับ อย่างเช่นกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งมีโครงการฝึกอบรมผู้ประกอบการหรือที่เรียกว่า เอ็นอีซี (NEC) ขออนุญาตใช้ ภาษาอังกฤษนะครับ คือ นิว เอนเทอเพอเนอร์ ครีเอชัน (New entrepreneurs creation) ก็คือหลักสูตรในการเสริมสร้างผู้ประกอบการของประเทศไทย เรามีการฝึกอบรมกัน ตลอดเวลา แต่ว่าในปัจจุบันนี้การฝึกอบรมนี้ครอบคลุมอยู่ในเฉพาะพื้นที่เท่านั้น แต่จะเห็น ได้ชัดเจนครับว่าเราควรใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันเข้ามาช่วย เพราะหน่วยงานต่าง ๆ กระจุกกระจาย อยู่มากมายในต่างจังหวัด ถ้าหากว่ามีการฝึกอบรมโดยใช้ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์แล้ว มาเล่าสู่กันฟังเราก็สามารถที่จะจัดฝึกอบรมในกรุงเทพฯ นี้ ในส่วนกลาง และในขณะเดียวกัน สามารถกระจายโดยใช้เครื่องมือสื่อสารที่เรียกว่า เทเลคอนเฟอเรนซ์ (Teleconference) เราสามารถที่จะสื่อไปถึงศูนย์ต่าง ๆ ในต่างจังหวัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็มี หน่วยงานในต่างจังหวัด กระทรวงอุตสาหกรรมก็มี กระทรวงพาณิชย์ก็มี อาทิเช่น กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม มีศูนย์ทั่วประเทศถึง ๑๑ ศูนย์ด้วยกัน ที่ภาคเหนือก็มีจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดพิจิตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็มี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานี จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี ภาคตะวันออกก็มี ที่จังหวัดชลบุรี ภาคตะวันตกที่จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคใต้มีที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดสงขลา ทำให้ผมถึงเอ่ยแหล่งต่าง ๆ เหล่านี้ ก็เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าเราใช้เครื่องมือสื่อสารในปัจจุบัน สามารถที่จะฝึกอบรมในวันเดียว แต่ได้ผู้รับการฝึกอบรมทางด้าน -----

ผู้ประกอบการทั่วประเทศนับเป็นพัน ๆ คน ถ้าหากว่าหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ ร่วมมือกันกับทางด้านของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ก็สามารถที่จะกระจายการฝึกอบรมทั่วประเทศในครั้งเดียว ได้ผู้รับการฝึกอบรมผู้ประกอบการเป็นหมื่นคน นี่คือการใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันที่จะสร้างผู้ประกอบการให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าสิ่งที่เราจะต้องทำ ก็คือจะต้องสร้างจิตสำนึกความเป็นผู้ประกอบการของเรา ในประเทศไทยหรือทุกประเทศ มีมนุษย์อยู่ ๓ ประเภทด้วยกัน

ประเภทที่ ๑ คือมีเงิน แต่ไม่รู้จะทำอะไร

ประเภทที่ ๒ รู้ว่าจะทำอะไร แต่ไม่มีเงิน และ

ประเภทที่ ๓ มนุษย์ประเภทที่ ๓ นี้หนักหน่อย ไม่รู้ว่าจะทำอะไร ดันไม่มีเงิน อีกต่างหาก ทั้ง ๓ ประเภทนี้ที่เราจะต้องสร้างให้เขาเป็นผู้ประกอบการในอนาคต อย่างเช่น มีเงินแต่ไม่รู้จะทำอะไร เชิญเลยกรุณาไปหาความสำราญได้ที่กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงต่าง ๆ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีสถาบันเหล่านี้ อย่างผมขออนุญาตยกตัวอย่าง ถ้าเราอยากจะทำอาหารเชิฎที่กระทรวงอุตสาหกรรม เพราะเรามีสถาบันอาหาร ที่จะให้ความร่วมมือทางด้านที่ท่านมีเงินอยู่แล้วแต่ไม่รู้จะทำอะไร ท่านอยากจะทำอาหารใหม่ ขณะนี้อาหารที่น่าจะต้องทำคือฮาลาล (Halal) เป็นอาหารที่เวลาเปิดเออีซีตลาดจะกว้างขวางมาก เพราะว่าประชากรมหาศาลที่ต้องใช้อาหารอย่างนี้ เพราะฉะนั้นสถาบันอาหารของกระทรวงอุตสาหกรรมก็สามารถที่ช่วยได้ ถ้าท่านมีเงิน แต่อยากจะทำชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ อยากจะทำเรื่องยานยนต์ไปเลยครับมีสถาบันยานยนต์ คือสถาบันเฉพาะทางของกระทรวงอุตสาหกรรม สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สถาบันพลาสติก สถาบันเหล็กและเหล็กกล้า สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันก่อสร้างแห่งประเทศไทย และสถาบันผลิตภัณฑ์ยางและไม้ยางพารา รวมทั้งอยากจะเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เราก็มีสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ผมว่าขณะนี้เรามีหน่วยงานและสถาบันต่าง ๆ มากมาย ที่สามารถจะให้ความร่วมมือและช่วยเหลือได้ ตรงนี้ผมอยากจะเรียนว่าสิ่งที่เราจะทำขณะนี้ ไม่ต้องไปสร้างอะไรขึ้นมาใหม่แล้วครับ แต่สร้างวิธีการจัดการให้หน่วยงานต่าง ๆ เหล่านี้ ทั้งในกรุงเทพฯ ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคร่วมมือร่วมใจกันทำให้ได้ ถ้าหากว่าทำอย่างนี้ได้ ผมคิดว่าจะประเสริฐมากที่สุด อย่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็มีหน่วยงาน เช่น

วิทยาลัยเกษตรกรรม ๔๔ แห่ง วิทยาลัยประมง ๓ แห่ง วิทยาลัยอาชีพ ๒๙ แห่ง แล้วก็สำนักงานพัฒนาวิจัยการเกษตรอีก นี่ก็เป็นเรื่องที่ว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์สามารถทำได้อย่างกระทรวงพาณิชย์เราก็มีสถาบันเฉพาะทาง ก็คือสถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับ ซึ่งปัจจุบันนี้อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับนั้นก็ป็นอุตสาหกรรมที่ขึ้นชื่อของประเทศไทย เวลาไปไหนเขาก็จะถามว่าเจียรไนจากประเทศไทยหรือเปล่า เพราะว่าฝีมือคนไทยนั้นเป็นฝีมือที่ดีมาก แล้วการออกแบบของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้นชื่อลือชาเป็นอันดับ ๑ ที่เรียกว่าของโลกก็ได้ เพราะฉะนั้นก็จะมีส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ รวมทั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ สวทช. ศูนย์พันธุ์วิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ ศูนย์นาโนเทคโนโลยีแห่งชาติ เขตอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Software) แห่งประเทศไทย อันนี้ก็อยู่ในกระทรวงพาณิชย์ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ชัดว่าทุก ๆ หน่วยสามารถจะเข้ามาร่วมประสานกัน สิ่งที่ผมเรียนนี้ประเภทที่ ๑ มีเงินแต่ไม่รู้จะทำอะไร ขอเชิญหาความสำราญไปตามหน่วยงานต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านอยากจะได้ทางด้านอัญมณีและเครื่องประดับไปเลยสถาบันอัญมณีและเครื่องประดับ ท่านอยากจะทราบเรื่องทำอะไรเกี่ยวกับทางด้านยานยนต์ไปเลยก็เชิญได้ตามสบายเรามีอยู่แล้ว นี่เป็นประเภทที่ ๑

ประเภทที่ ๒ ก็คือรู้ว่าทำอะไรครับ คือตัวเองมีข้อมูลอยู่แล้วในด้านนวัตกรรมต่าง ๆ สามารถที่จะดำเนินการ เช่น กล้วยบานานา (Banana) ที่เวลานี้มีปัญหายู่ว่าเอสเอ็มอีทำแล้วออกแบบเรียบร้อยแล้ว อะไรเรียบร้อยแล้ว แล้วก็ไปเสนอกับบริษัทยักษ์ใหญ่ บริษัทยักษ์ใหญ่ดูไปดูมาแล้วบอกว่าไม่เอา แล้วก็ไปทำเหมือนกับของเขา ซึ่งตรงนี้ผมว่าน่าเห็นใจเอสเอ็มอีที่อุตสาหกรรมลงทุนลงแรง เสร็จแล้วก็มาเจอปัญหาลักษณะนี้ นี่ก็คือเอสเอ็มอีที่น่าเป็นห่วง เพราะฉะนั้นหน่วยงานราชการจะต้องเข้าไปดูแลเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วยอย่าให้ยักษ์ใหญ่มาทำลายเอสเอ็มอีของประเทศไทย ซึ่งผมถือว่าตรงนี้เป็นเรื่องที่น่ากลัว เพราะฉะนั้นอันที่สำคัญที่สุดก็คือที่ ๒ รู้ว่าจะทำอะไรแต่ไม่มีเงิน ก็เช่นเดียวกันครับ เชิญหาความสำราญได้กับสถาบันการเงิน ซึ่งทางคุณไพบูลย์จะได้กรณารายงานให้ท่านทราบในช่วงต่อไป คือมีความรู้ความสามารถเรียบร้อยแล้วถ้าเงินไม่มีนี่นะครับทางสถาบันการเงิน เฉพาะทาง เช่น ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม แห่งประเทศไทย บรรษัทประกันสินเชื่อเพื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม และเวนเจอร์ แคปปิตอล (Venture capital) ซึ่งทำอยู่ขณะนี้ก็สามารถที่จะร่วมได้ รวมทั้งเอาเข้าตลาดหลักทรัพย์ก็ได้เช่นเดียวกันเพื่อระดมทุน เพราะฉะนั้นทางการเงินนี่นะครับก็มีสถาบันต่าง ๆ เยอะแยะไปหมด รวมทั้งไม่ต้องพูดถึงธนาคารพาณิชย์เพราะมีเยอะแยะอยู่แล้ว แต่ห่วงสำคัญอยู่อย่างหนึ่งนะครับว่าหน่วยงานที่เสียสละ อาทิเช่น ผมขอยกตัวอย่าง ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม ให้การส่งเสริมทางการเงินแก่กิจการรายเล็ก ๆ ซึ่งได้รับการปฏิเสธมาจากธนาคารพาณิชย์ พอมาให้สู้กับกิจการพวกนี้ กิจการพวกนี้เกิดเจริญก้าวหน้าขึ้นไปเรื่อย ๆ ปัญหาก็คือว่าธนาคารพาณิชย์ก็ชวนคนที่ก้าวหน้าไปใช้แบงก์ดีกว่ากระมัง อย่างนี้ถือว่าเป็นการพิก อัฟเดอะ วินเนอร์ (Pick up the winner) ขอโทษนะครับจะต้องใช้ภาษาอังกฤษ ก็คือเลือกสรรเอาคนดี ๆ แต่ในขณะที่เขาจะตายนี้ไม่ให้ แต่ว่าถ้าเขาเจริญก้าวหน้ามาแล้ว คุณอยากจะได้เงินเท่าไร เอา ซึ่งวิธีนี้ผมก็ถือว่าเป็นวิธีที่ไม่น่าจะถูกต้องนะครับ อันนี้ก็ระบายความในใจเกี่ยวกับเรื่องสถาบันการเงินบ้างพอสมควรครับ

ต่อไปผมขออนุญาตนะครับ การส่งเสริมในลักษณะนี้ถ้าหากว่าเราทำได้วิธีการก็คือต้องเพิ่มจำนวนผู้ประกอบการให้มากขึ้นโดยวิธีการสร้างความรู้ สร้างจิตสำนึก แล้วก็ให้เขารู้ว่าอะไรเป็นอะไร เพราะฉะนั้นทั้งประเภทที่ ๒ รู้ว่าจะทำอะไรไม่มีเงินนี้ก็สบายแล้วเรามีสถาบันการเงินที่จะให้ความช่วยเหลือ

ประเภทที่ ๓ มนุษย์ประเภทที่ ๓ คือไม่รู้จะทำอะไรดันไม่มีเงินอีกต่างหาก อันนี้ถามว่าทำอย่างไร ก่อนอื่นท่านยังไม่ต้องไปหาเงินครับ ท่านเรียนรู้ให้รู้ว่าจะทำอะไรเสียก่อน ท่านคิดว่าได้รับการฝึกอบรมแล้ว แนวทางของท่านท่านอยากจะทำอุตสาหกรรมอะไร หรือว่ากิจการอะไรท่านเอาให้แน่ พอเสร็จแล้วท่านได้รับความรู้ความสามารถแล้วขอเชิญไปที่สถาบันการเงินได้ เพราะฉะนั้นไม่ได้ทอดทิ้ง มนุษย์ประเภทที่ ๓ ก็ไม่ได้ทอดทิ้ง ก็สามารถจะดำเนินการได้ เพราะสิ่งเหล่านี้เราถือว่าสังคมประเทศไทยต้องให้ความช่วยเหลือกัน เพราะว่ามีสถาบันทุกสถาบันที่ผมได้กราบเรียนให้ทราบแล้วให้ความช่วยเหลือได้ครับ เพราะฉะนั้นอีกส่วนหนึ่งก็คือเมื่อสร้างให้เพิ่มจำนวนผู้ประกอบการแล้วในขณะเดียวกันจะต้องสร้างความเข้มแข็งท่านประธานครับ สร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ เพื่อให้สังคมผู้ประกอบการนั้นมีความเข้มแข็ง แล้วก็สามารถเริ่มต้นธุรกิจของตนได้ สร้างศักยภาพผู้ประกอบการ รวมทั้งสร้างความยั่งยืนของผู้ประกอบการให้มากขึ้น นี่ก็จะเป็นส่วนที่ผมอยากจะกราบเรียน ท่านประธานครับ ผมขออีกสักหนึ่งนะครับ เพื่อให้การสร้างสังคมผู้ประกอบการดำเนินไปตามเป้าหมายนะครับ -----

๕๑

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

สวรรยา ๒๖/๑

แล้วก็ขับเคลื่อนไปได้ประสบความสำเร็จอย่างเป็นเชิงรุกและบูรณาการ เนื่องด้วยการดำเนินการดังกล่าวถ้าหากว่าจะให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุดจริง ๆ จะต้องดำเนินการร่วมกันในรูปแบบของร่วมมือกันทำงานอย่างบูรณาการของหลาย ๆ หน่วยงานดังที่ผมได้กราบเรียนแล้ว ไม่ว่าจะ เป็นกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องมาร่วมกันบูรณาการ ทั้งนี้ คำว่า บูรณาการ เราทำอย่างไร พันธมิตรเราทำอย่างไร ผมคิดว่าจริง ๆ แล้วมีกฎหมายอยู่แล้วครับ ท่านประธานครับ ขณะนี้เรามีพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ พ.ร.บ. นี้ กระทบเป็นผู้เสนอในช่วงที่กระทบเป็นปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมอยู่ในช่วงปี ๒๕๔๓ ก็นานพอสมควร ก็จะรู้ว่าผมตอนนี้อายุเท่าไร พ.ร.บ. นี้ มีคณะกรรมการชุดหนึ่ง คณะกรรมการชุดนี้ประกอบด้วยใครบ้างครับ ๆ พลัน นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นรองประธาน แล้วก็รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน ๑๒ คนแต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรีเป็นกรรมการ แล้วก็ มีผู้อำนวยการดูแลสำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม ท่านเห็นไหมครับ มีทุกกระทรวงอยู่ในนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีสามารถใช้อำนาจผ่านหน่วยงานนี้เพื่อให้กระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาร่วมมือร่วมใจกันสร้างสังคมผู้ประกอบการได้ เพราะเหตุว่ามาตรา ๖ ก็คือคณะกรรมการ มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจดังนี้ ผมขอใช้สัก ๓ ข้อ

(๑) ก็คือกำหนดนโยบายและแผนส่งเสริมวิสาหกิจ ก็คือผู้ประกอบการนั่นเองครับ ทั้งขนาดกลางและขนาดย่อม

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการส่งเสริมแผน แผนส่งเสริม ตอนแรกนโยบาย (๕) เป็นแผน

(๖) ให้คำแนะนำแก่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กร เอกชนที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการส่งเสริม ชัดนะครับ

๕๒

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

สวรรยา ๒๖/๒

(๓) เสนอแนะมาตรการทางด้านการเงิน การคลัง การภาษี แล้วก็ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ปฏิบัติตามนโยบายและแผนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม ต่อส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ

และ (๔) กำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมความร่วมมือและประสานงาน ของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรเอกชน ทั้งในต่างประเทศและ องค์กรระหว่างประเทศในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม ทั้งในและต่างประเทศ นี้ก็เป็นหน้าที่คร่าว ๆ ถ้าหากว่าจะอ่านหมดนี้ มีทั้งหมด ๑๑ หน้าทีเดียวกัน ผมขออนุญาตแค่นี้

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตก่อนจบ ผมมีความเชื่อมั่นและมีความมั่นใจ ในฐานะที่เกษียณมาปี ๒๕๔๗ จนถึงเดี๋ยวนี้ก็ประมาณ ๑๑-๑๒ ปีแล้ว ผมมีความเชื่อมั่นครับ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมันมีความก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา แต่บางท่านไม่ทราบว่าความเจริญก้าวหน้าของผู้ประกอบการเราไปแล้วถึงไหน ถ้าหากว่าไม่เจริญก้าวหน้าตั้งแต่บัดนั้นมาจนถึงบัดนี้ ผมว่าประเทศไทยเราคงไม่มีที่ยืนแล้ว เพราะฉะนั้นผู้ประกอบการของประเทศไทยมีความสำคัญถือเป็นหลัก แล้วผู้ประกอบการ ไม่ใช่เฉพาะอุตสาหกรรม มีทั้งการค้า การท่องเที่ยว การเกษตร ทางด้านวิทยาศาสตร์ มีหลาย ๆ ผู้ประกอบการ หลาย ๆ แบบ -----

๕๓

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

วาสนา ๒๗/๑

เพราะฉะนั้นผมมีความมั่นใจครับ น่าจะต้องดำเนินการไปตามเป้าหมายที่ได้วางไว้แล้ว เมื่อสักครู่นี้ แล้วก็จะต้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการตามแนวทางดังกล่าว ให้ชัดเจน โดยใช้อำนาจของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่เป็นประธานคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และเราต้องกระตุ้นและปลุกพลังสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม ที่เรียกว่า สสว. ปัจจุบันนี้ ไม่ทราบว่า สสว. ได้ฟังอยู่หรือเปล่า ผมอยากจะกระตุ้นให้หน่วยงานนี้ทำงานในเชิงรุกต่อไป แล้วก็ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลาง วางนโยบายและประสานงาน เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ หน่วยราชการ หน่วยเอกชนและบริษัทห้างร้านที่เข้ามาร่วมกันได้ดำเนินการไปในแนวทางเดียวกัน และการส่งเสริมจะต้องใช้อำนาจผ่านทางคณะกรรมการ สสว. ให้ทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้องดำเนินการร่วมกัน อย่างบูรณาการ จริงจังและจริงใจ ทั้งนี้เพื่อให้สังคมผู้ประกอบการไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนตลอดไป สิ่งนี้สิ่งที่ต้องการ ก่อนจบผมต้องขออภัยที่ยาวไปนิดหนึ่ง ผมก็เกรงเพราะว่าการอภิปรายไปเรื่อย ๆ ก็มีท่านออกไป เหลือท่านนั่งอยู่คนเดียวในห้องประชุม ก่อนจบก็บอกขอบคุณท่านสมาชิก ๑ ท่าน มีประธานอีก ๑ ท่านนั่งอยู่ ก็ขอขอบคุณท่านสมาชิกที่กรุณาทนฟังผมเหลือคนเดียว ข้างล่างยกมือขึ้น ผมไม่ใช่ฟังท่านหรอกครับ ผมรอที่จะเป็นผู้อภิปรายคนต่อไปครับ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตจบการอภิปรายของผมเท่านี้ ขอขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบพระคุณค่ะ ขอเชิญค่ะ

นายไพฑูลย์ นลินทรางกูร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพ ท่านกรรมการและเพื่อนสมาชิกทุกท่านครับ ผมขอใช้เวลาอีกแป๊บเดียวคงไม่นานนะครับ ก็จะมาเสริมเรื่องเงินทุนนะครับ ผมคิดว่าพวกเราคงทราบดีนะครับว่าการทำธุรกิจที่จะทำให้ประสบความสำเร็จได้ นอกจากจะต้องมีความสามารถ มีนวัตกรรมแล้ว ผมคิดว่าสิ่งที่สามารถเข้าถึงแหล่งทุนที่มีราคาถูก อันนี้เป็นอะไรที่สำคัญมาก ถ้าเกิดเราใช้เงินกู้ธนาคารพาณิชย์ที่มีดอกเบี้ยสูงกว่าคู่แข่ง อันนี้ก็แพ้ตั้งแต่ยังไม่เริ่มนะครับ และความที่เป็นเอสเอ็มอี ยิ่งมีขนาดเล็กถ้าจะต้องไปแข่งกับผู้ประกอบการที่ใหญ่กว่า แน่นนอนเขาย่อมได้เปรียบในแง่ต้นทุนทางการเงิน และตอนนี้เอสเอ็มอีบ้านเราส่วนใหญ่แล้วนี่นะครับ เงินทุนที่ใช้ก็จะเป็นการกู้จากธนาคารพาณิชย์ทั้งสิ้น ทีนี้ที่ผมจะมานำเสนอวันนี้ นอกจากเงินกู้แล้ว

ผมคิดว่าเงินเวนเจอร์ แคปปิตอลที่เราพูดถึงกันนี้มันคือเงินทุนที่เป็นประเภทของทุน ไม่ใช่กู้เวลาทำธุรกิจที่จะประสบความสำเร็จเราต้องมีทั้งทุนที่เรียกว่าเป็นเงินกองทุนกับเงินกู้ ถ้าเราใช้เงินกู้อย่างเดียวโอกาสที่จะทำให้ธุรกิจไปไม่รอดนี้มีเยอะมาก เพราะต้นทุนทางดอกเบี้ยมันสูง แต่ถ้าเราสามารถหาเงินทุนเข้ามา ก็คือเหมือนมีผู้ร่วมมาถือหุ้นกับเรา มากขึ้น ๆ เราก็สามารถลดการใช้เงินกู้และมาใช้เงินทุนแทน และวันนี้ที่ผมจะมาเรียนให้ท่านทราบ ก็คือว่าการใช้เงินจากเวนเจอร์ แคปปิตอลไม่มีช่องทางหรือโอกาสไหนที่ดีเท่าตอนนี้ ช่วงนี้เป็นช่วงที่สภาพคล่องทั่วโลกสูงมาก สภาพคล่องในประเทศไทยก็สูงมาก คำว่า สภาพคล่องสูงก็แปลว่าเงินมีเยอะ ปัญหาที่ผ่านมาเราได้แก้กฎเกณฑ์ไปค่อนข้างมาก เดิมเวนเจอร์ แคปปิตอลในเมืองไทยไม่ค่อยที่จะมีประสิทธิภาพ เพราะว่ามีกฎเกณฑ์ทางกระทรวงการคลัง กฎเกณฑ์กวดขันที่ค่อนข้างที่จะเป็นอุปสรรคในการใส่เงินเข้าไปในธุรกิจต่าง ๆ ตอนนี้กฎเกณฑ์เหล่านี้ได้ถูกแก้ไปมากแล้ว หลายปีแล้วด้วยนะครับ แต่ปัญหา ณ วันนี้ก็คือมันไม่มีซัพพลาย (Supply) ไม่มีของที่จะให้เราเอาเงินไปลง เพราะฉะนั้นผมถึงบอกว่าตอนนี้เป็นโอกาสที่ดีมาก เพราะว่าตอนนี้เงินพร้อม และไม่ใช้แค่เงินในประเทศไทย เงินเวนเจอร์ แคปปิตอลทั่วโลกหาของที่จะลงทุนอยู่ ประเด็นตอนนี้ก็คือว่ามันไม่มีของให้ลง และเรากำลังบอกว่าเรามีเอสเอ็มอี ๒,๐๐๐,๐๐๐ กว่ารายทำไม่ลงไม่ได้ ก็เพราะมันไม่โปร่งใส ไม่ได้มีการทำบัญชีกำไรขาดทุนที่เป็นอย่างมืออาชีพเขาทำกัน อันนี้เป็นแค่การยกตัวอย่าง ถ้าเราจะมี การแก้ที่ท่านประธานอนุกรรมการได้เรียนไปแล้ว ท่านมนูได้เรียนไปแล้ว ผมคิดว่าอันหนึ่งที่จะต้องแก้อย่างมากเลยก็คือด้านการเงิน เอสเอ็มอีที่ต้องการจะเข้าถึงแหล่งทุนจะต้องเข้าใจว่าคุณจะต้องบริหารอย่างเป็นมืออาชีพ การที่คุณจะมีสมุดเล่มหนึ่งเพื่อให้ทางกระทรวงการคลังดู สมุดหมายถึงว่ารายรับรายจ่ายนะครับ -----

อีกเล่มหนึ่งไว้ดูเองไม่ได้แล้วครับ พุทธิกรรมเหล่านี้ต้องเปลี่ยนไปหมด จะต้องมีบัญชีงบกำไรขาดทุนเล่มเดียวที่เป็นอย่างมืออาชีพ โปร่งใส อันนี้ละครับเป็นจุดที่ทำไม่เงินเวนเจอร์แคปปิตอลถึงมา ต่างประเทศเข้ามาเมืองไทยมาดูเสร็จแล้วก็กลับออกไปหมด เพราะว่าไม่มีความโปร่งใสในระดับที่เขาสามารถลงทุนได้คอร์ปอเรท กัฟเวอร์แนนซ์ (Corporate governance) ต่าง ๆ การกำกับดูแลกิจการที่ดีต่าง ๆ มาตรฐานต่าง ๆ ที่มีเราจะต้องปรับปรุง อันนี้เป็นแค่ตัวอย่าง ฉะนั้นที่ประธานคณะกรรมการได้เรียนไปแล้วว่า ทางเราจะต้องเข้ามาจับบทบาทในการช่วยการทำโคชชิ่ง หรือทำให้เอสเอ็มอีเหล่านี้ได้เข้าใจว่าถ้าต้องการที่จะให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ถ้าอยากได้เงินทุนที่เขาพร้อมจะเข้ามาเราจะต้องปรับตัวอย่างไรบ้าง แล้วถ้าสามารถทำได้อย่างที่ประธานคณะกรรมการได้พูดไป อย่างที่ท่านปลัดมนูได้พูดไป ผมเชื่อว่าเม็ดเงินพร้อม ตอนนี้มีเม็ดเงินเยอะนะครับ บางบริษัทตั้งกองทุนมาแล้ว ๕ ปี ปิดกองทุนไปแล้วครับหาของลงไม่ได้ มีเงินหลายพันล้านบาทเป็นที่น่าเสียดายมากนะครับ เพราะถ้าเอสเอ็มอีได้เงินเหล่านี้เข้าไปก็หมายความว่าเขาได้ผู้ร่วมทุน เขาสามารถเอาเงินที่ได้ไปคืนเงินกู้และใช้เป็นเงินทุนซึ่งไม่มีต้นทุนทางดอกเบี้ย แล้วพอบริษัทเจริญเติบโตมาระดับหนึ่งสามารถเอาเข้าตลาดหลักทรัพย์ แล้วก็ทำให้บริษัทเติบโตต่อไปได้ ซึ่งอันนี้เป็นทิศทางการพัฒนาที่เป็นสากล บริษัทอย่างเฟซบุ๊ก (Facebook) อย่างอะไรต่าง ๆ ที่เราเข้าใจ เป็นเอสเอ็มอีมาก่อนทั้งสิ้น ได้เงินจากเวนเจอร์ แคปปิตอลทั้งสิ้น ไม่อย่างนั้นเป็นนักศึกษาตั้งเฟซบุ๊กขึ้นมาไม่มีทางหรอกครับจะมีเงินเยอะขนาดนี้ เงินเริ่มต้นจะต้องมาจากเวนเจอร์ แคปปิตอล แล้วต้องโคชชิ่งให้เอสเอ็มอีเราเข้าใจว่าพอพูดถึงเงินเหล่านี้แล้ว มันไม่ใช่แค่เวนเจอร์แคปปิตอล มันมีเงินไพรเวท อีควิตี (Private equity) ซึ่งเป็นระดับต่อไป ฉะนั้นอันนี้เป็นอะไรที่อาจจะซับซ้อนไปนิดหนึ่ง แต่อยากจะให้ทราบว่ามันมีกลไกของมันอยู่ แล้วถ้าเราทำตัวให้พร้อมทำตัวให้ดี มีความโปร่งใส ผมเชื่อว่าเม็ดเงินจะเข้ามาเยอะ แล้วเราต้องสนับสนุนให้เกิดการควมรวมด้วย เพราะเอสเอ็มอีถ้าจะให้โตด้วยตัวเองกว่าจะไปเป็นแอล มันยากมาก แต่ถ้าเรามีมาตรการช่วยส่งเสริมให้มีการควมรวมเกิดขึ้น เราจะสามารถพัฒนาเอส (S) กับเอ็มให้เป็นแอลได้โดยไม่ยากและในเวลาที่รวดเร็ว นะครับ ฉะนั้นผมสนับสนุนที่ประธานคณะกรรมการผมได้นำเสนอไปว่า แหล่งเงินทุนเป็นอะไรที่สำคัญมาก แล้วทางตลาดทุนซึ่งผมมาจากภาคตลาดทุน เราพร้อมมากที่จะช่วยสนับสนุนให้มีเม็ดเงินเข้าไปสู่ทางเอสเอ็มอี แต่เอสเอ็มอีต้องพร้อมที่จะเปิดประตูรับเงินจากพวกเรด้วย ซึ่งความพร้อมนั้นหมายความว่า

คุณจะต้องทำตัวให้เป็นมืออาชีพมากกว่านี้ มีความโปร่งใสที่สูงกว่านี้ และสุดท้ายคนได้ประโยชน์ก็คือประเทศไทยครับ ขอขอบคุณมากครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านประธานจะมีเพิ่มเติมอีกไหมคะ ไม่มีแล้ว ขอขอบคุณค่ะ ต่อไปก็จะเป็นการอภิปรายแสดงความคิดเห็นของท่านสมาชิก ท่านใช้เวลาท่านละไม่เกิน ๕ นาที ตามที่ได้ตกลงกันได้ ดิฉันขอเรียนรายนาม ๕ ท่านแรก ท่านชิงชัย หาญเจนลักษณ์ ท่านสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์ ท่านสุทัศน์ เศรษฐ์บุญสร้าง ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ณรงค์ พุทธิชีวิน ท่านชาติ เจริญสุข ดิฉันขอเชิญท่านดอกเตอร์ชิงชัย หาญเจนลักษณ์ ค่ะ ขอภัยค่ะ

นายชิงชัย หาญเจนลักษณ์ : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ขอเริ่มเลยนะครับ คือก่อนอื่นเราต้องดูว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ผ่านมามันขึ้นอยู่กับส่งออกมาตลอดเวลา ส่วนใหญ่ก็เป็นในรูปแบบสินค้าเกษตร แล้วก็เกษตรแปรรูป ในขณะนี้ได้เริ่มมีปัญหาตลาดต่างประเทศเพิ่มขึ้นตามลำดับ เนื่องจากภาวะตกต่ำของเศรษฐกิจโลก นอกจากนั้นยังมีมาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษีอีกมากมายซึ่งเราก็คงทราบกันดีอยู่ ในขณะเดียวกันในระยะหลัง ๆ รัฐบาลและผู้ประกอบการรายใหญ่ได้เริ่มมาส่งเสริมการประกอบการด้านอุตสาหกรรมการผลิตเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ จนกระทั่งอุตสาหกรรมยานยนต์ของประเทศไทยติดอันดับนำของโลก ซึ่งทำประโยชน์แก่ทางเศรษฐกิจ แก่ผู้ประกอบการรายใหญ่เป็นส่วนใหญ่ แต่เป็นผู้ประกอบการรายใหญ่นะครับ อย่างไรก็ตามเป็นที่ยอมรับว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืนจะต้องเน้นเรื่องการขยายการเจริญเติบโตของเอสเอ็มอี ซึ่งยังมีปัญหาอยู่มากตามที่ปรากฏอยู่ในรายงานของคณะกรรมการการที่เอสเอ็มอีสามารถที่จะเจริญก้าวหน้าเป็นแกนนำให้เกิดความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างแท้จริงจะต้องมียุทธศาสตร์และการดำเนินการทางยุทธศาสตร์ของรัฐอย่างเต็มที่ และต่อเนื่อง -----

เรื่องที่สำคัญยิ่งก็คือการสร้างผู้ประกอบการ ท่านกรรมการหลายท่านก็พูดมาแล้วนะครับ ที่มีประสิทธิภาพ เข้าถึง เข้าใจขบวนการผลิต การเงิน การตลาด ในเรื่องนี้ผมมีความเชื่อว่าผู้ประกอบการสามารถสร้างได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีทักษะในตัวเองมาแต่แรก หรือที่เรียกกันว่า บอร์น ทูบี (Born to be) การสร้างผู้ประกอบการจำเป็นต้องเริ่มจากการศึกษา โดยให้ออกาสผู้ที่มีความประสงค์จะเป็นผู้ประกอบการสามารถเลือกเรียนในแนวทางที่จะนำไปสู่ความสามารถประกอบธุรกิจในอนาคต ดังนั้นหลักสูตรด้านวิชาชีพจะต้องถูกบรรจุอยู่ในหลักสูตรตั้งแต่การศึกษาระดับพื้นฐาน สำหรับระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา โดยเฉพาะอาชีวศึกษาจะต้องมีภาคปฏิบัติในสถานประกอบการเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะสำเร็จการศึกษา ตามรูปแบบของประเทศเยอรมนีซึ่งได้นำมาใช้อย่างเป็นผลในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ในระดับต่อเนื่องรัฐบาลต้องร่วมมือกับภาคประชาชนผ่านทาง กรอ. คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนจัดตั้งกองทุนสำหรับผู้ประกอบการเอสเอ็มอีรายใหม่ ในรูปของกองทุนเอสเอ็มอีร่วม ภาครัฐ เอกชน ซึ่งในเรื่องนี้คุณศิรินาที่เคยได้อภิปรายไว้ในมาตรา ๒๙๒ (๔) ของร่างรัฐธรรมนูญแล้วนะครับ ซึ่งผู้ประกอบการรายใหญ่ย่อมมีความเข้าใจถึงประโยชน์ที่เอสเอ็มอีใหม่ ๆ จะรับช่วงในการผลิตชิ้นส่วน ส่วนประกอบ หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ในลักษณะของแวลู เชน กองทุนจะต้องสนับสนุนการฝึกอบรมแก่ผู้ประกอบการรายใหม่แบบบูรณาการ ตั้งแต่การผลิตถึงตลาด จุดประสงค์หลักก็ควรจะเป็นเรื่องของการสนับสนุนการศึกษาความเป็นไปได้ในเรื่องธุรกิจ หรือที่เรียกว่าฟิซซิบิลิตี สตัดดี (Feasibility study) ถ้าเผื่อออกมาในรูปที่ว่าเป็นโครงการที่น่าจะไปได้ก็จะต้องให้การสนับสนุนในเรื่องเงินกู้ ดอกเบี้ยต่ำ ซึ่งอันนี้ผมเรียกว่าเป็นเวนเจอร์ แคปปิตอล ถ้าดับปฐมภูมิ ยังไม่ถึงขั้นที่คุณไพบูลย์พูดถึง อันนี้มันยังเป็นขั้นเริ่มต้น ซึ่งกองทุนนี้ก็จะสามารถให้ผู้ประกอบการรายใหม่ซึ่งยังไม่เคยมีเลย แล้วก็ยังไม่มีความเชื่อถือสามารถเริ่มได้นะครับ

อีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลจะต้องมีมาตรการเรื่องภาษีเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการภาคเอกชนที่จะเข้าไปทำเรื่องวิสาหกิจชุมชน หรือวิสาหกิจสังคมร่วมกับชุมชน เพื่อให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ ๆ ขึ้นมาได้ครับ

สุดท้ายนี้ผมเห็นว่าหากจะสร้างประเทศเป็นสังคมผู้ประกอบการรัฐบาลต้องมีนโยบายส่งเสริมงานวิจัยเชิงพาณิชย์อย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ มาให้ผู้ประกอบการใช้ โดยให้ สวทช. นำไปปฏิบัติเป็นแผนการหลัก การวิจัยนวัตกรรม

ไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องที่ก้าวหน้าจนเกินไป แต่ควรจะเหมาะสมกับเศรษฐกิจของประเทศ เช่น การวิจัยด้านแปรรูปสินค้าเกษตร ขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์ ค่ะ

นายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์ : กราบเรียนท่านประธานนะคะ ก่อนอื่นผมต้องขอชื่นชมท่านคณะกรรมการที่ได้นำเรื่องการปฏิรูปสังคมผู้ประกอบการเข้ามาเสนอต่อสภาปฏิรูปแห่งชาติ ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ดีเหมือนว่าฟังดูพื้นฐาน แต่ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อเศรษฐกิจของประเทศ ผมคิดว่าในเรื่องต่าง ๆ ที่ทำ อะไรก็ตามที่ไม่สามารถที่จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศให้มีความแข็งแกร่งและเติบโตได้ คงจะเป็นการยากที่เราจะปฏิรูปด้านอื่น ๆ ไปข้างหน้า คงต้องยอมรับว่าโลกปัจจุบันนี้เศรษฐกิจคือกลไกสำคัญของการที่จะพัฒนาประเทศไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วนะคะ ดังนั้นชื่นชมอย่างยิ่งครับที่สภาปฏิรูปแห่งชาติไม่ได้ละเลยในเรื่องของคำว่า สังคมผู้ประกอบการ ความจริงคำ ๆ นี้ในต่างประเทศเราได้มีพูดกันถึงคำว่า เอนเทอเพอเนอเรียล อีโคโนมี (Entrepreneurial economy) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญมากยิ่ง ๆ จริง ๆ นะครับ แล้วก็เป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกครับว่าในกลไกของผู้ประกอบการ หรือที่เรียกว่าเอสเอ็มอีซึ่งจะไม่ได้ครอบคลุมทั้งหมดนะคะ ----

การที่กลไกผู้ประกอบการนั้นจะเป็นกระดุกสันหลังหลักของเศรษฐกิจ ในอเมริกาเองเอสเอ็มอี ก็เป็นตัวที่ช่วยพลิกฟื้นในกรณีที่ประเทศเกิดวิกฤติอย่างกรณีของซับไพรม (Subprime) ที่ผ่านมามีกระบวนการเข้าไปซับเคลื่อนเอสเอ็มอีของสหรัฐอเมริกาทั้งประเทศ แล้วก็มีการกลไกหลักในการเคลื่อนประเทศกลับมาสู่ภาวะปกติในเชิงเศรษฐกิจ ดังนั้นผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่แล้วเป็นเรื่องสำคัญ แล้วก็ชื่นชมอย่างยิ่งที่ท่านคณะกรรมการได้เสนอ ถ้าฟังกันอย่างตั้งใจจะเห็นว่าในนั้นได้เสนอองค์ประกอบต่าง ๆ ไว้มากมายที่เป็นประโยชน์ ในการขับเคลื่อน

สิ่งที่ต้องยิ่งเรื่องที่ ๒ ก็คือว่าเวลาพูดถึงผู้ประกอบการนั้น เดิมทีเรามักจะพูดกันแค่เอสเอ็มอี ซึ่งความจริงแล้วนั้นเอสเอ็มอีเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นเอง พูดกันถึง ๒.๘ ล้านรายนั้นก็เพียงส่วนเดียว ในที่กรรมการเสนอมานั้นเป็นที่น่ายินดีที่ได้มีการพูดถึง สหกรณ์ เป็นที่น่ายินดีที่พูดถึงวิสาหกิจชุมชน แต่ผมจะเต็มว่าความจริงมันมีถึงกลุ่มอาชีพที่อยู่ในชุมชนด้วย ที่อยู่นอกระบบของวิสาหกิจชุมชนและนอกระบบของสหกรณ์ องค์ประกอบเหล่านี้ คือสังคมผู้ประกอบการ ซึ่งสิ่งเหล่านั้นยังขาดกลไกซึ่งท่านได้พูดถึง ปัญหามากมาย ผมคงไม่มีเวลาที่จะเจาะลึกไปถึงปัญหาในแต่ละด้านในเวลา ๕ นาที ตรงนี้ แต่มีปัญหาต่าง ๆ มากมายที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่เราเรารู้กันอยู่แล้ว การเข้าถึงแหล่งทุนหรือแหล่งต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่หลายประเด็น ยกตัวอย่างเรื่องทุนง่าย ๆ ในหลาย ๆ มาตรการที่เราได้ดำเนินการมามันขาดความต่อเนื่อง มันขาดการที่จะทำให้สิ่งที่ปัญหาเหล่านั้นเกิดการขับเคลื่อนจริง ๆ ผมอยากเสนออย่างนี้ครับว่าจากที่ท่านได้เสนอมาในกรอบความคิดรวบยอดที่ดี ในเรื่องของ ๕ ประเด็นหลักในการปฏิรูปของการสร้างสังคมผู้ประกอบการนั้น ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะขอเน้นก็คือว่าเราได้ให้ความสำคัญกับเรื่องเอสเอ็มอีประมาณ ๑๐ กว่าปีแล้ว แต่เรายังไปได้จำกัด ท่านอดีตปลัดมณฑลท่านก็เป็นแกนหลักท่านหนึ่งที่ทำเรื่องนี้ ความจำกัดเกิดจากอะไรครับ ผมคิดว่ากลไกการทำงานของภาครัฐบาลและเอกชนนั้นไม่ได้พุ่งเป้าไปที่ทิศทางเดียวกัน เรามี สสว. ครับ แต่ สสว. ก็ทำหน้าที่อันหนึ่ง เรามีกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ต่างคนต่างทำหมดเลย เรามีภาคเอกชนที่มีหน่วยงานต่าง ๆ ต่างคนต่างทำหมดเลย ถึงเวลาหรือยังครับที่เราต้องจัดการโดยการที่มีแผนยุทธศาสตร์และเป้าหมายที่ชัดเจนที่ท่านได้นำเสนอมา อาจจะต้องให้ สสว. นั้นละคือกลไกหลักในการเป็นผู้ตั้งเป้าหมายและแผนยุทธศาสตร์

แล้วเอาแผนเหล่านั้นกระจายไปสู่หน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง
กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม หรือกระทั่ง
มหาวิทยาลัย เราพยายามจะสร้างผู้ประกอบการใหม่ ในทางมหาวิทยาลัยทำกัน
เกือบทุกมหาวิทยาลัยเลยครับ สกว. ก็มีกองทุนตั้งตัว ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท ก็ไม่ขยับ
ขยับเคลื่อน สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ผมคิดว่าข้อเสนอการปฏิรูปสังคมผู้ประกอบการนั้น กลไกที่ท่าน
จะปลดล็อกในสิ่งที่ท่านนำเสนอมาทั้งหมดได้นั้นก็คือกลไกขององค์กรและวิธีการในการที่จะ
ไปทำงาน ปัญหาต่าง ๆ เราได้พูดกันมายาวนานมากมาย แต่หากว่าไม่ไปจัดการที่ต้นกำเนิด
ของกลไกที่จะมีกลไกหลักที่จะเรียกวาระแห่งชาติก็ดีอะไรก็ดี ซึ่งน่าจะเสียหายในรัฐบาลชุดนี้
น่าจะ做事情เหล่านี้ได้เป็นอย่างดี แต่ผ่านมา ๖ เดือน ในมุมมองของผู้ประกอบการเอสเอ็มอีนั้น
เราไม่ได้แก้ปัญหานั้นเลย แล้วเราจะแก้ปัญหานี้เมื่อไร ในความที่มีอำนาจเบ็ดเสร็จ
เด็ดขาดนั้น ถ้าเราตั้งกลไกให้ สสว. เป็นกลไกหลัก แล้วบูรณาการความร่วมมือทั้งภาคของรัฐ
และเอกชน รวมทั้งกองทุนต่าง ๆ ด้วยจะเป็นประโยชน์มาก

สุดท้ายทิ้งเอาไว้ครับ ปัญหาหลาย ๆ อย่างกำลังจะเกิดขึ้นถ้าเราไม่คิดในสิ่งนี้
ร่วมกัน ยกตัวอย่างธนาคารเอสเอ็มอี ขณะนี้ได้มีการเคลื่อนย้ายไปให้สังกัดการดูแลของ
ธนาคารแห่งประเทศไทย นี่ยกตัวอย่างนะครับ ถ้าใช้การดูแลเกณฑ์ของเอสเอ็มอี แบงก์
(SME Bank) เหมือนธนาคารพาณิชย์ไม่มีกลไกช่วยเอสเอ็มอีหรอกครับ เพราะว่ามันจะเป็นเกณฑ์
แบบธนาคารพาณิชย์อย่างนี้เป็นต้น ก็ด้วยเวลาจำกัด ผมคิดว่าผมสนับสนุนแนวทางของ
คณะกรรมการปฏิรูปด้านของสังคมผู้ประกอบการและอยากเห็นเรื่องนี้เป็นเรื่องหัวใจหลัก
เรื่องหนึ่งที่สภาพัฒน์แห่งชาตินั้นมีบทบาทในการสร้างเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งอย่างแท้จริง
ให้กับสังคมไทย ขอขอบคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาพัฒน์แห่งชาตินี้ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านสุทัศน์ เศรษฐ์บุญสร้าง ค่ะ

นายสุทัศน์ เศรษฐ์บุญสร้าง : กราบเรียนท่านประธาน ผมมีคอมเมนต์ (Comment) ก่อนอื่นก็ขอสนับสนุนข้อเสนอของคณะกรรมการเรื่องเศรษฐกิจที่ยกเรื่องผู้ประกอบการขึ้นมา ท่านประธานครับ เศรษฐกิจมันก็เหมือนกับสงคราม สมรภูมิจึงเกิดขึ้นตอนนี้มันกำลังเปลี่ยน เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะไม่ใช่มันเป็นเฉพาะในประเทศนะครับ เราอยู่ในกรอบของต่างประเทศด้วย ฉะนั้นสิ่งที่เราต้องทำให้มันพร้อมก็คือไม่ใช่พร้อมแต่เฉพาะในประเทศคือต้องพร้อมสำหรับการที่จะไปประกอบธุรกิจอยู่ในต่างประเทศด้วยผู้ประกอบการก็คือกองทัพของเรา ถ้าเรามองในมุมว่าเป็นกองทัพเราก็คงจะต้องนั่งคิดว่าเราจะจัดกองทัพอะไร อย่างไรนะครับ แล้วจะมีการที่จะสร้างกองทัพตรงนี้ให้มันเข้มแข็งขึ้นมาได้อย่างไรนะครับ ถ้าเป้าของเราชัดเจนผมคิดว่าทุกอย่างมันก็คงจะทำได้ไม่ยากนัก ผมอยากจะเสนอเป้าว่าเราควรจะทำประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว แล้วก็มาตั้งโจทย์ว่าแล้วสังคมผู้ประกอบการจะช่วยเสริมให้เราเข้าสู่เป้าตรงนี้ได้อย่างไร เราติดกับดักรายได้ปานกลางมาอยู่เป็นเวลาหลายปีนะครับ มาตรการต่าง ๆ ที่เราทำขึ้นมามันจะช่วยทำให้เราออกจากปัญหาตรงนี้ได้อย่างไร แล้วก็เข้าสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วได้อย่างไรอย่างยั่งยืนแล้วก็ส่งงานนะครับ สิ่งที่ต้องทำมีเยอะมาก อุตสาหกรรมต่าง ๆ พุดไปแล้วแต่ละอุตสาหกรรมก็มีโอกาสที่จะเป็นอุตสาหกรรมที่ทำประโยชน์ให้กับประเทศ ทำความเจริญให้กับประเทศได้ แต่ที่สำคัญก็คือเราคงจะต้องเลือกอุตสาหกรรมที่สำคัญขึ้นมาทำก่อนเพื่อที่จะให้เป้าหมายที่เราจะทำต่อไปมันชัดเจนขึ้นนะครับ ที่เสนอมันเป็นมาตรการ มาตรการมันก็ต้องเอามาคิดว่ามาตรการเหล่านี้จะไปใช้กับอุตสาหกรรมอะไรบ้างนะครับ ท่านประธานเกริกไกรไต่ยกไว้ตั้งแต่ตอนต้นก็คือเรื่องของเทรดดิ้ง เนชั่น อันนี้มันเป็นเป้าที่ชัดเจนมากสำหรับประเทศไทย ในอีก ๕-๑๐ ปีข้างหน้า เพราะว่าเศรษฐกิจในโลกมันกำลังจะมีการเปลี่ยนโดยเฉพาะเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือจะต้องมีการค้าขายกับเอเชียที่เหลือ โดยเฉพาะเอเชียได้แล้วประเทศไทยเราก็หนึ่ง ๆ นั่งอยู่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นการตั้งให้ประเทศเป็นเทรดดิ้ง เนชั่นมันก็เมค เซนส์ (Make sense) เป็นอย่างมาก สิ่งที่จะต้องทำก็คือต้องสร้างโครงสร้างพื้นฐานไม่ใช่เฉพาะคมนาคมขนส่งแต่เรื่องระบบต่าง ๆ ระบบกฎหมาย แล้วก็คนที่อยู่ในระบบพวกนี้ด้วยคือนักกฎหมาย นักบัญชี ผู้ตรวจบัญชี ก่อสร้าง เราต้องก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานซึ่งมีเอสเอ็มอีอยู่ได้หมดนะครับไม่ใช่เฉพาะบริษัทใหญ่ ๆ เท่านั้น ถ้าเรามีทิศชัด ไพโรอริไทส์ (Priorities) ก็คือเลือกอุตสาหกรรมที่สำคัญ แล้วเราก็เอาหลักการที่เสนอเอาไว้มาจับ ผมคิดว่า

๖๒

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

เปมิศา ๓๑/๒

เราก็จะได้เนื้อได้หนังของสิ่งที่จะต้องทำต่อไปในอีก ๔-๕ ปีข้างหน้าอย่างชัดเจน แล้วก็นำประเทศไทยไปสู่เป้าหมายยาวได้ง่ายนะครับ มีอยู่ ๒ เรื่องที่ผมอยากจะเน้นตรงนี้เป็นพิเศษคือเรื่องของการแยกบทบาทของภาคเอกชนกับภาครัฐ โครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทยส่วนใหญ่ตอนนี้อยู่ในภาครัฐ ถ้ากระจายโครงสร้างพื้นฐานออกมาให้เอกชนทำ กระจายลงไปทั้งการศึกษา ทั้งสาธารณสุขไปโรค สาธารณสุขก็จะทำให้สามารถมีมารับเอสเอ็มอี อุตสาหกรรมเอสเอ็มอีเข้ามาอยู่ในอุตสาหกรรมพวกนี้ สร้างคน สร้างงานขึ้นมาอีก จำนวนมหาศาลนะครับ ตัวเลขที่เราเห็นก็คือว่าตอนนี้มีเอสเอ็มอี ๒.๗ ล้านบริษัท ๒.๒ อยู่ในภาคบริการ ๑.๒ อยู่ในภาคการค้า ๑,๐๐๐,๐๐๐ ที่เหลืออยู่ในภาคบริการ ถ้าเราจะทำประเทศไทยให้มันยั่งยืนมีการพัฒนารวดเร็ว บริการครับ ไม่ใช่อุตสาหกรรมที่จะนำพาเราไปสู่เป้าที่เราต้องการนะครับ บริการอะไรบ้างนอกจากท่องเที่ยวแล้ว แต่ที่ผมพูดได้ ผมเห็นการศึกษาโอกาสสูงมาก สาธารณสุขก็สูงมาก แล้วก็เรื่องของการค้าขายไม่ใช่ในประเทศไทยแต่ข้ามชาติ ทำอย่างไรเราถึงจะทำให้ประเทศไทยเรามีเอสเอ็มอีที่พร้อมที่จะทำเข้าหาเป้าพวกนี้ ผมคิดว่าอันนี้คือโจทย์ใหญ่ที่ทางคณะกรรมการต้องนำไปคิดต่อครับ ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

- ๓๒/๑

๖๓

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

คั่นสนีย์ ๓๒/๑

นางสาวทัศนาศุภา บัญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอพระคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ณรงค์ พุทธิชีวิน ค่ะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณรงค์ พุทธิชีวิน : ท่านประธานที่เคารพ ผม ณรงค์ พุทธิชีวิน สปช. ๐๗๔ ด้านการศึกษาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่านประธานครับ ถ้าเพื่อว่าจัดอันดับคุณภาพของรายงานที่ทำแต่ละเรื่อง ๆ ผมขออนุญาตที่จะใช้สิทธิตรงนี้กราบเรียนว่า รายงานฉบับนี้กระทัดรัด สั้น ไม่เยิ่นเย้อ แต่มีความสมบูรณ์ในเนื้อหาสาระเหลือเกิน เสียหายครับ ถ้ากรรมการชุดนี้มีส่วนร่วมในการร่างรัฐธรรมนูญ ก็คงไม่ยาวถึงขนาดที่เป็นอยู่ ผมชื่นชมครับ ชื่นชมด้วยความจริงใจ ตอนแรกผมมองเอกสารฉบับนี้ด้วยความแปลก ๆ ว่าเราเชื่อกันว่าสังคมผู้ประกอบการมันเป็นกลไกสำคัญที่ขับเคลื่อนประเทศ ทำเอกสารมาแค่นี้ มันจะมีความหมายอะไร แต่พอได้ดูเนื้อหาสาระแล้วครบถ้วนครับ ทุกประเด็นกระชับ แล้วก็มีความชัดเจน ขอชื่นชมอีกครั้งหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามครับ ในประเด็นเรื่องของการปฏิรูปด้านการเรียนรู้ด้านธุรกิจหน้า ๕ ของรายงาน ผมมองว่าถ้าเราเปลี่ยนคำว่า ด้านธุรกิจเป็นด้านประกอบการ ก็น่าที่จะสอดคล้องกับหัวเรื่อง และในสาระของด้านประกอบการนี้ ซึ่งมีอยู่ ๒ ข้อครับท่านประธานครับ ผมอยากจะเสนอข้อที่ ๓ ข้อที่ ๓ ผมอยากจะเสนอว่าจัดให้มีระบบพีพีพี (PPP) ซึ่งมาจากพับลิค ไพรเวท พาร์ทเนอร์ชิพ (Public Private Partnership) คือกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชนอย่างเป็นรูปธรรมในการจัดการระบบการเรียนรู้ ด้วยมีสาระสำคัญอยู่ ๕-๖ ด้านครับ ท่านประธานครับ ในระบบพีพีพีนี้ อย่างแรกเลย ให้บทบาทกับมหาวิทยาลัยในพื้นที่ในการที่จะจัดให้เกิดการเรียนรู้ทางด้านประกอบการ มหาวิทยาลัยในพื้นที่โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีอยู่ทั่วประเทศ เขาแสดงบทบาทนี้อยู่ และถ้าเกิดว่ารายงานฉบับนี้ให้คุณค่าและพื้นที่ในการทำหน้าที่ เขามากขึ้น ผมเชื่อว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏจะทำให้เกิดผลดีในการขับเคลื่อนสังคมผู้ประกอบการได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีนัยสำคัญต่อประเทศ

ในส่วนที่ ๒ ครับ ผมอยากที่จะกราบเรียนว่าถ้าเราให้โอกาสของผู้ประกอบการ มีเฟิร์ส ไพรอริตี (First priority) หรือมีลำดับแรก ในการเข้ารับการศึกษาหรืออบรมทางด้านประกอบการที่ตรงกับที่เขาทำอยู่ จะเกิดผลดีต่อประเทศชาติมาก ๆ เลย แทนที่เขาจะส่งลูกหลานไปเรียนหรือส่งคนไปเรียนอย่างสะเปะสะปะ ถ้าเราให้เขามีลำดับต้น ๆ ในการที่จะส่งเขาไปอบรมในงานที่เขากำลังทำอยู่ ผลเหล่านี้จะเกิดผลดีกับประเทศชาติครับ

ในส่วนที่ ๓ ผมเชื่อว่าระบบการวิจัยร่วมกันระหว่างภาควิชาการและภาคเอกชนในพื้นที่ จะทำให้สร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ใหม่ทางด้านประกอบการหลายเรื่องทีเดียว เป็นต้นว่าเรื่องของการท่องเที่ยว ด้านสปา (Spa) ด้านในเรื่องของการนวดแผนไทย รวมทั้งระบบแนวคิดต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนทางด้านโลจิสติกส์ ผมเชื่อว่าจะทำให้ระบบสถานประกอบการมีความหมายและสามารถทำประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ครบถ้วนครบครัน และถ้าเผื่อว่ามันเป็นอย่างนี้ได้จริง ๆ แล้ว มันควรจะมียกย่องในการส่งเสริมการศึกษาอบรมให้กับสถานประกอบการ อย่าลืมนะครับว่าชาวสวนยางพารา เราไม่มีกองทุนสวนยางพารา สงเคราะห์ยางพารา เพื่อให้เขาทำงานได้ ถ้าเรามีกองทุนเพื่อที่จะส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ฝึกอบรมของสถานประกอบการ ผมเชื่อว่าจะทำให้กระบวนการทำงานในเรื่องเหล่านี้มีความชัดเจนและมีประโยชน์มากขึ้น

ประการที่ ๕ รองสุดท้าย ผมเชื่อว่าสถานประกอบการควรจะได้ตระหนักถึงสิทธิในการเข้าถึงกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของเขาตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่สุดแล้วถ้าจะให้เกิดผลอย่างที่ผมว่าแล้ว กระบวนการแก้ไขกฎหมาย แก้ไขระเบียบแก้ไขแนวทางปฏิบัติเพื่อที่จะไม่ให้มันเป็นข้อจำกัดในการทำงาน ของสถานประกอบการเหล่านี้ ผมเชื่อว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ท่านที่เคารพเสนอมารายงานฉบับนี้ จะมีความสมบูรณ์ครบถ้วนแม้ว่าจะหาที่ติไม่ได้ ผมเชื่อว่าส่งผลในการปฏิรูปได้จริงครับท่านประธานครับ
ขอบพระคุณครับ -----

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเทียนฉาย กีระนันทน์ ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณชาติ เจริญสุข ครับ

นายชาติ เจริญสุข : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพ กระผม ชาติ เจริญสุข สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ จังหวัดฉะเชิงเทรา วันนี้ก็ได้เห็นการทำงานของคณะกรรมการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและบริการ ของสภาปฏิรูปแห่งชาตินี้ หัวข้อนี้ตรงกับงานที่ผมทำอยู่พอดี อยู่หอการค้าจังหวัด ก็จะต้องทำงานด้านการสร้างผู้ประกอบการที่ดี ก็ตรงกับหัวข้อวาระปฏิรูปก็คือการสร้างสังคมผู้ประกอบการ ต้องเรียนว่าวันนี้ผมอดที่จะแปลกใจไม่ได้ว่าวันนี้กระทรวงที่ทำหน้าที่ตรงนี้ ๒ กระทรวงตรง ๆ กระทรวงพาณิชย์ ท่านอดีตรัฐมนตรี ท่านปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม แล้วก็ยังมีท่านที่เกี่ยวข้องกับพลังงานด้วย ซึ่งจริง ๆ แล้วที่ผ่านมาการสร้างสังคมผู้ประกอบการหรือการส่งเสริมนี้ ผมนี้ผ่านหลักสูตรของกระทรวงอุตสาหกรรมคือ เซเฟ (CEFE) เอ็นอีซีนี่เป็นหลักสูตรหลัง ๆ หลักสูตรก่อนหน้านั้นครับท่านประธาน ท่านประธานและท่านกรรมาธิการครับ หลักสูตรที่ถูกตรงเป้าที่สุด ผมเห็นว่าน่าจะเป็นหลักสูตรทายาทธุรกิจเพราะอะไรรู้ไหมครับ เนื่องจากทายาทธุรกิจคือการอบรมการที่จะมาเข้าหลักสูตรการสร้างสังคมผู้ประกอบการต้องเรียนว่ามันเป็นหลักสูตรที่ต้องใช้ประสบการณ์ นอกจากความรู้อย่างเดียวไม่พอ เพราะว่าในการที่เราจะมาเข้าส่งเสริมผู้ประกอบการนี้ พื้นฐานที่สำคัญคือประสบการณ์ ก็คือทายาทธุรกิจนี่ละครับ เขาต่อยอดได้ทันที ท่านอาจจะมึนเคาน์เตอร์เตรียมไว้แล้ว ท่านก็สามารถจะไปเพิ่มให้เขาจากเอสเอ็มอีที่เมื่อสักครู่นี้ ท่านกรรมาธิการยกตัวอย่างว่าต้องระบุถึงในเรื่องของเงินทุน จำนวนพนักงาน ตอนหลังท่านบอกว่าเป้าหมายคือจะไปแตะเรื่องของผลกำไร อันนี้ก็เข้าใจนะครับ เพราะว่ามันจะต้องคำนึงถึง มันต้องมีการพัฒนาการแล้วก็ขยายขึ้นไป ทีนี้ผมกลับมาที่เดิมตรงที่ว่าทำไมจะต้องฟังในเรื่องของหลาย ๆ ส่วน หลาย ๆ กระทรวง กระทรวงที่เกี่ยวข้องก็คือกระทรวงศึกษาธิการที่จะมาทำแผนธุรกิจ เพราะนอกจากมีประสบการณ์ต้องมาทำแผนธุรกิจ ต้องมีความรู้เรื่องบัญชี แคชโฟลว์ (Cash flow) ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษ คำว่า แคชโฟลว์ ก็คือเงินทุนหมุนเวียนก็จะไปเกี่ยวกับเรื่องเงินทุนอีกละครับ แต่ตัวที่ ๓ นี้ครับ ต้องเรียนว่าเป็นผู้เล่น ผู้เล่นก็คือใครครับ

ผู้ที่เข้าอบรม อันนี้มันมีปัญหา ผมสะท้อนเลยนะครับว่าเมื่อหลักสูตรมันออกมาหลาย ๆ หลักสูตรแล้วนี้ ปรากฏว่ากลุ่มคนที่เข้าอบรมมันหมดครับ แล้วก็ผู้ที่จะเข้าอบรม เนื่องจากว่าเรากำลังจะผลักดันให้พนักงานหรือคนที่จะเข้าสู่แวดวงของการเป็นผู้ประกอบการทางธุรกิจนี้ เขามีงานประจำอยู่ เวลาจะเชิญมาอบรมทีหนึ่งนะครับ อบรมไม่ใช่อบรมน้อย ๆ นะครับ ๑๕ วันนะครับ ไม่ใช่อบรมสูตรสั้น ๆ นะครับ เพราะฉะนั้น ก็จะเป็นอุปสรรคอย่างหอกการค้าหาคนยากมากเลย กลายเป็นว่าเราต้องไปเอาใครมาครับ เอาผู้ประกอบการเดิมที่มีอยู่แล้วเข้ามาอบรม อย่างเช่น คนที่ได้ประโยชน์มากที่สุด ผมเห็นจะเป็นกลุ่มที่เขาจะได้รับการอบรมมากที่สุด และพัฒนามากที่สุดคือใครรู้ไหมครับ กลุ่มผู้ประกอบการโอท็อป เพราะว่า ๑. เขาทำธุรกิจอยู่แล้ว เขามีเวลา เขาได้มาศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติม แต่ถามว่าได้ผู้ประกอบการใหม่หรือเปล่า แต่โจทย์ของเราก็คือสร้างสังคมผู้ประกอบการ ซึ่งสังคมผู้ประกอบการอาจจะบอกว่าพัฒนาอันนี้ก็ถูกจุด แต่ถ้าเกิดอยากได้ผู้ประกอบการรายใหม่นี้ะครับ ผมมองว่าเราจะต้องมีการใช้ประสบการณ์ในอดีต ซึ่งมันเป็นปัญหา เป็นอุปสรรคนี้เอามาพัฒนาและมาต่อยอด

ก็ฝากไว้สุดท้ายนะครับ ฝากว่าถ้าหากจะทำโครงการนี้ให้สำเร็จ ในเมื่อ ๒ กระทรวงหลาย ๆ ภาคส่วนมาร่วมแล้วก็อยากให้ติดตามเรื่องของสังคมใหม่ที่เราจะต้องทำต่อไปคือสังคมในเรื่องของการจะดูแลสิ่งแวดล้อม หรือเรียกว่าสังคมอาจจะจะเป็นสังคมรีไซเคิล (Recycle) ที่จะต้องบวกเข้าไปด้วย ที่จะดูแลสิ่งแวดล้อม ดูแลในเรื่องของการที่จะทำอย่างไรให้ทำธุรกิจแล้วไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมครับ ขอขอบคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณนะครับ
เชิญคุณประภาศรี สุฉันทบุตร ครับ

นางประภาศรี สุฉันทบุตร : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพ
ดิฉัน ประภาศรี สุฉันทบุตร สปช. ยโยธร ดิฉันมาจากผู้ประกอบการเอสเอ็มอี แล้วก็เป็นผู้ดูแลเอสเอ็มอีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตลอดมา ๓๐ กว่าปี ให้มีส่วนพัฒนาเศรษฐกิจ
ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและประเทศชาติ ดิฉันถือว่าเอสเอ็มอีคือกระดูกสันหลังของชาติ
ความหมายของเอสเอ็มอี ทั้งในเอกสารที่คณะกรรมการธิการผลิตมา แล้วก็เอกสาร
ในรัฐธรรมนูญ ดิฉันยังคิดว่ายังใช้ความหมายเอสเอ็มอีไม่ถูกต้องนัก เช่น ใช้คำว่า
ขนาดย่อมและขนาดกลาง ขนาดย่อมดูความหมายค่อนข้างจะยาก ไม่ทราบจะใหญ่หรือจะเล็ก
แต่สำหรับดิฉันเข้าใจว่าเอสเอ็มอีจะต้องมีขนาดเล็กค่ะ เอส คือสมอล แล้วที่เราดู ดิฉันดูไปถึง
ดับเบิลเอส (SS) ที่เล็กกว่าเล็กอีก ก็คือขนาดจิ๋ว เราพูดในคณะอนุกรรมการเหลื่อมล้ำทาง
เศรษฐกิจของคณะทำงานเศรษฐกิจ ดิฉันใช้คำว่า ขนาดจิ๋ว ด้วย คือดับเบิลเอส เอ็ม
จะไม่ค่อยมีปัญหาเท่าไร ในความหมายเอ็มก็จะมีโอกาสพัฒนาความรู้ความสามารถ
การเข้าถึงแหล่งทุน เอ็มขนาดกลางมีโอกาสพัฒนามากกว่า แต่ขนาดสมอล ขนาดเล็กและ
ขนาดจิ๋วนี้ยากมากเลย ขนาดจิ๋วก็คือพ่อค้า แม่ค้าในตลาด ในชุมชน ในชุมชนแออัด
ในเขตเทศบาล ปัจจุบันต้องเข้าใจเลยว่าขนาดจิ๋วและขนาดเล็กคือเป็นผู้บริโภคอย่างมาก
แล้วก็ผู้เสียภาษีทางอ้อมอย่างมาก เมื่อเทียบกับรายได้ที่เขาได้รับ ดังนั้นขนาดเล็กขนาดนี้
จะเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของประเทศ ในรัฐธรรมนูญที่ดิฉันได้ดูก็บังเอิญไม่ได้มีโอกาส
อภิปราย เขาได้เขียนว่าสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดย่อม ขนาดกลาง ได้พัฒนาตนเองให้มี
โอกาสเข้าถึงแหล่งทุน ขนาดเล็ก ขนาดจิ๋วจะพัฒนาตัวเองเขาถึงแหล่งทุนไม่ได้เลยคะ
ดิฉันคิดว่าแหล่งทุนของประเทศ ของรัฐบาลจะต้องเข้าไปหาเขา ขนาดจิ๋วและขนาดเล็กต้อง
เข้าไปหาเขาให้ได้ เมื่อเอาทุนไปให้เขาแล้วก็ต้องระคับระคองให้เขาไปให้ได้ ที่นี้ในเรื่องของ
ปัญหาของธนาคารอีก ธนาคารเอสเอ็มอีที่มีอยู่ในประเทศไทยเราแทบจะไม่ได้รับใช้
ขนาดเล็กเลย ส่วนใหญ่เป็นขนาดกลางที่ได้กู้เอสเอ็มอีอยู่ ขนาดกลางก็มีปัญหา
ในอดีต ขนาดกลางไปกู้แล้วก็เกิดหนี้เสียมากมาย เมื่อขนาดกลางไปปรับโครงสร้างหนี้
ปัจจุบันของเอสเอ็มอีปรับยากมาก ๆ เลย ไม่มีโอกาสที่จะลดหนี้ได้เหมือนขนาดใหญ่เลย
แล้วขนาดกลางเมื่อไปกู้แล้วผิดนัดแม้แต่วันเดียว ธนาคารเอสเอ็มอีเอาแรงมากเลยคะ

ก็ยิ่งหนักเข้าไปใหญ่เลย ปัจจุบันมีหนี้เสียอยู่ในธนาคารเอสเอ็มอีที่ไม่สามารถแก้ไขได้ เพราะว่ามีขนาดเล็ก ขนาดกลางไม่มีโอกาสเลย ธุรกิจขนาดนี้ก็เบ็ญง่อยไปเลย แล้วปัจจุบันรัฐบาลก็พยายามที่จะให้มีธนาคาร ชื่อธนาคารนาโน (Nano) ดิฉันคิดว่าธนาคารนาโนยังต้องมีหลักทรัพย์ไปค้ำประกัน แล้วแถมดอกเบี้ยก็ประมาณร้อยละ ๓ ขนาดเล็กสู้ไม่ได้เลย ปัจจุบันเขาใช้ดอกเบี้ยนอกระบบอยู่ประมาณร้อยละ ๒๐ เลย น่าสงสารมาก ถ้ากลับมาใช้ขนาดนาโนก็ต้องมีหลักทรัพย์ไปค้ำ ซึ่งเขาก็ไม่มีหลักทรัพย์ไปค้ำอยู่ดี ดิฉันว่าเป็นเรื่องของรัฐบาลหรือพวกคณะปฏิรูปของเราจะต้องเข้าไปแก้ไข ในประเทศญี่ปุ่นเขามีกระทรวงเอสเอ็มอีค่ะ ประเทศไทยเอสเอ็มอีก็ขึ้นอยู่กับกระทรวงอุตสาหกรรมน่าจะเป็นแผนกเล็ก ๆ ดิฉันเสนอให้เรามีอย่างน้อยก็ให้มีกรมเอสเอ็มอี หรือถ้าจะมีกระทรวงเอสเอ็มอีได้ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งเพื่อเอสเอ็มอีจะได้พัฒนาจากขนาดเอสขึ้นมาเป็นขนาดเอ็ม แล้วก็เป็นกระดูกสันหลังที่แข็งแรงของชาติต่อไปค่ะ ขอขอบคุณมากค่ะ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณครับ
เชิญคุณธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ ๐๙๘ ก่อนอื่นขอสนับสนุนกรอบคิดการสร้างสังคมผู้ประกอบการอย่างเต็มที่เพราะมีความสำคัญ ในทัศนะผมนี้เห็นว่ามันขาดเสียไม่ได้ในช่วงเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อของประเทศเป็นอย่างยิ่ง เรื่องนี้สำคัญถึงขนาดที่จะนำประเทศออกจากกับดักของประเทศที่มีรายได้ปานกลางในขณะนี้ซึ่งเราติดอยู่ไปสู่การที่เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วในอีก ๑๐ ปี ๒๐ ปีข้างหน้าอย่างที่ผมได้ยินหลาย ๆ คนอยากจะให้ไปสู่จุดนั้น และสิ่งที่เด่นที่สุดของการนำเสนอนี้ก็คือกรอบคิด ผมคิดว่าเราต้องเริ่มจากกรอบคิด ถ้ากรอบคิดไม่ตรงกันก็ไปต่าง ๆ นานานะครับ กรอบคิดอันนี้เป็นตัวอย่างของการออกจากที่เราเรียกว่า กับดักของความคิดในสาขาใครสาขามัน นักเศรษฐศาสตร์มองแต่ความเติบโตทางเศรษฐกิจ นักสังคมก็มองไปทาง การเกษตรก็มองเห็นแต่การผลิต กรอบคิดอันนี้เป็นกรอบคิดที่เน้นมนุษย์หรือผู้ประกอบการเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง และในการนำเสนอนั้นก็เสนอแบบบูรณาการ อันนี้เป็นความท้าทายมากที่จะต้องทำความเข้าใจในกรอบคิดอันนี้ เพราะถ้าไม่เข้าใจในกรอบคิดที่แตกต่างไปจากนี้แล้วเราก็จะมีปัญหา นะครับ กรอบคิดอันนี้มองเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการเกษตร มองมนุษย์เงินเดือนในภาคอุตสาหกรรมและบริการกลายเป็นอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการในสาขาบริการ เพราะฉะนั้นการสร้างสังคมผู้ประกอบการตอนแรกผมเป็นห่วงเรื่องการแก้ไขปัญหาค่าความผูกขาด คณะกรรมาธิการชุดท่านก็เสนอไปแล้ว และหวังว่ากฎหมายฉบับนี้คงจะเอนฟอร์ซ (Enforce) ได้ การมีกรอบความคิดผู้ประกอบการก็ต้องฝ่าเรื่องนี้ไปมากเหมือนกัน ผมเห็นด้วยว่าควรที่จะสร้างสังคมผู้ประกอบการบนฐานของเศรษฐกิจ สังคม การเกษตร อุตสาหกรรม บริการ ฐานความรู้ ในอดีตนั้นประเทศไทยก็เป็นประเทศที่ตั้งอยู่บนฐานของเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม บริการมาตลอด แต่ในโครงสร้างของทั้ง ๓ สาขานี้ ก็ต้องเปลี่ยนมาจากฐานเศรษฐกิจ ฐานทรัพยากร มาสู่ฐานที่ใช้ความรู้ ใช้มันสมองมากขึ้น เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องที่เราควรจะเป็นวาระแห่งชาติจริง ๆ และผมเห็นด้วยว่า จะต้องหาจุดคานงัดที่สร้างชัยชนะเบื้องต้นให้ได้ ฟังดูก็ครอบคลุมไปหมดนะครับ รอฟังอภิปรายก็นานมากเพราะเรื่องของท่านยาวแต่ว่าสรุปได้กะทัดรัดมากนะครับ เพราะฉะนั้นผมเสนอน่าจะช่วยเหลือผลักดันสังคมผู้ประกอบการในสาขาที่เกี่ยวกับการส่งออกหรือสาขาบริการที่สำคัญที่มีทรัพยากรพื้นฐานของเราอยู่แล้ว เราเป็นนักเศรษฐศาสตร์ แต่เราฝ่าฟันหยุดที่มันจำกัดความคิดของเราอยู่ที่มองอะไรเป็นเรื่องเศรษฐกิจ แต่จริง ๆ แล้ว

ฐานทรัพยากรของเราที่ลงตัวที่สุดและมีอยู่แล้ว ก็คือการนำศิลปะและภูมิปัญญาของคนไทย ตัวผมเองนั้นพยายามเอาตัวเองไปอยู่ในคณะกรรมการปฏิรูปค่านิยม ศิลปะ วัฒนธรรม จริยธรรมและการศาสนา เห็นเรื่องนี้ชัดเจนว่าควรจะเป็นเรื่องที่พร้อมพอสมควร ถ้าหากว่า นำศิลปะ ภูมิปัญญาของคนไทย อันเป็นส่วนผสมที่ลงตัวอยู่แล้วมาประยุกต์ให้เหมาะสม และพัฒนาให้เป็นประโยชน์ นอกจากเพิ่มรายได้หรือธุรกิจใหม่แล้วยังเกิดความภาคภูมิใจ ในความเป็นไทยอีกด้วยนะครับ เวลาเดียวกันสิ่งสำคัญที่สุดก็คือเราจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ ด้วยกันที่จะฝากำแพงแห่งสาขา อันนี้ฝากำแพงนะครับ การฝากำแพงว่าเป็นเศรษฐศาสตร์ เป็นรัฐศาสตร์เป็นอะไรศาสตร์ทั้งหลายมันหมดสมัยแล้ว ทุกอย่างรวมกันอยู่ที่คนหมด ศาสตร์ของคนทั้งกาย ทั้งจิตวิญญาณ ต้องเรียนรู้จากเรื่องที่มีนสำคัญแล้วก็ไปเรียนรู้ร่วมกัน ผมคิดว่าเรื่องพร้อมที่สุดคือเรื่องเกี่ยวกับที่กระผมเรียนไว้แล้วนะครับ เพราะฉะนั้น การบริหารในเชิงบูรณาการในเรื่องนี้จึงสำคัญยิ่ง ต้องสร้างจิตสำนึกว่าการศึกษาก็สำคัญ การฝึกอบรมก็สำคัญ ความคิดสร้างสรรค์ในการนำสิ่งประดิษฐ์อินเวนชัน (Invention) ไปสู่อินโนเวชันก็สำคัญ เพราะฉะนั้นคำว่า บูรณาการ ไม่ใช่เรื่องพูดกันเล่น ๆ คำว่า มนุษย์ เป็นศูนย์กลาง ก็ไม่ใช่พูดกันเล่น ๆ ต้องซาบซึ้งและเข้าใจ อันนี้เราถึงจะสามารถจัดการกับ ผู้นำการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นมาได้

เรื่องนี้สำคัญตบท้าย ผมขอเรียนว่าถ้าเราไม่สำเร็จในเรื่องนี้ ต่อไปเราจะเห็น ผู้ประกอบการต่างชาติจ้างแรงงานต่างชาติ คนไทยกลายเป็นมนุษย์เงินเดือน แล้วก็เป็นผู้บริโภคต่อไป เราอาจจะตกอันดับกลายเป็นประเทศพัฒนาแล้วหลังต่อไปเช่นในอดีต ก่อนที่เราจะพัฒนาแล้วครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณนะครับ ผมขอเอ่ยนามสมาชิกล่วงหน้าไว้ นะครับ คุณองกรณ์ พลบุตร หมออำพล จินดาวัฒนะ คุณวิบูลย์ คูศิริรัฐ คุณทรงชัย วงศ์สวัสดิ์ และคุณสีลาภรณ์ บัวสาย ก่อนนะครับ เชิญคุณองกรณ์ พลบุตร ครับ

๗๑

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ปิยาพัชร ๓๖/๑

นายอลงกรณ์ พลบุตร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ในรายงานวาระปฏิรูปเรื่องการสร้างสังคมผู้ประกอบการนั้น ในประเด็นพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมวิสาหกิจให้เข้มแข็งและแข่งขันได้สู่สากล ถือได้ว่ามาถูกทาง แล้วก็เป็นแก่นสำคัญในการยกระดับอัปเกรด (Upgrade) ผู้ประกอบการ แล้วก็ภาคธุรกิจเอกชนของเราให้สามารถที่จะเข้มแข็ง แล้วก็ก้าวสู่การแข่งขันในเวทีโลกได้ โดยแท้ที่จริง ผมเล่าท่านประธานว่ามีธนาคารของแคลิฟอร์เนียอยู่ธนาคารหนึ่งครับ ก็เหมือนธนาคารของประเทศไทยในปัจจุบัน วันหนึ่งก็มีผู้ประกอบการอยากจะสร้างภาพยนตร์ก็ไปพบ ปรากฏว่าธนาคารไม่ให้กู้ ก็ต้องใช้ทุนส่วนตัว สมัยนั้นก็ไม่มีเวนเจอร์ แคปปิตอล ก็ไม่มีอะไรทั้งสิ้นเหมือนประเทศไทยในปัจจุบัน ต่อมาก็มีการคิดว่าธนาคารที่ชื่อ เนชั่นแนล แบงก์ ออฟ แคลิฟอร์เนีย นั้น ซึ่งก็อยู่ใกล้ ๆ กับถนนฮอลลีวูด อยู่ที่ลอสแอนเจลิส อยู่ในเมืองแห่งภาพยนตร์ ซึ่งเป็นปัจจุบันที่ใหญ่โตมโหฬาร เป็นอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก ทางด้านของเอนเตอร์เทนเมนท์ (Entertainment) ปรากฏว่าฮอลลีวูดเกิดได้ เพราะการริเริ่มของธนาคารเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง เขาก็จ้างคนที่รู้ในธุรกิจของการสร้างภาพยนตร์ และการทำธุรกิจภาพยนตร์มาเป็นไวซเพรซิเดนท์ (Vice-president) รองประธาน แล้วก็วางแผนปฏิบัติในเรื่องของหลักเกณฑ์การให้กู้ การค้ำประกัน และอื่น ๆ เพียงเท่านั้นเอง ไม่ก็ปีให้หลังอุตสาหกรรมภาพยนตร์ อุตสาหกรรมดนตรีได้เกิดขึ้นจนฮอลลีวูดกลายเป็น ศูนย์กลางของโลกทางด้านอุตสาหกรรมด้านนี้ ผมได้มีโอกาสพบกับรองประธานท่านนั้น ในขณะที่เป็นประธานบริหารนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์แห่งชาติ ในสมัยรัฐบาล อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ วันนี้ประเทศไทยเหมือนกับฮอลลีวูดเมื่อเกือบ ๔๐ ปีที่แล้ว ใครจะสร้างภาพยนตร์ยากมาก เพราะว่าไม่มีธนาคารที่จะให้ เว้นแต่ว่าบริษัทใหญ่ ๆ เพียงไม่ถึง ๑๐ ราย ที่มีทุน ไม่ว่าจะสร้างสรรค์ภาพยนตร์ ดนตรี เพลง แต่เราก็เห็นเขาส่งเสริมกันที่ประเทศเกาหลี เราได้เห็นอุตสาหกรรมเชิงวัฒนธรรม อุตสาหกรรมสร้างสรรค์เหล่านี้ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๕ คลัสเตอร์ ด้วยกัน เราจะทำได้อย่างไรในประเทศของเรา ในขณะเดียวกันเราก็ต้อง ป้องกันไม่ให้เกิดการผูกขาด ตัดตอนการแข่งขันทางการค้า การแข่งขันทางธุรกิจอย่างเสรี

และต้องเป็นธรรมด้วย เพราะในรายงานนั้นสมบูรณ์มาก เพียงแต่ว่าอีกด้านหนึ่งที่จำเป็นที่จะต้องนำเสนอ นั่นก็คือในเรื่องการป้องกันการผูกขาดตัดตอน และ ๒. ก็คือการปฏิรูปความหมายคือการเปลี่ยนแปลงทั้งเชิงโครงสร้างระบบ ผมเคยเชิญทั้งตลาดหลักทรัพย์ ทั้งสมาคมธนาคาร ทั้งในส่วนที่เป็นกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย บอกทำอย่างไรเราจะให้มีอินเวสเมนต์ แบงกิง (Investment banking) บ้าง ไม่ใช่แค่คอมเมอร์เชียล แบงก์ (Commercial Bank) อย่างที่เป็นอยู่ ทำอย่างไรจะให้ระบบของการเข้าถึงของสิ่งที่เราเรียกว่า เอสเอ็มอีที่ดี จะเป็นไมโคร บิสซิเนส (Micro business) นั้นสามารถเข้าถึงได้ โดยที่ไม่ต้องมีการใช้ค้ำประกันในลักษณะแบบเดียวกับที่เป็นคอมเมอร์เชียล (Commercial) แบงก์ที่ใช้ปัจจุบัน ทำอย่างไรจะให้สิ่งที่เรียกว่าเป็นเฮเวน แคปิตอล (Haven capital) สิ่งที่เป็นคัลเจอร์ล แคปิตอล (Cultural capital) สิ่งที่เป็นเทรดิชันนอล เทคโนโลยี แคปิตอล (Traditional technology capital) เหล่านี้สามารถค้ำประกันสิ่งเหล่านั้นได้ ถ้าเราไม่เปิดโอกาสสร้างกลไกหลักเกณฑ์ในเรื่องของสถาบันการเงินที่ดี ในการที่จะเดินหน้าตรงนี้ แม้แต่ตลาดทุน ยากครับ การพัฒนาผู้ประกอบการนั้นถึงแม้ออกมาแล้ว แต่เมื่อจะเข้าสู่เวทีการค้าจริงแล้ว สิ่งสำคัญก็คือ การที่มีทุน การที่จะมีระบบสนับสนุนทางการเงินอย่างต่อเนื่อง ก็ฝากไว้ครับ เป็นอีกมุมหนึ่ง เพราะเวลาน้อย ความจริงก็เตรียมเรื่องอื่นไว้ค่อนข้างมาก แต่ว่ามีโอกาสจะได้ทำรายงานเป็นเอกสารส่งให้กรรมการต่อไปครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณหม่อำพล จินดาวัฒนะ ครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติครับ ก็คงเช่นกันกับทางท่านเพื่อนสมาชิกท่านอื่นนะครับ ต้องชื่นชมคณะกรรมการที่ได้เสนอเรื่องนี้ครับ ซึ่งก็ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ ผมอยากจะขออนุญาตเริ่มต้นโดยการที่พูดถึงชุมชนสักแห่งหนึ่งที่บ้านหนองกลางดง สามร้อยยอด จังหวัดบุรีรัมย์ ที่นั่นผู้นำชุมชนที่เรารู้จักกันดีก็คือผู้ใหญ่โชคชัย หลิมประเสริฐ นะครับ ซึ่งที่นั่นผมพบประเด็นกรณีที่เป็นการเชื่อมโยง เพียงแต่ว่าที่นั่นเขาไม่ใช่เป็นพื้นที่ปลูกข้าวนะครับ เพราะฉะนั้นข้าวบางครอบครัวก็มีพอบริโภค บางครอบครัวก็ไม่พอ แต่บางครอบครัวที่เหลือเขาก็ขายไปสู่ตลาด แล้วก็คนในชุมชนนั้นก็ต้องไปซื้อข้าวข้างนอกมาบริโภค ในที่สุดวันหนึ่งเขาได้มีการรวมตัวกันตั้งโรงสีชุมชน

๗๓

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๓๗/๒

ซึ่งเรื่องนี้ก็คงไม่ใช่เป็นกรณีที่แปลกประหลาดอะไร ซึ่งเริ่มมีกรณีอย่างนี้ เขาก็เริ่มรู้จักการจัดการเรื่องโรงสีชุมชน แล้วก็หมุนเวียนข้าวส่วนเกินของคนในชุมชนกลับมาให้คนในชุมชนได้บริโภค ข้าวก็ถูกลง มีการจัดการ พื้นที่สามร้อยยอดเราจะรู้ดีว่าเรื่องใหญ่ที่เขาทำคือสับปะรดครับ สับปะรดก็จะรอให้ผู้ซื้อจากข้างนอกมาซื้อในราคาที่ถูกมาก ในที่สุดเขาได้มีการรวมตัวกันแล้วก็มีกระบวนการขายสับปะรดที่ปลุกนะครับ ซึ่งเขาต้องรู้จักการจัดการเรื่องการขาย การขนส่ง รวมทั้งการเงิน การเก็บเงิน การส่งเงินอะไรกันสารพัด ทวงหนี้ต่าง ๆ ตรงนี้ครับ ผมอยากจะโยนโยว่าสิ่งเหล่านี้ สิ่งที่ท่านเสนอสำคัญเหลือเกินครับ เพราะว่าถ้าเราทำให้สังคมไทยเป็นสังคมผู้ประกอบการหรือสังคมประกอบการ คงจะหมายถึงการที่เราจะต้องทำให้เกิดชุมชนประกอบการขึ้นเต็มบ้านเต็มเมือง ฐานของสังคมนั้นทุกวันนี้อ่อนแรงแรงมาก กรณีแบบบ้านกลางดงนั้นไม่ได้มีมากนักครับ เราจะทำอะไรให้ฐานของสังคมสามารถที่จะทำมาค้าขายได้ ทำมาค้าขายเป็น ผมคิดว่าสิ่งที่คุณเสนอนี้ก็มีความชัดเจนมากกว่าจะทำให้เกิดชุมชนประกอบการหรือสังคมประกอบการต้องมี ๓ ส่วน ส่วนที่ ๑ คือคน ส่วนที่ ๒ คือการจัดการ ส่วนที่ ๓ คือทุน ที่ผ่านมาเวลาเราพูดเรื่องนี้เรามักจะไปมองที่ทุน แท้ที่จริงแล้วคนและการจัดการนั้นคือหัวใจ ซึ่งจะต้องมีความรู้ มีสมรรถนะที่เพียงพอ พอพูดถึงคนนะครับ ผมอยากจะเรียนนิดหนึ่งว่าสิ่งสำคัญที่จะต้องมีการปฏิรูปในบ้านเมืองเราก็คือทักษะต่อการประกอบการ คนไทยนั้นเราถูกปลูกฝังมาให้เป็นคนนายคน เราไม่ได้ถูกปลูกฝังให้คนเป็นคนทำมาหากินคือการขายครับ ทำมาค้าขายไม่เป็น แล้วเราจะเน้นเรื่องการซื้อว่ามีอำนาจมากกว่าคนขาย ผมเองเป็นกรณีตัวอย่าง ผมทำมาหากินไม่เป็นครับ เพราะว่าไม่ได้ถูกปลูกฝังสิ่งเหล่านี้มา เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราจะต้องปลูกฝังหรือปฏิรูปใหญ่ -----

ก็คือทักษะในสังคมที่เราจะต้องให้คนไทยเป็นคนผู้ประกอบการ ต้องทำมาค้าขายคือสิ่งที่ควรเป็น และประกอบการคือสิ่งที่ควรเป็น แล้วก็ต้องมีสมรรถนะที่เพียงพอ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า เรื่องนี้คือเรื่องใหญ่ เราทำอย่างไรให้คนไทยรุ่นใหม่ค้าขายเก่งให้ได้ ไม่ใช่เป็นนักชื้อ นักชอป (Shop) กันทุกวันนี้ ซึ่งเราคงจะต้องปรับวิธีคิดเป็นการปฏิรูปที่ค่อนข้างจะกลับทิศ พอสมควร

สุดท้ายผมอยากจะกราบเรียนว่า สิ่งที่ผมพูดเรื่องบ้านกลางดงเพื่อจะกราบเรียน ท่านว่าหัวใจของชุมชนประกอบการนั้นคือคงเรื่องใหญ่กระมังครับ เราพูดกันเรื่องสัมมาชีพ ชุมชนที่อยู่ในกรอบกระบวนการปฏิรูปเพื่อชุมชนเข้มแข็ง เราคงจะต้องมองว่าตรงนี้จะเป็ นคานงัดได้ใหม่สำหรับเรื่องนี้ที่เราจะต้องมุ่งสู่ชุมชน แล้วทำชุมชนให้เป็นชุมชนประกอบการ ซึ่งกระผมคิดว่าสิ่งที่ทางกรมการปฏิรูปชุมชนและสังคม เราดูอยู่นี้ เรามองว่าทำอย่างไร ที่จะทำให้คน การจัดการและทุนเข้ามาเจอกัน เราจะต้องมีหลักสูตรประเภทนอกจากเอ็มบีเอ (MBA) แล้ว เรามีซีบีเอ (CBA) ได้ไหม คอมมิวนิตี บิสซิเนส แอดมินิสเตรชัน (Community business administration) ส่งเสริมให้คนฐานรากได้มีโอกาสเรียนรู้ มีสมรรถนะในการเป็น ผู้ประกอบการ แล้วเราจะทำอย่างไรให้มีการแมชชิง (Matching) ระหว่างบริษัทใหญ่ ๆ ที่มีความรู้ ความสามารถไปเชื่อมโยงกับชุมชน แล้วก็ก็เป็นเพื่อนกันครับ ร่วมกันสร้างคน สร้างความรู้ สร้างสมรรถนะให้เขาเป็นสังคมประกอบการ ชุมชนประกอบการ ฐานสังคม จะได้เข้มแข็งแล้วเติบโตไปพร้อม ๆ กันกับการที่จะเติบโตของเศรษฐกิจใหญ่ในระดับมหภาค กระผมกราบเรียนชื่นชมท่านคณะกรรมการครับ แล้วคิดว่าอยากจะให้มองว่าการทำให้ เป็นชุมชนประกอบการเต็มบ้านเต็มเมืองนั้นคือจุดคานงัด แล้วเราอาจจะต้องมาหาวิธีนั่งคุยกัน เพื่อจะสร้างรูปธรรมในการขับเคลื่อนเรื่องนี้กันต่อไป ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณนะครับ เชิญคุณวิบูลย์ คุณิรัญ ครับ

นายวิบูลย์ คุณิรัญ : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพ ผม นายวิบูลย์ คุณิรัญ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ตามที่คณะกรรมการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชย การท่องเที่ยวและบริการ ได้รายงานและได้สรุปให้สภาได้รับทราบผล การศึกษาไปแล้วนั้น ผมเห็นด้วย แต่อยากจะขอร่วมให้ความคิดเห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องเอสเอ็มอี ในด้านการตลาดนั้นมีความจำเป็นมาก เพราะหากผลิตแล้วไม่มีตลาด

ก็จะยิ่งแย่กว่าสู้ไม่ทำอะไรเลย จะได้ไม่ต้องสูญเสียเงินทุนไปอีก ซึ่งเห็นว่าเรื่องตลาดมีความสำคัญมากที่ควรจะต้องช่วยเอสเอ็มอีในการทำตลาด ทั้งให้ความรู้และช่วยกันในการทำตลาดเอสเอ็มอีจึงจะอยู่ได้ดี จากประสบการณ์ ๑๙ ปีที่ผมทำงานอยู่เกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้าชนบท ก็ได้รู้เห็น ในช่วงนั้นก็มีการส่งเสริมนำไปส่งเสริมให้กับชุมชนเพื่อผลิตทางเรื่องทอผ้าเรื่องทอเสื้อ แต่ปรากฏว่าไม่มีเรื่องการตลาดเข้าไปด้วย ทำให้ชุมชนนั้นยังประสบปัญหามากยิ่งขึ้น คือยิ่งขาดทุนมากขึ้นเพราะต้องไปลงทุนแล้วก็ไม่มียอดขาย เพราะฉะนั้นเรื่องการตลาดนี้ถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก

อีกเรื่องหนึ่งที่เป็นโอกาสจะต้องมีหน่วยงานหรือกลุ่มงานที่จะให้คำแนะนำให้กับเอสเอ็มอี ในความรู้เกี่ยวกับเรื่องด้านการเงินลงทุนที่จะทำให้ลดความเสี่ยงในการดำเนินการ

แล้วอีกเรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องทางด้านพลังงานที่จะทำให้สามารถประหยัดแล้วก็อนุรักษ์พลังงานได้เป็นการลดค่าใช้จ่าย ที่ผ่านมามีผมได้ทำงานไฟฟ้าชนบทตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว เราก็ได้มีโอกาสศึกษาในเรื่องนี้ โดยที่มีเรื่องเกี่ยวกับทางชุมชนซึ่งในขณะนั้นมีโรงสีเป็นจำนวนมาก คือแต่ละหมู่บ้านก็จะมีเฉลี่ยแล้วประมาณ ๑.๕ โรงต่อ ๑ หมู่บ้าน ที่จะสีข้าวเพื่อที่จะให้บริโภคกันภายในหมู่บ้าน -----

แต่อย่างไรก็ตามเพื่อให้ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพเราก็ได้เข้าไปแนะนำศึกษา แล้วก็เข้าไปแนะนำให้ทางโรงสีต่าง ๆ เปลี่ยนจากการใช้เครื่องยนต์ดีเซลมาใช้ไฟฟ้ากับมอเตอร์ อันนี้ทำให้โรงสีประหยัดค่าใช้จ่ายทั้งค่าไฟแล้วก็รวมทั้งค่าบำรุงรักษาได้เป็นอย่างมาก แล้วก็ผลที่ได้ออกมาข้าวก็หักน้อยลง แล้วก็ได้รำข้าวมากขึ้นที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์ และการไฟฟ้าเองก็ได้กำไรเพราะว่าในสมัยนั้นหรือแม้แต่กระทั่งปัจจุบันนี้ค่าไฟเป็นแบบโปรเกรสซีฟ เรท (Progressive rate) เพราะฉะนั้นเราก็สามารถได้ค่าไฟเพิ่มขึ้นทำให้ไปหักลบกับส่วนที่เราขาดทุนในหมู่บ้าน ซึ่งทำให้อันนี้เป็นผลพลอยได้กับทั้ง ๒ แห่ง ทั้งการไฟฟ้าแล้วก็ทั้งโรงสีด้วย นอกจากนี้ต่อไปในอนาคตก็จะมีการซื้อขายพลังงานอย่างเสรีตามที่คณะปฏิรูปกำลังจะเสนอก็จะต้องมีคนค้อยที่จะศึกษาติดตามระเบียบแล้วก็อัตราค่าพลังงานเพื่อที่จะให้อุตสาหกรรมหรือเอสเอ็มอีที่จะรู้ที่จะใช้ว่าควรจะใช้เวลาใด ปริมาณเท่าใด เมื่อไร เพราะฉะนั้นในการที่จะทำก็คงจะต้องมีหน่วยงานหรือว่ามีผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะต้องมีบุคลากรที่ประจำอยู่ ซึ่งอันนี้ทางเอสเอ็มอีคงจะไม่สามารถที่จะจ้างบุคลากรเหล่านี้ได้ เพราะฉะนั้นก็เห็นว่าน่าจะต้องมีหน่วยงานหรือกลุ่มงานใดที่จะคอยให้คำแนะนำในเรื่องเหล่านี้ได้ อย่างไรก็ตามเอสเอ็มอีมีความสำคัญต่อประเทศที่จะช่วยนำวัตถุดิบในประเทศมาผลิตใช้ในประเทศเป็นหลัก อันนี้ผมเคยได้ยินจากที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวทางโทรทัศน์ว่าอันนี้ก็ต้องระวังเหมือนกัน ไม่สนับสนุนให้เอสเอ็มอีขยายตัวให้ใหญ่โตมาก เพราะฉะนั้นต่างชาติอาจจะเข้ามาถือหุ้นมากขึ้น แล้วก็เทค โอเวอร์ (Take over) ไป ขอขอบคุณมากครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณครับ
เชิญคุณทรงชัย วงศ์สวัสดิ์ ครับ

นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ทรงชัย วงศ์สวัสดิ์ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ผู้แทนจากจังหวัดลำพูนครับ เป็นที่น่ายินดีครับ ที่คณะกรรมการได้ให้การสนับสนุนในเรื่องของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะที่จะพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมวิสาหกิจให้มีความเข้มแข็งและที่จะนำไปสู่การแข่งขันในเวทีโลกต่อไปนั้น ผมขออนุญาตได้แสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการรวบรวมเป็นข้อมูลของท่านกรรมการว่า ผู้ประกอบการรายเล็ก รายย่อยก็จะมีปัญหาในเรื่องของการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ในอดีตที่ผ่านมาสถาบันการเงินก็ดี แหล่งเงินทุนใด ๆ ก็คตินั้นมักจะมองตัวที่

๗๗

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

สะแกวัลย์ ๓๙/๒

หลักประกัน หลักประกันให้คุ้มค่ากับที่จะปล่อยเงินกู้ไป ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ประกอบการรายเล็ก รายย่อยนั้น ไม่สามารถที่เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ ผมขออนุญาตได้ว่าการพิจารณาของสถาบันการเงินหรือแหล่งเงินทุนนั้นคนที่จะนำความตั้งใจของผู้ประกอบการแล้วก็แนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้นั้นมาเป็นองค์ประกอบในการพิจารณาให้เงินกู้ด้วยนะครับ

ประการถัดไปอยากจะฝากสถาบันการเงินหลาย ๆ แห่งว่าเวลาธุรกิจเซแล้วอย่าเพิ่งซ้ำครับ ในอดีตที่ผ่านมาวิสาหกิจชุมชนก็ดีอะไรก็ดี แหล่งธุรกิจขนาดย่อมก็ดีนั้นก็มักจะเจอปัญหาครับ เช่นในภาวะวิกฤติเมื่อปี ๒๕๔๐ เราเห็นวิสาหกิจหลาย ๆ อย่างต้องล้มลงไปไม่สามารถฟื้นคืนขึ้นมาได้เนื่องจากว่าเมื่อเซก็ถูกซ้ำ ก็เลยไม่สามารถที่จะมีเงินต่อได้อันนี้ก็อยากฝากว่าทำอย่างไรที่จะให้แหล่งเงินทุนนั้นให้การสนับสนุนวิสาหกิจที่ดี ธุรกิจขนาดย่อม ขนาดเล็กก็ดีนั้น

ประการถัดมายินดีครับที่ท่านจะส่งเสริมให้มีการดูแลด้านการผลิตให้มีคุณภาพ ขออนุญาตนำเรียนว่าวันนี้พอดีประจวบเหมาะ ผมสวมเสื้อผ้าไหม ผ้าไหมที่สวมใส่นี้คือผ้าไหมยกดอกลำพูน ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนในอดีต แล้วก็ร่วมกับกรมหม่อนไหมได้จดทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นที่เรียบร้อยแล้วชื่อว่า ผ้าไหมยกดอกลำพูน และขณะนี้เราก็ได้รับการสนับสนุนที่จะให้ไปจดทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศอินเดียและประเทศอินโดนีเซียต่อไป ตอนนี้เราได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบมาตรฐานจากภายนอกเรียบร้อยแล้ว แต่อยู่ขั้นตอนที่จะไปจดทะเบียนต่อไป อันนี้อีกอันหนึ่งนี้เป็นเรื่องของการทำงานที่จะควบคุมคุณภาพโดยการสนับสนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันนี้ก็อยากจะฝากว่าถ้าเราสามารถที่จะส่งเสริม อันนี้ได้เราก็จะทำให้ธุรกิจหรือว่าวิสาหกิจของเราได้เจริญเติบโต ตอนนี้ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนร่วมกับกรมทรัพย์สินทางปัญญากำลังจะนำลำไยอบแห้งสีทอง แล้วก็ลำไยสดไปจดทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของลำพูนด้วย อันนี้ก็กำลังดำเนินการอยู่นะครับ

อีกประการหนึ่ง เมื่อเราส่งเสริมคุณภาพเขาได้แล้ว อีกอันหนึ่งที่มีความสำคัญที่จะทำให้ธุรกิจเดินต่อไปได้ก็คือการตลาดครับ ผู้ประกอบการรายเล็กรายย่อยจะแพ้ตรงนี้ละครับ เรื่องการตลาด ทำได้ไปสักระยะหนึ่งเดินไม่ได้ครับ เพราะขายสินค้าไม่ออก ถ้าเราสามารถที่จะส่งเสริมกระบวนการส่งเสริมการขายได้เราก็จะทำให้ตลาดของเราเป็นไปได้ ทราบว่าในกลางเดือนหน้าท่านนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการให้กรมหม่อนไหมก็ดี ได้นำสินค้าประเภทผ้าไหมไปแสดงที่สนามบิณสุวรรณภูมิในโซนต่างประเทศ อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ยากสนับสนุนการเผยแพร่ของรัฐบาล ก็อยากจะฝากท่านทั้งหลายว่าเราทำอย่างไรที่จะให้สินค้าของเราเดินหน้าต่อไปได้ ทำแล้วขายได้ ผู้ประกอบการก็จะเดินได้ต่อไป อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ยากจะฝากว่าทำอย่างไร ก็ขออนุญาตได้นำเรียนว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะผลักดันแล้วก็สนับสนุนวิสาหกิจได้ ก็ขอฝากท่านคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเป็นลำดับต่อไปครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณนะครับ เดี่ยวผมขอให้ชื่อไว้ก่อน ต่อจากคุณสีลาภรณ์ จะเป็นคุณชูชาติ อินสว่าง พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ คุณสายัณห์ จันทร์วิภาสวงศ์ แล้วก็ศาสตราจารย์ชัชชาติ เทพธรรานนท์ เชิญคุณสีลาภรณ์ บัวสาย ครับ

นางสีลาภรณ์ บัวสาย : กราบเรียนท่านประธาน สีลาภรณ์ บัวสาย ค่ะ ดิฉันยินดีมากที่ได้เห็นงานชุดนี้ ดิฉันคิดว่าสังคมไทยวันนี้ทั้งในเมืองและในชนบทเข้าสู่สังคมผู้ประกอบการเต็มรูป คือไม่มีใครที่ไม่เชื่อมตัวเองเข้ากับกลไกตลาด ทั้งหมดนี้เข้าหมดแล้ว เพียงแต่ว่ากลุ่มที่เสียเปรียบที่สุดนี้คือกลุ่มที่ขีดความสามารถในการประกอบการต่ำแล้วถ้าเรามองว่าปัญหานั้นคืออันนี้โอกาสและทิศทางการพัฒนาจึงจำเป็นอย่างยิ่งต้องพัฒนาสังคมผู้ประกอบการ เพราะฉะนั้นงานนี้เป็นงานที่ดีที่สุดชิ้นหนึ่งของ สปช. และเป็นความจำเป็นที่เราจะต้องสร้างกลไกเคลื่อนเศรษฐกิจตัวใหม่ขึ้นมา ดิฉันมีข้อคิดเห็นอยู่ ๓-๔ ประเด็นที่อยากจะขอเพิ่มเติมเพื่อท่านคณะกรรมการจะได้นำไปพิจารณา

ประเด็นแรก ดิฉันคิดว่ากลุ่มผู้ประกอบการที่เสียเปรียบที่สุด ความเสียเปรียบของเขา คือความเสียเปรียบในกลไกการตลาด การเข้าไม่ถึงช่องทางตลาดนั้นเรื่องหนึ่ง แต่ว่าเรื่องที่หนักสุดคือการผูกขาดทางการค้า โดยเฉพาะการค้าปลีก เพราะยังเป็นธุรกิจแบบเอสเอ็มอีพอจะโตขึ้นมามันจะถูกเหยียบแบนหมด ช่องทางการวางสินค้า การวางจำหน่ายวันนี้ผู้ประกอบการเอสเอ็มอี ถ้าหากจะวางขายสินค้าของตัวเองในไฮเปอร์มาร์ท (Hyper mart) ค่าวางเชลฟ์ (Shelf) ๓๕ เปอร์เซ็นต์ได้กระมัง -----

ซึ่งหมายความว่าถูก เรียกว่าผลกำไรแทบจะไม่ได้ อันนี้เป็นส่วนที่ดิฉันคิดว่ากฎหมาย และมาตรการที่ควรจะต้องเข้ามาเพื่อป้องกันการผูกขาดทางการค้า สร้างเงื่อนไขที่เอื้อต่อการทำประกอบการของผู้ประกอบการรายเล็ก รายย่อย อันนี้จะเป็นสิ่งที่ควรจะต้องอยู่ในแผนการทำงานอันนี้ คือดิฉันเคยคุยกับกลุ่มที่ทำวิสาหกิจขนาดกลาง แล้วก็ขนาดเล็กที่เป็นกลุ่มเศรษฐกิจพอเพียง เขายกตัวอย่างให้ฟังไปเลยว่าเขาทำอย่างบาร์มู ดีไซน์ (Bathroom design) ค่าวางเชลฟ์ที่ไปอยู่ในโฮมโชว์ (Home show) ทั้งหลายนี้ ๓๕ เพอร์เซ็นต์ และยังไม่นับค่าอื่น ๆ อีก แบบนี้มันทำให้ผลประโยชน์แล้วก็รายได้ของผู้ประกอบการรายย่อย รายเล็กพวกนี้จะไปไม่ได้ เรื่องการผูกขาดทางการค้าเป็นประเด็นหลัก ประเด็นสำคัญ ประเด็นหนึ่งที่ดิฉันคิดว่าน่าจะมีการพิจารณาถึง

ประเด็นที่ ๒ คือเรื่องของภาคการเกษตร ภาคการเกษตรดิฉันคิดว่าเป็นภาคที่แม้ว่าผลจดีพี ตัวเลขอะไรพวกนี้น่าสนใจมากเลยตัวเลขนี้ ดิฉันคิดว่าภาคเกษตรเป็นโครงสร้างที่สามารถกระจายรายได้ลงไปถึงครัวเรือนรายเล็ก ๆ ได้มาก ท่านลองคิดดูว่าวันนี้ครัวเรือนภาคเกษตร ดิฉันมีงานวิจัยที่เคยไปลองทำกับครัวเรือนภาคเกษตร เราใช้บัญชีครัวเรือนเข้าไป ปรากฏว่าในตัวบัญชีนี้มันมีส่วนที่เป็นบัญชีต้นทุนการผลิต เมื่อเขาต้นทุนการผลิตตัวเองได้เขาก็สามารถควบคุมต้นทุนการผลิตตัวเองได้ ทันทที่สามารถทำตัวนี้ได้ผลประกอบการขึ้นทันที เขาสามารถเก็บเงินได้ปีละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ชวนนา เพื่อใช้หนี้ภายใน ๓ ปีหนี้ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐-๔๐๐,๐๐๐ บาทชวนนาสามารถใช้ได้ เพียงแค่สามารถควบคุมต้นทุนการผลิตได้ อาจจะไม่ได้เพิ่มมูลค่า แต่ว่าแค่ควบคุมต้นทุนการผลิตได้ ดิฉันคิดว่าในแต่ละเซกเตอร์ โฟกัส (Focus) แล้วก็น้ำหนักอาจจะวางไว้ที่คนละจุดในแง่ของการเพิ่มผลตอบแทนหรือว่าผลกำไรของการประกอบการ ที่จริงอยากจะเสนอว่าถ้าหากว่าเรามีข้อมูลว่าในธุรกิจขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดเล็กอะไรนี้ ในแต่ละด้านคือด้านเกษตร ด้านอุตสาหกรรม ด้านการค้า คิดเฉลี่ยแล้วต่อผู้ประกอบการ ๑ รายต่างกันแค่ไหน ถ้ามีตัวเลขนี้เราจะรู้เลยว่าอย่างในภาคเกษตรผู้ประกอบการรายใหญ่สร้างมูลค่าผลประกอบการเป็นสักเท่าไร แล้วรายเล็กเป็นหมื่น ๆ รายที่มีตัวเลขอยู่ หลายหมื่นรายได้เป็นเท่าไร เราจะเห็นโครงสร้างเลยว่ามันมีความเหลื่อมล้ำอะไรอยู่ตรงไหนหรือเปล่า แล้วอาจจะมองเห็นโจทย์ประเด็นที่ควรจะต้องโฟกัสเพิ่มขึ้น

ประเด็นสุดท้ายคือเรื่องกลไกขับเคลื่อน ขอรื้อกนิตหนึ่ง กลไกขับเคลื่อนที่เป็นระบบราชการ ธรรมชาติของระบบราชการเป็นเรกกูเลเตอร์ (Regulator) ไม่สามารถทำตัวเป็นอินโนเวเตอร์ (Innovator) ได้ ทำตัวสร้างอินโนเวชันไม่ได้ แต่ฟาซิลิเทท (Facilitate) ได้ เพราะฉะนั้นอย่างที่เสนอให้ทำเป็นสถาบันขึ้นใน ๔ ด้าน ๕ ด้านนี้ อันนี้ดิฉันเห็นด้วยที่จะทำเป็นยูนิต (Unit) บูรณาการ อย่างไรก็ตามดิฉันคิดว่ากลไกที่จะส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมนี้ ต้องดึงมหาวิทยาลัยเข้ามาร่วมงานกับสถาบันผู้ประกอบการในเซคเตอร์ต่าง ๆ เหล่านี้ ดิฉันมีตัวอย่างที่ว่ายกตัวอย่าง กล้วยบางกระทุ่ม ลูกละ ๓๐ สตางค์ที่จังหวัดพิษณุโลก เมื่อมหาวิทยาลัยศิลปากร ด้วยทุนวิจัยที่ สกว. สนับสนุนเข้าไปลองทำ เราได้บานานา โซไซตี้ (Banana society) ขายใบละ ๑๐ บาท กล้วยอาบแสงอาทิตย์ โซลาเซลล์ (Solar cell) เคลือบซ็อกโกแลต แล้วก็กลายเป็นของชำร่วยอะไรแบบนี้ แต่ตัวทำนวัตกรรมนี้มันอยู่ตามมหาวิทยาลัย โครงสร้างเฉพาะของกลุ่มวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีที่เขียนไว้อาจจะไม่พอ เราก็ต้องการแรงของมหาวิทยาลัย แล้วก็ประเด็นก็คือถ้าเป็นระบบราชการเอาคนเดิม วัฒนธรรมการทำงานแบบเดิมก็จะได้ผลแบบเดิม ดิฉันคิดว่ามันต้องวางกลไกใหม่ สร้างวัฒนธรรมการทำงานแบบภาคเอกชน มุ่งเป้าที่กำหนดเลยว่าถ้ากิจการด้านเกษตรหรืออุตสาหกรรมหรือท่องเที่ยวก็แล้วแต่ ต้องการผลประกอบการขึ้นกี่เปอร์เซ็นต์ มีผลผลิตที่หลากหลายขึ้นหรืออะไรก็ว่าไปนี้ แล้วที่สำคัญคือทำงานในระบบพีลี่ย อันนี้จะเป็นตัวช่วยกับผู้ประกอบการได้เป็นจำนวนมาก นอกเหนือจากระบบการฝึกอบรม ขอบพระคุณค่ะ ----

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ
เชิญคุณชชาติ อินสว่าง ครับ

นายชชาติ อินสว่าง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านคณะกรรมการธิการปฏิรูป
การเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและบริการ ด้วยความเคารพท่านประธานครับ
ความจริงผมมีเรื่องที่จะคุยกับท่านกรรมการเยอะเลย แต่เกรงว่าเวลาจะน้อย เพราะว่า
เมื่อครู่พอออกไปนั่งที่ห้องอาหารทานข้าวกลางวัน ก็มีเพื่อน สปช.ท่านหนึ่งถามขึ้นมาเลยว่า
ทำไมเอสเอ็มอี เอสเอ็มแอล (SML) ของเราถึงไม่ประสบความสำเร็จ ผมก็เรียน
ด้วยความเคารพเลยนะครับ เหตุที่ไม่ประสบความสำเร็จเพราะเราไม่ได้ยึดหลักการ
และอุดมการณ์และวิธีการที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วการกู้เงินไปลงทุนคงไม่มีใครเอาเงินฝาก
มาลงทุน ส่วนใหญ่ก็กู้เงินไปลงทุน เวลากู้เงินไปลงทุนไม่ได้เน้นย้ำหลัก ๖ ประการ
ที่สำคัญของผม ก็คือเรื่องวัตถุประสงค์ในการกู้เงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องเกษตรกร
หรือแม่ค้ารายเล็ก รายใหญ่ รายย่อยก็แล้วแต่

๑. วัตถุประสงค์นี้สำคัญว่าท่านกู้เงินไปทำอะไร ถ้ากู้เงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์
แล้วก็ไม่มีปัญหา มันต้องได้แน่ ๆ มันจะขาดทุนทั้งหมด ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ มันเป็นไปได้
เพราะฉะนั้นเกษตรกรกู้เงินไปทำนาก็ต้องไปทำนา กู้เงินไปขายเสื้อผ้าอาภรณ์ก็ต้องไปขาย
เสื้อผ้าอาภรณ์ ยกเว้นไปทำอย่างอื่น ผมก็อนุญาตให้ แต่ต้องไม่เกิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์
ของวงเงินกู้ที่เอาไปใช้

๒. ก็คือความสามารถในการชำระหนี้ว่า ถ้ากู้เงินไปแล้วเรามีความสามารถ
ในการชำระหนี้ได้เพียงพอหรือไม่ นี่เป็นสิ่งสำคัญ กู้เงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ทำนา ๕ ไร่ ได้ข้าว
๕ เกวียน ได้ข้าว ๕๐,๐๐๐ บาท ค่าไถ ค่าหว่าน ค่าดำ ค่ารูด ค่าหอบ ค่าหาบ ค่าเก็บ
ค่าเกี่ยว มันก็ไม่พอแล้ว อันนี้คือสิ่งที่เขาเอาไปลงทุนแล้วผิดประเภท ความสามารถ ที่สำคัญ
ที่สุดที่เอสเอ็มแอลไม่ประสบความสำเร็จก็คือหลักประกัน เอาหลักประกันน้อย ๆ มากู้เงินไป
เยอะ ๆ อย่างนี้ไม่มีใครอยากใช้หนี้หรอกครับ เพราะอย่างไรก็ปล่อยให้หลักประกัน
มันเสียหายไป ความสามารถในการชำระหนี้หลักประกัน กำหนดระยะเวลาส่งอย่างแน่นอน
แล้วอัตราดอกเบี้ยต้องคำนวณไว้ กู้เงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดอกเบี้ยปีละ ๘๐,๐๐๐ บาท
เอาอาหาร ๑๒ เดือนหนึ่ง ๗,๓๐๐ บาท เอา ๓๐ ไปหาร วันหนึ่งเกือบ ๓๐๐ บาท หากที่ไหนมาใช้ได้
อันนี้คือสิ่งสำคัญ ที่สุดของที่สุดที่ไม่ประสบความสำเร็จก็คืออะไรู้ไหมครับ ความประพฤดิ

๘๓

สปช. ๓๒/๒๕๕๘

วาสนา ๔๒/๒

เราต้องดูความประพฤติเป็นสิ่งสำคัญ กองทุนหมู่บ้านก็ดี เอสเอ็มแอลก็ดี สหกรณ์ก็ดี หรือว่า แม้แต่วิสาหกิจชุมชนก็ดี ถ้าความประพฤติไม่ดีไม่ประสบความสำเร็จแน่นอน อันนี้เป็นสิ่งสำคัญ ที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือเกษตรกรไม่ได้ทำอย่างจริงจังหรือผู้ที่เอาเงิน เอสเอ็มแอลไปใช้ไม่ได้สนใจทำอาชีพที่เขาเอาไปใช้อย่างจริงจัง ถ้าเขาเอาไปใช้อย่างจริงจังแล้วประสบความสำเร็จแน่นอน บางคนเรียกว่าขายไม่ทันทำ กับ ทำไม่ทันขาย แค่นี้ก็พูดกลับกันนิดเดียว ขายไม่ทันทำ กับ ทำไม่ทันขาย ก็คือเวลาเขาอยากจะซื้อเยอะเยอะ เราก็มัวไปทำนาเสีย เอสเอ็มแอลอย่างอื่นที่เราจะมา เราก็ทำไม่ทันขาย ขายไม่ทันทำ ทำไม่ทันขาย อธิบายกันครึ่งวันก็ไม่เสร็จเรียบร้อย เพราะฉะนั้นอาจารย์ศีกฤทธิ์ ปราโมช ถึงได้เปรียบคนประเทศไทยไว้ ๓ ประเภท

ประเภทที่ ๑ ลูกขอเงิน บอกพ่อขอเงินไปซื้อจักรยานสักคันหนึ่ง พ่อบอกว่าเดี๋ยวปิดร้านแล้วเดี๋ยวเย็นนี้จะไปซื้อให้ นั่นคือพ่อค้า

ประเภทที่ ๒ ก็คือบอกพ่อขอซื้อจักรยานคันหนึ่ง พ่อบอกว่าเดี๋ยวสิ้นเดือนพ่อจะไปซื้อให้ รับเงินเดือน

ประเภทที่ ๓ ก็คือเกษตรกรพวกเอสเอ็มอี พวกนี้แหละครับที่ต้องไปลงทุน พ่อซื้อจักรยานคันหนึ่ง บอกว่าเดี๋ยวพ่อเกี่ยวข้าวแล้วจะไปซื้อให้ พ่อจะเกี่ยวข้าวพุงนี้พายุฤดูร้อนมาแล้วครับ ข้าวที่คิดว่าจะได้เกี่ยวหนึ่ง ๕,๐๐๐-๖,๐๐๐ บาท ก็เหลือกินอยู่แล้ว ไม่ได้อีกแล้วครับ เพราะว่ามีน้ำท่วมหมด เหลือเกี่ยวหนึ่ง ๒,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาท นี่คือบุคคลประเภทที่ ๓ ที่อยู่ในพวกเอสเอ็มอี วิสาหกิจชุมชนอะไรของพวกเรา ไม่ใช่ใหญ่โตขนาดที่ว่ามีเงินลงทุนมากมาย ก็อยากจะฝากท่านคณะกรรมการไว้สักนิดหนึ่งว่า เราทำไมถึงต้องปฏิรูปภาคเกษตร ทำไมต้องปฏิรูปภาคพาณิชย์ เพราะว่าหลักการและอุดมการณ์ที่เราจะทำเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าเรายึดหลักการและอุดมการณ์ วิธีการที่ถูกต้องแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้าที่ ถ้าทุกคนรู้หน้าที่ของเราโดยนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไข ทำไว้เถอะครับ ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไข ภายใต้วินัยและเงื่อนไขการปฏิบัติ ที่ถูกต้อง -----

ใครจำไม่ได้เดี๋ยวมาขอนามบัตรผมข้างหน้ามีชื่อชูชาติ ข้างหลังมี ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไขว้ถูกต้อง
เรียบร้อย ขอบพระคุณครับท่านประธาน แล้วก็ขอบพระคุณท่านคณะกรรมการด้วย
ที่จะได้กรุณาแก้ร่างรัฐธรรมนูญเอาสหกรณ์ไว้ข้างหน้า กราบขอบพระคุณไว้ล่วงหน้าครับ
ขอบพระคุณอย่างสูงครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ
เชิญพันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ ครับ

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ : กราบเรียนท่านประธาน
สภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์
สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติจากจังหวัดมุกดาหารครับ ท่านประธานครับ จังหวัดมุกดาหาร
คณะกรรมการความสงบแห่งชาติได้ประกาศให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดมุกดาหาร
ตอนนี้จากการที่ผมได้ศึกษารายงานของคณะกรรมการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม
พาณิชย์ การท่องเที่ยวและบริการ ก็เห็นว่าเป็นรายงานที่ดีเนื่องจากว่าได้มีคำจำกัดความ
หรือคำนิยามของคำว่าผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการคือใคร คือผู้ที่แสวงหาโอกาสทางการค้า
พร้อมรับความเสี่ยงจากการลงทุนเพื่อผลกำไร ริเริ่มสร้างสรรค์และบริหารจัดการปัจจัยการผลิต
และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ทีนี้พอมาดูลักษณะของผู้ประกอบการ จุดเริ่มต้น
ของผู้ประกอบการก็คือทุกคนจะต้องกล้าเสี่ยงในระดับปานกลาง บางคนก็ต้องกล้าเสี่ยง
ในระดับต้นนะครับ ซึ่งก็เห็นผู้ประกอบการหลายคนเริ่มที่จะเป็นผู้ประกอบการ จุดแรกก็คือ
จะต้องคิดหาเงินทุนที่จะเอามาใช้ในการประกอบการ เพราะฉะนั้นสิ่งที่อยากจะขอความรู้
จากคณะกรรมการก็คือว่าผู้ประกอบการของไทยจะได้รับการสนับสนุนจากบีโอไอหรือไม่
ซึ่งปกติแล้วบีโอไอจะส่งเสริมการลงทุนเฉพาะชาวต่างประเทศที่จะมาลงทุนในประเทศไทย
ก็คือว่า ๑. ไม่เกินภาษีไปภายใน ๘ ปี หรือ ๑๐ ปี หรือ ๑๕ ปี แต่ว่าผู้ประกอบการไทยส่วนใหญ่แล้ว
เมื่อเขาลงทุนไปแล้ว ไม่เห็นว่ากรมสรรพากร หรือกรมสรรพสามิตจะได้ไม่เก็บภาษีเขา ๘ ปี
๑๐ ปีอย่างที่ว่าสิ่งนี้ละครับผมก็เห็นว่าสิ่งที่รัฐบาลสนับสนุนส่วนใหญ่ก็จะสนับสนุนนักลงทุน
จากต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในประเทศ ทีนี้ในเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดมุกดาหารอย่างที่ว่า
มีนักลงทุนคนไทยคนไหนบ้างที่อยากไปลงทุน ผมก็คิดว่าถ้าหากได้ส่งเสริมให้คนไทย
ได้ลงทุนอย่างที่ว่าโดยการไม่เก็บภาษี ๘ ปี หรือ ๑๐ ปี ก็อาจจะมีคนไปลงทุนมาก สิ่งนี้ละครับ
ที่ผมอยากจะขอความรู้ขอความเห็นจากคณะกรรมการโปรดได้พิจารณาสนับสนุนการลงทุน

ในประเทศไทย ผู้ประกอบการรายย่อยส่วนใหญ่ก็ขาดทุนในการสนับสนุน ไปติดต่อธนาคารใด เขาก็ไม่อยากให้กู้เนื่องจากว่าจะถามหาหลักทรัพย์เป็นสิ่งแรก คุณมีหลักทรัพย์อะไร หลักทรัพย์ก็ให้ต่ำกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง ๕๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง สิ่งเหล่านี้ละครับที่ทำให้ ผู้ประกอบการไม่สามารถที่จะเดินหน้าประกอบการได้ก็จะมีความเสี่ยงเกิดขึ้น ถ้าหากว่า ประกอบการดีลงทุนมีกำไรธนาคารก็จะเข้ามาจับแล้วว่าลุงป้าน้าอา น้องนุ่นอยากได้เงิน เท่าไร อันนี้ยกตัวอย่างผู้ประกอบการรายหนึ่งนะครับที่จังหวัดมุกดาหาร เริ่มต้นมีเงินอยู่ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ไปลงทุนรับซื้อยางพาราจากชาวสวน ๑๐๐,๐๐๐ บาทนี่ก็ขอเงินพ่อเงินแม่ไป แต่ว่าก่อนที่จะขอเงินพ่อเงินแม่ก็ไปติดต่อกับธนาคารออมสิน ธนาคารออมสินบอกว่า คุณเป็นผู้ประกอบการใหม่ -----

เป็นเด็กอายุ ๒๓-๒๔ ปีนี้มีความกล้าที่จะลงทุนหรือไม่ มีหลักทรัพย์อะไรหรือไม่ สุดท้ายแล้วธนาคารก็ไม่ปล่อยกู้ กู้เพียง ๕๐๐,๐๐๐ บาท ก็มีหลักทรัพย์เพียงเล็กน้อย อันนี้ก็ชี้ให้เห็นแล้วว่าธนาคารก็ไม่สนับสนุนในเบื้องต้น ผู้ที่จะเริ่มเป็นผู้ประกอบการ ผมขอชื่นชมในความคิดของท่านมนู เลียวไพโรจน์ ที่บอกว่าคุณมีอยู่ ๓ ประเภท ประเภทที่ ๑ มีเงินแต่ไม่รู้จะทำอะไร ๒. รู้ว่าจะทำอะไรแต่ไม่มีเงิน ๓. ไม่รู้ว่าจะทำอะไร แล้วก็ไม่มีเงินด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นคนที่รู้ว่าทำอะไร ไม่มีเงิน แต่อยากทำก็ควรจะสนับสนุนครับ กราบขอบคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณครับ
เชิญคุณสายัณห์ จันทรวिकासวงศ์ ครับ

นายสายัณห์ จันทรวिकासวงศ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ผม สายัณห์ จันทรวिकासวงศ์ ครับ ต้องเรียนว่าเป็นความภาคภูมิใจแทนผู้ที่ทำรายงานชุดนี้ ท่านอัญชลี ชวนิชย์ เพราะเป็นครั้งแรกที่เห็นความตั้งใจของ สปช. ในการพัฒนาผู้ประกอบการเอสเอ็มอีที่มีมากกว่า ๒,๘๐๐,๐๐๐ ราย ใน ๒,๘๐๐,๐๐๐ รายนี้ ทำให้เกิดรายได้จีดีพี ๓๗ เพอร์เซ็นต์ของจีดีพี แต่ที่น่าตกใจคือว่าในจำนวน ๙๗ เพอร์เซ็นต์ของเอสเอ็มอีนั้นส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดเล็ก ทุนจดทะเบียนมีตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ถึงประมาณสัก ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทเท่านั้นเอง ท่านประธานครับ ผมมีความดีใจว่าถ้าหากประเทศไทยเราสามารถพัฒนาผู้ประกอบการเอสเอ็มอีให้มีทางที่เข้มแข็งขึ้น แข็งแกร่งขึ้นก็จะเป็นการป้องกันการผูกขาด หรือการมีอิทธิพลเหนือตลาดของบริษัทักษ์ใหญ่ ซึ่งอันนี้เป็นเรื่องที่ดีมาก ประเภทผู้ประกอบการเอสเอ็มอีถ้าจะแบ่งคร่าว ๆ สามารถแบ่งออกเป็น ๑. เอสเอ็มอีที่มาจากแอลเอสพี : ลิโธโลยี เซอร์วิส โพรไวเดอร์ (LSP : Lithology Service Provider) คือผู้ประกอบการที่มีอาชีพด้านนี้มากกว่า ๕๐๐,๐๐๐ ราย ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะเป็นบริษัทเล็ก ๆ เช่น บริษัทรถบรรทุก บริษัทรับจองระวางเครื่องบิน เรือ บริษัท ชิปปิง บริษัทต่าง ๆ เหล่านี้มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีมากกว่า ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ บริษัท ผู้ส่งออกที่เป็นเอสเอ็มอีก็มีจำนวนมาก นักลงทุนในต่างประเทศ ผู้ประกอบการด้านการเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมมีเป็นแสน ๆ ราย ผู้ประกอบการค้าในประเทศมีเป็นล้าน ๆ ราย แล้วก็เอสเอ็มอีที่ให้บริการ พวกเอสเอ็มอีรายเล็ก ๆ เช่น รับจองตัวเครื่องบิน ทำโรงแรมเล็ก ๆ พวกนี้ คราวนี้ปัญหาของผู้ประกอบการเอสเอ็มอีซึ่งส่วนใหญ่ทราบแล้ว ก็คือว่ามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องระบบการจัดการ การบริหารทรัพยากรมนุษย์

การตลาด การผลิต มีปัญหาด้านเงินทุน มีปัญหาด้านเทคโนโลยี การถูกบริษัทยักษ์ใหญ่ผูกขาด ตัดตอน แล้วเลิกกิจการ เช่น ในอนาคตนั้นคาดว่าในอีกไม่กี่ปีร้านขายข้าวแกงเล็ก ๆ ในตลาดก็ต้องถูกปิดกิจการ ขณะนี้แหลมบางยี่ห้อที่เคยขายดีต้องกลายเป็นรับจ้างผลิตอันเนื่องมาจากอิทธิพลของบริษัทยักษ์ใหญ่ บริษัทค้าปลีกค้าส่งในอนาคตน่าจะถูกรวบคุมโดยบริษัทยักษ์ใหญ่ บริษัทรถบรรทุก บริษัทโลจิสติกส์เล็ก ๆ บริษัทชิปปิงจะถูกรวบคุมโดยบริษัทโลจิสติกส์ขนาดใหญ่จากต่างประเทศ และบริษัทยักษ์ใหญ่ในประเทศ คราวนี้ปัญหาของทางราชการที่มาจากเอสเอ็มอีคืออะไร ปัจจุบันนี้มี พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้องกับเอสเอ็มอีหลายฉบับ แต่ไม่บูรณาการ แล้วหน่วยราชการต่าง ๆ มีโครงการ มีแผนงานจะส่งเสริมเอสเอ็มอี แต่ไม่เคยนั่งคุยกันว่าจะพัฒนาเอสเอ็มอีให้มีทิศทางไปในทิศทางเดียวกันอย่างไร ช้ำซ้อน แล้วก็นอกจากนี้การพัฒนาเอสเอ็มอีส่วนใหญ่เน้นในเชิงวิชาการมากกว่าเชิงปฏิบัติ คราวนี้ควรจะต้องมีการพัฒนาเอสเอ็มอีอย่างไรบ้าง เห็นด้วยครับกับรายงานที่ว่าควรจะต้องแยกเอสเอ็มอีเป็นกลุ่มธุรกิจและพัฒนา ซึ่งผมคิดว่าควรจะต้องมี

๑. สร้างฐานข้อมูลและบริการในวิเคราะห์เชิงลึก ควรจะต้องมีข้อมูลที่มากและเพียงพอ ข้อมูลการส่งออกในการเจาะตลาดต่างประเทศนั้น ต้องเป็นข้อมูลที่ทันสมัย การลงทุนในต่างประเทศนั้นต้องมีข้อมูลต่าง ๆ ที่มาก และเหมาะสมในการไปเปิดบริษัทในต่างประเทศ เช่น ข้อมูลด้านกฎหมายการลงทุน ขั้นตอนต่าง ๆ การยื่น -----

ท่านอาจจะไม่ทราบว่า การใช้บริษัทที่ปรึกษาต่างประเทศในซีแอลเอ็มวี (CLMV) เขาคิดเป็นชั่วโมง ชั่วโมงอย่างน้อย ๓๐,๐๐๐-๕๐,๐๐๐ บาท เอสเอ็มอีเอาเงินที่ไหนไปจ้างที่ปรึกษาเหล่านี้ ควรต้องมีโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบง่าย ๆ แล้วก็มีการดูแล ไม่ใช่เหมือนโปรแกรมปลาตาว ซึ่งฮิต (Hit) กันอยู่พรรคหนึ่งแล้วก็หายไปแล้ว ควรต้องส่งเสริมด้านดิจิทัล ไอทีโนมี อย่างจริงจัง ถ้าจะพัฒนาผู้ประกอบการโดยเฉพาะโอท็อปต้องมีแผนงานและการพัฒนาการ ที่จริงจังอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้บทบาทบีโอไออินั้นควรจะต้องมีแพคเกจ (Package) ส่งเสริมเอสเอ็มอี โดยเฉพาะเอสเอ็มอีด้านเกี่ยวข้องกับขนาดเล็กควรจะต้องมีแพคเกจที่ชัดเจน ไม่ใช่ ส่งเสริมเฉพาะการลงทุนจากต่างประเทศเท่านั้น ต้องให้เอสเอ็มอีและตัวแทน ในแต่ละธุรกิจ แต่ละภาคส่วน เช่นผู้แทนธุรกิจด้านการเกษตร อุตสาหกรรม หรือการค้า ในประเทศ และผู้ให้บริการ มีบทบาทมีส่วนร่วมในเวทีและกรอบการเจรจาการค้าต่าง ๆ ทั้งเออีซี เอฟทีเอ (FTA) หรือหน่วยงานราชการต่าง ๆ ทุกวันนี้มีแต่ผู้ประกอบการที่เป็น ผู้แทนจากองค์กรขนาดใหญ่เข้าไปนั่งประชุมในคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ของทางราชการ ไม่เคยมีตัวแทนเอสเอ็มอีเข้าไปนั่งให้ความคิดเห็นเลย แล้วก็เห็นด้วยคร่ำกับคุณประภาศรี สุ ฉันทบุตร ขออนุญาตที่เอ่ยนามว่าควรจะต้องมีการจัดตั้งกรมเอสเอ็มอีในประเทศไทยครับ ขอบคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณนะครับ ก่อนจะเชิญศาสตราจารย์ชัชชาติ ท่านถัดไปจะเป็นศาสตราจารย์พิเศษกิติพงษ์ อรุณีพัฒน์พงศ์ อาจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ คุณกัญญ์ฐฎาณ ภู่วาสดี ว่าที่ร้อยเอก จิตรร์ ศิธรานนท์ แล้วคุณอ่อนอุษา ลำเลียงพล เรียนเชิญศาสตราจารย์ชัชชาติ เทพรานนท์ ครับ

ศาสตราจารย์ชัชชาติ เทพรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านกรรมการและท่านสมาชิก สปช. ที่เคารพทุกท่าน ดิฉัน ศาสตราจารย์ชัชชาติ เทพรานนท์ สมาชิก สปช. ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หมายเลข ๐๕๔ ดิฉันรู้สึกชื่นชมรายงาน ของคณะกรรมการที่ได้ครอบคลุมมิติต่าง ๆ ได้กว้างขวางและชัดเจน ดิฉันขออนุญาต ร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ท่านกรรมการพิจารณาเพิ่มเติมดังนี้ คือมีผู้รู้ได้กล่าวไว้ว่า ธุรกิจหรือบริษัทของเอสเอ็มอีก็เหมือนกับโต๊ะ โต๊ะที่ต้องตั้งอยู่บนขาสี่ขา ขาที่ ๑ คือต้องมีเงิน ขาที่ ๒ ต้องมีเทคโนโลยี ขาที่ ๓ ต้องมีตลาด ขาที่ ๔ ต้องมีการบริหารจัดการ ถ้าขาขาดขาหัก หรือขาด่วน โต๊ะคือบริษัทก็ตั้งอยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้นรัฐจะต้องช่วยซ่อมขาโต๊ะให้กับ

ผู้ประกอบการที่ชำรุดทั้งหลาย ซึ่งในบ้านเราประเทศเรามีอยู่มากมาย ขณะเดียวกันรัฐก็ต้องอุ้มชูผู้ประกอบการใหม่ที่จะสร้างโต๊ะใหม่ให้ครอบครัวประกอบสี่ขาตั้งแต่เริ่มแรก เนื่องจากตัวดิฉันเองมีประสบการณ์เพียงด้านเดียว ขาดเดียว คือด้านเทคโนโลยี ก็ขอให้ความเห็นในด้านนี้ที่เกี่ยวกับทั้งผู้ประกอบการเดิมและผู้ประกอบการใหม่

สำหรับผู้ประกอบการเดิมพบว่าต้องการบริการอันหนึ่งอย่างมากทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีก็คือต้องการระบบบริการตรวจ วิเคราะห์ ทดสอบ ซึ่งหลากหลายมากที่เข้าถึงได้ง่าย รวดเร็ว แม่นยำ ตัวอย่างง่าย ๆ เช่นตรวจเพื่อออกใบรับรองเซอร์ทิฟิเคต (Certificate) ให้บริษัทเพื่อส่งออกว่ามีสารต้องห้ามตกค้างในผลิตภัณฑ์อาหารไม่เกินกำหนดของสากล ประเทศเรามีบริการไม่เพียงพอ ต้องส่งต่างประเทศ เสียเวลา เสียเงินแพง อีกตัวอย่างที่เป็นประโยชน์ของการตรวจ วิเคราะห์ ทดสอบ ที่ได้มาตรฐานสากล คือหลายปีมาแล้วช่วงที่มีโรควัวบ้าระบาด บริษัทไทยนำเข้าอาหารกระป๋องจากต่างประเทศเข้าใจว่าอาจจะเป็นเนื้อหมูหรือเนื้อไก่บัด เมื่อส่งให้แล็บ (Lab) มหิดลตรวจพบดีเอ็นเอ (DNA) ของวัวคือว่ามีเนื้อวัวปน ส่งคืนยุโรปทั้งชิพเมนต์ (Shipment) ฝรั่งเศสก็โกรธจัด มีการฟ้องร้องฝรั่งเศสมาพิสูจนหลักฐานพบว่าการตรวจของไทยได้มาตรฐานสากลจริง จึงต้องยอมรับและแพ้คดีไปโดยปริยาย

อีกบริการที่ผู้ประกอบการปัจจุบันต้องการมากคือการพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตและการบริการ ซึ่งบริการนี้ สวทช. มีโครงการเรียกว่าไอแทป (ITAP) อินดัสเทรียล เทคโนโลยี แอสซิสแตนซ์ โปรแกรม (Industrial technology assistance program) ซึ่งเชื่อมโยงความต้องการของเอสเอ็มอีด้านเทคโนโลยีสู่ผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิจัย ตัวอย่างเช่น -----

ผู้ประกอบการจังหวัดขอนแก่นผลิตพรมผืนเล็ก ๆ ๑ ตารางเมตร เช่น พรมเช็ดเท้าในห้องน้ำ ต้องการผลิตพรมเต็มพื้นที่ วอล ทู วอล (Wall to wall) ไอแทปหาผู้เชี่ยวชาญไปช่วยพัฒนา จนสามารถส่งออกไปโรงแรมห้าดาวในยุโรปได้ เขาโตจากคนงาน ๖๐-๗๐ คน เป็นมากกว่า ๗๐๐ คน ผู้จัดการจังหวัดเพชรบุรีผลิตผ้าเบรกรถยนต์ ยุโรปห้ามใช้ใยหินหรือแอสเบสตอส (Asbestos) ไอแทปหาผู้เชี่ยวชาญไปช่วยพัฒนาให้ใยสังเคราะห์ที่แข็งแรงเทียบเท่า ปัจจุบันส่งออกได้และตั้งศูนย์ทดสอบเบรกรถยนต์ที่ใหญ่ที่สุดในอาเซียน ไอแทปได้ช่วย เอสเอ็มอีพัฒนาเทคโนโลยีไปแล้วมากกว่า ๔,๕๐๐ ราย และมีศักยภาพที่ขยายบริการให้ได้ มากกว่า ๑๐,๐๐๐ รายต่อปี ภายใน ๕-๑๐ ปี เพราะฉะนั้นสมควรที่จะจัดตั้งเป็นสำนักงาน พัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมระดับชาติเพื่อขยายงาน สำหรับผู้ประกอบการใหม่ รายงาน ก็ได้ครอบคลุมหลาย ๆ ประเด็นในการปฏิรูปไว้แล้ว แต่ขอเสนอให้พิจารณาอีก ๔-๕ ประเด็น คือ ๑. เรื่องของทุนวิจัยให้ภาคเอกชน ซึ่งอาจจะเป็นแมทชิง ฟันด์ (Matching fund) ก็ได้ ต่างประเทศมีกันทั้งนั้น แต่ประเทศไทยมีทุนวิจัยให้เฉพาะภาครัฐ

๒. ทุนวิจัยต่อยอด คือต่อยอดผลงานวิจัยจากห้องแล็บออกไปสู่การผลิต เช่น อยู่ในห้องแล็บทำได้ ๑ ลิตร จะไปอยู่ในโรงงานต้องทำเป็นหมื่น ๆ ลิตร จะต้องพัฒนาอีก หลายปัจจัย หลายพารามิเตอร์ (Parameter) รวมทั้งระบบด้านวิศวกรรม

๓. สิทธิประโยชน์ในการสามารถหาค่าใช้จ่ายในการไลเซนซิง (Licensing) เทคโนโลยีของภาครัฐได้ ๒ เท่าหรือก็เท่าก็แล้วแต่ เพื่อจูงใจให้มีการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัย ของมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัย

๔. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งโครงสร้างพื้นฐานประเภทอุทยานวิทยาศาสตร์ หน่วยบ่มเพาะธุรกิจ เทคโนโลยี ปัจจุบันมีภาคเอกชนจัดตั้งหน่วยบ่มเพาะธุรกิจด้านไอที (IT) แล้ว ๔-๕ ราย ซึ่งได้ผลดีกว่าหน่วยบ่มเพาะของภาครัฐ เพราะเอกชนเป็นพี่เลี้ยงที่เก่ง ทั้งในด้านการเงิน การตลาดและการบริหารจัดการ คือทั้ง ๔ ขาของโต๊ะธุรกิจให้กับผู้ประกอบการใหม่หรือสตาร์ทอัพได้ดี ขอขอบคุณค่ะ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณนะครับ
เชิญอาจารย์กิติพงษ์ อรุณีพัฒน์พงศ์ ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษกิติพงษ์ อรุณีพัฒน์พงศ์ : เรียนท่านประธาน
สภาปฏิรูปแห่งชาติ ท่านประธานกรรมมาธิการ ผมดีใจมากที่เห็นรายงานเรื่องการสร้าง

สังคมผู้ประกอบการที่ค่อนข้างสมบูรณ์ แต่ผมอยากจะมีความคิดเห็นเพิ่มเติมในฐานะที่อยู่ในวงการณ์มาพอสมควรว่า การสร้างผลประกอบการหรือเอนเทอเพเนอร์ชิพ (Entrepreneurship) เป็นเรื่องที่ใหญ่มากของประเทศไทย ผู้ประกอบการคนไทยขาดอยู่ ๒-๓ เรื่อง ก็คือขาดความรู้ ซึ่งเดี๋ยวผมจะได้เรียน ขาดเงิน และที่สำคัญคือขาดพันธมิตร ผมคิดว่าประเด็นในรายงานน่าจะครอบคลุมถึงวิสาหกิจเพื่อสังคมซึ่งเราเพิ่งลงมติไปให้รวมกับวิสาหกิจชุมชนด้วย นั่นคือประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ผมคิดว่าการพัฒนาความรู้ในเรื่องของผู้ประกอบการผมคิดว่าต้องมีหน่วยงานกลางรวบรวมหลักสูตรร่วมกับท้องถิ่น ร่วมกับสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น และสถาบันวิจัยที่ต้องมาต่อยอดกัน การให้ความรู้นั้นต้องเป็นการให้ความรู้ทั้งในรูปแบบและนอกรูปแบบโดยการใช้สื่อเป็นสิ่งสำคัญ ในความรู้ด้านการผลิต การเงินและการตลาด ภาษี บัญชี ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่มาก เราพูดถึงคน ๒.๗ ล้านคน ที่เราพูดถึงเรื่องว่าคนพวกนี้กำลังขวนขวายหาทุนโดยสภาอุตสาหกรรม ซึ่งเรื่องนี้ก็เพราะว่าเขาได้ขาดความรู้ในเรื่องบัญชีและการเงิน

ประการที่ ๓ คือการต่อยอดการวิจัยที่ ขอเอยนาม ท่านอาจารย์ชัชชาติพูดว่าการวิจัยของเราอยู่ในห้องจะทำอย่างไรให้การวิจัยการต่อยอดนวัตกรรมผ่านสถาบันการศึกษา เอสเอ็มอีนี้มาใช้ได้กับสินค้า และที่สำคัญคือประเทศไทยต้องอย่าแหกกันทำ โอท็อปเป็นตัวอย่างอันดี เราต้องแบ่งเซกเตอร์เกษตร อุตสาหกรรม การผลิตและเลือกเฉพาะที่เป็นท็อป (Top) ของการผลิตแต่ละอัน ไม่ใช่พอผลิตสินค้านี้ ทุกจังหวัดผลิตหมดเลย อันนี้คือเป็นการตลาดสำคัญมาก แล้วต้องใช้เครือข่าย ที่สำคัญก็คือว่าฟีสอนน้องก็คือว่า จะทำอย่างไรให้เครือข่ายบริษัทใหญ่ ๆ ที่จะต่อเป็นซัพพลาย เชน (Supply chain) ก็ดี เป็นจอยท์ เวนเจอร์ (Joint venture) ก็ดี เป็นไลเซนส์ (License) ก็ดี เข้ามาช่วยกิจการต่างจังหวัดหรือเอสเอ็มอี ให้ใหญ่ขึ้น -----

๙๒

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

คันสนีย์ ๔๗/๑

ประการต่อมาคือนอกจากการวิจัยต่อยอดก็คือการสนับสนุนให้ธุรกิจเอสเอ็มอีรวมตัวกัน ผมเคยเสนอคอนเซปต์เรื่องของการตั้งโฮลดิ้ง คัมพานี (Holding company) ในแต่ละภาค ในแต่ละส่วนเพราะว่าเล็ก ๆ มันสู้ไม่ได้ครับ มันจะต้องมีการรวมกัน รวมศูนย์กัน แบค ออฟฟิศ (Back office) ช่วยกัน การตลาดแบ่งกัน การผลิตแยกกัน การรวมกันเป็นโฮลดิ้ง คัมพานี ของกลุ่มวิสาหกิจต่าง ๆ แทนที่จะแยกกันก็สามารถต่อรองกับพวกร้านค้าใหญ่ ๆ ได้ ซูเปอร์สโตร์ (Superstore) ใหญ่ ๆ อันนี้ก็เป็นประเด็นหนึ่งที่ท่าน สปช. ท่านหนึ่งกล่าวคือท่านอาจารย์สีลาภรณ์ ขออนุญาตเอ่ยนาม เรื่องการเข้าไปขายของในร้านสะดวกซื้อต่าง ๆ ต้องเสียค่าใช้จ่ายประมาณ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ อันนี้เรื่องจริงครับ เพราะฉะนั้นเราจะต้องมีแรงจูงใจให้กลุ่มเอสเอ็มอีรวมกันเพื่อต่อสู้เพื่อจะเจรจาต่อรองและสิ่งที่ได้ก็คือต้องรวมกันไปให้ขนาดใหญ่เพื่อจะเจรจาต่อรองได้ ผมคิดว่าการรวมกันนั้นสำคัญ แล้วก็สิ่งหนึ่งที่สำคัญก็คือว่านอกเหนือจากการกำหนดประเภทสินค้ากำหนดนโยบายการผลิตนั้นแล้ว การที่จะทำให้เอสเอ็มอีเติบโตได้ก็คือการเข้าไปทำซัพพลาย เช่นกับบริษัทใหญ่ ๆ การเข้าไปร่วมลงทุนหรือจอยท์ เวนเจอร์กับบริษัทใหญ่ ๆ ซึ่งผมคิดว่าบริบทของวิสาหกิจชุมชนที่เราจะให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีกับบริษัทใหญ่ ๆ เข้ามาช่วยนี้ก็เป็นเรื่องที่สำคัญมาก การที่บริษัทใหญ่ ๆ เข้ามาช่วยได้นี้ มันก็จะช่วยเรื่องการตลาด การเงิน การบัญชี การภาษีอากรนะครับ ซึ่งผมคิดว่าเอสเอ็มอีนี้เป็นอนาคตของประเทศและเราจะต้องบูรณาการทำกันทั้งประเทศและทำกันต่อเนื่อง ผมคิดว่าในรัฐธรรมนูญเราพูดไว้บางส่วน ผมคิดว่าการแก้ไขกฎหมายหลายเรื่อง หลายอันก็เป็นสิ่งที่ต้องทำ ผมคิดว่าการที่จะทำให้ธุรกิจเอสเอ็มอียั่งยืนได้นี้ ต้องทำอย่างใหญ่แล้วก็ต้องใช้เวลาพอสมควร ผมคิดว่าการทำให้ผู้ประกอบการหรือเกษตรกรที่ดี ผู้ประกอบการกิจการในต่างจังหวัดที่ดีนี้ อย่าให้เขาทิ้งถิ่น ให้เขาอยู่ในท้องถิ่นเขา รักษาสิ่งแวดล้อมนะครับ ทำธุรกิจด้วยความยั่งยืน เศรษฐกิจพอเพียงก็เป็นสิ่งหนึ่งที่จะตอบโจทย์เรื่องของสังคมผู้ประกอบการได้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณนะครับ
เชิญคุณวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ ครับ

๙๓

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

คั่นสนีย์ ๔๗/๒

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ ผมขอเสนอเพิ่มเติมครับท่านประธานครับ ให้ฟังเรื่องของ คนพิการกับเรื่องดิจิทัลนะครับท่านประธาน โดยเฉพาะในปฏิรูปเรื่องที่ ๒ เรื่องการเรียนรู้ี่นะครับ ผมว่าที่พูดถึงปฏิรูปการเรียนรู้ี่เราไปพูดแต่ในระบบ ผมคิดว่าน่าจะพูดเรื่องนอกระบบ ให้มากนะครับ ทำอย่างไร อย่างวันนั้นที่อาจารย์ประกฤษได้เคยเสนอว่าประเทศไทยเราน่าจะทำแหล่งเรียนรู้ขนาดใหญ่ นะครับ อันนี้ก็ควรจะเป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับการทำธุรกิจ ขนาดใหญ่ว่าถ้าจะทำธุรกิจแบบโน้นแบบนี้ทำอย่างไร ของคนพิการผมก็พยายามทำอยู่นะครับ เพื่อให้ นายจ้างได้เห็นภาพว่าคนพิการทำอะไรได้บ้าง เราก็จะถ่ายทำครับว่าคนพิการถ้าจะทำธุรกิจอย่างนี้เขาทำอย่างไร ถ้าเขาจะทำงานอย่างโน้นเขาทำอย่างไรนะครับ ผมว่าถ้าเราทำเป็นแหล่งเรียนรู้ขนาดใหญ่คนเขาจะได้มาเรียนรู้กันนะครับว่าถ้าผมอยากจะทำร้านกาแฟ ผมจะต้องทำอะไรบ้าง อันนี้ผมว่าสำคัญนะครับ นอกระบบนี้แล้วก็อยู่ในดิจิทัล แล้วก็ สามารถเอาข้อมูลไปหาข้อมูลเหล่านี้ได้โดยใช้สมาร์ตโฟน (Smartphone) นี้ ผมว่าจะช่วยได้มาก แล้วก็ต้องเอื้อให้คนพิการเข้าไปได้นะครับ คิดอย่างไรก็ให้คิดแบบสติฟ จอบส์นะครับ ท่านประธาน เพราะว่าสติฟ จอบส์เวลาทำอะไรก็ต้องคิดถึงทุกคน ให้คนพิการเข้าไปใช้ระบบเหล่านี้ได้ด้วย ผมว่าอันนี้จะเป็นประโยชน์มหาศาล ใครอยากจะทำธุรกิจอะไรก็เข้าไปเรียนรู้ แล้วสนใจก็จะได้ลงมือทดลองทำดูหรืออาจจะเพิ่มอาชีพโน้นอาชีพนี้ ผมว่าอันนี้จะเป็นประโยชน์มาก แล้วถ้าเป็นไปได้ อาจจะมีหลักสูตรสั้น ๆ อบรมผู้ประกอบการครับ ท่านประธาน อย่างไอโอดี (IOD) นี้ครับท่านประธานครับ ผมเข้าไปเป็นกรรมการไทยพีบีเอส (Thai PBS) ปูบ เขาส่งไปไอโอดีเลยครับ ไปอบรมเลยว่าถ้าคุณเป็นกรรมการบริษัทหรือ กรรมการขององค์กรนี้คุณจะต้องมีอะไรบ้าง คุณจะต้องรู้อะไร ผมจึงต้องมาได้ทุกวันนี้เลย

ซีโอแอลดี (COLD) ดิวตี ออฟ แคร์ ออฟ มีเดียม ลอยัลตี ดิสโคลชเชอร์ (Duty of Care of Medium Loyalty Disclosures) อะไรนี้ครับ ท่านประธานครับ มันมีประโยชน์มาก มันจำเป็นจะต้องมีครับที่จะอบรมคนที่เข้ามาทำเรื่องประกอบการนี้ต้องมีความรู้อะไร ผมก็สนใจปฏิรูปอันที่ ๒ เหมือนกันครับท่านประธาน ยั่งยืนครับ สตาร์ทอัพ ผมว่าต้องนึกถึง คนพิการด้วยนะท่านประธาน ระบบฐานข้อมูลต้องให้คนพิการเข้าไปใช้ได้ คือต้องออกแบบ แบบยูดี (UD) ยูนิเวอร์แซล ดีไซน์ (Universal Design) ทุกวันนี้มีปัญหา เวลาคนพิการจะใช้ สมาร์ทโฟน เข้าไปหาข้อมูลนี้ เข้าไปไม่ได้ เพราะว่ามันไม่เป็นยูดี มันไม่เป็นยูนิเวอร์แซล ดีไซน์ รวมทั้งรัฐสภาเราด้วยครับ เพราะฉะนั้นอันนี้มันสำคัญครับท่านประธาน มันต้องนึกถึงทุกคนครับ เราจะเป็นสังคมสำหรับทุกคน แล้วผมคิดว่าเราจะต้องเอาใจใส่เรื่องดิจิทัล การทำการตลาด ระบบดิจิทัล ผมว่าเราไม่ต้องไปจ้อพวกห้างใหญ่ ๆ ที่คิดแพง ๆ หลอกครับท่านประธาน โลกยุคใหม่มาทำตลาดดิจิทัล ทำเว็บ (Web) เหมือนแจ๊คหม่านี้แหละครับ แต่คราวนี้อาจจะเอา วิริยะก็ได้แหละครับ เว็บนี้ หรือชยัน หรืออะไรก็ได้ หรือรวย ๆ แบบนี้ครับ แล้วก็เปิดให้ทุกคน เอาของมาจำหน่ายได้ รัฐยอมลงทุนหน่อยหรือส่งเสริมให้ใครเปิดเว็บ แล้วก็คิดว่ามันเป็นสินค้า ที่ใช้ได้ แล้วคุณก็เอามาขายได้เลย แล้วก็ฝึกระบบส่ง เวลาเมื่อเดออร์ (Order) สั่งเข้ามา เขาจ่ายเงิน คุณดูแลให้ส่ง ผมว่าช่วยทำตลาดดิจิทัล แล้วก็ช่วยอบรมให้เขารู้จักประชาสัมพันธ์ ตลาดของเขาผ่านระบบดิจิทัล ผมว่าสำคัญมากนะท่านประธาน เพราะว่ายุคใหม่พอมันดิจิทัล เราจะเข้าอาเซียน มันขายอาเซียนได้ด้วย เราทำครั้งเดียวแล้ว แล้วมันใช้งานไปตลอด ไม่ต้อง มาถึงอาเซียนมาปรับใหม่ ผมว่าถ้าใครช่วยคิด แล้วก็ทุ่มเททำ รัฐบาลควรจะทุ่มเงินแล้วมันไม่แพง แล้วก็เปิดโอกาสให้ทุกคนมาใช้ตลาดเหล่านี้ได้ ขายได้ แล้วก็มีการฝึกอบรม โคช (Coach) ให้เขารู้จักทำการตลาด ผมว่าอันนี้จะทำให้ผู้ประกอบการลุกขึ้นมาได้ แล้วผมเห็นด้วยคือ ต้องสอนให้เขารู้จักซ่อมในสิ่งที่เขาบกพร่อง ใจ ๔ ขานี้ คือไม่ต้องไปทำให้เขา แต่ต้องให้เขา เรียนรู้ว่าจะเมื่อเขาหาไหนหัก ให้เรียนรู้อะไรจะซ่อมอย่างไร อันนี้ผมว่าจะเป็นประโยชน์อย่างมาก แล้วก็อย่าลืมคนพิการนะครับ ถ้าคนพิการเป็นผู้ประกอบการได้ดี จะเป็นกำลังใจให้คนอื่น ด้วยท่านประธาน ผมไปอเมริกาผมประทับใจมากที่คนตาบอดเขารวมกลุ่มแล้วสามารถทำ ผู้ประกอบการขายอาหารได้ครับ ผมฝันอยากจะทำแต่ยังคิดไม่ออกครับ ขอขอบคุณมากครับ ท่านประธาน

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณครับ
เชิญคุณกัญญ์รัฐญาณ์ ภู่สวาสดี ครับ

นางกัญญ์รัฐญาณ์ ภู่สวาสดี : เรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางกัญญ์รัฐญาณ์ ภู่สวาสดี สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ลำดับที่ ๐๐๔ จากจังหวัดพิษณุโลก ดิฉันเองต้องขอขอบคุณที่ได้มีการศึกษาเรื่องนี้ แล้วก็คิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับผู้ที่ จะเข้ามาอยู่ในส่วนของผู้ประกอบการ ของดิฉันเองชีวิตอยู่แต่ต่างจังหวัด ทำงานอยู่ในพื้นที่ มาตลอด ได้เห็นสภาพของ จะเรียกว่า ผู้ประกอบการ ตามความหมายของท่านผู้ศึกษา หรือเปล่าก็ไม่ทราบ แต่ดิฉันว่าเขาคือผู้ประกอบการกัน จะมีตั้งแต่กลุ่มของกลุ่มโอท็อปนี้ ก็อยู่กระจายไปหมดในส่วนของภูมิภาค แล้วก็อยู่ในความดูแลของพัฒนาชุมชนไข่มุขะ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ชื่อคล้ายกัน แต่ว่าเป็นกลุ่มที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เขาก็ทำตรงนี้ ก็คล้าย ๆ กัน นอกนั้นก็จะมีกลุ่มประกอบอาชีพอิสระต่าง ๆ ก็มีของที่อาจารย์วิริยะพูดก็มี ก็คือกลุ่มคนพิการ แต่เขาจะกู้เงินจากกองทุนคนพิการแล้วก็ไปประกอบอาชีพอิสระเป็น รายบุคคล มีแม้กระทั่ง ณ วันนี้ มันไม่ได้มีปัญหาเรื่องเงินทุน เพราะว่าผู้สูงอายุก็มีเงินกู้ ให้กับผู้สูงอายุไปประกอบอาชีพอิสระเป็นรายบุคคลเหมือนกันหรือว่ากลุ่มสตรีซึ่งได้จาก เงินกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี นี้จะเห็นว่ากลุ่มเหล่านี้เต็มไปหมดแล้วยังไม่นับรวมไปถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ ค้าขาย แม่ค้า ตลาดต่าง ๆ แม้แต่จักรยานยนต์รับจ้าง ก็เป็นอาชีพ หนึ่งเหมือนกัน -----

แต่สิ่งที่ดิฉันเป็นห่วงก็คือว่าเราเจอปัญหาว่าสุดท้ายปลายทางก็คือมีเงินกู้ไปแล้ว ไปลงทุนแล้วสุดท้ายก็จะไปตันเรื่องตลาด พอตลาดตันไม่มีตลาดให้ก็ประสบการณ์ขาดทุน แล้วสุดท้ายก็กลับไปอยู่ที่ศูนย์ใหม่พร้อมทั้งมีหนี้ด้วย แล้วหลายคนก็คือต้องไปกู้หนี้ยืมสินนอกระบบเพื่อมาใช้เงินที่ไปกู้มาอีก สภาพก็จะวนเวียนกันอยู่อย่างนี้ แล้วก็หลายคนก็จะพยายามที่จะเลิกขึ้น แต่ก็เลิกไม่ได้เพราะมันเป็นรายย่อย ตรงนี้ดิฉันอยากจะฝากว่าเป็นไปได้ไหมที่ว่าในเรื่องของกลุ่มวิสาหกิจใหญ่ ๆ นี่น่าจะเอื้อให้กับผู้ประกอบการรายเล็กรายน้อยรายย่อยเหล่านี้ โดยให้เขาได้มีการเชื่อมต่อกัน นั่นคือมันต้องมีข้อมูลมีความรู้ให้เขา และที่สำคัญดิฉันได้ทราบว่าถ้ามีสถาบันที่จะทำในเรื่องเหล่านี้ที่ท่านบอกว่าจะช่วยวิสาหกิจในขนาดกลางขนาดย่อม แต่ดิฉันอยากให้เอื้อไปถึงระดับรากหญ้าด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้นั้นจะช่วยเขาในเรื่องขององค์ความรู้ องค์ความรู้ในเรื่องของการจัดการ องค์ความรู้ในเรื่องของตลาดนี้สำคัญ เพราะฉะนั้นถ้าเขาโยงว่ามีตลาดที่เขาสามารถที่จะไปเชื่อมได้ ดิฉันว่าสิ่งที่เขาคิดจะทำในสิ่งที่เขาชอบ หรือสิ่งที่คนอื่นเขาทำนี้ดิฉันว่ามันก็จะหมดไป ส่วนใหญ่ก็จะเลียนแบบว่าใครทำแล้วดี ขายเป็นก็ทำไป เสร็จแล้วก็เจอปัญหาขาดทุนอะไรอย่างนี้ แต่ถ้าเขารู้ว่าตลาดเบื้องต้นอยู่ตรงไหน แล้วตลาดข้างบนลงมาเชื่อมกับข้างล่าง ให้รู้ว่าเราต้องการผู้ประกอบการในเรื่องนี้ ๆ ดิฉันว่ามันจะช่วยได้อย่างมาก และอีกประการหนึ่งเรื่องขององค์ความรู้ ทุกวันนี้ถ้าบอกว่าเป็นการทำงานของราชการ ต้องบอกว่าราชการไม่ใช่อาชีพนักธุรกิจ ดิฉันเป็นราชการด้วยดิฉันเข้าใจปัญหานี้ดีว่าดิฉันสนับสนุนคนให้กู้เงินไปก็จริง แต่ดิฉันไม่มีความรู้ในเชิงธุรกิจที่จะแนะนำเขา เพราะฉะนั้นตรงนี้นั้นก็เป็นจุดบอด ดิฉันว่าถ้าเพื่อนมันต้องมาเชื่อมกันว่าราชการเป็นแค่ส่งเสริม ส่งเสริมที่จะให้เขารู้ว่าข้อมูลองค์ความรู้อยู่ตรงไหนจะไปทำอะไร แต่ราชการเราต้องการในเรื่องของนักธุรกิจเขามีอะไร ตลาดอยู่ตรงไหน จะหาความรู้ได้ตรงไหน แล้วราชการก็เป็นคนไปเชื่อมเอาความรู้เหล่านี้ไปเชื่อมให้ชาวบ้านเขาได้รับรู้รับทราบ หรือเชื่อมเอาคนที่เป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จก็ไปพูดคุยให้เขาได้รับรู้ว่าการจะประกอบอาชีพสักอย่างนี้เขาจะต้องเรียนรู้เรื่องอะไรบ้าง ดิฉันอยากจะฝากว่ามันน่าจะมีการเชื่อมกันตรงนี้ได้ เพราะว่า ณ วันนี้คนที่อยากจะทำอาชีพนี้เต็มไปหมดแต่ว่ามันก็ดันไม่รู้ว่าจะเส้นทางมันอยู่ตรงไหน ก็ต้องฝากทางนี้ด้วย

อีกเรื่องหนึ่งดิฉันมองดูเรื่องของการท่องเที่ยว เราพยายามจะชู้ว่าจังหวัดต่าง ๆ นี่พยายามที่จะหาจุดขายและการท่องเที่ยว แต่ดิฉันฝากมีบางท่านอภิปรายไปแล้ว วันนี้เรามี ภูมิปัญญาชาวบ้านอยู่เยอะเลย โดยเฉพาะผู้สูงอายุ เรากำลังที่จะดูว่าจะทำอย่างไร ให้ผู้สูงอายุให้เป็นผู้ที่มีคุณค่า ดิฉันอยากจะให้เชื่อมภูมิปัญญาชาวบ้านเหล่านี้ทำอย่างไรที่จะ ให้ออกไปในเชิงธุรกิจ แต่อันนั้นก็เป็นการทำงานของภาคเอกชนต้องลงไปช่วย แล้วก็เอา ภูมิปัญญาของท่านเหล่านั้นมาเป็นจุดขายให้ได้ในเชิงธุรกิจ นิดหนึ่ง

อีกเรื่องหนึ่งก็คือขอให้เชื่อมในเรื่องของสถาบันอาชีวศึกษาต่าง ๆ ที่วันนี้ จบไปแต่ไม่ได้อยู่ในความเป็นจริงว่าตลาดการค้าเขาเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นเรามีเด็กที่มีความคิดเยอะ ๆ เลย บางทีในการประกวดได้รางวัลอะไรเยอะแยะ แต่ไม่มีใครไปต่อยอดเขา ในเชิงธุรกิจ เพราะฉะนั้นอยากจะฝากว่าทำอย่างไรถึงจะเชื่อมตรงนี้ไปสู่เยาวชนที่เขา กำลังเรียนด้วย เขาก็จะได้มีกำลังใจค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณครับ เชิญว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์ ครับ

ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ท่านประธานครับ คงไม่มีใครคัดค้านนะครับว่า การสร้างสังคมผู้ประกอบการ โดยเฉพาะเอสเอ็มอีให้มากเท่าไรก็ได้ นะครับ เป็นการที่จะนำ ประเทศชาติไปสู่ความรุ่งเรืองนะครับ ในอิตาลีเองพลเมืองเขา ๖๑ ล้านคน เอสเอ็มอีก็ ๔.๔ ล้านราย เราจะเห็นว่าเราจะไม่เห็นผู้ประกอบการใหญ่ ๆ ที่อิตาลีเป็นขึ้นเป็นอัน ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการรายย่อยที่สร้างชาติเขาขึ้นมา แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายว่าของเรามี ผู้ประกอบการใหญ่ -----

ซึ่งขณะนี้กำลังหันกลับมาकिनผู้ประกอบการเล็ก จริง ๆ เราส่งเสริมเขาเพื่อให้ใหญ่เพื่อไปสู่ในตลาดโลก แต่เขาสู้ไม่ได้ก็กลับมาकिनรายเล็กกว่า อย่างนี้ผมคิดว่ามันไม่เหมาะสม เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมจะอภิปรายวันนี้มีอยู่ ๒ เรื่อง เรื่องที่ ๑ คือเรื่องของคน เรื่องที่ ๒ คือเรื่องสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการค้าเสรี เป็นธรรมชาติ แล้วก็เกิดการกระจายรายได้สูงสุด อันนี้สำคัญมาก

เรื่องของคนนี้นะครับ จะเห็นว่าเอสเอ็มอีส่วนใหญ่ที่เราพูดถึงเราจะเน้น ๓ เรื่องหลัก ๆ ว่าเอสเอ็มอีต้องการในเรื่อง อันที่ ๑ ก็คือเรื่องฟันทิง (Funding) เรื่องเงินทุน เรื่องที่ ๒ คือมาร์เก็ตติง (Marketing) เรื่องของการตลาดและสุดท้ายคือเรื่องอินโนเวชัน ผมว่าไม่ใช่มันต้องมีอีกหนึ่ง อันที่ ๑ คือเรื่องของอินสไปเรชัน (Inspiration) อยู่ข้อแรกเลย มันต้องมีแรงบันดาลใจในการที่เขาจะเข้ามา ทุกครั้งเรามีอินคิวเบชันเรามีอะไรเยอะแยะ ทำเสร็จแล้ว อบรมไปแล้ว ล้มหายตายจาก เรานับแต่จำนวน แต่คนที่เหลือแล้วรอดอยู่ แล้วไม่รู้เท่าไร ผมอยากจะยกตัวอย่างว่าขณะนี้ภาคเอกชนเองเขาเปลี่ยนไอเดีย (Idea) แล้วเขาเปลี่ยนความคิดแล้ว

เรื่องที่ ๑ ที่เขาทำก็คือว่าเขาพยายามสร้างคนถ้าเอามาอบรมคืออิมเมจินชัน (Imagination) เกิดจินตนาการแล้วเกิดไอเดีย อันนี้ประการแรกที่เราเรียกว่าอินคิวเบชัน หรือการบ่มเพาะให้เกิดไอเดีย

ข้อที่ ๒ คือไอดีเอียนั้นไปเป็นโปรดักต์ (Product) คือไปเป็นสินค้า แล้วสุดท้ายคือโปรดักต์ไปสู่มาร์เก็ต (Market) เขากำลังเดินไปตามเส้นทางแบบนี้ แล้วเรื่องของแรงบันดาลใจเป็นเรื่องใหญ่ ผมมีเรื่องราวที่จะมาเล่าสู่กันฟังเมื่อวานนี้เดินทางไปจังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทอง ได้ไปคุยกับท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการค้าที่นั่น ท่านเป็นผู้ริเริ่มก็คงเป็นสหกรณ์ของท่านชุกชาตินี้ครับ เขาตั้งสหกรณ์จริง ๆ เป็นโครงการของทางภาคเอกชนเขาในการที่จะลดความเหลื่อมล้ำเรื่องนี้ ก็ตั้งสหกรณ์บริการการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยชาวอ่างทอง มีสมาชิกขณะนี้ปัจจุบันมี ๗๑ คน สมาชิกที่จะเข้ามาต้องมีความอยากที่จะเข้ามา ไม่ใช่ถูกบังคับเข้ามา สมาชิกทำอะไร ทำผักปลอดสารพิษ มีโรงเรือน แล้วก็ยังมีซับสเตรท (Substrate) ที่เขาเอาขุยมะพร้าวต่าง ๆ แล้วก็ปุ๋ยด้วยพลาสติกเพื่อจะป้องกันโรคต่าง ๆ ที่จะเข้ามา ในส่วนของการเพาะปลูกนั้นเกษตรกรเป็นผู้ที่ฉลาดอยู่แล้ว ทำงานเก่งอยู่แล้ว แต่ภาคเอกชนเข้าไปทำในเรื่องของมาร์เก็ตติง เรื่องของตลาดให้ในขณะเดียวกันก็ทำ

ในเรื่องของการเงินให้สหกรณ์แห่งนี้ก็เจริญเติบโต คนที่เป็นสมาชิกรายได้ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี บางคนถ้าขยัน ๆ ก็ ๑๕๐,๐๐๐ บาทนะครับ อันนี้จริง ๆ เป็นโครงการลดความเหลื่อมล้ำของภาคเอกชนเขา ส่วนหนึ่งในเรื่องของโรงเรียนงบประมาณมาจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นการบูรณาการร่วมกัน ใช้งบประมาณร่วมกัน โรงเรียน แล้วก็วิธีทางวิชาการก็ได้ทางภาครัฐเข้ามาช่วย ส่วนเกษตรกรที่เข้ามานั้นจะต้องขยันเข้ามา เสร็จแล้วถึงเวลาเขาก็ตัดผักมาส่ง ทางหอการค้าก็ส่งไปที่โรงแรม มีลูกค้าให้เสร็จเรียบร้อย แล้วก็จ่ายเงินเลย แต่เดิมที่นั่นไม่ได้บริหารจัดการเรื่องการเงินผ่านธนาคารปรากฏว่ามีอยู่รายหนึ่ง ลุงรายหนึ่งซึ่งจักรยานมารับเงินไป ๓,๐๐๐ บาทจากที่ตัดผักปลอดสารพิษมาได้ ปรากฏไปถึงบ้านเหลือ ๒,๐๐๐ บาท ภรรยาเขาก็โทรศัพท์มาถามที่สหกรณ์ว่าทำไมเงินมันหายไป ๑,๐๐๐ บาท ปรากฏว่าสืบไปสืบมาแกเอาไปเล่นหวยครับ หายไป ๑,๐๐๐ บาท หลังจากนั้นเลยต้องมีการบริการว่าต้องไปเปิดธนาคารแล้วก็โอนเข้า นี่คือการบริหารจัดการให้เห็นว่าเกษตรกรของเราบางทีในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ไปไม่ถึง เพราะฉะนั้นเราจัดเกรดด้วย จัดเกรดเกษตรกรว่าถ้าเกรดเอ (A) ให้ปลูกมากขึ้น ได้รายได้มากขึ้น เกรดบี (B) ต้องกลับมาอบรมใหม่ อบรมบ่อย ๆ ส่วนเกรดซี (C) นั้นให้พักเลย ไม่มีรายได้เพราะว่าขี้เกียจ เนื่องจากตรงนี้ทำให้เขามีส่วนร่วมมากขึ้น ปัญหาเจอแล้วก็แก้ไปเรื่อย ก็ปรากฏว่าคาดว่าปีนี้สิ้นปีน่าจะมีสมาชิกเพิ่มเป็น ๑๕๐ คน เกิดจากแรงบันดาลใจอันนี้เป็นเรื่องใหญ่ ถ้าสมมุติว่าเขาไม่มีเจตนาไม่มีความอยากที่จะเข้ามาแล้วให้ทำอะไรก็ไม่จบ มันไม่ได้เรื่อง

ส่วนเรื่องที่ ๒ เนื่องจากเวลามีจำกัด สภาพแวดล้อม กฎหมายแข่งขันที่เราผูกขาดเรากำลังจะผลักดัน ตรงนี้จำเป็นครับเพราะไม่อย่างนั้นใหญ่กินเล็ก ถ้าใหญ่กินเล็ก ท่านสร้างเอสเอ็มอีขึ้นมาเท่าไร ตายแล้วตายอีกอยู่อย่างนั้น โดยที่ใหญ่เราต้องการให้ไปต่างประเทศ แต่กลับมาอาศัยความได้เปรียบเพราะไปสู้ต่างประเทศมันยาก กลับมาเล่นงานภายในประเทศ ผมคิดว่าตรงนี้ต้องมีกฎหมายแข่งขันทางการค้าที่เป็นรูปธรรม ไม่ใช่มีตะบอง ๕ ตะบอง แล้วปรากฏว่านิยามก็ไม่มี อันนั้นก็ไม่มี กรรมการก็เป็นผู้ประกอบการส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องแก้ไข ประเทศสหรัฐอเมริกาเขาทำเป็นรูปเป็นแบบนะครับ สัก ๑ นาทีไม่ถึง ๑ นาที ประเทศสหรัฐอเมริกาเขามีกฎหมายตั้งแต่เซอร์แมน แอค (Sherman act) ปี ๑๘๙๐ มาดูเรื่องความไม่เป็นธรรมทางการค้า หลังจากนั้นไม่สำเร็จเพราะว่าประเทศ

สหรัฐอเมริกาเป็นคอมมอน ลอว์ (Common law) ผลการตัดสินของศาลไม่ค่อยมี มั่นก็
บังคับใช้ไม่ได้ แล้วบริษัทใหญ่ ๆ อย่างสแตนดาร์ด ออยล์ของร็อกกี้ เฟลเลอร์ แล้วก็บริษัท
รถไฟมันใหญ่มาก จนกระทั่งเขาเอาไม่ไหว มั่นก็เลยต้องมีเคลย์ตัน แอค (Clayton act)
ควบรวมธุรกิจเข้ามา เฟเดออรอล เทรด คอมมิชชัน (Federal trade Commission)
มีหน่วยงานมาดูแล จนกระทั่งมีโรบินสัน แพทแมน ๑๙๓๖ มีฮาร์สกอต โรดีโน ๑๙๓๖ -----

ในที่สุดเล่นภายในประเทศเสร็จก็ยันกันไปถึงต่างประเทศ มีซูเปอร์ (Super) ๓๐๑ เข้ามาอีก แล้วก็มีการแข่งขัน แอค (Unfair competition act) นี้คือไทม์ไลน์ (Timeline) คือที่มาที่ไปของกฎหมายแข่งขันของต่างประเทศ ซึ่งมันไม่ได้เกิดแค่ ๑๔ ปี ๑๕ ปี แต่เขาเล่นเพื่อไม่ให้บริษัทใหญ่เขาควมรวมกัน ถ้าบรรยากาศตรงนี้แก้ไม่ได้ก็เริ่มเสียเถอะในการที่เราจะสร้างเอสเอ็มอีที่รายขึ้นมา ๒,๗๐๐,๐๐๐ ราย อยู่อย่างนี้ก็ปีชาติแล้วก็ยังอยู่แค่นี้ไม่ได้ขึ้น แต่ถ้าทำบรรยากาศให้ดีขึ้น ผมคิดว่าการที่คนมีแรงบันดาลใจ สภาพแวดล้อม การแข่งขันที่เสรี เป็นธรรม และเกิดการกระจายรายได้แล้ว การลดความเหลื่อมล้ำจะเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณนะครับ
เชิญคุณอ่อนอุษา ลำเลียงพล ครับ

นางสาวอ่อนอุษา ลำเลียงพล : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพ ดิฉัน อ่อนอุษา ลำเลียงพล สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติด้านสื่อสารมวลชน พอดีดิฉันรู้สึกเหนื่อย ฟังท่านจิตรแล้วก็หัวใจเต้นแรง ในวาระปฏิรูปของการสร้างสังคมผู้ประกอบการซึ่งดิฉันคิดว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก ด้วยจุดประสงค์ที่จะพัฒนาผู้ประกอบการ และส่งเสริมเอสเอ็มอีให้เข้มแข็ง แล้วก็แข่งขันในเวทีโลกได้ อันนี้ท่านประภาศรี ขออนุญาตเอ่ยนาม ได้พูดแล้วว่าเอสเอ็มอีเปรียบประดุจเป็นกระดูกสันหลังของประเทศไทย ในด้านของเศรษฐกิจ ท่านเกริกไกรได้พูดถึงวิสัยทัศน์ซึ่งชัดเจนกว่าทำอะไรที่จะทำให้ประเทศไทยกลายเป็นประเทศค้าขาย ซึ่งอันนี้สำคัญมาก ๆ เลย ทำอย่างไรที่จะให้เอสเอ็มอี ๒.๘ ล้านรายนี้ทำให้เกิดศักยภาพที่เต็มที่ได้มากกว่านี้ เราจะเป็นผู้สร้างไม่ใช่ผู้ผลิต เราจะเป็นผู้กำหนดราคา เป็นไพร์ซ เมกเกอร์ (Price maker) และที่สำคัญที่สุดที่ดิฉันจะอภิปรายในเรื่องของการสร้างความแตกต่าง หรือ ดิฟเฟอเรนทิเอชัน (Differentiation) ซึ่งตรงนี้ดิฉันคิดว่ามันสำคัญมาก ๆ เลย จึงอยากจะพูดเรื่องการสร้างแบรนด์ (Brand) ในธุรกิจเอสเอ็มอี การสร้างแบรนด์เป็นสิ่งสำคัญมาก ไม่ใช่เฉพาะสินค้าค่ะ แต่สำหรับทุกธุรกิจ เพราะว่าการสร้างแบรนด์สามารถทำได้ทั้งในระดับประเทศ เราอยู่ในตลาดการแข่งขันในทุก ๆ ระดับไม่ว่าจะเป็นระดับประเทศ ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น หรือว่าในระดับแบรนด์ต่าง ๆ ดิฉันในฐานะที่มีประสบการณ์ในการสร้างแบรนด์มาตลอดชีวิตการทำงาน ดิฉันได้สร้างแบรนด์อยู่เบื้องหลังในหลาย ๆ แบรนด์และหลาย ๆ แคทิกอรี (Category) จึงเห็นว่าเรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญ

๑๐๒

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ปิยาพัชร ๕๑/๒

ในธุรกิจเอสเอ็มอี สร้างแบรนด์ทำไมคะ ก็เพื่อสร้างยอดขาย สร้างแบรนด์เอสเอ็มอีก็เพื่อช่วยสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทย ในออฟเพอร์ทูนิตี (Opportunity) ที่ยังสามารถเฟวเวจ (Leverage) ได้อีกมากมาย ดังที่คณะกรรมการการค้าได้อภิปรายไปแล้ว รายได้ของประเทศที่เป็นอันดับ ๑ ก็คือการท่องเที่ยว ดิฉันเคยทำงานกับ ททท. ช่วยสร้างแบรนด์ในระดับประเทศ เราคุยกันว่าเราจะทำอย่างไรที่จะสร้างแทรพเวลเลอร์ (Traveller) ที่เป็นอินบาวด์ (Inbound) เข้ามาในประเทศของเรา แล้วกระตุ้นการเดินทางในประเทศให้ได้มากที่สุดเพื่อสร้างรายได้ของประเทศเรา เราเคยทำการสร้างประเทศไทยให้เป็นแบรนด์ด้วยไอดี อเมซิง ไทยแลนด์ (Idea Amazing Thailand) ซึ่งทุกคนก็ยังคงจำกันได้ เปลี่ยนผู้ว่าราชการจังหวัดไปก็มีการเปลี่ยนกันไปหลาย ๆ ไอดี แต่อเมซิง ไทยแลนด์ (Amazing Thailand) ยังคงอยู่ ถ้าเดินทางไปในประเทศต่าง ๆ ในเอเจนต์ (Agent) หรือว่าในสำนักงานของ ททท. หรือสำนักงานของการท่องเที่ยวก็ยังจำในเรื่องของอเมซิง ไทยแลนด์ นี่คือนิทธิพลของแบรนด์ที่แข็งแรง วันนี้ก็ยังเป็นที่จดจำกันอยู่ เราจะต้องแข่งขันกับทูลี มาเลเซีย เราจะต้องแข่งขันกันกับอินครดิเบิล อินเดีย (Incredible India) เป็นต้น นั่นคือสิ่งที่เราเห็นความสำคัญในการสร้างแบรนด์ที่จะต้องแข็งแรง ดิฉันขอพูดถึงวิวัฒนาการการสร้างแบรนด์ ซึ่งเป็นความจำเป็นในเรื่องของการแข่งขัน มันเกิดขึ้นมาอย่างไร โลกนี้เกิดขึ้นมาตั้งแต่ในสมัยที่เป็นเกษตรกรรม การสร้างแบรนด์ก็เอาไปแสตมป์ (Stamp) สัตว์ว่าอันนี่คือของฉัน นี่คือนิทัศน์ที่เป็นวัวของฉัน เป็นแกะของฉัน แล้วก็เริ่มมาเป็นอุตสาหกรรม มาเป็นในยุคของการผลิต ในยุคของอินเทอร์เน็ต จนกระทั่งมาถึงวันนี้ในโลกปัจจุบันที่เป็นยุคของผู้คน หรือเราเรียกกันว่า พีเพิล เซนทริก เอรา (People centric era) ดิฉันใช้คำของดิฉันว่าวันนี้คนกำหนดโลกทั้งหมด ทุกอย่าง -----

ที่มีแวลู (Value) สูงที่สุด แพงที่สุดในขณะนี้คือไมโครซอฟต์ เขาไม่ได้ทำในวันเดียว แต่ว่าทำในระยะเวลาหลายปีที่จะทำให้เขาเป็นแบรนด์ที่มั่นคงที่สุด แล้วก็ต้องทำในทุก ๆ มิติ แต่ดิฉันเชื่อมั่นว่าในการทำงานร่วมไปกับการมองในส่วนของการตลาด ร่วมไปกับการสื่อสาร สร้างแบรนด์เป็น ๑ ในปัจจัยสำคัญที่ทำให้ไมโครซอฟต์ประสบความสำเร็จในวันนี้ การสร้างแบรนด์คือการสื่อสารถึงผู้คน เป็นการสร้างแวลูหรือคุณค่าของแบรนด์ที่จะทำให้ผู้คนยอมรับ เป็นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้คน และการสร้างแบรนด์สามารถให้ข้อมูล และโน้มน้าวจิตใจให้คนมารักมาชอบแบรนด์นี้มากกว่าอีกแบรนด์หนึ่ง เพราะฉะนั้นการวาง โปสิชันนิง (Positioning) และการทำดิฟเฟอเรนทิเอชัน ที่พูดมาแล้วแล้วก็ เป็น ๑ ในจุดมุ่งหมาย ของคณะกรรมการชุดนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ

ดิฉันขอพูดถึง ๔ พี (4P) ซึ่งทุกคนคงจะคุ้นดีในโลกของการสร้างแบรนด์ ขอเวลาอีกนิดค่ะ ซึ่งไม่ใช่โลกของการตลาด ฟิลลิป คอตเลอร์ พูดถึง ๔ พีที่แตกต่างกัน แต่ใน ๔ พีของการสร้างแบรนด์นี้คือ พีเพิล เพอร์เพิส พาร์ทิซิเพชัน แอนด์ พอพพลิซิม (People Purpose Participation and Populism) ซึ่งพีเพิลก็คือคนที่เป็นศูนย์กลาง ซึ่งมีหลาย ๆ ท่านได้พูดถึงไปแล้ว เราต้องกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน เพอร์เพิสต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน คุณจะเดินไปตรงไหน คุณจะต้องการยอดขายเท่าไร คุณจะต้องทำให้เกิดคนมา พาร์ทิซิเพท ในแบรนด์ของคุณอย่างไร ในทุกธุรกิจเอสเอ็มอี แล้วในที่สุดก็จะเกิดพอพพลิซิม คือทำให้เป็นที่นิยมชมชอบ และในทุก ๆ แบรินด์ ในทุก ๆ ธุรกิจก็ควรมีการดิฟเฟอเรนทิเอชัน หรือวางโปสิชันนิงที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ ต้องใช้เวลาและศึกษา อย่างถ่องแท้ในการแข่งขันในการตลาด ดิฉันคิดว่าถ้าเอสเอ็มอีได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ซึ่งอันนี้ก็สนับสนุนของท่านวิริยะที่ได้พูดไปแล้ว ในการอบรมในเรื่องของการที่จะช่วยทำให้ เอสเอ็มอีเติบโตอย่างมีทิศทางก็คือในเรื่องของการตลาดและการสร้างแบรนด์ในด้านการสื่อสาร อาจจะมีการสนับสนุนในแง่ของทั้งการฝึกอบรมและในแง่ของการเก็บดาตาเบส (Database) หรือข้อมูลกรณีศึกษาต่าง ๆ ไว้ในดิจิทัล ซึ่งเป็นคลังข้อมูล ดิฉันคิดว่าถ้าเราทำในเรื่องของการสร้างแบรนด์ที่เข้มแข็งก็จะทำให้เอสเอ็มอีเติบโตได้อย่างมีทิศทางและอย่างมีนัยสำคัญ ขอขอบคุณค่ะ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณนะครับ เป็นอันว่าสมาชิกที่ได้ลงชื่อไว้ขออภิปรายได้ครบถ้วนแล้วนะครับ ขอเรียนเชิญท่านประธานกรรมการตอบข้อชี้แจง ข้อซักถามของสมาชิกนะครับ

นายเกริกไกร จีระแพทย์ (ประธานกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่คิดว่าจะมีสมาชิกสนใจอภิปรายถึง ๒๑-๒๒ ท่านด้วยกัน ตอนที่เราเริ่มงานนี้ใหม่ ๆ จากวิสัยทัศน์ที่ออกมาแล้วกำหนดให้วาระหนึ่งที่ทำให้เราทำคือสังคมผู้ประกอบการ พวกเรานั่งเถียงกันว่ามันคืออะไร มันคืออะไร แล้วเราจะทำอะไร ผมกับคุณอัญชลีก็อาจจะถึงขั้นทะเลาะกันก็ได้ว่ามันคืออะไรกันแน่ และในที่สุดในนาทีท้าย ๆ ก่อนที่จะสิ้นสุดวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ เดดไลน์ (Deadline) เราก็อธิษฐานพร้อมกับแนวประเด็นความคิดของคนกับระบบกับสิ่งที่มีมันมีอยู่ เพราะฉะนั้น ณ จุดนี้ผมคิดว่ากรรมการ โดยเฉพาะท่านอนุกรรมการทั้งหลายคงจะมีกำลังใจมากที่จะทำต่อไป เพราะว่าเท่าที่ฟังมาเราเจอถูกที่ค้น ตีตะปูที่หัวแล้วก็เดินไปถูกทางอย่างที่ท่านได้ให้กำลังใจไว้

ผมคิดว่าเราเริ่มจากการคิดว่า อย่างที่คุณชิงชัยพูด ผู้ประกอบการนั้นเราสร้างได้ เพราะฉะนั้นไม่ใช่ฟ้าส่งมาเกิด อีกท่านหนึ่งบอกว่าเอสเอ็มอีเป็นกระดูกสันหลังของชาติ สมัยผมเด็ก ๆ เราารู้ว่าเกษตรกร ชาวนา เป็นกระดูกสันหลังของชาติ เวลาเปลี่ยนไปสังคมเปลี่ยนไป เศรษฐกิจเปลี่ยนไป ผมคิดว่าเรากำลังพูดคำที่กินใจอีก ถูกใจ ตรงประเด็นคือเอสเอ็มอีจะเป็นกระดูกสันหลังของชาติ และเหมือนกับที่คุณธรรมรักษ์พูดไว้ว่า มันจะเป็นแรงขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไทยให้ออกจากกับดักของความเป็น เรียกว่าอะไรนะ -----

มิดเดิล อินคัม แทรพ (Middle Income Trap) ไปสู่ความเจริญอีกระดับหนึ่ง ซึ่งทั้ง ๒ ประเด็นนี้เป็นความเชื่อของเราคณะอนุกรรมการคณะนี่ว่ามันอยู่ที่ตัวคนที่เราจะปั้นขึ้นมาในอนาคต เราต้องพยายามสร้างให้เกิดวัฒนธรรมของการเป็นผู้ประกอบการให้ได้ ในประเทศนี้ นั่นคือเหตุผลที่เรามีคำว่า เทรดดิ้ง เนชั่นขึ้นมา จะบอกว่าเลียนแบบรัฐบาลก็ได้ครับ แต่จริง ๆ แล้วคำนี้ก็คิดกันมานานสมัยที่ผมทำงานอยู่ก็คิดคำนี้ขึ้นมา ผมคิดว่าเราจะต้องสร้างคนไทยให้เป็นผู้ประกอบการในเรื่องต่าง ๆ ไม่ใช่เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทั้งเกษตร อุตสาหกรรม จิปาถะนะครับ อีกท่านหนึ่งพูดถึงจะต้องเอื้อมมือไปที่ภาคเกษตร ถูกต้องครับ เรามองถึงภาคเกษตรเขาจะต้องไม่ใช่เป็นคนผลิตวัตถุดิบ เขายังจะต้องทำการประกอบการ แปรรูป ค้าขาย รวมกลุ่มจิปาถะ ซึ่งตรงกับบางท่านที่บอกว่าน่าจะมีอะไรที่เล็กกว่า เอสเป็นเอสเอส จริง ๆ แล้วท่านอัญชลีพูดถึงไมโคร เอนเตอร์ไพรส์ (Micro enterprise) แล้วเราก็ผูกโยงกับ แรงขับเคลื่อน กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุดใหม่ก็ไปที่ สเตจ โซเชียล เอนเตอร์ไพรส์ (Stage social enterprise) ที่เป็นควิก วิน (Quick win) ออกมาแล้ว เราคิดถึงเรื่องของคอมมูนิตี เอนเตอร์ไพรส์ (Community enterprise) เป็นวิสาหกิจชุมชนที่ทำมาตั้งนานแล้ว แล้วก็จะทำอย่างไรถึงจะให้สหกรณ์เข้มแข็งขึ้น เพราะฉะนั้นทั้งหมดที่เราคิดถึงการปั้นคน สร้างคัลเจอร์ สร้างองค์ความรู้ สร้างจิตวิญญาณของความเป็นผู้ประกอบการกับการพัฒนาให้คนที่มีอยู่ในระบบในขณะนี้ เข้มแข็งขึ้น โดยระบบที่ดีขึ้น ผมคิดว่าพวกเรานั้นได้มองเห็นปัญหาและเดินไปในทิศทางที่ถูก แล้วก็ได้รับการยืนยันจากท่านทั้งหลายในสภาในวันนี้ตั้งแต่เวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา เวลา ๑๐.๔๕ นาฬิกา มาจนบัดนี้ว่านี่คือทิศทางที่ถูกต้อง และผมก็ขอบคุณทุกท่านที่ให้กำลังใจแล้วก็ให้ข้อคิดเห็น ให้ประเด็นที่เราจะกลับไป คริสทอลไลซ์ (Crystallize) ใหม่ ผมไม่เห็นความแตกต่างในเชิงหลักการนะครับ อาจจะมีคำถามบ้าง เน้นตรงนั้นบ้าง แต่ผมคิดว่าเราคิดในทางเดียวกัน ผมขอขอบพระคุณท่านเพื่อนสมาชิกทั้งหลายที่ได้ให้กำลังใจแล้วก็ให้ข้อคิดเห็น พวกเราจะได้นำกลับไปเพื่อพัฒนาเป็นแพคเกจ ที่เป็นขึ้นเป็นอันขึ้น ให้เห็นเป็นรูปเป็นร่างในเร็ววันที่สุด ขอขอบคุณท่านประธานที่เคารพครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมได้รับทราบแนวทางการดำเนินการของคณะกรรมการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและบริการ

สำหรับวาระการปฏิรูปที่ ๑๕ เรื่องการสร้างสังคมผู้ประกอบการแล้วนะครับ และได้รับทราบความเห็นพร้อมข้อเสนอแนะของสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ซึ่งคณะกรรมการธิการจะได้นำไปเป็นแนวทางดำเนินการต่อไปด้วย ขอขอบคุณท่านกรรมาธิการทุกท่านนะครับ

ถัดไปเป็นวาระที่ ๓.๒ รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ในวาระการปฏิรูปที่ ๖ เรื่องกิจการตำรวจ ซึ่งคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม พิจารณาเสร็จแล้ว ขอเรียนเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ด้วยครับ

๑๐๗

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

อัมพา ๕๓/๓

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ด้วยประธานกรรมการ
ได้มีหนังสือขออนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุมเพื่อให้การรายงาน
การพิจารณาของกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมเป็นไปด้วย
ความถูกต้องครบถ้วน และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งผมได้พิจารณาแล้ว จึงอนุญาตให้ตาม
ข้อบังคับ ข้อ ๘๗ วรรคท้าย ขอเชิญผู้มีรายชื่อดังต่อไปนี้เข้าชี้แจงต่อที่ประชุมด้วยนะครับ
๑. นายจักรพันธ์ ผิวงาม ๒. นายชาญชัย อีสระเสนารักษ์ ๓. พันตำรวจเอก วิรุฒม์ ศิริสวัสดิบุตร
๔. พลตำรวจเอก จรัมพร สุระมณี ๕. นายมานะ สิมมา และ ๖. นางปรียาภรณ์ สมใจ ครับ

- ๕๔/๑

ระหว่างที่เตรียมการท่านสมาชิกทราบด้วยนะครับ ทางกรรมาธิการของแจกเอกสารเพิ่มเติม แล้วก็ขอแก้ไขเอกสารด้วยนะครับ เอกสารได้แจกท่านแล้วครับ ถ้าพร้อมแล้วขอเชิญ ประธานกรรมาธิการแถลงรายงานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะประธานกรรมาธิการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม สภาปฏิรูปแห่งชาติ ขอรายงานของคณะกรรมการในวาระที่ ๖ เรื่องของกิจการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งคณะกรรมการได้ดำเนินการเพื่อรายงานต่อที่ประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ ตามเอกสารซึ่งได้แจกท่านสมาชิกไปแล้ว โดยมีหลักการและเหตุผลเดิมดังนี้ครับ

โดยที่การบริหารราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตลอดจนระยะเวลาที่ผ่านมา เป็นเหตุและปัจจัยสำคัญอันก่อให้เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนและสังคมในวงกว้าง ทั้งในด้านการรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ การดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และการอำนวยความยุติธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองอย่างรุนแรงในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ส่งผลให้ประชาชนในประเทศแตกแยกแบ่งสีแบ่งฝ่าย และมีความเคลือบแคลงสงสัยต่อบทบาทของตำรวจ ในสถานการณ์ความขัดแย้งจนกระทั่งมีเสียงเรียกร้องจากสาธารณชนให้มีการปฏิรูปประเทศไทย รวมถึงการปฏิรูปสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ท่ามกลางกระแสเรียกร้องของประชาชนตลอดจนผู้มีส่วนได้เสียจากภาคส่วนต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิรูปสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม สภาปฏิรูปแห่งชาติ โดยคณะอนุกรรมาธิการที่ได้ตั้งขึ้นได้เชิญผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม นักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนตัวแทนภาคประชาชนและประชาสังคม มาร่วมพิจารณาระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาสำคัญต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่จะต้องเร่งรัดแก้ไขหรือทำการปฏิรูปเพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล สามารถตอบสนองต่อสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

ในเรื่องประเด็นการศึกษา ในส่วนการปฏิรูปโครงสร้างอำนาจหน้าที่และกระบวนการทำงานตำรวจเพื่อประโยชน์ของประชาชนภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้น เพื่อความสงบ ความมั่นคง ยั่งยืน และเป็นที่ยอมรับของทุกภาคส่วน ดังนั้นคณะกรรมการธิการ จึงได้มีประเด็นหลักในการปฏิรูปไว้ ๑๕ ประเด็น ดังนี้

๑. ความเป็นอิสระของหน่วยงานตำรวจและปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง
๒. การกระจายอำนาจ การบริหารราชการไปสู่ระดับจังหวัด
๓. ถ่ายโอนภารกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่ใช่ภารกิจหลักของตำรวจกลับไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ
๔. สร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในกิจการของตำรวจ ทั้งในระดับ ส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่นและสถานีตำรวจทุกแห่ง
๕. สร้างกลไกการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเฉพาะอำนาจถ่วงดุลการสอบสวน โดยไม่กระทบต่อความรวดเร็วในกระบวนการยุติธรรม ให้พนักงานอัยการ ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ มีอำนาจตรวจสอบและถ่วงดุลการสอบสวนได้ในกรณีประชาชนร้องขอความเป็นธรรม
๖. การพัฒนาคุณภาพข้าราชการตำรวจและวางแผน และวางแนวทางมาตรฐานการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจ
๗. การแยกระบบงานสอบสวนให้เป็นองค์กรอิสระ ไม่ขึ้นตรงกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือให้เป็นหน่วยงานที่อิสระ แต่ยังคงขึ้นตรงกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๘. ให้มีการใช้อุปกรณ์บันทึกภาพและเสียงในขั้นตอนการสอบสวน
๙. การพัฒนาระบบงบประมาณของตำรวจและตรากฎหมายว่าด้วยกองทุน ให้ประชาชนเสียภาษีในเขตปกครองนั้น ๆ ในการนำไปใช้ในกิจการตำรวจเพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงในการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
๑๐. จัดระบบงานด้านนิติวิทยาศาสตร์เป็นแห่ง โดยขึ้นตรงกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑๑. กำหนดมาตรการการแก้ไขปัญหาป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) และป้องกันไม่ให้เกิดการเรียกรับสินบน รวมถึงการซื้อขายตำแหน่ง และมีมาตรการในการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไปรู้เห็นหรือช่วยเหลือ หรือสนับสนุนกิจการที่ผิดกฎหมาย

๑๒. กำหนดแผนการเพิ่มเครื่องมือและอุปกรณ์เทคโนโลยีในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

๑๓. กำหนดมาตรการการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสามารถและเพิ่มหลักประกันในการทำหน้าที่การบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ

๑๔. ทบทวนฝึกฝนให้ความรู้ เพิ่มความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติหน้าที่ในกิจการตำรวจ

๑๕. มีการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนในการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ซึ่งประเด็นการศึกษาดังกล่าวมีส่วนที่มีข้อคลาดเคลื่อนในข้อที่ ๗ ซึ่งท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติได้กรุณาแจ้งท่านสมาชิกแล้วว่าขอแก้ไขในรายงานดังกล่าว วิธีพิจารณาศึกษาคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม สภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้ตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาศึกษาเกี่ยวกับกิจการตำรวจ ซึ่งคณะอนุกรรมการได้ศึกษาและจัดทำรายงานตามเอกสารซึ่งได้แจกท่านสมาชิกไปแล้ว ดังนั้นในส่วนรายงานดังกล่าวนี้จึงขอให้ท่านคณะอนุกรรมการได้รายงานให้สมาชิกได้ทราบ และในส่วนของรายงานดังกล่าวนี้ก็มีท่านอนุกรรมการในเสียงข้างน้อยและมีกรรมการส่วนหนึ่งซึ่งยังมีความเห็นที่แตกต่างในบางประเด็น แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นเรื่องของอำนาจการสอบสวนที่จะอยู่ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือให้แยกออกอิสระ ซึ่งในรายละเอียดดังกล่าวเหล่านี้ก็จะให้แต่ละส่วนได้รายงานให้กับท่านสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติได้พิจารณาต่อไป

ส่วนประเด็นอื่น ๆ ส่วนใหญ่กรรมการเห็นด้วยกับที่อนุกรรมการ
ได้ศึกษามา คงเป็นประเด็นในเรื่องของอำนาจการสอบสวนดังกล่าวที่จะต้องพิจารณา
รับฟังในหลาย ๆ ด้าน ขออนุญาตท่านประธานอนุภาคให้อนุกรรมการและกรรมการที่มี
แนวความเห็นในแนวทางต่าง ๆ ได้โปรดรายงานให้กับสภาปฏิรูปแห่งชาติได้ทราบต่อไปด้วยครับ

นายเทียนฉาย กีระนันท์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : เชิญ พลเรือเอก
พะจูนณ์ ครับ

พลเรือเอก พะจูนณ์ ตามประทีป (กรรมการ) : สวัสดีครับ กราบสวัสดิ์
ท่านประธานที่เคารพ แล้วก็เพื่อนสมาชิก สปช. ทุกท่านครับ วันนี้ถือว่าเป็นวันที่พวกเรา
ทุกคนหลาย ๆ คนรอคอย ไม่ใช่ว่าแต่เรานะครับ ดวงวิญญาณที่ล่องลอยอยู่เนื่องจาก
พฤติกรรมของตำรวจที่ได้ทำกับพวกเขา กำลังรอคอยที่จะไปสู่สุคติ ในวันนี้ถ้าเราได้มีการ
ได้พูดเรื่องนี้ แล้วก็ยังมีข้อสรุปในอันที่จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชน ดวงวิญญาณของคน
๒,๕๐๐ ศพ ของทนายสมชายและอื่น ๆ จะไปสู่สุคติครับผม

ก่อนที่ผมจะเข้าเรื่อง มันมีอยู่ ๓ เรื่อง แต่เรื่องแรกที่ผมจะขอพูดก็คือเมื่อ
วันศุกร์ที่มีการอภิปรายกัน ประธานกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
ได้ใช้คำพูดอันหนึ่ง ซึ่งผมคิดว่ามันจะสร้างความสับสนเนื่องจากว่าในวันนั้นมีการถ่ายทอดสด
คำพูดของประธานกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมได้พูดคือ ใครจะได้
ใครจะเสีย ตำรวจคนใดจะได้ประโยชน์ ตำรวจคนใดจะเจ็บแค้นผมไม่เกี่ยว ผมเป็นกลาง
ผมเสียใจกับคำพูดอันนี้ เสียใจมาก ๆ แต่ผมจะไม่ขอให้เขาเป็นคนขอโทษหรือ ผมจะขอโทษ
กับคณะทำงานของผม เพราะผมเป็นผู้รับผิดชอบชีวิตพวกเขาที่เอาเข้ามาทำงานนี้
คณะทำงานเริ่มงานตั้งแต่ ๘ โมง ผมมา ๐๗.๓๐ นาฬิกา ผมก็พบเขาแล้ว ไม่ว่าจะป็นเจ้าหน้าที่
หรือว่าคณะที่ปรึกษาหรืออนุกรรมการ ผมมา ๐๗.๓๐ นาฬิกา ก็เจอเขาเหล่านั้นแล้ว
คนเหล่านี้มีความจริงใจที่จะทำงานนี้ เขาไม่มีส่วนได้ส่วนเสีย ในฐานะที่ผมเป็นประธาน
และไม่สามารถชี้แจงในวันนั้นได้ ในวันนี้ผมจะกราบขอโทษสมาชิกอนุกรรมการของผม
แล้วก็ขอเสียใจกับคำพูดอันนั้น

๑๑๒

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

สวรรยา ๕๖/๒

ในเรื่องที่ ๒ เป็นเรื่องที่ต้องพูดก็คือคุณอาจิม ได้กล่าวว่า ไม่ใช่ได้กล่าวว่า ได้พูดถึงร่างรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญได้ยกร่างขึ้น คุณอาจิมได้พูดตามหัวข้อต่าง ๆ โดยเฉพาะที่สำคัญคือเรื่องของการแยก แยกส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องของที่เป็นตำรวจที่คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญได้ร่างไว้ ผมคิดว่าคำพูดนั้นเป็นคำพูดที่สวยงามและครอบคลุมมาก สวยงามและครอบคลุมในอันที่จะทำให้พวกเราได้ประโยชน์จากการทำงานอันนี้เลย มีเอกสารเรื่องนี้ครับ รายงานศึกษาวิจัยเรื่องความเป็นไปได้ในการโอนภารกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ -----

- ๕๗/๑

โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดอกเตอร์จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย และคณะ ทำไมผมถึงเอาเรื่องนี้มากล่าวเรื่องนี้เขียนคำว่า การโอนภารกิจที่มีใช้ภารกิจหลักของสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้หน่วยงานอื่นของรัฐรับผิดชอบ คำพูดนี้คล้าย ๆ กับที่คณะร่างเป็นคนร่างเรื่องนี้แต่คุณอาจิมบอกว่าอ่านแล้วไม่เข้าใจ ผมก็ต้องเสียใจ เพราะว่าในหนังสือเล่มนี้คุณอาจิมมีส่วนในการทำวิจัยเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นใครจ้างวิจัยก็มาเอาสตางค์จากคุณอาจิมคืนไป เพราะว่าได้ทำแล้วไม่เข้าใจ ในส่วนที่ ๒ ของคุณอาจิม คุณอาจิมได้กล่าวว่ามาตรา ๒๘๒ (๘) ทั้งหมดควรยกเลิก ผมต้องเอาเรื่องนี้ขึ้นมากล่าวเพราะอะไร เพราะในหนังสือที่คุณอาจิมได้มีส่วนทำอันนี้สัมมนาวิชาการเรื่องตำรวจกับความคาดหวังของสังคมไทย ส่วนหนึ่งคุณอาจิมเขียนว่า ระบบตำรวจของเรานั้นต้องปฏิวัติสถานเดียว หมายถึงจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในทางที่ดีขึ้นในทุกทาง นี่เป็นการยืนยันอีกอันนะครับ เวลาเปลี่ยนคนเปลี่ยน ส่วนอีกท่านหนึ่งนะครับ ผมจำหน้าไม่ได้เพราะว่าเสียบัง ผมได้ยินแต่เสียงเคยเป็นอนุกรรมการปฏิรูปตำรวจกับผม ได้กล่าวถึงเรื่องค่าใช้จ่ายเมื่อเราแยกการสอบสวนออกจากตำรวจ ผมคงจะต้องเอาคนไปตรวจสอบว่า

๑. มาเซ็นชื่อแล้วออกไปหรือเปล่า ถึงไม่ได้รับรู้เรื่องนี้เลย เพราะตลอดเวลาเราพูดกันแล้วว่าเราไม่ได้เอาสอบสวนออกจากโรงพักเลย โรงพักเป็นของหลวง โรงพักเป็นที่ใกล้ชิดประชาชน ตรงนั้นพนักงานสอบสวนจะยังคงอยู่ที่นั่น เรามีคณะกรรมการคอยตรวจสอบทำงานของทั้ง ๒ ฝ่าย เพราะฉะนั้นจะไม่ได้มีการที่จะต้องใช้จ่ายเงินใช้ทอง แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องวันนั้นได้พูดถึงว่าจะต้องใช้จ่าย จะต้องแยก จะต้องเสียค่าใช้จ่าย สร้างโรงพักอีก ๑,๔๐๐ แห่ง ก็เลยไม่เข้าใจว่าตอนที่ไปหลบเซ็นชื่อหรือเปล่า ผมกำลังให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบอยู่เพราะเรื่องนี้เราทำกันอย่างโปร่งใส

ในส่วนที่ ๒ ที่เขาได้กล่าวว่าเขาได้ยกสถิติของการสัมมนาครั้งหนึ่งที่บอกว่า ตำรวจกว่า ๖๐ เปอร์เซนต์ ตำรวจสอบสวนนี่นะครับ ต้องการอยู่ที่เดิม คนที่ทำสถิติอันนั้นคนที่เขียนสถิติแล้วก็สรุปข้อมูลให้เขา ขออนุญาตไม่เอ่ยชื่อ เพราะเนื่องจากเป็นบุคคลภายนอก แต่ผมจะอ่านข้อความว่าคนนั้นเขาพูดอย่างไรไว้นะครับ ผมสันนิษฐานว่าประชาชนยังไม่เข้าใจปัญหาที่แท้จริงของตำรวจ จึงต้องทำความเข้าใจก่อนว่าองค์กรตำรวจนั้นคือองค์กรบังคับใช้กฎหมายที่มีโทษทางอาญา อำนวยความยุติธรรมและรักษาความ

๑๑๔

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

วาสนา ๕๗/๒

ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน งานที่ต้องสัมผัสประชาชนมี ๔ ฝ่าย คือ สืบสวนปราบปราม จลาจลและสอบสวน ในทางปฏิบัติองค์กรตำรวจยังมีปัญหาเรื่อง นายสั่ง นายขอ ทำให้เกิดผลกระทบมากมาย และเรื่องที่คุณคามสิทธิเสรีภาพต่าง ๆ เกิดจากการสืบค้น แต่รู้หรือไม่ว่าด่านแรกที่กั้นกรงคือการสอบสวนคดีอาญา ด้วยเหตุนี้สิ่งที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกลัวมากที่สุดคือการให้ฝ่ายสอบสวนเป็นอิสระ ถ้างานสอบสวน ดำรงตนเข้มแข็ง มีคุณภาพ มีขวัญกำลังใจ ปราศจากแรงแทรกแซงเมื่อไรแล้วละก็ประชาชน จะได้รับความเป็นธรรมเมื่อนั้น -----

- ๕๘/๑

๑๑๕

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

นิชฎกานต์ ๕๘/๑

แต่ตราบไต่ที่งานสอบสวนยังเป็น ๐ เช่นปัจจุบัน จะปรับโครงสร้างอย่างไรก็ไม่มี ความหมาย ฉะนั้นการปฏิรูปจึงไม่มีทางทำได้เพราะว่าฝ่ายบริหารกลัวการเป็นอิสระของพนักงานสอบสวน ของการสอบสวน ปัญหาสำคัญประการหนึ่งของพนักงานสอบสวนขณะนี้ คือพนักงาน ทางการสำรวจแล้วพบว่าพนักงานสอบสวน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ อยากโอนไปอยู่กระทรวงยุติธรรม ถ้าหากงานสอบสวนยังอยู่ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะไม่มีทางอำนวยความสะดวกยุติธรรมได้ เพราะวิธีคิดของพนักงานสอบสวนซึ่งเป็นนักกฎหมายต่างกับชั้นยศโดยสิ้นเชิง นี่ครับ คนที่ ที่วันนั้น สปช. คนหนึ่งซึ่งผมจำหน้าไม่ได้ได้ยกมาอ้างว่าเขาเห็นว่าพนักงานสอบสวนยังอยากอยู่ แต่เนื่องจากหนังสืองานวิจัยนี้ เดี่ยวหนังสือนี้ผมอาจจะให้ท่านประธานไม่ได้เพราะว่าเดี๋ยวมัน เกินเวลาเดี๋ยวท่านประธานต้องไปจ่ายค่าเกินเวลา แต่ว่าจะให้ซีดี (CD) ซึ่งวันนั้นประธาน คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมได้พูดไว้ ท่านประธานครับ ทำไมเราถึงต้องปฏิรูปตำรวจเราทำไมไม่ปรับโครงสร้างตำรวจ ถ้าปรับโครงสร้างตำรวจ ก็คือเอาพนักงานสอบสวนเป็นแห่งอยู่ตำรวจ เรียกว่าปรับโครงสร้างตำรวจ แต่หัวข้อที่เรา ได้อภิปรายกัน หรือว่าได้ทำงานนี้กันก็คือ ปฏิรูปโครงสร้างตำรวจ ปฏิรูปคืออะไร รีฟอร์ม (Reform) หมายความว่าอะไร หมายความว่าทุกในสิ่งที่มันไม่ดีให้เข้ารูปเข้ารอย อันนี้คือ สิ่งที่เรา กำลังทำกันอยู่ มีหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน จริง ๆ แล้วเราไม่ใช่แค่พูดกัน เรื่องการสอบสวน ในการพิจารณา ในการศึกษาของเราแล้ว เราได้พูดกันแง่มุมต่าง ๆ มีหลายอย่าง มีทั้งการให้พิสูจน์หลักฐานหรือนิติวิทยาศาสตร์ จริง ๆ แล้วเราอยากให้เป็นอิสระ แต่เนื่องจากว่าผู้ที่เกี่ยวข้องงานนี้ยังต้องการทำตรงนี้ให้มันคงถาวรก่อนเขาขอแค่ขึ้นเป็นอิสระ มีเรื่องของการคืนส่วนที่มันไม่เกี่ยวข้องกับตำรวจเช่น กทม. เดี่ยวเขาจะมาชี้แจง มันมีมนต์เสน่ห์ อย่างหนึ่งของระบอบประชาธิปไตยของการเลือกตั้งก็คือ ถ้าเราแยกงานจราจรไปให้กับ กทม. แล้ว ผู้ว่าราชการซึ่งจะเป็นคนดูแลตำรวจจราจร เนื่องจากตำรวจจราจรจะใกล้ชิดกับประชาชน เหมือนปัญหาหน้าท่วม เพราะฉะนั้นตรงนี้จะ เป็นคะแนนเสียงของผู้ว่าราชการเขา เพราะฉะนั้นการจราจรในกรุงเทพฯ น่าจะดีขึ้น หรืออย่างน้อย ๆ มันก็จะมี การตรวจสอบกัน อยู่ตลอดเวลา งานจราจรไปทำอะไรไม่ดีตำรวจก็จับได้ แทนที่มันจะอยู่ที่เดียวกัน

๑๑๖

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

นิชฎกานต์ ๕๘/๒

แล้วก็ในส่วนต่อไปในส่วนสำคัญอีกอันหนึ่งก็คือ การที่ทางจังหวัดเขายายาก ไม่ใช่เขายายาก อำนาจเขาเคยมีอยู่แล้วแล้วมันหลุดลอยไป อำนาจก็ไม่ใช่ว่าอำนาจที่เขาจะใช้กับตัวเขาอะ อำนาจที่เขาจะช่วยเหลือประชาชนที่มีปัญหาเดี๋ยวเขาก็จะให้รายละเอียดอันนี้ในส่วนที่เรากำลังมีปัญหากันอยู่มาก คำว่า มีปัญหา คือมีความเห็นต่างกันมากก็คือ เรื่องของการสอบสวน ถ้ามว่าทำไมมีปัญหา มาก มันมีผลประโยชน์ มันมีผลประโยชน์ของใคร ผลประโยชน์ของตำรวจ งานสืบสวนมันเหมือนกำแพงสำหรับที่ตำรวจเลว ๆ จะใช้พิงหลัง เพราะอะไร เพราะว่างานสอบสวนเขาสามารถถูกสั่งการให้เขียน ให้ทำสำนวนคดีไปในรูปแบบต่าง ๆ ได้ คดีในขณะที่ในเวลาที่ผมได้ศึกษาทำงานเรื่องนี้ก็มีคนมาร้องเรียนผมหลายคน ผมจะยกตัวอย่างก็คือที่จังหวัดขอนแก่น ๒ ราย จังหวัดขอนแก่นตอนที่

- ๕๘/๑

๑๑๗

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

เสาวลักษณ์ ๕๙/๑

พ่อเขาหายไปลูกเขาเป็นนักศึกษานิติศาสตร์ ธรรมศาสตร์ พ่อเขาไปแจ้งความกับตำรวจ เรื่องที่ อบต. ก่อสร้างไม่ถูกต้อง พ่อไปแจ้ง ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง ตำรวจไม่ทำงานเขาก็เลยแจ้งความตำรวจ พ่อไปบอยเข้าก็หายตัวไป ตอนเวลา ๕ ทุ่มลูกชายกับพ่อยังติดต่อกันได้แล้ว ก็หายไป พ่อไปถามตำรวจก็พูดกันเยาะเย้ยถากถางบอกไปว่าอยู่น้ำอยู่ที่หนองประจักษ์

คดีที่ ๒ ที่มาร้องเรียนผมคือพนักงานสอบสวน สำนวนตำรวจสรุปว่า แขนงคอยแต่เจ้าทุกข์เขาได้ถ่ายรูปไว้คือกองเลือดกับรอยแผลที่ศีรษะ ผมก็ได้ให้ คณะทำงานผมคุณจรัมพรได้ส่งคนไปตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง คดีมันเปลี่ยนครับ ที่บอกว่า แขนงคอยไม่ใช่หรือ ถูกทำให้ตายแล้วไปแขนงคอย

คดีที่ ๓ อันนี้เป็นคดีที่เขาแจ้งมาทางวิทยุ มีวิทยุออกอากาศ แล้วเราก็ได้พูด กันเรื่องตำรวจ เขาก็แจ้งมาว่าลูกสาวเขาถูกทำมีสติมึนๆ ไปแจ้งความตำรวจแล้ว ๗ วันแล้ว ตำรวจยังไม่มาเลย ทางเราก็เลยให้ท่านจรัมพรติดต่อไป ก็เป็นอันว่าเริ่มที่จะมีการสอบสวน พ่อแม่เขายังเก็บมุ้งไว้เลยนะครับ เก็บสถานที่เกิดเหตุไว้ทั้งหมด

คดีสุดท้ายที่มาพบเราก็คือลูกชายเป็นตำรวจ แม่สันนิษฐานว่าลูกชายถูกโยน มาจากชั้น ๒ แล้วเสียชีวิตนะครับ แต่เนื่องจากว่าทุกอย่างมันเปลี่ยนไปแล้วคือสภาพต่าง ๆ มันเปลี่ยนไป เราก็ได้แต่ว่าขอให้รออีกนิดหนึ่งผมเชื่อว่าคณะหรือสมาชิก สปช. เราคงจะให้แยก ให้สอบสวนออกจากตำรวจ แล้วคดีนี้เราจะเริ่มกันใหม่ คือบางที่ถ้ามันไม่เกิดกับชีวิตเรา เหมือนถ้าที่บ้านเราสุนัข แมวตาย เราอาจจะเสียใจ ใส่บาตรให้ แต่ข้างบ้านเราพ่อแม่ตายมา บอกเราว่าพ่อแม่ตายเราก็คงบอกเสียใจนะ เตียวงานศพจัดที่ไหน เพราะฉะนั้นเราอาจจะไม่ เข้าใจถึงความสูญเสีย เราอาจจะมองข้ามถึงความทุกข์ยากของญาติพี่น้องของผู้ที่ต้อง สูญเสียชีวิต ถ้ายังไม่มีกระบวนการสอบสวนออกจากตำรวจ ชีวิตแล้วชีวิตเล่า ดวงวิญญาณ คนแล้วคนเล่าจะต้องออกจากร่างไป และเราจะต้องรับผิดชอบกัน เพราะว่าเขาเปิดโอกาส ให้เราทำแล้วเราไม่ทำ ผมจะเชิญท่านต่อไปครับ

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ที่เคารพและท่านสมาชิกครับ ผม อมร วาณิชวิวัฒน์ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ซึ่งทำหน้าที่ โฆษกคณะอนุกรรมาธิการ และนอกเหนือจากนั้นก็ป็นนักวิชาการที่ศึกษาเรื่องตำรวจ ผมเองกราบเรียนท่านสมาชิกอย่างนี้ครับว่าวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของผมที่มหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด

๑๑๘

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

เสาวลักษณ์ ๕๙/๒

ผมสำเร็จการศึกษามาประมาณ ๑๐ ปีแล้วเรื่องที่ผมศึกษาก็คือเรื่องของการปฏิรูปองค์กร
ตำรวจก็อาจจะย้ําเน้นไปในเรื่องของการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันเป็นหลัก เรื่องนั้น
มีความสำคัญอย่างไรผมถึงจะต้องนำมาเรียน การปฏิรูปตำรวจมีคนพูดแรงมาก บอกว่า
รัฐธรรมนูญที่เรากำลังร่างกันอยู่นี้อาจจะคว่าได้ ถ้าการปฏิรูปตำรวจในขณะทำงานของเรา
ทำได้สำเร็จ ผมฟังดูผมก็หัวเราะนะครับ นึกใจว่าเรื่องตำรวจ องค์กรหนึ่งในองคาพยพของ
ระบบราชการมันมีความสำคัญถึงขนาดนั้นเลยหรือ ถึงขนาดที่จะคว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้
ผมก็บอกอย่างนั้นลองดู คำว่า ลองดู ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงไปลองดีกับใคร ผมเป็น
นักวิชาการมาตลอดทั้งชีวิต มีคนพูดกับผมว่าวันนี้ผมเป็นอนุกรรมการข้าราชการตำรวจอยู่
อนาคตมีแนวโน้มเป็นไปได้ถ้าวันหนึ่งมีคนเห็นความสำคัญอาจจะเชิญไปเป็นกรรมการ
ข้าราชการตำรวจ ถ้ามว่าผมอยากเป็นไหม ผมก็อยากเป็นครับ เพราะผมคงมีโอกาทำงาน
อะไรได้มากมาย -----

- ๖๐/๑

แต่เขาบอกถ้าพูดอะไรไปกระทบกระเทือนหน้าที่ตำรวจไม่ได้เป็นหรอก ผมบอกไม่เป็นอะไร ผมก็คงไม่สามารถที่จะไปทรยศต่อวิชาชีพผมได้ ในฐานะที่คณะอนุกรรมการของเราได้มีการศึกษาเรื่องนี้ ใช้เวลา แล้วก็ความทุ่มเทเสียสละอย่างที่ท่านประธานอนุกรรมการได้ชี้แจงไปเมื่อสักครู่ ก็กราบเรียนท่านด้วยความเคารพว่าเรื่องที่ผมจะพูดต่อไปนี้ก็เป็นเรื่องที่เป็นความจริง เป็นหลายเรื่องที่ยากจะนำเสนอ พูดง่าย ๆ ว่ามีเสียงสะท้อนมาบอกว่าวันนี้อาจจะมีการเสนอให้มีการทอเวลาออกไปโดยการตั้งคณะกรรมการร่วมหรือคณะทำงานร่วมเพื่อศึกษาประเด็นบางประเด็น เข้าประเด็นเลย ประเด็นที่ว่านี่ก็คือเรื่องของการแยกงานสอบสวนออกจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพราะท่านสมาชิกคงจำได้ในวันที่เรามีการพูดคุยกันในเรื่องของร่างรัฐธรรมนูญ มีการออกมาชี้แจงถึงเรื่องผิดมหัศจรรย์ ก็มี การพูดกัน ขำขันอยู่ภายนอก ซึ่งพวกเราต้องร่วมกันรับผิดชอบ พอบอกว่าขำขันเฉพาะคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญว่ามีการตรวจสอบไม่รอบคอบถึงขนาดผิดในสาระสำคัญได้ขนาดนั้นก็ไม่ว่ากัน มันก็เป็นความผิดของหลาย ๆ ฝ่าย เจ้าหน้าที่ผิด คนตรวจผิด ใครผิดไม่เป็นอะไร แต่วันนี้ในเมื่อมันมีความผิดพลาดตรงนี้แล้ว และมันไม่ตรงกับสิ่งที่ทางคณะอนุกรรมการเสนอไป ผมคิดว่าเราจะต้องทำอะไรบางอย่างกับตรงนี้ ซึ่งเราเคยทำสำเร็จมาแล้วด้วยในการประชุมของสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติที่นี่ ผมก็ต้องกราบเรียนว่าการศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับเรื่องของการปฏิรูปตำรวจที่เราทำและสำเร็จมาในวันนี้ มันไม่ใช่งานชิ้นแรก อย่างที่ผมเรียนให้ทราบว่ามีแม้แต่วิทยานิพนธ์ของผม ศึกษาตั้งแต่การเปลี่ยนจากกรมตำรวจมาเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประมาณ ๑๐ กว่าปีมาแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้นั้นไม่ใช่เป็นเรื่องที่เพิ่งเกิดขึ้น ท่านกลับไปดู ผมไม่มีเวลาที่จะมานำเสนอ เพราะว่าเรามีสมาชิกอีกจำนวนหลายท่านที่จะต้องพูดคุยแล้วก็ชี้แจงความเป็นไปในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรตำรวจอีกมากมาย ผมยืนยันได้ว่างานวิจัยหรืองานที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของการสอบสวน การแยกงานสอบสวน การให้ความเป็นอิสระกับการสอบสวนในเรื่องของกระบวนการยุติธรรมตรงนี้มีความสำคัญอย่างไร มีผู้ศึกษามากมาย เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นความจำเป็นที่เราจะต้องมีการตั้งคณะทำงานขึ้นมาเพื่อศึกษาเรื่องนี้อีก เพราะว่าวันนี้เราได้ศึกษามากกระทั่งมีข้อสรุปชัดเจนเป็นเสียงส่วนใหญ่ของคณะผู้ศึกษาที่เป็นอนุกรรมการของเรา

กราบเรียนในประเด็นต่อไปว่า โดยส่วนตัวผมไม่มีเจตนาที่จะนำเรียนข้อเท็จจริงต่าง ๆ ต่อไปที่จะพูดต่อไปนี้เพื่อที่จะมุ่งทำลายองค์กรตำรวจ ไม่ได้มุ่งทำลายบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่ว่าเรื่องที่จะนำเรียนต่อไปนี้เป็นเรื่องที่เป็นความจริง บางเรื่องผมประสบกับตัวของตัวเอง เพราะว่าในขณะที่ทำวิทยานิพนธ์อยู่นั้นผมทำการศึกษาในลักษณะที่ท่านผู้เกี่ยวข้องในเชิงการวิจัยคงจะทราบว่าเป็นการศึกษาในลักษณะที่เราไปเฝ้าสังเกตการณ์อยู่ในสถานีดำรวจ ผมใช้กลุ่มตัวอย่างในสถานีดำรวจนครบาลหลายแห่งเป็นท้องที่ ถ้าจะพูดกันตามภาษาชาวบ้านหรือภาษาตำรวจเขาเรียกว่า โรงพักเกรดเอ (Grade A) แต่บ้านเราโรงพักเกรดเอไม่ได้หมายถึงว่ามีคนเก่ง มีความรู้ความสามารถอยู่กันเยอะ โรงพักเกรดเอในความหมายของตำรวจบางทีเขาหมายถึงโรงพักที่มีแหล่งอบายมุข มีเรื่องของสิ่งผิดกฎหมายอยู่ในท้องที่ต่าง ๆ เหล่านั้นเป็นจำนวนมาก ผมไม่ขอเอ่ยนามถึงสถานีดำรวจที่ผมไปศึกษาวิจัยทั้งหมด แต่ว่ามีบางท้องที่ซึ่งเป็นปัญหา แล้วก็อยู่ในท้องที่ซึ่งบ้านพักผมอาศัยอยู่ตรงนั้นด้วย แล้วก็ก็มีกรณีตัวอย่างเดี่ยวสักครู๋จะนำเรียนให้ทราบปัญหาคือวันนี้ไม่ได้อยู่ที่ตัวคน ผมคิดว่าตำรวจส่วนใหญ่อยากจะเป็นคนดี อยากจะทำงานเพื่อชาติบ้านเมืองเพื่อสังคม แล้วก็เปลี่ยนแปลงสังคมนี้ให้เป็นสังคมที่ดีขึ้น แล้วก็ไม่มีความต้องการที่จะบิดผันหรือทำสำนวนอะไรคดีต่าง ๆ ให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในการเอื้อประโยชน์ให้ใครคนใดคนหนึ่ง ผมจึงอยากจะบอกว่าถ้าหากวันนี้เราสามารถเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง

๑๒๑

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

เปมิศา ๖๑/๑

วิธีการทำงานหรือตัดทอนในเรื่องของสิ่งที่เป็นปัญหาอยู่ได้ คนดีก็จะอยู่กับองค์กรตำรวจ คนไม่ดีเท่านั้นล่ะครับที่เขาจะอยู่ไม่ได้ เมื่อคนดีอยู่ไม่ได้องค์กรตำรวจก็จะดีขึ้นและดีขึ้นมากกว่าที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้อย่างแน่นอน ผมยกตัวอย่าง ๆ ท่านทั้งหลายอาจจะย้อนกลับไปสัก ผมคิดว่าคดีนี้มันเกิดขึ้นมาประมาณสัก ๒-๓ ปีที่ผ่านมา เป็นคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ ชั้นยศเล็ก ๆ แค่นั้นเองนะครับ สำหรับผมถือว่าถ้าชั้นยศประมาณสักพันตำรวจตรีหรือร้อยตำรวจเอกเรียกว่าเป็นตำรวจชั้นผู้น้อยจริง ๆ ในเชิงสัญญาบัตร เป็นตำรวจที่ไม่ได้มีอำนาจอะไรในความรู้สึกของผมเปรียบเทียบกับตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งอาจจะสูงกว่านั้น ก็ปรากฏว่านายตำรวจคนนี้เป็นชาวครับ เรื่องนี้เป็นข่าวท่านไปเปิดเว็บไซต์ (Website) ต่าง ๆ ย้อนหลังกลับไปเซอร์ช (Search) ดูได้ในกูเกิล (Google) หรืออะไร ปรากฏว่ามี คดีวิวาททางถนนว่ากันแบบนั้นคงจะซบรลปาดหน้ากันหรืออะไรก็ตาม แล้วก็ใช้อาวุธปืน ผมเรียนท่านอย่างนี้ว่าในประสบการณ์ของคนส่วนใหญ่ เขาทราบกันดีว่าเวลามีปัญหาแล้วมีการใช้อาวุธกันมีอยู่ ๒ กรณีที่พกอาวุธกันนะครับ คือมีคนในเครื่องแบบกับโจรมีอยู่ ๒ อย่าง เพราะฉะนั้นคดีลักษณะนี้สืบไปสืบมาในทางตำรวจไม่ยาก คือถ้ามันไม่ใช่โจรก็คนในเครื่องแบบ ในเวลานั้นกล้องวงจรปิดอะไรต่าง ๆ มันอาจจะยังไม่ดีพอ แต่ว่าก็สืบสาวราวเรื่องได้ว่าเป็น นายตำรวจ เป็นนายตำรวจซึ่งก็คงอาจจะอารมณ์ชั่ววูบหรืออะไรก็แล้วแต่ก็ใช้อาวุธยิงคู่กรณี ซึ่งเป็นนายทหาร เป็นทหารนะครับ เสียชีวิตในที่เกิดเหตุ แล้วหลังจากนั้นมันก็มีเหตุต่อเนื่อง ซบรลต่อไปอาจจะไปเจอแท็กซี่ซบอาจจะไม่ถูกใจหรืออะไรก็ตามก็ไปยิงแท็กซี่ได้รับบาดเจ็บอีก คดีนี้ตำรวจก็ระดมกำลังกันจับกุมตัวผู้ต้องหาได้ในวันนั้น แล้วก็ปรากฏว่าเรื่องนี้น่าสนใจมาก เพราะว่าเรื่องไปสู่ชั้นศาล ท่านทราบไหมครับว่าผลคดีคือศาลยกฟ้องครับ ชัดเจนขนาดนี้ ศาลยกฟ้องแต่ศาลยกฟ้องด้วยเหตุอันมีข้อน่าสงสัยจึงยกฟ้อง เพราะฉะนั้นในระหว่างการอุทธรณ์ศาลจึงมีคำสั่งให้จำคุกหรือทำให้กักขังไว้ก่อน ประธานโทษไม่ได้จำคุก เพราะก็ ยังถือว่าอาจจะอยู่ในกระบวนการทางยุติธรรมอยู่ เรื่องนี้มันสะท้อนว่ามันเกิดอะไรขึ้น ผมเอง มีเพื่อนอยู่ในวงการตุลาการก็มีการสอบถามกันบอกเรื่องราวมันถึงขนาดนี้นายทหารชั้นยศ ผมคิดว่าก็เทียบเท่าก็คือพันเอก จะอยู่หน่วยไหนก็ไม่เป็นไร เสียชีวิตอยู่แถว ๆ ผังธนบุรี ผมบอกขนาดทหารตายยังเอาผิดไม่ได้เลย ไปยิงแท็กซี่ต่อมาอีก อาวุธปืนหรืออะไรก็หา ไม่เจอหรือ หรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้เนะครับ ปรากฏว่าในสำนวนผมไม่ได้ไปล้วงเกินอำนาจ ศาลนะครับ บังเอิญเรื่องนี้มันก็เป็นการพูดกันอยู่ในวงการตุลาการอยู่พอสมควร ผมเอง

๑๒๒

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

เปมิศา ๖๑/๒

มีเพื่อนอยู่ก็เลยสอบถามไปว่ามันเกิดอะไรขึ้น ก็เรียนท่านง่าย ๆ ว่าในสำนวนการสอบสวน ในคดีนี้ที่ส่งไปถึงชั้นศาลมันอ่อนยวบยาบมาก อ่อนกระทั่งศาลไม่รู้จะไปหยิบประเด็นไหน มาลงโทษจำเลยในคดีนี้ได้ ผมเรียนง่าย ๆ ให้ท่านคิดไว้ ๑ ประเด็นนี้ก่อน

ประเด็นต่อมาเรื่องที่เป็นเรื่องต่อเนื่องก็เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจากการที่ผมไป ทำวิจัยแล้วก็อยู่ในห้องที่ซึ่งผมมีบ้านพักอาศัยอยู่ ถ้าท่านคิดว่าผมอยู่ที่ไหนบ้างผมก็อาจจะมี บ้านพักอยู่หลายแห่งนะครับ ก็ไม่เป็นไร แต่ว่าก็เป็นห้องที่ของ สน. เกรดเอ ซึ่งมีสถานเริงรมย์ ผับ บาร์ ต่าง ๆ อยู่ในห้องที่มากพอสมควรนะครับ ห้องที่ตรงนี้บังเอิญในวันที่เกิดเหตุ อย่างถามผมว่าทำไมผมไม่ทำอะไร เพราะว่าในจรรยาบรรณของนักวิจัยเวลาเราเห็นอะไร ก็เหมือนกับท่านเป็นนักข่าวคนหนึ่ง ท่านเห็นเหตุการณ์อยู่เบื้องหน้าเขายังกัน อาจจะเป็น การก่อการจลาจลท่านก็คงไปสู้อบรมมืออะไรกับเขาไม่ได้นะครับ มีหน้าที่อย่างเดียว ในฐานะนักวิจัยท่านก็บันทึกเหตุการณ์ตรงกับความเป็นจริงแล้วมาเผยแพร่ให้ทราบ ในผลงานการวิจัยของผมนั้นไม่ได้เปิดเผยชื่อ -----

- ๖๒/๑

๑๒๓

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

คันสนีย์ ๖๒/๑

แต่เปิดเผยบอกกับผู้ที่อ่านงานวิจัยว่าถ้าต้องการข้อมูลมีหลักฐานยืนยัน มีหลักฐานภาพถ่าย บันทึกเสียง มีอะไรต่าง ๆ ไว้ ผมเองไปทำหน้าที่วิจัยอยู่ในโรงพักแห่งนั้น วันดีคืนดี มีนายตำรวจศพพันตำรวจตรี มีแผลพลาสติก (Plaster) ผมคิดว่าติดอยู่ตรงเหนือคิ้วอยู่นิดหนึ่ง ผมก็เลยถามร้อยเวรไป เพราะว่าส่วนใหญ่ผมจะนั่งคุยกับพนักงานสอบสวนในโรงพักเพื่อที่จะดู เวลาคนมาให้ข้อมูลมาแจ้งความดำเนินคดีอะไรต่าง ๆ ผมก็ถาม เพราะว่าพันตำรวจตรี ก็สารวัตรแล้ว ก็ถามว่าสารวัตรแกเป็นอะไร วันก่อนนี่ก็ยังมีเห็นดูดี ๆ อยู่ คิ้วแตกไปข้างหลัง หรืออย่างไร ร้อยเวรก็เลยเล่าให้ฟัง คือไม่ใช่คิ้วแตกอย่างเดียว พาบ้อย พากัปตัน (Captain) ของสถานเริงรมย์แห่งหนึ่งมาแจ้งความ ผมก็ยังนึกอยู่ ก็สะท้อนใจว่าเดี๋ยวนี้เป็นสารวัตรนี้ เอื้อเพื่อประชาชนถึงขนาดนี้ พ่าผู้คนมาแจ้งความด้วยตัวเอง ผมก็ดีใจบอกเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว องค์กรตำรวจเรตดีขึ้นขนาดนี้แล้ว ผมสบายใจ ผมคิดว่าวิทยานิพนธ์ผมไม่ต้องไปทำอะไรมากแล้ว ผมก็สรุปว่าเหตุการณ์ที่เราเคยตั้งสมมุติฐานเลวร้ายอะไรกับองค์กรตำรวจไว้มันผิดหมด ไม่ต้องไปพิสูจน์แล้ว ผมผิดเอง ผมจะคิดอย่างนั้น ก็ปรากฏว่าสืบสาวราวเรื่องก็คือ สารวัตร ท่านไปวิวาท ไปในสถานที่ที่โคจรก็คือไปกินเหล้า แต่ก็คงไปด้วยพวกที่เป็นจำนวนมากกว่า ฝ่ายตรงข้าม ก็ทราบว่าย่าฝ่ายตรงข้ามเสียและเลยนะครับ คือเรียกว่า สาหัส ตัวเองคิ้วแตก อาจจะมีโดนผลึก หัวไปกระแทกตรงไหนเข้าแค่นั้นเองนะครับ ก็ปรากฏว่าพบบรรดา ผู้เกี่ยวข้องมาแจ้งความแล้วก็ร้อยเรียงคำพูด แนะนำวิธีการตอบคำถามของพนักงานสอบสวน ผมก็ตั้งคำถามพนักงานสอบสวนไปบอก พี่ ทำได้ด้วยหรืออย่างนี้ เขาบอกไม่เป็นอะไร ผมก็ทำตามหน้าที่ เขาแจ้งมา ศาลเป็นผู้ตัดสิน เอาละ ผมก็ไม่มีความรู้ เพราะผมไม่ได้เรียน นิติศาสตรบัณฑิตมา ผมจบรัฐศาสตรบัณฑิต ผมก็รับทราบเรื่องนี้ไว้ ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่เรียน ให้ท่านทราบคือไม่เป็นอะไร วันนี้ไม่มีใครเจอกับตัวเอง มันก็ไม่ได้เกิดปัญหาอะไรขึ้น แต่ถ้า ลองนึกถึงว่าบุคคลเหล่านั้นจะเป็นใครคนหนึ่งที่ท่านรู้จักหรือคนที่ท่านใกล้ชิดที่ท่านจะรู้สึก อย่างไม่รู้ตัว วันนี้ผมเดินไปที่ไหนเขาก็เริ่มรู้แล้วว่าผมเป็น สปช. เดินไปตามถนนสีลม พ่อค้า แม่ค้าก็รู้จัก บางทีก็มาพูด ผมก็บอกนี่เดี๋ยวอยากเจอกัน คุยกันในทีวี (TV) เดี่ยววันนี้มีเรื่อง ตำรวจ เราจะคุยกันเรื่องตำรวจ ติดตามดูได้ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาว่ากันแบบนั้น เขาสนับสนุนครับ คนจำนวนหนึ่งบอกว่าวิธีการของตำรวจที่ผมเล่าให้ฟังแบบนี้ยังจำเป็น เขาบอกไม่อย่างนั้นจับผู้ร้ายไม่ได้หรอก ท่านจะไปเอาผู้ร้ายมา แล้วก็มาใช้วิธีการอะไรมา ตรวจสอบอะไรแบบนี้แบบหนึ่งฝรั่งแบบนั้น มันไม่มีทางจับผู้ร้ายได้เขาเชื่อกันแบบนั้น

๑๒๔

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

คั่นสนีย์ ๖๒/๒

แต่ผมบอกอย่างไรเดี๋ยวก่อน เพราะว่าวิธีการของเราเนี่ย มันมีอะไรมาเสริมงานตำรวจ คือวันนี้ที่เราจะต้องทำแบบนั้น เพราะว่าเมื่อก่อนนิติวิทยาศาสตร์ หรือฟอเรนซิก ไซแอนซ์ (Forensic Science) ซึ่งเดี๋ยวจะมีบุคคลซึ่งเป็นคณะของเรา ซึ่งเป็นคณะผู้ศึกษา จะมาให้ ข้อมูลว่ามันมีความจำเป็นหลาย ๆ คดี นิติวิทยาศาสตร์มันสามารถที่จะพิสูจน์ทราบได้ว่า อะไรผิดอะไรถูก ไม่ต้องย้อนไปไกล วันนี้ผู้เสียหายซึ่งเป็น ผมก็ไม่อยากจะยกคดีนี้ เพราะผมเองก็ ๕๐ : ๕๐ แต่ว่าเขาก็ยังเรียกร้องให้มีการถอนฟ้องเขา หรือว่าคดีที่มีการหมิ่นประมาทกัน เพราะว่าในสังคมนี้เชื่อว่าบุคคลคนนี้ฆ่าพี่ชายตัวเอง มันเป็นเรื่องมรดก เป็นเรื่องอะไรต่าง ๆ ปรากฏว่ามีผู้เชี่ยวชาญทางนิติวิทยาศาสตร์ไปชี้แนะ แล้วปรากฏว่าในทางการพิสูจน์ มันไม่ได้ เป็นไปตามการชี้แนะที่แท้จริง เพราะมีการพิสูจน์ย้อนกันไปอีก แล้วปรากฏว่าหลักฐาน หลาย ๆ อย่างมันไม่ตรงกันกับการชี้แนะของอีกฝ่ายหนึ่ง ก็มีการเรียกร้องกันตรงนั้น ผมก็เลย อยากจะบอกวานิติวิทยาศาสตร์จะเป็นส่วนที่สำคัญมาก

- ๖๓/๑

อีกประเด็นหนึ่งผมคิดว่าเรื่องนี้รู้จักกันดี ผมคงไม่ยกตัวอย่างอะไรมาก แต่ว่ามันก็เกี่ยวเนื่องกับนิติวิทยาศาสตร์ ท่านทั้งหลายรู้จักฉายานามไอ้ปัด ท่านเข้าใจไอ้ปัดดี ไอ้ปัดนี่อยู่ในความทรงจำของคนหลายคน อันนี้ก็ตำรวจอีกเหมือนกันนะครับ ตำรวจแท้ ๆ นะครับ ก็อยู่ในสถานที่โอจรละ ส่วนใหญ่คนจะไปตายกันนี่นะครับ มักเลือกที่ตายได้นะครับ แต่หลาย ๆ คนก็ไปตายในสถานที่เหล่านี้ะครับ แต่ด้วยเหตุใดก็แล้วแต่ก็ปรากฏว่าตำรวจคนหนึ่งถูกยิงเข้าที่ศีรษะ ถ้าตามสิ่งที่ปรากฏก็เรียกว่าระยะประชิด ไม่ได้มีอะไรมากมายเลยนะครับ ถ้าจะว่าไปสิ่งที่เป็นหลักฐานในสำนวนซึ่งอ่อนยวบยาบ ส่วนมากแล้วนี้ ผมก็ต้องฝากกทม. ในอนาคตด้วยนะครับ ถ้าหากจะรับงานตำรวจไปนี้ กล้องวงจรปิดอะไรต่าง ๆ นี่ท่านดูให้ดีนะครับ เพราะว่าข้ออ้างที่มักจะเกิดขึ้นก็คือกล้องวงจรปิดใช้ไม่ได้ ไม่มีพยานรู้เห็น พยานเห็นต่าง พยานเห็นถือปืนข้างซ้าย อีกคนหนึ่งเห็นข้างขวา อีกคนบอกว่ามีด มองไม่เห็น ไม่ชัด อีกคนบอกว่าล้วงกระเป๋าเฉย ๆ อะไรแบบนี้ะครับเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นความผิดก็ไปอยู่กับไอ้ปัดนะครับ ไม่ได้อยู่กับบุคคลที่ควรจะได้รับโทษที่แท้จริง แล้วก็บุคคลที่น่าจะได้รับโทษหลายคนก็คงทราบว่ามีฐานะทางสังคมได้รับการยกย่องนับถือ ผมฝากท่านให้คิดไป ๓-๔ เรื่องตรงนี้ ผมเข้าใจดีครับ กำลังจะใกล้จบนะครับ ผมไม่อยากจะใช้เวลาให้เนิ่นนานไปมากกว่านี้มากนัก ผมเข้าใจดีครับว่าร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญที่วันนั้นมันมีการผิดหกตกหล่นก็มีการตั้งคำถามบอกจะไปสนใจอะไรมากมายเพราะว่ากรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญเขาจะต้องรับฟังความคิดเห็นของ คสช. จะต้องรับฟังความคิดเห็นของ ครม. อีก เราจะไปแก้ไขอะไรกันวันนี้มันก็เปล่าประโยชน์ ขอประทานโทษครับ ผมจำบรรยากาศวันที่เราพิจารณากัน เรื่องการปฏิรูปพลังงานได้ ผมยังยอมรับกับท่านทั้งหลาย ณ ที่นี้ว่า ผมเองเป็นคนที่เรียนรัฐศาสตร์ เรียนอาชญาวิทยา มา ไม่มีความรู้เรื่องพลังงาน ผมงงนะครับ ไม่ค่อยมีความรู้ แต่ว่าผมรู้ก็เพราะว่าผมพยายามนั่งอยู่ในห้องประชุม จริง ๆ ไม่จำเป็นต้องนั่งในห้องประชุมตลอดก็ได้ แต่บังเอิญวันนั้นผมมีความสนใจเรื่องนี้ ผมนั่งฟังตั้งแต่แรก มีการแถลงมาว่าเหตุใดเรื่องสัมปทานมันถึงมีความสำคัญ ผลกระทบต่อบุคคลรุ่นลูกรุ่นหลานเราอย่างไร ทรัพยากรธรรมชาติเรามันจะสูญเสียอะไรไปขนาดไหน ผมเองผมคิดว่าที่ผ่าน ๆ มา เวลาเราโหวต (Vote) อะไรกันนี้รับตลอด ผมคิดว่าผมเตรียมกดปุ่มไว้แล้ว เดี่ยวประธานบอกเสียบบัตรนี้ ผมก็กดเห็นชอบไว้อยู่แล้วนะครับ แต่ปรากฏว่าพอฟังคำชี้แจงของทางคณะกรรมการปฏิรูปพลังงานออกมา ผมเรียนยืนยันตรงนี้เพราะว่าผลการลงมตียังอยู่ผมลงมตียังไม่เห็นด้วย

๑๒๖

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ศิริรัตน์ ๖๓/๒

กับการที่จะให้มีสัมปทานตรงนี้นั้นก็เช่นเดียวกันครับ ผมคิดว่าวันนั้นเป็นความกล้าหาญของท่านสมาชิกหลายท่าน ณ ตรงนี้ เพราะผมอ่านข่าวสารข้อมูลข้างนอก ได้ยินกระแสข้างนอกก็บอกว่าเรื่องนี้ลือกันเหมือนเรื่องตำรวจนี่ครับ บอกว่าเรื่องกรรมาธิการปฏิรูปพลังงานนี้มีใบสั่งมาแล้ว เรื่องตำรวจก็เหมือนกันนะครับ บอกมีใบสั่งมาเรียบบร้อยแล้ว เยอะแยะไปหมดเลย แต่ผมบอก ผมก็เชื่อนะครับว่าผมก็กดไปตามความคิดของผม ผมว่าเสียงส่วนใหญ่ก็คงเห็นชอบเรื่องปฏิรูปพลังงาน แต่ปรากฏว่าวันนั้นเหตุการณ์มันกลับตาลปัตร กลายเป็นว่าเสียงส่วนใหญ่ แล้วก็ป็นมติที่มันไม่ได้เป็นมติปกติด้วย มันป็นมติที่จริง ๆ แล้วก็คือเพียงแต่จะรับหรือไม่รับร่างเพื่อที่จะนำไปให้ทางคณะรัฐมนตรีหรือผู้เกี่ยวข้องพิจารณาต่อไป แต่ปรากฏว่ามีผู้เสนอให้มีการลงมติในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นวันนี้เหตุการณ์คล้ายกัน ผมเองอาจจำเป็นที่จะต้องขอในที่ประชุมให้พิจารณา ผมเองอาจจะต้องขออนุญาตท่านประธานเสนอญัตติเพื่อให้มีการลงมติในที่ประชุมว่าในกรณีที่เป็นความขัดแย้ง ซึ่งด้วยความเคารพเสียงส่วนน้อย แต่ว่าเสียงส่วนใหญ่ซึ่งได้มีการพิจารณาร่วมกันในคณะกรรมาธิการมีความเห็นตรงกันว่า การแยกงานสอบสวนออกจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ นั้นเป็นประเด็นสำคัญ และเป็นเรื่องที่เป็นหัวใจของการปฏิรูปองค์กรตำรวจเพื่อการให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ผมเองจำเป็นที่จะต้องขอผู้รับรองในเรื่องนี้ เพื่อที่จะให้มีการลงมติในที่ประชุมแห่งนี้ -----

๑๒๗

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ภาวดี ๖๔/๑

ถ้าหากมีผู้เห็นด้วยก็จะขออนุญาตให้แสดงตน แต่ว่าอาจจะไม่ต้องเป็นเวลานี้ก็ได้ ให้ท่านพิจารณาต่อหลังจากที่ท่านได้ฟังพวกเราชี้แจง แต่ว่าเดี๋ยวสักครู่หนึ่งท่านพิจารณาแล้ว ผมอาจจะต้องขอรบกวนขอมติที่ประชุม ผมไม่ได้เตรียมใครมานะครับ ผมก็มาพูดตรงนี้ เพราะเมื่อครู่ผมก็หันไปถามทางท่านประธานบอกว่าปกตินี้มันมีเงื่อนไขอยู่ว่าเวลาจะเสนอญัตติอะไร มันต้องมีผู้รับรอง ผมมอง ๆ ไปแล้วนี่ผมไม่ได้สนิทอะไรกับหลาย ๆ ท่านในที่นี้เท่าไร แล้วก็ คณะกรรมการนั่งกันอยู่ตรงนี้ก็อาจจะไม่ค่อยน่ารักนักถ้าหากจะมายกมือสนับสนุนกันเอง อะไรแบบนี้ ก็ขอกราบเรียนที่ประชุมไว้เบื้องต้น แล้วขอให้ท่านคิดตามพวกเราไปนะครับ แล้วก็ในท้ายที่สุดผมอาจจะต้องรบกวนท่านอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเทียนฉาย กีระนันทน์ ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาวทัศนาศนา บุญทอง รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นางสาวทัศนาศนา บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านประธาน มีอะไรจะชี้แจงเพิ่มเติมหรือเปล่านั้น หรือว่ามีใครเพิ่มเติมหรือเปล่านั้น เชิญค่ะ

พลตำรวจเอก จรัมพร สุระมณี (กรรมการ) : เรียนท่านประธาน สภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพ กระผม พลตำรวจเอก จรัมพร สุระมณี อนุกรรมการปฏิรูปโครงสร้างอำนาจหน้าที่ กระบวนการทำงานตำรวจเพื่อประชาชน กระผมได้รับมอบหมาย จากคณะอนุกรรมการให้นำเสนอแนวทางปฏิรูปงานนิติวิทยาศาสตร์ หรืองานพิสูจน์หลักฐานเพื่อประชาชน เมื่อมีคดีอาญาเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย หรือคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน เป็นอำนาจและเป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนตำรวจที่จะต้องไปที่เกิดเหตุ ทำหน้าที่รวบรวมพยานหลักฐาน และดำเนินการทั้งหลายอื่นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งอาจจะรวมถึงการสืบสวน การตรวจค้น แล้วก็ การออกหมายต่าง ๆ เพื่อที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงของคดีที่เกิดขึ้น และพิสูจน์ความผิด นำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ รวมทั้งติดตามทรัพย์สินที่สูญหายมาคืนสู่ผู้เสียหาย ทั้งนี้รวมถึง การพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของผู้ที่ถูกกล่าวหาโดยไม่เป็นธรรมด้วย เรื่องนี้ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ ในการควบคุมอาชญากรรมของกระบวนการยุติธรรม เพราะฉะนั้นการจับกุมนั้นจะต้อง จับกุมให้ถูกคนและก็ลงโทษต้องไม่ผิดตัว

๑๒๘

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ภาวดี ๖๔/๒

ในเรื่องของการตรวจเก็บวัตถุพยานในที่เกิดเหตุ หรืออาคารสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาที่เกิดขึ้นนั้นเป็นอำนาจเฉพาะตัวของพนักงานสอบสวน ซึ่งระบุไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในหลาย ๆ คดีพนักงานสอบสวนสามารถใช้ความเชี่ยวชาญหรือทักษะของตนเองในการรวบรวมพยานหลักฐานได้ ในกรณีที่เป็นคดีที่ไม่ซับซ้อน แต่สำหรับในคดีสำคัญคดีใหญ่ หรือคดีที่มีความยุ่งยากซับซ้อน พนักงานสอบสวนอาจจำเป็นต้องใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ หรืออาจจะต้องใช้ทักษะทางวิทยาการของเจ้าหน้าที่ด้านนิติวิทยาศาสตร์มาช่วยในการรวบรวมหลักฐาน ตรงนี้เป็นดุลยพินิจของพนักงานสอบสวนที่จะร้องขอให้เจ้าหน้าที่ตรวจพิสูจน์หลักฐานนั้นเข้ามาในที่เกิดเหตุ การที่จะเรียกหรือไม่เรียกนั้นเป็นอำนาจของพนักงานสอบสวนโดยแท้จริง และหลักฐานที่ได้นี้ก็จะเป็นไปวิเคราะห์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของลายนิ้วมือแฝง ในเรื่องดีเอ็นเอ ในเรื่องปลอกกระสุน หรือในเรื่องการดูเรื่องวิถีกระสุนก็ตาม เมื่อเข้าไปนำภาพต่าง ๆ พยานหลักฐานแต่ละชิ้นไปวิเคราะห์ แล้วก็ให้นำภาพต่อ ทำให้เกิดภาพต่อว่าวัตถุพยานแต่ละชิ้นนั้นมีการเชื่อมต่อ เปรียบเสมือนเป็นการต่อจิ๊กซอว์ (Jigsaw) ของภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตรงนี้จะนำไปสู่การสืบสวนแล้วก็จับกุมผู้กระทำผิด สำหรับวิทยาการในเรื่องของการพิสูจน์หลักฐานนั้นในภาคสากลเราเรียกว่าฟอเรนซิก ไซน์ แอนซ์หรือที่เรียกว่านิติวิทยาศาสตร์ ในส่วนของตำรวจนั้นเราจะมีหน่วยงานเรียกว่า สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ บุคลากรที่ทำหน้าที่ในหน่วยงานลักษณะนี้จะเป็นบุคลากรที่มีความรู้หลากหลายวิชาในด้านวิทยาศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็นเคมี ฟิสิกส์ หรือชีวะก็ตาม ซึ่งเราจะเรียกวินัยการอันนี้ว่าสหวิทยาการ และบุคคลที่เข้ามาทำหน้าที่ทางด้านนิติวิทยาศาสตร์หรือการพิสูจน์หลักฐานนั้นก็อาจจะเป็นความร่วมมือ หรือเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีความเชี่ยวชาญจากหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นนักวิทยาศาสตร์ แพทย์ หรือวิศวกรก็ตาม -----

๑๒๙

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

อริสา ๖๕/๑

เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จะเป็นอีกหลากหลายวิชาชีพซึ่งเราก็มักเรียกว่า สหวิชาชีพ เพราะฉะนั้นงานนิติวิทยาศาสตร์นั้นจะมีองค์ประกอบทั้งสหวิชาชีพแล้วก็สหวิทยาการ ในการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไปที่เกิดเหตุแล้วนำวัตถุพยานเข้ามาในแล็บ เจ้าหน้าที่ตำรวจพิสูจน์หลักฐานนั้นจะพยายามตรวจสอบแล้วก็ชี้ถึงความเชื่อมโยงของวัตถุพยานแต่ละชิ้นเพื่อให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนนำไปสู่การสืบสวนติดตามคนร้าย แล้วก็รวมทั้งในเรื่องของการนำไปประกอบสำนวนการสอบสวน เช่น ในที่เกิดเหตุนั้นอาจจะตรวจสอบว่าคนร้ายนั้นเข้ามาคนเดียวหรือหลายคนก็อาจจะดูตรวจสอบจากร่องรอยเท้าที่เหยียบย่ำเข้ามา หรืออาจจะดูจากรอยมือหรืออาวุธที่ใช้ในคดีที่มีฆาตกรรมเกิดขึ้น อาวุธที่ใช้ก็นั้นจะเป็นอาวุธประเภทใด ซึ่งก็จะเป็นข้อมูลให้มีการติดตามอาวุธซึ่งจะเป็นของกลางในคดีเพื่อเอามายืนยันพิสูจน์ความผิดของผู้กระทำ ในเรื่องของกระบวนการยุติธรรมทั่วโลกและรวมทั้งประเทศไทยนั้นให้ความเชื่อมั่นในกระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์ เพราะในเรื่องของการพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์นั้นจะมีกระบวนการจะมีขั้นตอนที่โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์นั้นเมื่อมีผลรายงานออกมาแล้วจะมีคำตอบอย่างตรงไปตรงมา ไม่สามารถไปสั่งให้เครื่องบิดเบือนได้ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับพยานบุคคลหรือแม้แต่ประจักษ์พยานก็ตาม เวลาหนึ่งอาจจะยืนยันว่าพบเห็นเหตุการณ์ สามารถจะยืนยันได้ แต่พอเวลาผ่านไปคำพูดหรือคำให้การของพยานนั้นอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงในขั้นต่อไปนอกเหนือจากชั้นพนักงานสอบสวน อาจจะไปเปลี่ยนแปลงชั้นอัยการหรือชั้นศาลก็ได้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะเรื่องของสาเหตุของความโกรธหรือสาเหตุของความรักหรือสาเหตุของอามิสสินจ้างก็ตาม ตรงนี้ก็จึงถือว่าหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์นั้นเป็นหลักฐานที่มีความมั่นคงอย่างแท้จริง สำหรับงานนิติวิทยาศาสตร์นั้นอย่างที่กำลังกล่าวมาแล้วว่าจะจะเป็นหลักประกันในเรื่องของความยุติธรรมในสังคม โดยเฉพาะอย่างสังคมของไทยหรือสังคมทั่วโลกก็ตาม เพราะฉะนั้นจึงเป็นความคาดหวังของพี่น้องประชาชน ต้องการได้ความยุติธรรมอย่างแท้จริง และวิทยาศาสตร์นั้นก็ก็เป็นคำตอบหนึ่ง จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วก็ดำรงอยู่ในปัจจุบันนั้น ยังมีพี่น้องประชาชนเป็นจำนวนมากอย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการได้ชี้แจงว่าไม่สามารถที่จะเข้าถึงงานนิติวิทยาศาสตร์ ปลอ่ยให้เป็นที่ไปตามกระบวนการสืบสวนสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือแม้แต่บุคคลซึ่งอาจจะไม่เชี่ยวชาญหรืออาจจะเป็นบุคคลที่ไม่ตรงไปตรงมา เพราะฉะนั้นสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นส่วนหนึ่งเป็นข้อจำกัดของกฎหมาย เพราะว่าอำนาจ

ในการตรวจที่เกิดเหตุ นั้นเป็นอำนาจของพนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานนิติวิทยาศาสตร์หรือ พิสูจน์หลักฐานนั้นไม่มีตัวตนในกฎหมาย จะถูกเรียกมาเป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานก็ต่อเมื่อ พนักงานสอบสวนนั้นเรียกเข้ามา จะไม่สามารถไปที่เกิดเหตุด้วยตนเองได้ ไม่มีโอกาสที่จะ ได้รับการร้องขอจากประชาชนว่าขอให้มาตรวจที่เกิดเหตุ แม้พนักงานสอบสวนไปที่เกิดเหตุ ก็ตาม อาจจะไปแล้วอาจจะบอกว่าไม่พบอะไร ไม่เห็นอะไร บางครั้งความเชี่ยวชาญเขาไม่พอ เพราะฉะนั้นลายนิ้วมือแฝงเขาไม่สามารถจะเห็นได้ อาจจะเป็นคำตอบที่ถูก แต่ว่าขั้นตอน เป็นขั้นตอนที่ผิดในการทำหน้าที่เช่นนั้น ในฐานะไม่ว่าจะเป็นในฐานะของผู้เสียหาย หรือเป็นผู้กล่าวหา ก็ตาม ความยุติธรรมในเบื้องต้นจากหลักฐานนั้นถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะในที่เกิดเหตุบางคดีนั้นจะมีหลักฐานเพียงชิ้นเดียวหรือจะกล่าวในที่นี้ว่าเป็นหลักฐาน เพียงชิ้นเดียวในโลกที่มีอยู่ในการที่จะพิสูจน์ความผิดหรือจะพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของผู้ที่ ถูกกล่าวหาได้ แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าขณะนี้ ปัจจุบันนี้ประชาชนยังไม่สามารถเข้าถึง ความยุติธรรมของกระบวนการพิสูจน์หลักฐานได้ แม้แต่ในส่วนของการตรวจเองก็ยังมีระเบียบ การตำรวจเรียกว่า ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ระบุไว้ว่าคดีประเภทใดบ้างที่พนักงาน สอบสวนนั้นควรจะต้องร้องขอเจ้าหน้าที่วิทยาการหรือเจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐาน ยกตัวอย่าง เช่น ในคดีต่อชีวิตหรือร่างกาย คดีซึ่งเป็นคดีใหญ่ ๆ คดีสำคัญ คดีปล้นทรัพย์ คดีวางเพลิง หรือแม้แต่คดีจราจรที่มีปัญหา -----

๑๓๑

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ปิยาพัชร ๖๖/๑

หรือคดีที่มีการตายผิดธรรมชาติ คดีวิสามัญฆาตกรรม หรือแม้แต่คดีฆ่าตัวตายก็ตาม ซึ่งอาจจะมีปัญหา ซึ่งอาจจะมีข้อสงสัยในภายหลัง เพราะฉะนั้นในกรณีเช่นนี้เป็นกรณี ที่ระเบียบตำรวนั้นให้เรียกเจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐาน แต่ก็มีข้อจำกัดว่าถ้าหากพนักงาน สอบสวนนั้นละเอียด หรือเกียจคร้าน หรือคิดตั้งแต่เบื้องต้นว่าจะบิดเบือนรูปคดี ไม่เรียก เจ้าหน้าที่ด้านนิติวิทยาศาสตร์ ถามว่าประชาชนจะมีสิทธิตรงไหน ประชาชนจะมีสิทธิ เรียกหรือไม่ คำตอบขณะนี้ประชาชนไม่มีสิทธิเรียกเจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐานโดยตรง สำหรับกระบวนการของกระบวนการยุติธรรมในประเทศไทย เราจะเห็นว่ามีกรอกแบบ หรือมีการถูกลดแบบให้มีการถ่วงดุลกัน เราจะดูว่ามีตั้งแต่ตำรวจ คือต้นทางของ กระบวนการยุติธรรม เสร็จแล้วเมื่อทำสำนวนการสอบสวน รวบรวมหลักฐาน ก็จะส่งอัยการ เพื่อให้มีการตรวจสอบ อาจจะมีการตัดทอน หรืออาจจะมีการสอบเพิ่มเติม แล้วก็มีความเห็น จะสั่งฟ้อง หรือสั่งไม่ฟ้องศาลอีกครั้งหนึ่ง ดูแล้วเสมือนว่าเป็นการถ่วงดุลกระบวนการ ยุติธรรมในเรื่องตำรวจ อัยการและศาล แต่ถ้าหากท่านมองไปที่จุดของการทำหน้าที่ของ ตำรวจโดยลำพัง ท่านจะเห็นว่าเมื่อมีคดีเกิดขึ้นตำรวจจะต้องเริ่มตั้งแต่มีการสืบสวน สืบสวน โดยฝ่ายสืบสวนเพื่อหาตัวผู้กระทำผิด อาจจะไปหาข้อมูลต่าง ๆ เสร็จแล้วก็จะมีการสอบสวน สอบสวนคือการทำสำนวนการสอบสวน รวบรวมหลักฐานเพื่อฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องก็แล้วแต่ เสร็จแล้วก็จะมีการจับกุม จากการที่จะจับกุมนั้นจะเอากระบวนการของการพิสูจน์หลักฐาน หรืองานนิติวิทยาศาสตร์เข้าไปอยู่ด้วย ก็ทำโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ เสร็จแล้วก่อนที่จะถึงอัยการ ก็เป็นเรื่องของการทำความเข้าใจในทางคดี เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นว่าการทำงานที่ ของตำรวจนั้นเป็นกระบวนการที่กระจุกตัว ๕ อำนาจอยู่ในบุคคลฝ่ายเดียว ก็คือสืบสวน สอบสวน จับกุม พิสูจน์หลักฐาน และทำความเข้าใจทางคดี ตรงนี้ผมคิดว่าถ้าเรามองเห็น อำนาจตรงนี้แล้ว เราคิดว่าเราควรจะสร้างความยุติธรรมในระบบให้มากขึ้น ทำอย่างไร ให้ประชาชนเข้าถึงความยุติธรรมตรงนี้ได้มากขึ้น จากที่คณะอนุกรรมการปฏิรูปโครงสร้าง ตำรวจได้มีการศึกษาและวิเคราะห์นั้น เราตั้งใจทำงานกันตั้งแต่เช้า แล้วก็มีการประชุมกัน อย่างต่อเนื่อง แล้วรวมทั้งมีการทำโฟกัส กรุ๊ป (Focus group) ต่าง ๆ ด้วย แนวทางของ คณะอนุกรรมการปฏิรูปโครงสร้างตำรวจนั้นพิจารณาว่า เพื่อเป็นประโยชน์สูงสุดของ พี่น้องประชาชน แล้วเพื่อให้ได้ความยุติธรรมจากกระบวนการนิติวิทยาศาสตร์ของตำรวจ หรืองาน

๑๓๒

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ปิยาพัชร ๖๖/๒

พิสูจน์หลักฐานได้สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น สมควรที่จะมีการดำเนินการในหลายด้าน ซึ่งผมจะขอสรุปประเด็นย่อ ๆ ดังนี้ครับ

ประการแรก คือสมควรที่จะมีการปรับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการตรวจพิสูจน์ หรือการเข้าที่เกิดเหตุของเจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐาน หรือเจ้าหน้าที่นิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นหน่วยใดก็ตามคือกำหนดให้มีตัวตนในกฎหมาย ขณะนี้ถ้าจะถามว่าใครคือเจ้าพนักงานในการตรวจที่เกิดเหตุ พนักงานสอบสวนนั้นคือเจ้าพนักงาน แต่ถ้าไม่เรียกเจ้าหน้าที่นิติวิทยาศาสตร์ไม่สามารถมีตัวตนได้ เพราะฉะนั้นเมื่อมีตัวตนในกฎหมายแล้ว ก็คงจะเป็นช่องทางที่ให้ประชาชนนั้นสามารถที่จะเข้าถึงมาตรการที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายได้ ไม่ใช่พึ่งพาแต่ดุลยพินิจของพนักงานสอบสวนที่จะเรียก หรือไม่เรียกก็ตามให้มาตรวจที่เกิดเหตุ

ประการที่ ๒ กำหนดให้หน่วยงานด้านนิติวิทยาศาสตร์นั้นมีความเป็นนิติบุคคล คือเป็นกรม ปัจจุบันงานนิติวิทยาศาสตร์ของตำรวจนั้น ชื่อว่า สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ เป็นหน่วยงานระดับกองบัญชาการเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นการที่จะบอกว่าเป็นกรมนั้นสามารถที่จะมีการบริหารงบประมาณได้ด้วยตัวเอง แล้วก็สามารถกำหนดหน่วยงาน คำว่า หน่วยงาน ในที่นี้ ผมอาจจะใช้คำว่า สายงาน ซึ่งเป็นสายงานวิทยาศาสตร์ หรือที่เรียกว่า เส้นทางเจริญก้าวหน้า แคลเรียร์ พาส (Career path) เป็นของนักวิทยาศาสตร์สามารถเจริญเติบโตก้าวหน้าได้ตั้งแต่เริ่มเข้ามาเป็นรองสารวัตร สามารถจะเจริญเติบโตในสายงาน จนถึงรอง ผบ.ตร. ซึ่งต่อไปจะเป็นตำแหน่งใดผมไม่ทราบ คือรองหัวหน้าสูงสุดของหน่วยงาน แล้วก็ยังมีโอกาสที่แคนดิเดท (Candidate) รับการแต่งตั้ง หรือสรรหาเป็นผู้นำได้ เพราะฉะนั้นเมื่อปูเส้นทาง มีแคลเรีย พาสให้เขา เขาก็สามารถจะมีความรู้สึกรู้สึกว่ามีความสำคัญ แล้วเขาสามารถที่จะทำงานได้อย่างอิสระ -----

๑๓๓

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๖๗/๑

รวมทั้งการปรับปรุงแบบการบังคับบัญชาเพื่อการขับเคลื่อนวิชาชีพวิทยาศาสตร์นั้น แล้วสิ่งที่สำคัญก็คืองบประมาณที่เราสามารถบริหารได้ด้วยตัวเองนั้นจะส่งผลประโยชน์ต่อการทำหน้าที่ ประการที่ ๓ ก็คือกำหนดให้มีองค์กรที่มีนักวิชาการเป็นนักวิทยาศาสตร์หรือผู้ที่เข้าใจบทบาทของกระบวนการวิทยาศาสตร์อย่างแท้จริง เข้ามาเป็นคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่บริหารกิจการพิสูจน์หลักฐานตำรวจ ถามว่าปัจจุบันนี้มีหรือไม่ ปัจจุบันนี้การบริหารงานนักวิทยาศาสตร์ของเราบริหารเหมือนบริหารแบบโรงพัก ก็คือใช้การบริหารงานบุคคลโดยมาตรฐานลักษณะใกล้เคียงกันนะครับ แต่ว่าคณะกรรมการบริหารกิจการพิสูจน์หลักฐานตำรวจนี่จะเป็นองค์คณะที่ตั้งขึ้นมาเพื่อให้ช่วยในการกลั่นกรอง และในเรื่องของการสรรหาบุคคล ในการโยกย้าย ในการแต่งตั้ง เพราะจะได้มีหลักประกันว่าเจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐานหรือผู้ที่ทำงานด้านนิติวิทยาศาสตร์นั้นหากผู้บังคับบัญชาไม่พอใจคงจะไม่สามารถย้ายสายงานได้ ซึ่งก็อาจจะมิให้ปรากฏว่าผู้ที่เชี่ยวชาญทางด้านยาเสพติดอาจจะถูกย้ายไปดูแลนิวมือแฝงหรือไปตรวจลายมือปลอมในกรณีที่ว่าหากผู้บังคับบัญชาไม่พอใจตรงนี้เราสามารถจะตรวจสอบได้ นะครับ แล้วสำหรับผู้บริหารหน่วยงาน หัวหน้าก็จะทำหน้าที่เป็นซีอีโอ (CEO) แต่ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการความสะดวกหรือฟาซิลิเตเตอร์ (Facilitator) ในการที่จะทำให้ภารกิจของหน่วยงานเป็นไปด้วยความราบรื่น

ประการต่อไป จะสร้างกลไกให้มีสถานิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งเราทราบว่าในประเทศไทยเรามีหน่วยงานพิสูจน์หลักฐานมากกว่า ๑ หน่วยงาน มีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แล้วก็มีของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม สภาวิชาชีพนิติวิทยาศาสตร์ นั้นจะเป็นของประเทศในการที่จะเข้ามาควบคุมกำกับดูแลงานนิติวิทยาศาสตร์โดยรวมของประเทศเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและเป็นสิ่งที่มีมาตรฐาน เป็นมาตรฐานสากล การที่มีหน่วยงานด้านนิติวิทยาศาสตร์เป็นนิติบุคคลอย่างที่เราต้องการให้เกิดเป็นกรมซึ่งสามารถบริหารงบประมาณได้ด้วยตัวเองนั้นจะมีความสำคัญในการที่เราสามารถกำหนดแนวทางพัฒนาบุคลากร พัฒนาเทคนิค วิธีการใหม่ ๆ เพื่อจะตอบสนองต่อความต้องการของพี่น้องประชาชนในการตรวจพิสูจน์หลักฐานเพื่ออำนวยความสะดวกยุติธรรม

จากท้ายที่สุดนี้ทางคณะทำงานก็ได้มีการทำโพลล์ กรู๊ป นะครับ ซึ่งเดี๋ยวก็น่าจะมี
อนุกรรมการให้รายละเอียด แต่ในส่วนของผมนี้ก็ขอสรุปว่ามีทั้งตำรวจ มีทั้งประชาชน
และนักวิทยาศาสตร์เองก็ตาม ก็จะมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าความเป็นอิสระในวิชาชีพนั้น
มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับกระบวนการยุติธรรมสำหรับเพื่อประชาชน

ก็กล่าวโดยสรุปนะครับว่าจากแนวทางการปฏิรูปของคณะอนุกรรมการ
ปฏิรูปโครงสร้างที่ดำเนินการมานั้น คณะอนุกรรมการเห็นว่าในส่วนของหน่วยงาน
นิติวิทยาศาสตร์หรืองานพิสูจน์หลักฐานนั้นยังคงมีความจำเป็นที่จะคงอยู่กับสำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติเพื่อสนับสนุนงานสืบสวน งานสอบสวนนะครับ ถ้ามว่าทำไมต้องสนับสนุน
งานสืบสวน เพราะว่าในกระบวนการควบคุมอาชญากรรมนั้นการป้องกันเป็นสิ่งสำคัญ
การที่ได้หลักฐานและสามารถที่จะชี้ไปสู่บุคคลผู้กระทำความผิดได้ เราสามารถที่จะจับกุม
ผู้กระทำความผิดได้ด้วยความเร็วนั้นเป็นการควบคุมอาชญากรรม ขณะเดียวกันก็จะเป็น
การเยียวยาเหยื่อของอาชญากรรมหรือผลจากการกระทำของอาชญากรรมได้ เพราะฉะนั้น
ในส่วนของการที่ยังสังกัดกับสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้นก็ยังคงทำหน้าที่ช่วยนักสืบ
ขณะเดียวกันรายงานที่ออกมา รายงานที่จะประกอบสำนวนการสอบสวนก็ยังสามารถจะ
สนับสนุนงานสอบสวนได้ครับ ไม่ว่าจะงานสอบสวนนั้นจะอยู่กับฝ่ายใดก็ตามนะครับ ทั้งนี้ก็คิดว่า
อีกส่วนหนึ่งคือในเรื่องของการพัฒนาระบบและโครงสร้างในการบริหารแบบใหม่ที่มี
คณะกรรมการและมีสภาวิชาชีพนิติวิทยาศาสตร์นั้น เราสามารถที่จะช่วยกันสร้างความยุติธรรม
แล้วก็ควบคุมอาชญากรรมให้กับพี่น้องประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น-----

๑๓๕

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

อัมพา ๖๘/๑

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะ
นายมานะ สิมมา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ
ที่เคารพ กระผม นายมานะ สิมมา ออนุกรรมาธิการ ได้รับมอบหมายให้นำเสนอในเรื่อง
การสร้างกลไกตรวจสอบ ถ่วงดุลการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานตำรวจ โดยเฉพาะอำนาจ
ถ่วงดุลการสอบสวน โดยไม่กระทบต่อความรวดเร็วในกระบวนการยุติธรรม ให้พนักงานอัยการ
ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ มีอำนาจตรวจสอบและถ่วงดุลการสอบสวนได้ ในกรณี
ที่ประชาชนร้องขอความเป็นธรรม ความสำคัญของการสอบสวน เนื่องจากการสอบสวนเป็นต้น
ทางของกระบวนการยุติธรรม เป็นขั้นตอนที่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ให้ได้
ความจริงว่า ผู้ที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้กระทำความผิดจริงหรือไม่ มีพยานหลักฐานพิสูจน์ความผิด
ของผู้ต้องหาหรือไม่ หรือผู้ต้องหาเป็นผู้บริสุทธิ์หรือไม่ ถูกใส่ร้ายหรือไม่ นี่เป็นต้นทางของ
กระบวนการยุติธรรมก่อนที่จะรวบรวมพยานหลักฐานเข้าไว้ในสำนวน ไม่ว่าจะพยาน
บุคคลที่ให้ถ้อยคำไว้ในบันทึกถ้อยคำ พยานวัตถุที่มีการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์
หรือที่ยึดได้ในที่เกิดเหตุ พยานบุคคล พยานวัตถุ พยานเอกสารที่จะบ่งชี้ข้อเท็จจริงออกมาว่า
ผู้ที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้กระทำความผิดหรือผู้บริสุทธิ์ ขั้นตอนในการสอบสวนเป็นขั้นตอนที่จะ
เข้าถึงความจริงและเป็นขั้นตอนที่จะสร้างความเป็นธรรมให้กับผู้ที่ถูกกล่าวหา รวมถึง
ผู้เสียหายด้วย เพราะถ้าผู้ที่ถูกกล่าวหากระทำความผิดจริง เมื่อเป็นผู้ต้องหา พนักงานอัยการ
ในฐานะทนายของแผ่นดินก็จะนำคดีขึ้นฟ้องต่อศาลเพื่อให้ศาลลงโทษผู้กระทำความผิด
ก็ถือว่าเป็นความเป็นธรรมต่อผู้เสียหาย และในขณะเดียวกันที่ผู้ต้องหาถูกกล่าวหาว่ากระทำ
ความผิด การพิสูจน์ข้อเท็จจริงโดยการรวบรวมพยานหลักฐานที่ถูกต้องและเป็นธรรม
ก็จะทำให้ผู้ต้องหานั้นได้รับความเป็นธรรม อำนาจสอบสวนเป็นอำนาจเดียวกับอำนาจฟ้อง
ของพนักงานอัยการตามกฎหมายของไทยนะครับ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ซึ่งใช้ระบบกล่าวหา แต่แบ่งออกเป็น ๒ ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ ๑ กระผมกราบเรียนไปแล้วนะครับว่าเป็นขั้นตอนของพนักงาน
สอบสวนที่จะมีดุลยพินิจอย่างกว้างขวาง ที่จะรวบรวมพยานหลักฐานที่ปรากฏตามข้อกล่าวหา
ให้ได้ข้อเท็จจริง

๑๓๖

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

อัมพา ๖๘/๒

หลังจากสอบสวนเสร็จแล้วก็เป็นขั้นตอนที่ ๒ พนักงานสอบสวนต้องส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณา ซึ่งพนักงานอัยการก็จะไปใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาว่า การกระทำของผู้ต้องหาเป็นความผิดอาญาหรือไม่ตามกฎหมายฉบับใด ครอบคลุมประกอบความผิดหรือไม่ มีพยานหลักฐานพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหาหรือไม่ ผู้ต้องหาเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะฟ้องหรือไม่ ถ้ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะฟ้อง พนักงานอัยการก็จะฟ้องต่อศาล ถ้าหลักฐานไม่เพียงพอ พนักงานอัยการก็จะสั่งไม่ฟ้องต่อศาล นี่คือการยึดโยงอำนาจสอบสวนกับอำนาจฟ้องของพนักงานอัยการ ที่ปัญหาที่เกิดขึ้น หลักกฎหมายคือถ้าไม่มีการสอบสวนมาก่อน พนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้อง หรือถ้าการสอบสวนนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย พนักงานอัยการก็ไม่มีอำนาจฟ้อง นี่คือความสำคัญของอำนาจสอบสวนซึ่งเป็นต้นทางของพนักงานอัยการ

ที่นี้ปัญหาการสอบสวนที่มีผลกระทบต่อประชาชนคนไทย ไม่ใช่แต่คนไทย ประชาชนที่มีการถูกกล่าวหาในการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นในราชอาณาจักรไทย ก็คือว่า ระบบการสอบสวนของประเทศไทยยังไม่มีระบบการตรวจสอบ ถ่วงดุลในชั้นสอบสวน เนื่องจากว่า

๑๓๗

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

สะแกวัลย์ ๖๙/๑

พนักงานสอบสวนเมื่อรับคำร้องทุกข์แล้ว รับหรือกล่าวโทษก็จะทำสำนวนการสอบสวนก็จะมี ดุลยพินิจสอบสวนพยานฝ่ายผู้กล่าวหา ฝ่ายผู้ต้องหาและรวบรวมพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวน สอบสวนได้เอง แล้วก็ทำความเข้าใจว่าบัดนี้การสอบสวนเสร็จแล้วเห็นควรสั่งฟ้อง หรือสั่งไม่ฟ้องเพียงลำพัง พนักงานสอบสวนตามดุลยพินิจของพนักงานสอบสวนในรูปคดีนั้น ๆ แต่ว่าระบบการถ่วงดุลว่าพนักงานสอบสวนนี้มีช่องว่างว่าพนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน เป็นธรรมกับคู่กรณีหรือไม่ พยานหลักฐานในส่วนที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ต้องหาพนักงานสอบสวนได้ใส่เข้าไปในสำนวนไหม หรือเอาแต่เฉพาะที่จะเป็นโทษต่อผู้ต้องหา ในทางกลับกัน ผู้เสียหายเช่นกันว่ามี การที่สอบสวนเพื่อปิดเบื้อนข้อเท็จจริงเพื่อที่จะช่วยผู้ต้องหา แล้วทำให้ ผู้เสียหายเสียหายหรือไม่ นี่คือการสำคัญว่าข้อเท็จจริงจะปรากฏ ข้อจำกัดของพนักงาน อัยการก็คือขั้นตอนต่อไป พนักงานอัยการจะมีโอกาสดูแต่เฉพาะในสำนวนการสอบสวน ที่พนักงานสอบสวนส่งมา พนักงานอัยการจะไม่มีโอกาสได้เห็นหน้าขณะที่พยานให้การ หรือคู่กรณี ผู้เสียหาย ผู้ต้องหาให้การว่าตีหน้าเศร้าเล่าความเท็จหรือไม่ นี่คือการจำกัด เพราะฉะนั้นข้อเท็จจริงจึงขึ้นอยู่กับพนักงานสอบสวนที่จะรวบรวมพยานหลักฐานอะไรเข้าไป นี่คือการปัญหาของประเทศไทยที่ยังไม่มีระบบการตรวจสอบถ่วงดุลในชั้นสอบสวน ดังนั้นเพื่อ ประโยชน์ต่อประชาชนและสร้างหลักประกันในการเข้าถึงความยุติธรรมให้กับประชาชน จึงเห็นควรดำเนินการดังนี้ครับ คือ

๑. กรณีที่ประชาชนร้องขอความเป็นธรรมต่อพนักงานอัยการ ซึ่งโดยปกติ แล้วพนักงานอัยการจะต้องรอให้การสอบสวนเสร็จแล้ว พนักงานสอบสวนจึงจะส่งสำนวน ไปให้พนักงานอัยการ พนักงานจึงจะพิจารณาสำนวนแล้วอาจจะสั่งสอบเพิ่มเติม นี้ ยังไม่ชัดเจน สอบพยานหลักฐานยังไม่ชัดเจนจะมีอำนาจสั่งสอบเพิ่มเติม แต่ในฐานะ ที่พนักงานอัยการเป็นทนายของแผ่นดินและมีหน้าที่จะต้องดูแลคุ้มครองสิทธิเสรีภาพให้กับ ประชาชนด้วย จึงเห็นควรที่จะให้พนักงานอัยการสามารถที่จะมีอำนาจเข้ามาดูแล การสอบสวนได้ตั้งแต่เริ่มต้นเลยนะครับว่าประเด็นที่ร้องขอความเป็นธรรมเป็นอย่างไร ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร แล้วสามารถที่จะสั่งการเกี่ยวกับคดีได้ตั้งแต่เริ่มต้นถือว่าเป็น การสอบสวนกรณีพิเศษจากกรณีปกติ เพราะว่าเราไม่สามารถที่จะให้ทุกกรณีพนักงานอัยการ ลงมาดูแลเองหมด เพราะว่าจะเกี่ยวข้องกับ การที่ว่าต้องไม่ซ้ำด้วยกระบวนการยุติธรรม ต้องรวดเร็วด้วย

๑๓๘

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

สะแกวัลย์ ๖๙/๒

ข้อ ๒ ก็คือบทบาทของผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ ในกรณีที่ประชาชนร้องขอความเป็นธรรมต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอ ก็ควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอมีอำนาจที่จะเข้ามาใช้อำนาจสอบสวนร่วมกับหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวน เพื่อที่จะตรวจสอบ กลั่นกรองและค้นหาความจริงว่าความจริงเป็นเช่นไร เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนต่อไปได้ในคดีนั้น หลักการนี้ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าหลักการของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ยึดโยงกับความเป็นรัฐเดี่ยวของประเทศไทย ซึ่งมีลักษณะเป็นรัฐเดี่ยว และมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จากกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในต่างจังหวัดให้พนักงานฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่ ปลัดอำเภอ และข้าราชการตำรวจ ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปมีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาได้ ซึ่งมีอำนาจสอบสวนด้วยกัน ๒ ฝ่าย และหลังจากที่มีการสอบสวนเสร็จแล้วพนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ ถ้าพนักงานอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องก็ต้องส่งสำนวนมาให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะที่เป็นข้าหลวงประจำจังหวัดตรวจสอบ ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นควรว่าพยานหลักฐานพอฟ้องก็จะมีคำสั่งให้พนักงานอัยการสูงสุดชี้ขาดว่า ให้ฟ้องตามความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือจะไม่ฟ้องตามความเห็นของพนักงานอัยการ นี่คือกระบวนการยุติธรรมของไทยที่ให้ความสำคัญ ทำไมประเทศไทยจึงไม่ใช่แบบของตะวันตกตอนที่ยกร่างประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก่อนประกาศใช้เมื่อ ๒๔๗๘ คณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญเห็นว่ากระบวนการยุติธรรมควรที่จะยึดโยงกับการปกครอง การบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งในกรุงเทพมหานครนั้นเป็นส่วนกลางก็ให้อำนาจอธิบดีกรมตำรวจรองอธิบดี ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจเป็นรูปแบบดูแลเรื่องการสอบสวนฝ่ายเดียวและยังมีความเห็นคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการฝ่ายเดียว -----

ในเขตกรุงเทพมหานคร เพราะเป็นเมืองหลวงของประเทศ ในต่างจังหวัดมีข้าหลวงประจำจังหวัด คือผู้ว่าราชการจังหวัด คณะกรรมการยกเว้นรัฐธรรมนูญได้มีความเห็นว่าการรักษาความสงบเรียบร้อยในต่างจังหวัดให้เป็นเรื่องของฝ่ายปกครอง ในเขตพระนครเป็นเรื่องของโปลิส (Police) จึงมีตำรวจนครบาล ตำรวจภูธร และมีข้าหลวงประจำจังหวัดควบคุมดูแล การสอบสวน ยึดโยงกับการปกครองการบริหารราชการแผ่นดิน เนื่องจากว่าข้าหลวงประจำจังหวัดนั้นก็ มีหน้าที่ที่ต้องดูแลความสงบเรียบร้อยและความเป็นธรรมให้กับประชาชนในพื้นที่ และต้องรับ เรื่องร้องเรียนแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนทุก ๆ เรื่อง ณ ปัจจุบันนี้ก็มีประกาศคณะรักษา ความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๙๖/๒๕๕๗ จัดตั้งศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด ซึ่งประชาชนสามารถ ที่จะร้องขอความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาเรื่องเดือดร้อนทุก ๆ เรื่อง รวมถึงเรื่องความเดือดร้อน ที่เกิดจากความไม่เป็นธรรมในคดีอาญานี้ด้วย ดังนั้นจึงมีความเห็นว่าควรที่จะกำหนด หลักการตรวจสอบถ่วงดุลในชั้นสอบสวนไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน ยกตัวอย่างเช่น เมื่อประชาชนที่อยู่ท่ามกลางปัญหาว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมในชั้นสอบสวน ลูกบ้านอา พิบาน้ำอา คุณตาคุณยาย สามารถที่จะเดินทางไปหาท่านนายอำเภอบนที่ว่าการอำเภอร้องขอ ความเป็นธรรมได้ โดยที่ไม่ต้องไปร้องขอความเป็นธรรมต่อ ถ้าไม่ได้รับความเป็นธรรมจาก สถานีตำรวจ ต้องนั่งรถเข้าไปในจังหวัดร้องขอความเป็นธรรมกับผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือต่อไปอาจจะเป็นหน่วยงานทางการสอบสวนในระดับจังหวัด อย่างนี้คือไม่ได้เกิดประโยชน์ ต่อประชาชน ควรที่จะเปิดโอกาส เปิดช่องทางให้ประชาชนได้มีโอกาสได้ร้องขอความเป็นธรรม ได้โดยง่าย สะดวกรวดเร็ว เมื่อได้รับร้องขอความเป็นธรรม นายอำเภอซึ่งเป็นพนักงาน ฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชน มีเครือข่ายคือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชนต่าง ๆ สามารถที่จะเข้าถึงข้อเท็จจริงได้ว่าความจริงที่เกิดขึ้น เป็นอย่างไร แล้วสามารถที่จะให้ความเป็นธรรมได้ ถือว่าเป็นการสอบสวนกรณีพิเศษ เมื่อมีการร้องขอความเป็นธรรม ถ้าเป็นเรื่องใหญ่ เรื่องสำคัญ เช่น ประชาชนแบกโลงศพ แห่กันมาที่ศาลากลางจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ควรที่จะมีอำนาจในการสอบสวน ในการ ที่จะเรียกสำนวนการสอบสวนมาดู เข้าตรวจสอบกลับกรองค้นหาความจริงในเรื่องนี้เพื่อที่จะให้ ความเป็นธรรมให้กับประชาชน นี่คือนโยบายที่ประชาชนจะได้ นะครับ

สำหรับหลังจากการสอบสวนเสร็จแล้วที่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ เดิมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ ที่ยึดโยงมาอย่างที่ผมกราบเรียนแล้วว่ายึดโยงมา กับความเป็นประเทศไทยที่ให้ข้าหลวงประจำจังหวัด คือผู้ว่าราชการจังหวัดเข้ามาตรวจสอบ คุลยพินิจของพนักงานอัยการ เมื่อพนักงานสอบสวนสอบสวนเสร็จส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ พนักงานอัยการไม่ฟ้องก็ส่งสำนวนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา ผู้ว่าราชการจังหวัด ก็พิจารณาสำนวน เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นแย้งก็ส่งสำนวนให้อัยการสูงสุดพิจารณา นี่คือ เป็นประโยชน์ต่อประชาชนที่อยู่แล้วที่มีระบบตรวจสอบถ่วงดุล คือตำรวจจับ ตำรวจสอบสวน อัยการไม่ฟ้อง ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะเป็นผู้บริหารพื้นที่ ต้องดูแลความเป็นธรรมให้กับ ลูกบ้าน ให้กับประชาชนในพื้นที่ นี่คือหลักการที่ดีอยู่แล้ว แต่ต่อมาก็ได้มีประกาศคณะรักษา ความสงบเรียบร้อยฉบับที่ ๑-๕/๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕/๑ ให้โอนอำนาจนี้ไปให้ผู้บัญชาการ หรือรองผู้บัญชาการของตำรวจเป็นผู้แย้ง ความเห็นแทนผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นการตัดระบบการตรวจสอบถ่วงดุล ซึ่งเดิมดีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงเห็นควรเพิ่มเติมอำนาจกรณีที่ประชาชนร้องขอความเป็นธรรมเพื่อประโยชน์ ให้กับประชาชน ให้พนักงานอัยการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ให้นายอำเภอสามารถเข้ามาดู ตรวจสอบกลิ่นกรองค้นหาความจริงได้ในคดีนั้น และในกรณีที่หลังสอบสวนเสร็จแล้ว เมื่อพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องก็เห็นควรที่จะยกเลิก ป. วิ. อาญา มาตรา ๑๔๕/๑ กลับมาใช้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีโอกาสดูแลประชาชนในพื้นที่เหมือนเดิมครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญค่ะ

พลตำรวจตรี วิชัย สังข์ประไพ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ กระผม พลตำรวจตรี วิชัย สังข์ประไพ ตำแหน่งปัจจุบันก็เป็นที่ปรึกษาผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร วันนี้ผมได้รับเชิญมาให้พูดถึงเรื่องการปฏิรูปตำรวจ และในการโอนงานจราจรไปให้กับกรุงเทพมหานคร ก่อนที่ผมจะพูดรายละเอียดและความพร้อมของกรุงเทพมหานครในการที่จะโอนหรือปฏิรูปตำรวจไปให้กรุงเทพมหานครดูแลนั้น ผมอยากจะพูด ผมคิดว่าเป็นที่มาของการที่จะปฏิรูปตำรวจ ขณะนี้ประชาชนส่วนใหญ่มองว่าปัญหาการจราจรติดขัดในกรุงเทพมหานครนั้นเกิดอยู่ ๒-๓ ประการด้วยกัน

ประการแรก เกิดจากการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่สามารถจะแก้ปัญหาการจราจรให้ประชาชนได้รับความสะดวกสบายได้

อันที่ ๒ ก็จะมองว่ากรุงเทพมหานครนั้นไม่สามารถจะแก้ปัญหาการจราจรได้ตามที่ท่านผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้หาเสียงไว้ และผมเชื่อว่าทุกคนก็จะพูดถึงเรื่องการแก้ปัญหาการจราจร

อีกเรื่องหนึ่งซึ่งประชาชนมองเห็นแล้วว่าจะต้องมีการปฏิรูป ก็คือการทำหน้าที่ของตำรวจจราจรที่บางคนมองว่าการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจจราจรนั้นไม่ชอบ อาจจะมีการเรียกรับผลประโยชน์หรือทำสิ่งอื่นใดที่ก่อให้เกิดปัญหาการจราจรขึ้น ดังนั้นหัวใจตรงนี้ผมจึงต้องมาชี้แจงว่าในฐานะกรุงเทพมหานครนั้นพร้อมที่จะรับโอนหรือการปฏิรูปตำรวจมาให้อยู่ในความดูแลของกรุงเทพมหานครได้หรือไม่ ก่อนที่จะพูด ผมอยากจะพูดถึงเรื่องปัญหาการจราจรติดขัดในกรุงเทพมหานครครับ ปัญหาที่ติดขัดในกรุงเทพมหานครนั้นเกิดจากหลายปัจจัยด้วยกัน

ปัจจัยแรกครับ เกิดจากคน คนก็มี ๒ พวกครับ พวกแรกก็คือประชาชนพี่น้องประชาชน ซึ่งใช้รถ ใช้ถนนโดยไม่มีวินัยการใช้การจราจร ซึ่งตรงนี้เราจะต้องมีการแก้ไข ต้องทำตั้งแต่เด็กครับ เราจะมาแก้ตอนนี้ว่าคนนั้นจะมีวินัยการจราจร ผมว่าแก้ยาก ซึ่งกรุงเทพมหานครตอนนี้ท่านผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีโครงการโตไปไม่โกง ดังนั้นเราจะแก้วินัยของคน เราต้องแก้ตั้งแต่เด็กครับ ประเทศญี่ปุ่นเขาแก้ทุกอย่างเริ่มจากเด็ก ๆ และเยาวชน ผมเคยไปดูงานที่ประเทศญี่ปุ่น เด็ก ๒ โรงเรียนไม่รู้รู้จักกัน เดินมาถึงแยกจะข้ามถนน ๒ โรงเรียนนั้นเดินเข้ามาแล้วก็จับมือกันแล้วก็พากันข้ามถนน ซึ่งทั้ง ๒ โรงเรียน

๑๔๒

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

สวรรยา ๗๑/๒

ก็สอนอย่างเดียวกันคือการช่วยเหลือกัน ข้ามถนนไปดิ่งไม้ ดิ่งมือกันเข้าไป แต่นักเรียนไทย มาเจอที่สี่แยกตีกันครับ ดังนั้นเราต้องแก้วินัยของคน แก่ตั้งแต่เด็ก

๒. ต้องแก้วินัยของเจ้าหน้าที่รัฐที่ดูแลเรื่องการจราจร ต้องเลือกแก้ในเรื่อง การเรียกรับผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจราจร ดังนั้นคนตรงนี้ครับที่เราจะต้องแก้ไข

๒. ถนน รถที่ติดก็เกิดจากถนน ถนนบ้านเราอาจจะไม่เอื้ออำนวยกับการจราจร บางทีมา ๒ เลน ไปเจอ ๓ เลน ๓ เลนไปเจอ ๑ เลน ดังนั้นระบบการจราจรจะแก้ไขยากมาก เพราะถนน ซึ่งขณะนี้การดูแลการจราจรอยู่ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ การจะแก้ปัญห ให้อุดคล้องกับระบบต่าง ๆ ของถนนนั้นก็ค่อนข้างยาก ดังนั้นตรงนี้เองที่จะต้องแก้ปัญห การจราจรก็ต้องเรื่องถนนครับ

๓. เรื่องรถ ขณะนี้กรุงเทพมหานครมีคนใช้รถมหาศาล ถ้าเอามาเทียบมามา เรียงกันแล้ว ถนนไม่พอใช้ครับ เราไม่เคยมีการควบคุมการใช้ปริมาณของรถว่าใน กรุงเทพมหานครจะต้องใช้รถเท่าไร ประชาชนสามารถจะใช้รถได้ก็คันต่อครัวเรือน อย่างต่างประเทศ คนไหนไม่มีที่จอดรถ -----

การจะออกใบอนุญาตให้ใช้รถเป็นอย่างไร เราไม่เคยมีครับ รถใช้มาก็ปี เราไม่เคยกำหนดครับ ต่างประเทศเขาใช้ ๗ ปี ๑๐ ปี ต้องดำเนินการแก้ไข ต้องเก็บไป ถ้าใครไม่เก็บจะต้องเสียภาษีแพง เราไม่เคยได้ดำเนินการครับ บางเมืองเขาคำนวณจากพี่น้องประชาชนว่า เช่นประชาชนจำนวนเท่านี้จะต้องมีรถสาธารณะกี่คัน ของเราไม่เคยมีครับ มีเงินพันหนึ่งก็ดาวน (Down) แท็กชื่อออกมาได้ ปัญหาติดกันมากมายเพราะเราไม่ได้ควบคุมรถ กฎหมายครับ เราไม่เคยปรับปรุงแก้ไขในเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจราจรเลย ใช้มานานมาก แม้แต่ค่าปรับในเรื่องบังคับไหนจะที่จอดเราไม่เคยมีการแก้ไข ที่สกอตแลนด์ครับ อย่างเช่น สน. พญาไท เขาให้เลยครับ นาย ก สัมปทานไปเลยกรถอย่างเดียว ใครจอดรถผิดกฎหมายยกอย่างเดียวครับ และค่าปรับแพง ๆ ส่วนหนึ่งให้กับ กทม. ให้กับตำรวจ อีกส่วนหนึ่งให้ผู้สัมปทานไปปรากฏรถไม่จอดครับ เพราะถ้าจอดมาถูกยกหมด ดังนั้นก็จะสร้างวินัยของประชาชนว่า ถ้าคุณจะไปตรงจุดนี้ ถ้าไม่มีที่จอดรถคุณก็ไม่สามารถนำรถไปได้ การแก้ปัญหารถจอดก็จะหมดไป และกฎหมายต่าง ๆ ก็จะต้องมีการแก้ไข แล้วก็สภาพแวดล้อมไม่ต้องพูดถึง กทม. อาจจะมีสภาพแวดล้อม อย่างเช่นฝนตกติดอะไรต่าง ๆ ก็จะต้องมีการแก้ไข ดังนั้นปัญหาการจราจรที่ติดขัดทุกวันนี้เกิดจากตรงนี้ครับ

มาพูดถึงเรื่องความร่วมมือ วันนี้ผมได้รับมอบหมายให้มาพูดถึงว่ากรุงเทพมหานครมีความพร้อมในการที่จะรับโอน ในการปฏิรูปจราจรมาที่กรุงเทพมหานครหรือไม่ ผมพูดเลยครับว่า กรุงเทพมหานครนั้นมีความพร้อม แล้วก็ถือว่าพร้อมเหมือนหัวเมืองใหญ่ ๆ ของทั่วโลกครับ ที่ระบบการจราจรนั้นอยู่กับผู้ว่าเมือง เพราะกรุงเทพมหานครเป็นมหานครครับ ดังนั้นจะแก้ระบบเรื่องการจราจรให้เป็นระบบมากขึ้นนั้นต้องอยู่ที่ผู้บริหารเมืองครับ ความพร้อมทางกายภาพครับ ทุกวันนี้โครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ทั้งหมดกรุงเทพมหานครเป็นคนดูแลครับ ไม่ว่าจะเป็นห้วยเกาะ ซิดสี ดีเส้น ระบบการจราจร เทคโนโลยีต่าง ๆ กรุงเทพมหานครเป็นคนดูแลทั้งสิ้นทุกวันนี้ ตำรวจมีหน้าที่อย่างเดียว คือโบกรถ กดไฟครับ ดังนั้นถ้าเกิดเราจะเอามาในการดูแล ผมถือว่ากรุงเทพมหานครก็พร้อมครับ บางคนถามว่า แล้วมาแล้วเจ้าหน้าที่จราจรที่จะเป็นของกรุงเทพมหานครจะสามารถโบกรถได้หรือไม่ ผมขอยืนยันเลยว่าเราสามารถทำได้ ตำรวจมาใหม่ ๆ จบ ม.ศ. ๓ มาเป็นตำรวจก็ไม่ได้โบกรถเป็นมาตั้งแต่เกิด ก็มาฝึกมาอบรมเช่นเดียวกันครับ และเมื่อการถ่ายโอนมา ผมเชื่อว่าตำรวจส่วนหนึ่งก็สามารถจะตามมาเป็นเจ้าหน้าที่จราจรหรือมาสังกัดกรุงเทพมหานครได้ถ้ากำลังพลขาดเรา

สามารถจะทดแทนได้ตั้งนั้นโครงสร้างพื้นฐานที่กรุงเทพมหานครพร้อม ไม่ว่าจะเทคโนโลยี สื่อสารสนเทศ ระบบอินฟราสตรัคเจอร์ (Infrastructure) ต่าง ๆ เราพร้อมที่จะดูแลและ แก่ระบบของการจราจรได้เป็นอย่างดี

เรื่องกำลังพลครับ กำลังพลเรามีเจ้าหน้าที่อยู่แล้วที่เราจะนำเอามาเหมือน สมัยที่เราเอารถดับเพลิงโอนเข้ามาเป็นของกรุงเทพมหานคร สมัยนั้นที่จะเอามา ตำรวจร้องให้ครับ เพราะว่ารถดับเพลิงจะต้องมาอยู่กับกรุงเทพมหานคร แต่ตอนนี้ถ้าบอก ย้ายไปตำรวจ เจ้าหน้าที่ดับเพลิงก็ร้องให้ เพราะที่เขาอยู่ที่นี่คุณภาพชีวิต การทำงาน อุปกรณ์ งบประมาณ อะไรต่าง ๆ ที่สนับสนุนการทำงานของกรุงเทพมหานครพร้อมครับ งบประมาณถ้ามีการถ่ายโอนมาเราก็ต้องขอครับ งบประมาณที่ดูแลเรื่องของการจราจรทั้งหมด ก็ต้องโอนมาให้กรุงเทพมหานคร หน่วยงานบางหน่วยงานก็ต้องโอนมาให้กับกรุงเทพมหานคร อย่างเช่น บก. ๐๒ ซึ่งเป็นตัวควบคุมการจราจรและส่วนหนึ่งและจำนวนมากก็เป็นเงิน ที่กรุงเทพมหานครสนับสนุนที่ บก. ๐๒ ทั้งสิ้น -----

ดังนั้นถ้าเรากลับมา ถ้าโอนมาตัวนี้กรุงเทพมหานครก็จะใช้เป็นตัวควบคุมการจราจรทั้งระบบ ในกรุงเทพมหานครแล้วก็จะพัฒนาให้องค์กรตัวนี้ หน่วยงานนี้เป็นศูนย์ในการดูแล การแก้ปัญหาการจราจรและแก้ปัญหาจราจรเมื่อเกิดมีภัยพิบัติเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับ พี่น้องประชาชนในกรุงเทพมหานคร

๔. เทคโนโลยีต่าง ๆ ทุกวันนี้เทคโนโลยีไม่ว่าจะเป็นกล้องวงจรปิด กล้องตรวจจับ ความเร็วเกี่ยวกับการจราจรเช่นลำเส้นอะไรต่าง ๆ เป็นหน้าที่ของกรุงเทพมหานครและเป็น เครื่องมือของกรุงเทพมหานครทั้งสิ้นครับ ดังนั้นเทคโนโลยีต่าง ๆ ตัวนี้จะเป็นหัวใจในการ แก้ปัญหาจราจร อย่างเช่น ถ้าท่านจะไปไหน ถ้าท่านรู้ว่าขณะนี้การจราจรตรงนี้ติดขัดท่านก็ สามารถจะหลีกเลี่ยงได้ ตัวนี้เองเป็นระบบที่กรุงเทพมหานครควบคุมและดูแลอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้นถามว่าความพร้อม พร้อมหมดทุกอย่างครับ

อีกเรื่องหนึ่งครับ ถ้ามีการปรับโอนย้ายมาสิ่งสำคัญที่สุดคือตำรวจอาจจะ ตามมาเรื่องสวัสดิการครับ ผมยกตัวอย่างสวัสดิการของดับเพลิง ขณะนี้เจ้าหน้าที่ดับเพลิง ที่มาอยู่กรุงเทพมหานครนั้นมีเงินเสี่ยงภัย มีเงินการทำงานเพิ่มอีกคนละอย่างน้อย ๕,๐๐๐ บาทต่อคนครับ ดังนั้นงบประมาณตัวนี้และสวัสดิการตัวนี้ไม่ว่าเรื่องบ้านพัก เรื่องที่อยู่และ อุปกรณ์ต่าง ๆ นั้นผมเชื่อว่ากรุงเทพมหานครสามารถจะสนับสนุนการปรับโอนย้ายมา ที่กรุงเทพมหานครได้ ต่อมาผมจะพูดถึงเรื่องระบบต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องกฎหมายและเรื่อง ค่าปรับ จริง ๆ แล้วมันต้องพูดเยอะเยอะ ผมขอผ่านไปครับ ผมจะพูดว่าประโยชน์ที่ประชาชน จะได้รับมีอะไรบ้างครับ

๑. หัวใจของการแก้ปัญหาการจราจรก็คือความสะดวกสบายในการเดินทาง ของพี่น้องประชาชนในกรุงเทพมหานคร เพราะขณะนี้เราต้องยอมรับครับว่าเราไปทำงาน แต่ละแห่งเราต้องทดเวลาการทำงานอย่างน้อย ๒ ชั่วโมง เราจะต้องส่งลูกเรียน ตอนเช้าเรา จะต้องตื่นตี ๔ ตี ๕ ดังนั้นเมื่อมีการโอนย้ายเข้ามาระบบความสะดวกสบายของ กรุงเทพมหานครก็จะอำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของการจราจร ให้มากขึ้น เราสามารถจะรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการจราจรเป็นไปได้อย่างรวดเร็วเพื่อเป็น ทางเลือกในการเดินทางของพี่น้องประชาชนว่าจะเลือกไปทางไหน

๒. เรามีความปลอดภัยมากขึ้น ถามว่ามันเกี่ยวข้องกับอะไรกับเทคโนโลยีในเรื่อง ความปลอดภัย เมื่อมีระบบเทคโนโลยีในการควบคุมการจราจรที่ดีขึ้นอุบัติเหตุก็จะเกิด

๑๔๖

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

นิชฎิกานต์ ๗๓/๒

น้อยลงเพราะเรามีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย เมื่ออุบัติเหตุลดลงความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนนก็น้อยลง การตรวจจับอะไรต่าง ๆ เราก็จะใช้กล้องวงจรปิดตรวจจับตัวนี้นะครับ คนก็มีวินัยมากขึ้น อุบัติเหตุก็จะเกิดน้อยลง

๓. เราจะมีการบริหารงานที่ดีนะครับ และมีเอกภาพมากขึ้นเพราะหน่วยงานเดียวกันสามารถจะจัดทำโครงสร้างพื้นฐานและอำนวยความสะดวกจราจรได้ด้วยกัน ซึ่งเขาเห็นบอกว่าถ้าคนโบกรถ คนกตไฟคนเดียวกันการจราจรก็ดีขึ้น แต่ทุกวันนี้เราอาจจะพบเห็นว่าคนกตรถกับคนโบกอาจจะคนละคน ยกตัวอย่างว่าคนกตไฟคือกรุงเทพมหานครดูแลเรื่องไฟทั้งหมด แต่คนโบกรถก็คือตำรวจ ดังนั้นถ้าเรามาอยู่ด้วยกันผมว่าความสะดวกสบายของการจราจรหรือความสะดวกในการใช้รถ ใช้ถนนก็ต้องดีขึ้นครับ ดังนั้นประโยชน์ที่ประชาชนจะต้องได้รับมีหลายประการ สิ่งที่กรุงเทพมหานครจะต้องทำเพิ่มเติมอยู่ในนโยบายของท่านผู้ว่าราชการจังหวัดก็คือเรื่องระบบสารสนเทศครับ

๑๔๗

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

เสาวลักษณ์ ๗๔/๑

๑. เราจะเพิ่มประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานโดยเน้นลดความล่าช้าของสภาพปัญหาการจราจร ตรงนี้เป็นเป้าประสงค์ของกรุงเทพมหานครที่จะต้องแก้ไขครับ

๒. จะต้องอำนวยความสะดวกในการเดินทางระบบขนส่งสาธารณะ ซึ่งต่อไประบบขนส่งสาธารณะกรุงเทพมหานครจะต้องมีการดำเนินการ เมื่อระบบการขนส่งสาธารณะดีขึ้น ปัญหาการจราจรก็จะดีขึ้นตามมาครับ นี่คือนโยบายของกรุงเทพมหานคร

๓. จะต้องลดอุบัติเหตุการจราจรให้ได้ นี่สิ่งที่ประชาชนประสบทุกวันนี้คือเรื่องอุบัติเหตุการจราจร เพราะวาระบบ ไม่ว่าจะเป็นไฟ ระบบความพร้อมต่าง ๆ ขณะนี้มันขัดข้องกันไปหมด เราต้องแก้ไขระบบตัวนี้ให้เป็นรูปธรรม อุบัติเหตุการจราจรก็ต้องลดน้อยลงครับ

๔. เราจะปรับปรุงประสิทธิภาพและการจัดการและการบริการระบบขนส่งสินค้าเพิ่มขึ้นครับ จะแก้ไขทั้งหมด

ดังนั้นยุทธศาสตร์ต่อไปที่กรุงเทพมหานครจะทำก็มีอยู่หลายประการด้วยกัน อันดับแรก การจัดการและควบคุมการจราจรโดยเครื่องมืออัตโนมัติ ขณะนี้เราจะเห็นว่าเรายังใช้ระบบกดด้วยมืออยู่ บางทีอาจจะไม่มีคนกดบ้าง บางทีกดแต่อยู่ในป้อมรถติดพันกันตรงแยก เราก็ไม่มีการดำเนินการแก้ไข ตัวนี้เองทำให้รถติดสะสม แล้วก็สร้างปัญหาการจราจร

ต่อไปการปรับปรุงระดับการบริการของระบบการขนส่งสาธารณะ ผมพูดไปแล้ว จะปรับปรุงเพิ่มความปลอดภัยในระบบการจราจรและจัดการกับเหตุฉุกเฉินครับ ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องดำเนินการต่อไป การขนส่งสินค้าโดยการปรับปรุงระบบบริหารการขนส่ง ถ้าเรามีการปรับปรุงดีขึ้น การจราจรก็จะดีขึ้น เราจะมีค่าปรับซึ่งขณะนี้มีการปรับทางอิเล็กทรอนิกส์ ต่อไปเราจะมีค่าปรับทางโทรศัพท์เลย มีการติดตาม แล้วก็ทิ้งส่งไปที่บ้าน มีการติดตามและจะมีการปรับทางร้านสะดวกซื้ออย่างต่างประเทศเขาได้ เราก็จะปรับปรุงตัวนี้

อีกเรื่องหนึ่งการจัดทำข้อมูลและแนะนำการเดินทางของกรุงเทพมหานคร และสุดท้ายเราจะต้องมีการปรับปรุงคู่มือในเรื่องการเดินทาง กฎหมายที่ประชาชนจะต้องรู้ในการใช้การจราจร นี่คือนโยบายที่กรุงเทพมหานครพร้อมครับ ที่ถ้าจะมีการปฏิรูปสำนักงานตำรวจแห่งชาติแล้วโอนการจราจรมาอยู่กับกรุงเทพมหานคร

สำหรับมีปัญหาและคิดว่าถ้าโอนมากรุงเทพมหานครแล้ว การสอบสวนจะดำเนินการอย่างไร การสอบสวนการจรรยาบรรณมี ๒ แบบ อันแรกครับ เรื่องแรกที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความประมาทเรื่องกฎหมายอาญา ผมก็เชื่อว่าตัวนี้ก็ต้องเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะต้องดำเนินการต่อไปครับ เพราะการขับรถประมาท บัญญัติอยู่ในกฎหมายอาญา เช่นผู้ใดขับรถประมาทเป็นเหตุให้ชนผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ ก็เป็นหน้าที่ของตำรวจซึ่งมีการสอบสวน แต่อันไหนที่เป็นความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. จรรยาบรรณ ก็จะสามารถจะดำเนินการได้ แต่ที่ติดขัดอยู่ทุกวันนี้มันก็ไปเกี่ยวกับการกระจายอำนาจที่เรายังไม่สามารถจะดำเนินการมาได้ อย่างเช่นยกตัวอย่างอย่างทุกวันนี้ ผมจัดระเบียบอยู่ตรงนี้ เทศกิจปรับ ถ้าพ่อค้าแม่ค้ายอมให้ปรับ กรุงเทพมหานครก็ทำได้ แต่เมื่อถ้าเขาไม่ยอมก็ต้องมีการฟ้องศาลก็เป็นอำนาจหน้าที่ของตำรวจที่จะต้องดำเนินการ ต้องแยกกันให้ถูก บางคนบอกถ้าเอามาต้องเอาสอบสวนมาด้วย สอบสวนถ้าเอามาถ้าเรามีอำนาจหน้าที่เราก็สามารถจะพร้อม แต่อันนี้กฎหมายบัญญัติอยู่ในเรื่องความประมาทเป็นกฎหมายอาญาก็ต้องเป็นหน้าที่ของตำรวจ ดังนั้นในนามของกรุงเทพมหานครก็ขอยืนยันว่า ถ้ามีการโอนในเรื่องงานจรรยาบรรณถือว่ากรุงเทพมหานครก็พร้อม และผมเชื่อว่าจะมีการพัฒนาระบบการจรรยาบรรณที่ดีขึ้นประชาชนก็จะได้รับความสะดวกสบายขึ้นนะครับ ก็ขอขอบคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ

เชิญค่ะ

พันตำรวจเอก วิรุฒม์ ศิริสวัสดิบุตร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติและสมาชิกผู้มีความเกียรติที่เคารพทุกท่าน กระผม พันตำรวจเอก วิรุฒม์ ศิริสวัสดิบุตร ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการปฏิรูประบบตำรวจ ในคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ชี้แจงเรื่องการปฏิรูปตำรวจ ในประเด็นการปรับระบบงานสอบสวนให้เป็นอิสระตามที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘๒ (๘) โดยกระผมขออนุญาตชี้แจงให้ทราบถึงเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องแยกงานสอบสวนออกจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังนี้ครับ

ก่อนอื่นขอเรียนว่างานสอบสวนหรือการรวบรวมพยานหลักฐานในการค้นหาความจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางอาญาของประชาชน ซึ่งถือเป็นกระบวนการยุติธรรมขั้นต้นในทุกสังคมนั้นเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งรัฐจะต้องควบคุมให้มีการปฏิบัติไปอย่างสุจริตและมีประสิทธิภาพเกิดความยุติธรรมเป็นที่เชื่อถือ ยอมรับของประชาชนอย่างแท้จริง แต่สำหรับประเทศเราการสอบสวนกลับกลายเป็นงานที่มีปัญหาซึ่งอาจกล่าวได้ว่าอยู่ในสภาวะวิกฤติอย่างร้ายแรงยิ่ง ประชาชนไม่มีความเชื่อถือและไม่เชื่อมั่นว่าพนักงานสอบสวนได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริตและมีประสิทธิภาพด้วยความยุติธรรม การสอบสวนมีปัญหาตั้งแต่การไม่ยอมรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษจากประชาชน คนยากจนหรือไม่มีอำนาจมีการเลือกปฏิบัติต่อประชาชนผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งปัญหาการไม่รับคำร้องทุกข์ดังกล่าวมีสาเหตุสำคัญมาจากการที่หัวหน้าหน่วยตำรวจระดับต่าง ๆ สั่งการไม่ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อลดสถิติคดีอาญาที่เกิดขึ้นจริง สร้างข้อมูลเท็จว่าตนเองปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมได้ผลบรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัดที่กำหนด ซึ่งเป็นการกระทำทั้งเพื่อให้ได้ความชอบ นำไปสู่การเลื่อนตำแหน่งหรือมิให้ถูกแต่งตั้งโยกย้ายออกจากพื้นที่ ทั้งที่ตามข้อเท็จจริงมีการกระทำความผิดทางอาญาเกิดขึ้นมากมาย ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อประชาชน ส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมเป็นอย่างมาก เช่น การกระทำความผิดฐานลักทรัพย์หรือชิงทรัพย์ที่ผู้เสียหายไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด มีเกิดขึ้นมากกว่าสถิติที่ปรากฏนับสิบเท่า ซึ่งเมื่อผู้เสียหายไปแจ้งความร้องทุกข์ พนักงานสอบสวนส่วนใหญ่ก็กระทำเพียงลงบันทึกประจำวันเป็นหลักฐานไว้เท่านั้น ไม่มีการดำเนินการสอบสวนบันทึกเลขคดีเข้าสู่ระบบ สรุปลำนวนส่งให้พนักงานอัยการสั่งคดีตามกฎหมายแต่อย่างใด หรือบางคนแม้จะรับคำร้องทุกข์แต่ก็ไม่มี ความพยายาม

ในการรวบรวมพยานหลักฐานจับตัวผู้กระทำผิดมารับโทษอย่างจริงจัง รอเพียงให้ครบระยะเวลาที่กำหนดแล้วสรุปการสอบสวนเสนอให้พนักงานอัยการสั่งสอบสวน หัวหน้าสถานีตำรวจส่วนใหญ่จะสนใจจับกุมผู้กระทำผิดเฉพาะคดีที่อาจมีปัญหากระทบต่อตนเองเท่านั้น เช่น คดีที่ปรากฏเป็นข่าว หรือผู้เสียหายเป็นดารานักแสดง หรือผู้มีชื่อเสียง ส่วนประชาชนผู้เสียหายทั่วไปล้วนต้องวิ่งเต้นหาผู้มีอำนาจมาฝากฝังให้ดำเนินการสอบสวนเพื่อให้ได้รับความยุติธรรมด้วยกันทั้งสิ้น เป็นที่ทราบกันดีทั่วไป ซึ่งงานสอบสวนที่มีปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของระบบงานรักษากฎหมายของประเทศเราอย่างร้ายแรงยิ่ง อาชญากรจำนวนมากไม่ถูกจับกุมนำตัวไปฟ้องศาลลงโทษให้เด็ดขาด การกระทำผิดทางอาญาต่าง ๆ ยิ่งเพิ่มมากขึ้น สวนทางกับสถิติตัวเลขที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติรายงานต่อรัฐบาลและนำมาเสนอต่อสื่อมวลชนในแต่ละช่วงเวลาหรือในรอบปีอย่างสิ้นเชิง ขอเรียนว่าปัญหาอาชญากรรมที่เพิ่มมากขึ้นจนทำให้ประชาชนโดยเฉพาะคนยากจนต้องดำรงชีวิตกันอย่างหวาดผวา ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินขณะนี้นั้น มีสาเหตุที่แท้จริงมาจากการทุจริตประพฤตินิยมชอบของตำรวจผู้ใหญ่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่รับสั่งและสืบบนจากแหล่งอบายมุขผิดกฎหมายซึ่งเป็นบ่อเกิดของอาชญากรรม สร้างความรำคาญให้กับตนเองและพวกพ้องมาอย่างยาวนาน -----

๑๕๑

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

เปมิศา ๗๖/๑

ไม่ว่าจะเป็นส่วย สิบบนจากบ่อนการพนัน เครื่องจักรกลการพนันต่างๆ รวมทั้งสถานบันเทิง ผิดกฎหมาย ต้นเหตุสำคัญของปัญหายาเสพติด และการค้าประเวณี ทำลายเด็กและเยาวชน

นอกจากนั้นสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือการบริหารงานตำรวจที่ล้มเหลว โดยงานสอบสวนไม่ได้รับความสนใจและให้ความสำคัญอย่างแท้จริง ปล่อยให้พนักงานสอบสวนระดับต่าง ๆ ทั่วประเทศซึ่งมีจำนวนประมาณ ๑๑,๐๐๐ คน ประสบปัญหาในการปฏิบัติงาน ต้องทำงานอย่างโดดเดี่ยวไม่มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ขาดแคลนสิ่งอุปกรณ์และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการทำงาน ทั้งที่รัฐบาลได้จัดสรรเงินงบประมาณไปให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติจำนวนมากถึงปีละ ๗๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่กลับถูกตำรวจผู้ใหญ่นำไปใช้อย่างฟุ่มเฟือยในกิจกรรมที่ไม่จำเป็นต่อภารกิจหลักขององค์กร รวมทั้งมีการทุจริตในหลายระดับ เช่น การจัดซื้อรถจักรยานยนต์ด้วยคุณภาพให้ตำรวจชั้นจวนตำรวจต้องซื้อรถจักรยานยนต์ส่วนตัวมาใช้กันเอง พบเห็นได้ตามท้องถนนทั่วไปในขณะนี้หรืออย่างเช่นเงินอุดหนุนการสืบสวนและสอบสวนสถานีตำรวจทุกสถานีเดือนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ได้ถูกหัวหน้าสถานีตำรวจทุจริตนำไปแบ่งปันกันในหมู่ตำรวจผู้ใหญ่แทบทั้งหมดมานานนับสิบปี พนักงานสอบสวนทุกสถานีไม่มีโอกาสได้ใช้เงินดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานเลย หากคนใดเรียกร้องขอใช้เงินก็จะถูกมองว่าเป็นคนมีปัญหาถูกรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาให้ส่งไปช่วยราชการที่อื่น หรือแต่งตั้งโยกย้ายออกไปจากสถานีตำรวจ เช่นที่เกิดขึ้นต่อพนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งในจังหวัดนครศรีธรรมราชเมื่อเดือนที่ผ่านมา เป็นที่โจษขานกันในหมู่พนักงานสอบสวนอยู่ในขณะนี้ ส่วนชีวิตราชการของพนักงานสอบสวนก็ไม่มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมสายงานอื่น ทั้งที่เป็นสายงานหลักขององค์กร ต่างไปจากอดีตที่หัวหน้าสถานีต้องเป็นผู้ที่เติบโตมาจากการเป็นพนักงานสอบสวน แต่ปัจจุบันพนักงานสอบสวนกลับไม่สามารถเป็นหัวหน้าสถานีตำรวจได้ แม้จะดำรงตำแหน่งในพื้นที่มานานนับ ๑๐ ปี โดยผู้บังคับบัญชาอ้างว่าไม่มีความสามารถเหมาะสมที่จะเป็นหัวหน้าหน่วย กำหนดให้สอบเลื่อนตำแหน่งเป็นผู้ชำนาญการและผู้ทรงคุณวุฒิระดับพันตำรวจเอกจนถึงผู้เชี่ยวชาญพิเศษยศพลตำรวจตรี ซึ่งจนถึงขณะนี้ก็ยังไม่มีการสอบสวนคนใดได้เลื่อนตำแหน่งยศเป็นพลตำรวจตรีแม้แต่คนเดียว ปัจจุบันหัวหน้าสถานีตำรวจกลายเป็นตำรวจที่มาจากสายงานอื่นแม้กระทั่งงานจราจร แต่มาทำหน้าที่หัวหน้าพนักงานสอบสวนสั่งงานผิด ๆ ถูก ๆ เพราะไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานสอบสวนที่เป็นปัจจุบัน

๑๕๒

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

เปมิศา ๗๖/๒

อย่างแท้จริงและบางคนก็ลุแก่อำนาจติดนิสัยมาจากการเป็นผู้บังคับบัญชาฝ่ายกำลังที่เน้นแต่การฝึกและยุทธวิธีต่าง ๆ รวมทั้งการรับใช้ผู้มีอำนาจตามสำนักงาน หัวหน้าสถานีตำรวจกลายเป็นกลุ่มตำรวจในเครือข่ายอุปถัมภ์ที่วิ่งเต้นหรือซื้อตำแหน่งมาเป็น ไม่มีความคุ้นเคยต่อภูมิประเทศและผู้คน ซึ่งถือเป็นหัวใจของงานตำรวจ ไม่มีความรู้สึกผูกพันกับท้องถิ่นเมื่อมาดำรงตำแหน่งก็มุ่งแสวงประโยชน์กระทำการทุจริต ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ รับสินบนนำไปส่งส่วยให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อให้ได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นไปอีก หรือเพื่อให้ย้ายไปยังพื้นที่ที่ต้องการ สร้างความมั่งคั่งให้กับตนเองและครอบครัว แข่งขันกันในหมู่เพื่อนฝูงโดยมองงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนเป็นเพียงเครื่องมือในการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดที่ขัดขืนไม่ยอมส่งส่วยหรือให้สินบนเท่านั้น พฤติกรรมของหัวหน้าหน่วยตำรวจจำนวนมากดังกล่าวได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบงานรักษากฎหมายของประเทศและความสงบเรียบร้อยของสังคมอย่างร้ายแรงมาอย่างยาวนานหลายสิบปี นอกจากนั้นปัจจุบันพนักงานสอบสวนได้ถูกผู้บังคับบัญชาปฏิบัติในลักษณะที่เป็นตำรวจชั้นสองในองค์กรตำรวจ ไม่มีสถานะทางราชการทัดเทียมสายงานอื่น เช่น มีตำแหน่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิระดับผู้กำกับการยศพันตำรวจเอก แต่ไม่ได้รับการดูแลให้มีความเป็นอยู่อย่างมีเกียรติสมฐานะ หัวหน้าสถานีไม่จัดห้องทำงานหรือที่จอดรถเป็นสัดส่วนให้ ในขณะที่สารวัตรสืบสวนและจรรยาจรมีห้องทำงานและที่จอดรถทุกสถานี เหล่านี้แม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อยแต่ก็ไม่ถูกต้องตามธรรมเนียมและแบบแผนราชการ -----

๑๕๓

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

คันสนีย์ ๗๗/๑

โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับข้าราชการผู้มียศก่อให้เกิดความอับอายต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชน ผู้ทรงคุณวุฒิตั้งแต่ตำรวจเอกบางคน อาวุโสสูงกว่าหัวหน้าสถานีตำรวจ แต่ถูกผู้กำกับที่เพิ่งเลื่อนตำแหน่งจากรองผู้กำกับมาเป็นผู้บังคับบัญชาควบคุมการทำงานและสั่งราชการ หลายกรณีเป็นการสั่งราชการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งนอกจากไม่ได้รับคำร้องทุกข์เพื่อลดสถิติคดีอาญาแล้ว ยังสั่งให้ฝ่ายสืบสวนสร้างหลักฐานเท็จ จับกุมประชาชนโดยมิชอบเพื่อสร้างผลงานตามที่คุณบังคับบัญชาคาดหวังให้มีผลการปฏิบัติ ทำให้มีการยึดของกลาง ยาเสพติดหรืออาวุธปืนผิดกฎหมายต่อประชาชน แม้กระทั่งการก่ออาชญากรรมร้ายแรง รับใช้ผู้มีอำนาจทางการเมือง จับตัวประชาชนไปกระทำทารุณกรรมอย่างโหดร้ายหลายรูปแบบ เช่น กรณีการลักพาตัวนายสมชาย นิลไพจิตร ไปฆ่าทำลายศพ คดีฆาตกรรมอำพรางประชาชน ๒,๕๐๐ ศพ คดีตำรวจฆ่าแขวนคอเด็กวัยรุ่นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้เมื่อนานเข้าก็กลายเป็นนิสัยอาชญากร เช่น กรณีตำรวจฝ่ายสืบสวนจับประชาชนไปขังในเซฟเฮาส์ (Safe house) เพื่อเรียกค่าไถ่ จนเสียชีวิตที่จังหวัดสงขลาเมื่อเร็ว ๆ นี้ และล่าสุดก็คือกรณีสารวัตรสืบสวน จังหวัดอุดรธานี จับขบวนการเรียกค่าไถ่ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อ ๒-๓ วันที่ผ่านมา นอกจากนั้นก็ยังมีอาชญากรรมที่มีตำรวจผู้ใหญ่อยู่เบื้องหลังอีกจำนวนมากที่ไม่ปรากฏเป็นข่าวทางสื่อมวลชน ซึ่งอาชญากรรมเหล่านี้พนักงานสอบสวนส่วนใหญ่ก็รับรู้ด้วยความขมขื่น แต่ไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้ความยุติธรรมต่อประชาชนผู้ถูกกล่าวหาได้ และบางคดีก็เข้าไปมีส่วนร่วมสอบสวน ทำลายพยานหลักฐานก่ออาชญากรรมการสอบสวนด้วย เนื่องจากตนเองตกอยู่ใต้อำนาจบังคับบัญชาของตำรวจผู้ใหญ่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งพนักงานสอบสวนจำเป็นต้องกระทำตาม ก่อให้เกิดความยุติธรรมขึ้นในสังคม ทำลายหลักนิติรัฐและนิติธรรมอันเป็นพื้นฐานการปกครองระบอบประชาธิปไตยของประเทศอย่างร้ายแรงตลอดมา นอกจากพนักงานสอบสวนจะไม่สามารถปฏิบัติงานตามกฎหมายและมโนธรรมของตนได้แล้ว ยังถูกกีดกันไม่ให้มีส่วนร่วมในการบริหารงานตำรวจทุกระดับ ไม่มีอำนาจในการขอขึ้นเงินเดือนหรือเสนอแต่งตั้งโยกย้ายใครในสถานีตำรวจได้ หรือแม้กระทั่งการรักษาราชการแทนผู้กำกับกลับมอบหมายให้รองผู้กำกับผู้มียศต่ำกว่ารักษาราชการแทน ทำให้ตำรวจผู้ใต้บังคับบัญชาหมิ่นแคลนพนักงานสอบสวนว่าเป็นกลุ่มตำรวจที่ไม่มีอำนาจและไม่มีอนาคต ผู้มียศต่ำกว่าไม่ให้ความสนใจปฏิบัติตามคำสั่งและไม่ทำความเคารพพนักงานสอบสวนยศพันตำรวจเอกบางคนสถานีถูกจัดให้เข้าเวรสลับกับพนักงานสอบสวนยศ

๑๕๔

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

คั่นสนีัย ๗๗/๒

ร้อยตำรวจตรี โดยมีรองผู้กำกับยศพันตำรวจโทที่เข้าเวรอำนาจการเป็นผู้ตรวจการปฏิบัติราชการ ผิดแบบแผนและธรรมเนียมของข้าราชการผู้มียศ เช่น ที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองพิษณุโลก ปัจจุบันที่มีปัญหาอยู่ในขณะนี้ และจะมีมากยิ่งขึ้นในอนาคต ปัญหาการสอบสวน ที่ส่งผลกระทบต่อหลักนิติธรรมและระบบกฎหมายในสังคมซึ่งเป็นรากฐานการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยดังกล่าว ไม่สามารถแก้ไขได้ภายใต้โครงสร้างการบริหารงานของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปัจจุบัน ไม่ว่าจะขณะนี้จะมีการเสนอให้ปรับปรุงงานสอบสวน เป็นรูปแบบใดก็ตาม ซึ่งข้อเท็จจริงนี้เป็นที่ประจักษ์ต่อพี่น้องประชาชนตลอดมาเป็น ระยะเวลาหลายสิบปี ซ้ำกลับทำให้มีปัญหามากยิ่งขึ้นไปอีก และรัฐก็ต้องสูญเสียเงิน งบประมาณและเวลาในการแก้ปัญหาตำรวจไปอย่างเปล่าประโยชน์ สาเหตุสำคัญที่ทำให้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่สามารถแก้ปัญหางานสอบสวนให้เป็นไปอย่างสุจริตและมี ประสิทธิภาพได้แท้จริง ก็เนื่องมาจากข้อจำกัดในการจัดโครงสร้างองค์กรและการบริหารงาน แบบมีชั้นยศ และสายการบังคับบัญชาในลักษณะเดียวกับกองทัพ ซึ่งเป็นการจัดองค์กร เพื่อการสู้รบกับข้าศึกศัตรู ชัดกับลักษณะงานตำรวจซึ่งเป็นงานรักษากฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานสอบสวนที่ผู้ปฏิบัติต้องมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามพยานหลักฐาน และกฎหมาย ระบบยศในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีตำรวจชั้นนายพลถึง ๕๐๐ นาย ทำให้ต้องมีฝ่ายอำนาจการในลักษณะของเสนานิการแบบทหาร ต้องสูญเสียกำลังพล และค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น สายการบังคับบัญชายืดยาว -----

ผู้ปฏิบัติงานตรวจตรา ป้องกัน อาชญากรรมที่แท้จริงมีน้อย การทำงานเต็มไปด้วยการประชุม กำชับ ให้ปฏิบัติตามนโยบายและโครงการต่าง ๆ ที่หัวหน้าหน่วยต้องเสียเวลาเดินทาง รวมทั้งการรายงานและการตรวจราชการ แต่ไม่ช่วยแก้ปัญหาอะไรให้ตำรวจ ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่เลย ซ้ำเป็นภาระอีกด้วย เนื่องจากงานตำรวจที่แท้จริงสิ้นสุดที่สถานีตำรวจหมดสิ้น แม้แต่คดีฆ่าคนตายร้ายแรงสุดก็สามารถจับผู้ต้องหาส่งอัยการให้ฟ้องศาลจังหวัดได้ มีคดีจำนวนน้อยมากที่ต้องอาศัยการสนับสนุนของจังหวัด ส่วนกองบัญชาการตำรวจนั้นยิ่งห่างไกลต่อปัญหา นอกจากนั้นการจัดโครงสร้างองค์กรแบบมีชั้นยศ ทำให้ตำรวจชั้นผู้ใหญ่มีหลักคิดการทำงานแบบกองทัพ นำระบบวินัยทหารมาใช้กับงานตำรวจ มีการกำหนดระเบียบและคำสั่งต่าง ๆ มากมายที่ไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานในฐานะเจ้าพนักงานกระบวนการยุติธรรม ผู้บังคับบัญชาสามารถลงโทษทางวินัยต่อตำรวจได้ด้วยข้อหาที่ไม่มีขอบเขตชัดเจน เช่น ประพฤติตนไม่เหมาะสมหรือไม่สมควร สั่งลงโทษก็ทำได้ เช่นเดียวกับทหาร ไม่ว่าจะเป็นตำรวจชายหรือหญิง ด้วยเหตุผลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีข้อจำกัดในการจัดโครงสร้างองค์กร มีชั้นยศและสายการบังคับบัญชาแบบกองทัพดังกล่าว ฉะนั้นจึงไม่สามารถปฏิรูประบบงานสอบสวนให้เป็นอิสระตามเจตนารมณ์ของร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๒ (๘) ได้อย่างแท้จริง คณะอนุกรรมการปฏิรูประบบตำรวจจึงเห็นว่าจำเป็นต้องแยกงานสอบสวนออกจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นอีกองค์กรหนึ่ง ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมบังคับบัญชาในสายงานตำรวจ สร้างระบบการตรวจสอบถ่วงดุลระหว่างตำรวจผู้กล่าวหาใช้กำลังอาวุธต่อประชาชนกับพนักงานสอบสวน มิให้อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของบุคคลหรือองค์กรเดียวกัน ซึ่งจะเป็นการแก้ปัญหาการสอบสวนให้เป็นไปอย่างสุจริตยุติธรรมได้อย่างแท้จริง ถือเป็นก้าวสำคัญของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไปสู่ความเป็นสากลเช่นเดียวกับประเทศที่เจริญแล้วทั่วโลก ส่วนวิธีดำเนินการสามารถกระทำได้โดยการร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งคณะกรรมการสอบสวนแห่งชาติขึ้น มีฐานะเป็นหน่วยราชการระดับกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมายที่รับการเลือกสรรจากคณะกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงานและรับเรื่องร้องเรียน ดำเนินการทางวินัยและจริยธรรม โดยโอนตำแหน่งและอัตราพนักงานสอบสวน รวมทั้งข้าราชการสายสอบสวนผู้สมัครใจไป

๑๕๖

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ศิริรัตน์ ๗๘/๒

เป็นข้าราชการในสังกัด มีหน่วยงานที่สำคัญคือสำนักงานเลขาธิการ ดำเนินงานด้านธุรการ สำนักงานสอบสวนกลาง สอบสวนคดีที่สำคัญหรือซับซ้อน สำนักงานสอบสวนกรุงเทพมหานคร ๙ เขต ควบคุมสำนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาล ๘๘ สถานี สำนักงานสอบสวนภูมิภาค ควบคุมสำนักงานสอบสวนจังหวัด ๗๖ จังหวัด และสถานีตำรวจภูธร ๑,๓๗๗ สถานี พนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกคนปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิม ใช้สถานีตำรวจเป็นที่ทำการเช่นเดิม ไม่จำเป็นต้องสร้างสถานที่ทำงานใหม่ให้สิ้นเปลืองงบประมาณ เนื่องจากสถานีตำรวจเป็นที่ทำการของรัฐบาล เช่นเดียวกับอำเภอ ก็มีหน่วยราชการหลายหน่วย อยู่ในที่ว่าการอำเภอ ซึ่งก็ไม่ได้มีปัญหาในการปฏิบัติงานแต่อย่างใด สำหรับข้อห่วงใยของบางท่านว่าจะมีปัญหาการทำงานที่ไม่ได้รับความร่วมมือจากตำรวจฝ่ายสืบสวนนั้น ขอเรียนว่าตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้กำหนดให้พนักงานสอบสวนทุกคนมีอำนาจสืบสวนเป็นการทั่วไปอยู่แล้ว และปัจจุบันคดีอาญาที่เกิดขึ้นพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจก็ทำหน้าที่ทั้งสืบสวนและสอบสวนเองเป็นส่วนใหญ่ ที่ต้องอาศัยฝ่ายสืบสวนก็เฉพาะคดีที่มีความสำคัญเท่านั้น ซึ่งมีจำนวนไม่มากนักในแต่ละจังหวัด ซึ่งหากมีคดีในลักษณะนี้เกิดขึ้น สำนักงานสอบสวนจังหวัดก็สามารถสั่งการให้พนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดร่วมสืบสวนสอบสวนสนับสนุนเฉพาะคดีได้ นอกจากนี้การร่างกฎหมายก็จะมีกำหนดวิธีปฏิบัติกร่วมกันอย่างชัดเจนให้สามารถตรวจสอบได้ และทั้งฝ่ายสืบสวนและสอบสวนจะอยู่ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการบริหารกิจการตำรวจและการสอบสวนระดับต่าง ๆ ที่จะจัดตั้งขึ้นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบควบคุมการบริหารงานตำรวจ -----

๑๕๗

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ภาวดี ๗๙/๑

ซึ่งเหล่านี้เป็นรายละเอียดที่จะต้องพิจารณาให้เหมาะสมในชั้นร่างกฎหมายต่อไป สุดท้ายนี้ กระผมขอเรียนว่าข้อเสนอให้ปฏิรูประบบตำรวจโดยแยกงานสอบสวนออกจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้พนักงานสอบสวนมีความเจริญก้าวหน้าเป็นสำคัญ หากแต่ต้องการให้ระบบงานสอบสวนคดีอาญาของประเทศได้รับการปฏิรูปให้เป็นอิสระอย่างแท้จริงตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘๒ (๘) ซึ่งจะทำให้ระบบงานรักษากฎหมายของประเทศเข้มแข็งขึ้น ประชาชนได้รับความยุติธรรมมากขึ้น นำมาซึ่งความสงบสุขและความเจริญก้าวหน้าของสังคมอย่างยั่งยืนเช่นเดียวกับนานาอารยประเทศต่อไป ขอขอบคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอขอบคุณมากค่ะ ขอเชิญค่ะ

นางปรียาภรณ์ สมใจ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ และสมาชิก สปช. ทุกท่าน ดิฉัน นางปรียาภรณ์ สมใจ ชาวจังหวัดนครราชสีมา ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการปฏิรูปโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และกระบวนการทำงานตำรวจเพื่อประชาชน วันนี้ดิฉันได้รับมอบหมายจากคณะอนุกรรมการให้เป็นผู้ชี้แจงในรายละเอียดว่า การปฏิรูปโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และกระบวนการทำงานของตำรวจครั้งนี้ประชาชนจะได้อะไร ท่านประธานคะ จากปัญหาที่ทุกท่านทราบกันดีว่าประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ กำลังได้รับผลกระทบต่อมาตรฐานการทำงานของตำรวจ และมีความเคลือบแคลงสงสัยในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่เรื้อรังมายาวนาน นานมาก นานจนทำให้ความสง่างามของคำว่า ตำรวจคือผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ ปัจจุบันนี้ไม่ได้สง่างามเหมือนอย่างเคย จึงเป็นเหตุให้มีการปฏิรูปกิจการตำรวจครั้งนี้ และดิฉันเชื่อว่าจะสามารถตอบสนองต่อสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ดังนี้ค่ะ

ประการแรก ประชาชนจะได้รับการอำนวยความสะดวกจากการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจอย่างเท่าเทียมโดยไม่มีการแบ่งชั้น เพราะจะมีการตรวจสอบการล่วงละเมิดการใช้อำนาจเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยสามารถตรวจสอบซึ่งกันและกันได้ ภาพที่จะเกิดขึ้นหลังจากนี้คือการสังคมโดยมิชอบในชั้นพนักงานสอบสวนจากผู้บังคับบัญชาที่ขาดจริยธรรม จะหมดไป เช่น การเป่าคดี การดำเนินคดี หรือแม้กระทั่งการที่ตำรวจไม่รับแจ้งความ เวลามี

๑๕๘

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ภาวดี ๗๙/๒

ชาวบ้านขึ้นโรงพักมาร้องทุกข์จะหมดไป และเหล่านี้ดิฉันเชื่อว่าเป็นความยุติธรรมขั้นต้นที่ประชาชนต้องได้รับ

ประการที่สอง ลดการแสวงหาผลประโยชน์และเรียกรับผลประโยชน์โดยไม่ชอบจากประชาชนและภาคธุรกิจ เนื่องจากประชาชนสามารถเข้าไปตรวจสอบขั้นตอนการทำงานของตำรวจได้ โดยเปิดช่องทางให้บริจาคเงินอุดหนุนให้ตำรวจในรูปแบบการเสียภาษี เช่นเดียวกับการบริจาคให้พรรคการเมืองหรือมูลนิธิ หรือวัดวาอารามต่าง ๆ ภาพที่จะเกิดขึ้นหลังจากนี้ก็คือว่า ไม่ว่าจะเป็พดลม ทวี ตู่เย็น ที่อยู่ในสถานีตำรวจที่มีสลักชื่ออยู่จะเปลี่ยนเป็นอภินันทนาการจากภาษีของประชาชนในพื้นที่ และสิ่งเหล่านี้ก็อีกกลไกหนึ่งที่จะมองได้ง่าย ๆ ก็คือเอาเรื่องที่อยู่ใต้โต๊ะทั้งหลายซึ่งเป็นผลประโยชน์เฉพาะตำรวจบางกลุ่มขึ้นมาบนโต๊ะเพื่อให้สังคมรับรู้ และจะสามารถสะท้อนถึงความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจในพื้นที่ได้อีกด้วย

ประการที่สาม ประชาชนจะได้ตำรวจที่เป็นที่พึ่งของประชาชนอย่างแท้จริงกลับมา โดยสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในกิจการของตำรวจ ทั้งนี้ประชาชนสามารถเข้ามาตรวจสอบการทำงานของตำรวจได้ ซึ่งจะลดการใช้กฎหมายและอำนาจหน้าที่ในทางมิชอบ ภาพที่จะเกิดขึ้นหลังจากนี้ก็คือตำรวจจะแข่งขันกันทำงานเพื่อดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเต็มความสามารถ เนื่องจากอำนาจในการพิจารณาความดีความชอบในการแต่งตั้งโยกย้ายส่วนหนึ่งจะเป็นผลของการพิจารณาที่มาจากเสียงประชาชนในพื้นที่ ท่านสมาชิกคะ ดิฉันเชื่อว่าประชาชนในพื้นที่เท่านั้นถึงจะรู้ว่าตำรวจท่านใดเป็นอย่างไร และท่านใดที่เหมาะสมที่ประชาชนจะไว้วางใจให้เข้ามาดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของพวกเขา ทำยที่สุดนี้สิ่งที่เราจะได้เห็นเป็นรูปธรรมมากที่สุดสำหรับประชาชนและสังคมของเราก็คือ เราจะได้ความสง่างามของโรงพักเพื่อประชาชนอย่างแท้จริงกลับคืนมา -----

๑๕๙

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

อริสา ๘๐/๑

ต่อไปนี้พี่น้องประชาชนเมื่อต้องขึ้นโรงพักไปร้องทุกข์จะไม่ต้องรอนานถึง ๒-๓ ชั่วโมง และหน้าซำยังต้องเสียค่าคัดประจำวันอีกครั้งละ ๒๐ บาท ซึ่งเงินเหล่านี้จะถูกไม่นำมาใช้ อีกต่อไป และคำกล่าวอ้างของสังคมที่ว่าเมื่อมีคดีความเกิดขึ้น คนรวยกว่าและมีอิทธิพลกว่าเท่านั้นที่จะไม่ติดคุก ค่าเหล่านี้จะเบาบางลงและหมดไปในท้ายที่สุดเนื่องด้วยกระบวนการทำงาน กฎ กติกาการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของกติกาใหม่ที่เรากำลังปฏิรูปครั้งนี้ ขอบพระคุณค่ะ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะ

นายชาญชัย อิสระเสนารักษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพ กระผม ชาญชัย อิสระเสนารักษ์ ในฐานะเลขานุการคณะอนุกรรมาธิการ จะขอกราบเรียนท่านประธานด้วยเวลาอันสั้น ซึ่งใช้เวลามากพอสมควรในฐานะอนุกรรมาธิการทำหน้าที่แทนคณะกรรมาธิการเพื่อจะสรุปเรื่องทั้งหมดว่าได้ใช้หลักเกณฑ์และหลักการอะไรในการพิจารณาเรื่องที่น่าเข้าสู่การพิจารณาของสภาปฏิรูปแห่งชาติให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจและอภิปราย

หลักเกณฑ์อย่างนี้เนื่องจากเราต้องการจะแก้ไขและปฏิรูปบ้านเมืองให้เป็นประชาธิปไตย หลักประชาธิปไตยคือการใช้หลักการถือกฎหมายเป็นใหญ่ ใช้กฎหมายปกครองและเป็นใหญ่ เหตุจากที่เราใช้หลักตรงนี้เพราะว่า พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาตินั้นมีกฎหมายรองรับทุกกระบวนการไม่ว่ากฎหมายว่าด้วยเรื่ององค์กร ไม่ว่ากฎหมายว่าด้วยวิธีการพิจารณา ไม่ว่าความผิดในเรื่องกฎหมายอาญานั้น แล้วก็มีรายละเอียดอีกเยอะ แล้วก็กฎหมายที่ผูกพันเข้าไปเกี่ยวกับองค์กรอื่น ๆ อีก ๓๐๐ กว่าองค์กร ซึ่งเยอะมากจนกลายเป็นองค์กรที่รับเรื่องราวร้องทุกข์ที่จะต้องเข้าไปจัดการมากมายมหาศาล เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็คือหลักหนึ่ง ถ้าสำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่เคารพ แล้วยังไม่ปฏิบัติตามกฎหมายไม่ว่ากรณีใด ๆ ในฐานะเป็นผู้รักษากฎหมายแล้วไม่ยึดถือกฎหมาย อันนี้เป็นปัญหาอุปสรรคแน่

ประการที่ ๒ เราต้องใช้หลักอีกหลักหนึ่งครับ คือธรรมาธิปไตย เหตุที่เป็นอย่างนี้ เพราะว่าตอนที่เข้ามาประชุมร่วมผมได้รับการเชิญเข้ามาเป็นที่ปรึกษาแล้วก็เริ่มฟังตำรวจเขาคุยอธิบายเรื่องให้ฟัง ทั้งหมดร้อยละ ๘๐ สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งหมด ๒๓๐,๐๐๐ กว่านาย ๒๓๐,๐๐๐ กว่านายเป็นเจ้าพนักงานชั้นประทวน

๑๘๐,๐๐๐ กว่านาย ที่เหลือเป็นชั้นยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป จนกระทั่งถึงผู้บัญชาการ ร้อยตำรวจเอก พลตำรวจเอก จะเห็นว่าสภาพขององค์กรของตำรวจกระจุกตัว คนที่บังคับบัญชาและมีอำนาจตัดสินใจนั้นไม่กี่คน เพราะฉะนั้นพอเราเข้าไปศึกษาตรงนี้ปีถ้าตำรวจ ยังไม่เข้าใจหลักตรงนี้ พวกเราเองหนักใจว่าทำไมใช้หลักธรรมาธิปไตย ความหมายคืออย่างนี้ ครับ ความจริงกับความถูกต้อง ตำรวจต้องแสวงหาความจริงและความถูกต้องทุกครั้ง ที่จะต้องชี้มูลความผิดหรือไม่มีมูลความผิด ถ้าไม่มีหลักตรงนี้ความเป็นธรรมไม่เกิดขึ้นทันที และจะมีอะไรที่เข้ามาแทรกซ้อนนั้นเป็นเรื่องที่ขัดต่อหลักอันนี้โดยตรง เพราะฉะนั้นผม ขออนุญาตอธิบายเรื่องการใช้หลักประชาธิปไตยคือการใช้หลักกฎหมายเป็นใหญ่ สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติมีโครงสร้างจะต้องโอน ถ่าย ย้ายและปรับปรุงปฏิรูปองค์กรตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ อยู่ในกฎหมาย พ.ร.บ. ว่าด้วยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ บทเฉพาะกาล มาตรา ๕๖ วันก่อน ท่านสมาชิกได้พูดไปแล้วว่าไม่จำเป็นต้องไปบรรจุอยู่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญเพราะกฎหมาย ที่ว่าด้วยเรื่องของการปฏิรูปนี้อยู่ใน พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติแล้ว อันนี้ผมว่าเป็นมุมมองอีก แบบนี้นะครับ -----

ในนั้นเขียนไว้ว่า ๒ ปี ตั้งแต่กฎหมายฉบับนี้ออกมา จะต้องทำอะไรบ้าง ปฏิรูปแล้วถ่ายโอนงานอะไรบ้างไปให้หน่วยงานอะไรบ้าง โดยที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องเป็นหลัก และหน่วยงานอื่นจะต้องประสานและทำให้เวลาในกฎหมายเขียนไว้ ๒ ปี จากปี ๒๕๔๗ สิ้นสุดลงไปแล้ว วันนี้ปี ๒๕๕๘ สำนักงานตำรวจแห่งชาติตอบมาอยู่คำเดียวในที่ประชุม คนอื่นไม่พร้อม หน่วยงานอื่นไม่พร้อม ถ้าคำตอบแบบนี้ละครับ ผมเรียนท่านเลยนะ ถ้าคนเรียนกฎหมาย หมายถึงว่าท่านทำผิดอาญามาตรา ๑๕๗ ท่านไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนะ กฎหมายออกไปจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติ ถ้าไม่ปฏิบัติ แสดงว่ากฎหมายฉบับนั้นมีปัญหา ท่านต้องเอากลับเข้ามาสู่สภาใหม่ แล้วให้หน่วยงานนั้นเสนอผ่าน ครม. บอกว่ามันเป็นปัญหาในการปฏิบัติ ไม่สามารถทำได้ ไม่ใช่ทิ้งกฎหมายนั้นเอาไว้จน ๑๐ กว่าปีไม่ทำอะไร เพราะหวงอำนาจเรื่องอะไร อันนี้น่าคิด จนกระทั่งวันนี้เราต้องมาเข้าสู่กระบวนการปฏิรูปใหม่ แล้วต้องไปเขียนอยู่ในมาตรา ๑๐๒ ว่า ถ้ากฎหมายใดที่ออกไปเป็นกฎหมายลูก เป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ถ้าหน่วยงานไม่ทำ หน่วยงานใดมิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ และกฎหมายอื่นใด ให้มีโทษถึงผู้บังคับบัญชาจะอย่างไรก็แล้วแต่ จะปลดออก จะลงโทษตามมาตรา ๑๕๗ อันนี้สามารถจะต้องจัดการได้แล้ว นี่คือบทเรียนเลยครับ

อันที่ ๒ จนวันนี้ คสช. เองก็มีคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ท่านพลเอก ประยุทธ์เขียนเองตามฉบับที่ ๑๑๑ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติประสานกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน ให้ทำหน้าที่เข้ามาช่วยกำหนดนโยบายและร่วมบริหารกิจการตำรวจในท้องถิ่น ก็เดือนแล้วครับ ผมประชุมกันมาประมาณ ๕-๖ เดือนนี้ ผมยังไม่เคยได้รับเอกสารใด ๆ ที่จะชี้แจงว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติเลย วันนี้ถ้ามีตัวข้อมูลว่าได้ทำอะไรไปแล้วอยากจะให้สมาชิก ชักใช้ไล่เสียดกับคนที่รู้เรื่องพวกนี้ ๒ กฎหมายนี้ถือว่าสูงสุดแล้ว คำสั่งของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ คือ คสช. ที่ ๑๑๑/๒๕๕๗ ถือเป็นคำสั่งของรัฐธรรมนูญ อีกอันหนึ่งเป็นคำสั่ง และกำหนดอยู่ในกฎหมายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทั้งในหลักกฎหมายเขียนเอาไว้แล้วให้ปฏิบัติ แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิบัติไม่ได้ แล้วบอกว่าไม่พร้อม คำถามว่า เมื่อไรท่านจะพร้อมที่จะปฏิรูป หรือจะรอให้ประชาชนอึดอัดมากกว่านี้ หรือจะรอให้หน่วยงาน คนในองค์กรของท่านระเบิดมากกว่า หรือจะรอให้คนในองค์กรของท่าน

๑๖๒

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ปิยาพัชร ๘๑/๒

หาทางออกที่จะไปในทางที่เสียหายมากกว่านี้ และสุดท้ายก็คือว่าเมื่อปรับปรุงองค์กรไม่ได้ ท่านต้องยอมละวางให้คนนอกผ่าตัด ผมกล้ายืนยันกับท่านประธานครับ ไม่มีหมอกคนไหนที่จะผ่าตัดลำไส้เป็นมะเร็ง แล้วบอกว่าฉันทตรวจแล้วเป็นเอง ทำซีที สแกน (CT scan) เสร็จเป็นเอง ขอผ่าตัดเอง หมอกคนนั้นจะทำเอง ไม่มีครับ ผมพูดในที่ประชุมว่าคนที่รู้เรื่องดีที่สุดคือตำรวจ ถ้าตำรวจกล้าพูดความจริงว่าเกิดอะไรขึ้นมากับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรามาช่วยกันแก้ไข ไม่ได้บอกว่าท่านผิด ท่านถูก ทั้งหมดมันหลายยุค หลายสมัย หลายรัฐบาล มันเป็นความเลวร้ายที่สะสมกันมาตลอดจากเรื่องของการใช้ตำรวจกับนักการเมือง หาผลประโยชน์ทางการเมืองและเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัว อันนี้เรื่องที่ ๑ ผมได้กราบเรียนว่าใช้หลักอะไรในการพิจารณา หลักที่ ๒ ที่ผมกราบเรียนไปถึงคำสั่งของ คสช. ว่าให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนในการกำหนดนโยบายงบประมาณ และร่วมบริหารด้วย ถ้าท่านเห็นในหนังสือที่คณะกรรมการได้ส่งให้ต่อสภา ซึ่งคณะกรรมการได้รับมอบหมายให้ศึกษาเรื่องทั้งหมด ๗ เรื่อง แล้วตอนหลังมีเพิ่มมาอีก ๘ เรื่อง เป็นทั้งหมด ๑๕ ประเด็น ท่านจะเห็นว่าตรงนี้ไม่มีนายก อบท. ไม่มี อบจ. ไม่มีเทศบาลเข้ามาร่วมบริหารด้วย มันมีคำถามออกไปทันทีเลยครับว่า แล้วกฎหมายเขียนอย่างนี้แล้วทำไมคณะกรรมการกับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมไม่เอาองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นเข้ามาร่วมบริหาร

ผมมีอย่างนี้ครับ ใช้หลักของธรรมาภิบาล ใช้หลักของธรรมาประชาธิปไตยครับ ความจริงและความถูกต้อง ถ้าจะหาความจริงและความถูกต้องให้เจอ วันนี้การเลือกตั้งให้ท่านแก้กฎหมาย ให้ท่านแก้รัฐธรรมนูญ ให้ท่านมีบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ จบเรื่องแล้ว ท่านเชื่อได้ไหมว่าการเลือกตั้งครั้งนี้จะบริสุทธิ์ยุติธรรม ไม่มีการซื้อเสียง เข้าสู่สภาได้ ทั้ง ส.ส. ส.ว. และนักการเมืองท้องถิ่น ถ้าถามผม ในฐานะที่เป็นนักการเมืองมาหลายสมัย ผมบอกได้เลยครับว่าเป็นไปไม่ได้แล้วแก้ไม่ได้ ท่านไม่ได้แก้วิธีการ ทำอย่างไรให้การเลือกตั้งนั้นใช้เงินต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองนั้นล้มเหลว คนใช้ใช้ไปแต่ทำให้ล้มเหลว ท่านจะตรวจสอบอย่างไร ตรวจสอบได้เยอะครับ ไปเสียเวลาเถียงกันว่าจะเข้ามาแบบไหน ระบบไหน วิธีการที่จะต้องจัดการกับพวกนี้ ทำได้ครับ มันมีวิธีการที่จะต้องใช้เวลาคุย แต่เพียงแต่เรียนท่านว่า ถ้าคณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญเองก็ชี้แจงในสภานี้ว่า ผู้แทน อปท. เลือกตั้งครั้งหนึ่งซื้อเสียงละ ๑,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาท และ ๕,๐๐๐ บาท และเหมาบางบ้านถึง ๑๕,๐๐๐ หรือ ๒๐,๐๐๐ บาท ใช้เงินจาก ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาทถึง ๑๐ ล้านบาท แค่นี้ครับ ระดับเทศบาลเท่าไร ระดับจังหวัด อบจ. เท่าไร ถ้าเป็นอย่างนี้ท่านจะกล้าเอาตำรวจไปอยู่ภายใต้การดูแลของ อปท. หรือไม่ ถ้าท่านเป็นคณะกรรมการ ผมกล้ายืนยันว่าผมไม่กล้า และจากประสบการณ์ของเรากับข้อมูลที่เรามี ผมกล้ายืนยันครับ ไม่ได้พูดลอย ๆ ผมเป็นกรรมการ ป.ป.ช. อยู่ในสภานี้ ๘ ปี ทำการสอบสวน เอาเรื่องที่ ส.ก. ส.ข. ที่กำลังมีเรื่อง ที่ทาง คสช. กำลังสั่งให้สอบสวน ไปโยงกับเรื่องของ อบจ. ถ้าท่านจำได้ครับ ท่านอยู่ในสภาแห่งนี้ หลายท่านรู้ดี ไปยุยงส่งเสริมให้ อบจ. ใช้อำนาจพิเศษให้ ส.ก. ส.ข. มติ ครม. ไปขายหนังสือ เอาหนังสือไปแจก ไม่ได้ขายนะครับ แต่ว่าใช้สิทธิ ครม. ไม่ต้องประมูล โดย ส.ก. ส.ข. ร่วมกับ ๔ โรงพิมพ์ ทั้งหมดมี ๗๖ จังหวัด เว้นอยู่แค่ ๓ จังหวัดที่ไม่ทุจริต นอกนั้นทุจริตหมด เรียกเงินทอน ๖๐ เปอร์เซ็นต์ เอกสารนี้อยู่ที่ ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. อยู่ที่สภานี้ ถ้าอยากจะรู้ขอท่านจเรเลยว่ารายงานการประชุมเป็นอย่างไร เอามาศึกษาได้ นี่คือการเลวร้ายของขบวนการทั้งหลาย ถ้าท่านอยากจะทำไมกฎหมายมีแล้วไม่ปฏิบัติ ผมพูดในที่ประชุมถามว่ามันเกิดอะไรขึ้น กฎหมายว่าด้วยเรื่องกระจายอำนาจขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ว่าด้วยเรื่องมาตรา ๒๘ ว่าด้วยเรื่องรายได้ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นกฎหมายจะต้องออก ตราเป็นพระราชบัญญัติ โดยกฎกระทรวงหรืออะไรก็แล้วแต่ และคนที่รักษากฎหมาย

๑๖๔

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๘๒/๒

ฉบับนี้ คือนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ห้ามมิให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทำอยู่ ๔ เรื่องในการหารายได้

๑. ไปออกพันธบัตรด้วยตัวเอง ออกพันธบัตรเพื่อจะไปกู้เงิน

๒. กู้เงินจากองค์กรหรือนิติบุคคล คือธนาคารแห่งประเทศไทย หรือธนาคารต่างประเทศ

๓. การกู้เงินตามข้อ ๑๐ และข้อ ๑๓ ก็หมายถึงเรื่องของเกี่ยวกับการกู้เงินจากต่างประเทศ และข้อ ๑๓ คือการเอาทรัพย์สินของรัฐไปขาย ของรัฐคือหมายถึงว่าเป็นของรัฐ ไม่ใช่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ไปขาย

๔. เรื่องนี้ต้องออกเป็นเทศบัญญัติและจะต้องให้ ครม. อนุมัติ และต้องออกเป็นกฎหมายรองรับ

สุดท้ายกฎหมายก็ไม่ออก แล้วยังฝ่าฝืนทำ ใช้วิธีการลักไก่ กู้เงินทั้งหมด ๔๖,๐๐๐ กว่าล้านบาท องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น แล้วทำตรงไหนครับ ใกล้เลือกตั้ง ไปกู้เงินมาเมื่อเงินตรงนี้ไม่มาไปกู้เงินมาแล้วก็มาทำโครงการ โครงการ ทูจริตกัน ๕๐-๖๐ เปอร์เซนต์

เพราะฉะนั้นหลักของความเป็นจริงที่เราได้ค้นพบและได้เห็นอยู่ในสภานี้และเป็นหลักฐานที่จะต้องจัดการกันต่อไปทำให้เราไม่กล้าตัดสินใจว่าเอาตำรวจไปอยู่ใต้การดูแลขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในระยะนี้ ถ้าเราแก้ไข ๒ เรื่องนี้ใหญ่ ๆ ได้ ว่าทุจริตตรงนี้แก้ได้ ๒ การเลือกตั้งให้มันบริสุทธิ์ยุติธรรม อันที่ ๓ ตำรวจเองเรียกร้อง ประชาชนเรียกร้อง และทุกฝ่ายเรียกร้อง ไม่ต้องการให้นักการเมืองเข้าไปยุ่งเกี่ยว เห็นด้วยครับ วันนี้ตอบสนองกันเลยครับว่า นักการเมืองไม่ต้องเข้ามายุ่ง แล้วจะแก้ปัญหาเรื่องนี้อย่างไรครับ

๑. วิธีการก็คือว่า ระดับบนคือตั้งแต่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ต่อไปนี้มีคณะกรรมการเป็นอิสระในการเข้าไปควบคุมดูแล กำกับกิจการตำรวจแห่งชาติ แล้วก็โครงสร้างของเขามียกตัวอย่างนะครับ สอบสวนกลางอยู่ ตำรวจกองปรามอยู่ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติสามารถสั่งให้เข้าไปตรวจสอบทำคดีใหญ่เข้าไปในทุกพื้นที่ในประเทศไทย ยังทำได้อยู่ มีอยู่อันเดียวครับที่เรากำลังจะแก้ปัญหา ทำอย่างไรให้ตำรวจไม่ต้องเสียเงินในการวิ่งเต้น ในการที่จะขอเลื่อนชั้น ทำอย่างไรให้ตำรวจไม่ต้องวิ่งเต้นไม่ทำผิดเมื่อไม่มีต้นทุนแล้วไม่ไปอาศัยเงินสีเทาในแต่ละท้องที่ ท้องถิ่น ในจำนวนโรงพัก ในจำนวนสถานี ตำรวจทั้งหมด ๑,๔๖๕ แห่งทั่วประเทศ วิธีการก็คือตัดวงจรอำนาจ การผูกขาดของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติคนเดียวที่จะสามารถสั่งอะไรก็ได้ให้อยู่ระดับบน ส่วนลำดับนี้กระจายอำนาจไปตามคำสั่งของ คสช. ตามวิถีทางที่ควรจะต้องเป็น คือให้พลเมืองรวมตัวกันจากทุกสาขาอาชีพในจังหวัดนั้น ๆ เป็นคณะกรรมการบริหารกิจการตำรวจ มีหน้าที่ ๔ อย่าง

๑. กำกับดูแล

๒. มีอำนาจในการเห็นชอบ โยกย้ายตำรวจตั้งแต่ระดับพลตำรวจ ย้ายไปอำเภอไหนแล้วแต่ในจังหวัดนั้น ในเขตที่ตนปกครอง

๓. กำกับดูแลตรวจสอบการทำงานของตำรวจ

๔. กำกับดูแลเรื่องงบประมาณพิเศษบางเรื่อง และ

๕. สอบสวนการกระทำความผิดตำรวจ

ถามว่าภาคประชาชนพวกนี้มาจากใครครับ ถ้าท่านนึกถึงพวกท่านก็มาคล้าย ๆ กัน ท่านนึกว่า สมช. มาจากหลากหลายอาชีพ ทั้งหมดในจังหวัดและเขตจังหวัดปกครองนั้น ๆ ถือว่าวิชาชีพที่รวมเป็นกลุ่มก้อนให้เขาคัดเลือกกันมา แต่เราไม่มีการเลือกตั้งให้เกิดความแตกแยก ให้เขาส่งคนเข้ามา ๑ : ๓ หรือ ๑ : ๕ ต้องการ ๑ คน ต้องส่งมาไม่ต่ำกว่า

๑๖๖

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

อัมพา ๘๓/๒

๓ ถึง ๕ คน แล้วสุดท้ายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจับสลาก ถือว่าหน่วยงานพวกนี้คัดเอาคนดี
ที่สุด เช่น หน่วยงานที่มาจากการศึกษา เช่น หน่วยงานที่มาจากแรงงาน เช่น หน่วยงานที่มาจากภาคเกษตร เช่น หน่วยงานนี้มาจากภาคเอกชน เช่น หน่วยงานนี้มาจากเอ็นจีโอ (NGO)
มาจากหน่วยงานที่ท่านเรียกกันว่าภาคพลเมืองทั้งหลาย เขาจะรวมตัวกันแล้วก็จะคัดคนดี
ที่สุดมาบริหารกิจการตำรวจในจังหวัดนั้น ๆ พอเป็นอย่างนี้ ๗๖ จังหวัดต่อไปนี้ ผู้การจังหวัด
ใหญ่ที่สุด กำกับดูแลอยู่ภายใต้การดูแลของประชาชน เอาประชาชนเข้าไปร่วมจับมือกับ
ตำรวจในการบริหารกิจการตำรวจ และตำรวจเองก็เรียกร้องว่าเงินไม่พอในการจะไป
เติมน้ำมันรถ ไปไล่จับขโมย จะไปตรวจ ไม่ยากครับ สุดท้ายเราไปยอมเอากฎหมายของ
พรรคการเมือง พรรคการเมืองนี้เขียนกฎหมายขึ้นมาพิเศษ ให้ประชาชนชอบพรรคไหน
ให้บริจาคได้ เขียนช่องหนึ่งขึ้นมา ก.ง.ด. ๙๐ ก.ง.ด. ๙๑ และบริษัท คุณอยากจะบริจาค
เท่าไร เห็นพอใจผลงานของตำรวจ ท่านไปบริจาคใส่ เงินจำนวนนั้นไม่ได้กลับเข้าหลวง
แต่เอาเป็นกองทุนในจังหวัดนั้น ๆ เพื่อเป็นตัวสนับสนุนการทำงานของตำรวจ ทั้งอุปกรณ์
ทั้งน้ำมัน ซึ่งขาดปีละไม่ต่ำกว่า ๖,๐๐๐-๗,๐๐๐ ล้านบาท อันนี้คือทำให้ตำรวจกับประชาชน
เป็นจิตสำนึกเดียวกัน หล่อหลอมเป็นอันเดียวกัน ร่วมมือกันที่จะทำเป็นทั้งตำรวจและเป็น
ตำรวจบ้านในเวลาเดียวกัน โดยไม่ต้องไปตั้งองค์กรใด ๆ ขึ้นมามากมาย

๑๖๗

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

สะแกวัลย์ ๘๔/๑

อันที่ ๓ มีคนบอกว่าถ้าตั้งอย่างนี้แล้ว คนพวกนี้เกิดไปวิ่งเต้น มีการวิ่งเต้น ย้ายผู้กำกับจากอำเภอหนึ่ง ย้ายรองผู้กำกับขึ้นไปอีกคนหนึ่ง เราเขียนครบ เขียนเอาไว้ ในกฎหมายเลย พวกนี้จะต้องมีจิตสำนึกสูงกว่าการเลือกตั้ง เพราะถือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ถ้ามี เรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นมาต้องพักทันที ภายใน ๗ วัน ถ้าไม่พักพนักงานสอบสวนพิเศษ เข้าตรวจสอบและสั่งพักทันทีตามกฎหมาย ๑. พักด้วยจิตสำนึก ๒. พักโดยกฎหมาย บังคับให้ต้องหยุดพักการปฏิบัติ เฉกเช่นเดียวกับตำรวจที่ถืออาวุธปืน ไปทำอะไรผิดที่ไหนตม มาตรา ๘๕ ผู้บังคับบัญชาเหนือกว่าสามารถสั่งพักงานทันทีได้ เพราะถืออาวุธปืนสามารถ ฆ่าคนต่อไปได้ทันที ฉะนั้นคนที่ไปคุมตำรวจจะต้องใช้ความเด็ดขาดกับพวกนี้และต้องมี คุณธรรมสูงมาก ถ้าเป็นอย่างนี้เราจะเห็นรูปแบบของภาคพลเมืองที่มีจิตสำนึกสูง รับผิดชอบสูง ร่วมการทำงานสูง และทำงานระดับประเทศ ทั้งหมดในประเทศไทยมีทั้งหมด ๑,๔๖๕ สถานี ประชาชนถูกกำหนดมีบทบาทและอำนาจหน้าที่ในการทำงาน เรียนรู้ไปครบ อยู่ได้คนละ ๒ ปี และหลังจากนั้นมาให้เป็นต่อไม่ได้ รากงอกเมื่อไรพวกนี้ไปทันที ถ้าดีวันไป อีกสมัยจะเขียนอย่างไรค่อยไปว่าในกฎหมายลูก ถ้าผมกราบเรียนท่านประธานให้เห็นภาพ อย่างนี้ที่ได้เรียนให้เห็นว่า นี่คือการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการกระจายอำนาจ ไม่ให้ ตำรวจมากุมกันเองครับ ฮั้วกันได้ ไม่ว่าจะสอบสวน ไม่สอบสวน แล้วผู้ว่าราชการจังหวัดก็มีถามว่า แล้วทำไมผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ให้นำมาเป็นประธาน ให้ท่านมีหน้าที่คือคานอำนาจ แล้วตรวจสอบและกำกับดูแล ท่านไม่ได้กำกับในขณะเข้าไปดูแลไปสั่งโยกย้ายได้เนครับ ดูแลแค่สำนวนให้ความเป็นธรรม ถ้ามีคนร้องขอ แยกส่วนกันทำงานครับ และเที่ยวนี้จะได้ เห็นกันว่าถ้าประชาชนคือคนเลือกผู้แทนมาทำงาน ประชาชนเป็นคนเลือกผู้แทนในท้องถิ่น ทำงานมากำกับตำรวจเองแล้วยังไม่ดีขึ้น ผมว่าต้องมีอะไรผิดปกติมากแล้วในสังคมนี้ เพราะฉะนั้นผมถึงใช้เวลาตรงนี้เพื่อให้เป็นประโยชน์กับท่านสมาชิกว่า ใช้หลักอะไรคิดและ คิดอย่างไรให้เบ็ดเสร็จ และคิดอย่างไรแก้ปัญหาเรื่องการทุจริต คิดอย่างไรไม่ให้มีการซื้อขาย ตำแหน่ง ถ้าใครจะซื้อขายตำแหน่ง ท่านเชื่อผมเถอะครับคนพวกนี้ติดคุกก่อนเลย ผมจะ เรียนท่านถ้าเกิดท่านสมาชิกท่านสงสัย แล้วก็ฝากเรียนไปเลย การโยกย้ายตำรวจต้องเปิดเผย ๑ เดือน ยศพันตำรวจโทต้องมีสิทธิที่จะขึ้นเป็นพันตำรวจเอกเป็นผู้กำกับเขาต้องมีเกณฑ์ ที่ชัดเจน เกณฑ์อาวุโส ๓๐ สมมุติเนครับ เกณฑ์ทำงาน เป็นฝ่ายปราบปรามจับโจรผู้ร้ายได้ คดีก็คดีเอามาแข่งกัน เกณฑ์ในการทำหน้าที่สอบสวนก็ว่าไป ต้องขึ้นเว็บไซต์ให้ประชาชน

๑๖๘

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

สะแกวัลย์ ๘๔/๒

ตรวจสอบได้ ไม่ใช่เฉพาะคณะกรรมการ ๒๐ กว่าคน จะมีอำนาจทำ เต็ดขาด แล้วถ้าผมเป็น
ประชาชนผมบอกว่าเอาชื่อคนนี่ขึ้นมาเป็นผู้กำกับได้อย่างไรเถลไถลกลาญเลย เอาละผมจะไป
โวยกับตัวแทนของผมแล้ว ภาคการศึกษา หรือภาคแรงงาน หรือภาคเอกชน ก็คุณปล่อย
อย่างนี้ขึ้นมาได้อย่างไรใครเป็นคนวิ่งเต้น ใครเป็นคนจัดการ ผู้กำกับการเขตหรือทำบัญชี
มาได้อย่างไร ด้วยเหตุผลอะไร ต้องอธิบายให้สังคมรับรู้ด้วย เพราะฉะนั้นวิธีการเปิดเผย
การทำงาน วิธีการเปิดเผยในการดูแลสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวช่วยทำให้สังคมได้เรียนรู้ได้เห็นและ
แก้ปัญหาในการทุจริตการซื้อขายตำแหน่งได้ และถ้าเป็นบทเรียนที่ดีเป็นแบบอย่างที่ทำให้
และช่วยกันแก้ปัญหาได้ ทุกกระทรวง ทบวง กรมเอาไปทำได้หมดครับ ท่านจะมีสภา
คุณธรรมก็ทำไป จะมีสภาที่จะแต่งตั้งปลัดกระทรวงก็ทำไป แต่อันนี้ระดับล่างและใกล้ชิด
กับประชาชนอย่าเสี่ยงให้ประชาชนเสียหายจากการปฏิรูป นี่คือคำพูดที่ผมถามที่ประชุมว่า
สิ่งที่คุณเสนอมานี้ประชาชนเดือดร้อนไหม ถ้าอุดช่องว่างไม่ได้ต้องแก้ไขให้จบ การปฏิรูป
ครั้งนี้ผมกราบเรียนท่านว่าแก้ปัญหา ๑. ให้ประชาชนได้รับความสะดวก ได้รับการคุ้มครอง
ตำรวจต้องย้อนกลับมาเป็น ตำรวจของประชาชน เพื่อประชาชน และร่วมมือกับประชาชน
๒. ตำรวจที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม ๘๐ เปอร์เซ็นต์ จะได้รับความเป็นธรรมจากองค์กรและ
องคาพยพทั้งหมดที่เราจะทำ -----

และอันที่ ๓ ตำรวจที่ไม่ดีจะถูกกำจัดออกไปโดยระบบของมัน เราจะใช้ทั้งกฎหมายและสภาพของสังคมที่มีส่วนรับรู้ รับเห็นในการเข้าไปจัดการกับพวกสิ่งเหล่านี้ ผมฝากนะครับ เพื่อเป็นข้อมูล การคิดของคณะอนุกรรมการและกรรมการการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมที่ทั้งประธานเสรีและประธานท่านพลเอก พะจุนธุ์ ได้ให้พวกเรา มอบหมายให้ช่วยกันคิดแล้วก็นำเสนอเป็นส่วนน้อยด้วยต่อปัญหา ใช้เวลาสั้นพอสมควร แล้วก็ยังมีข้อมูลใหม่ ๆ เข้ามาเยอะมาก จึงกราบเรียนท่านว่าเพื่อเป็นประโยชน์ในการพิจารณา ก็ฝากให้ท่านได้เอาข้อมูลอันนี้แล้ววิเคราะห์ ถ้าเห็นด้วยก็สนับสนุนให้กรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้บรรจุเรื่องพวกนี้ให้สมบูรณ์ไปยิ่งกว่านั้น ถ้าไม่เห็นด้วยเราอยากจะรู้ว่าสิ่งที่เรา คิดนั้นมันมีอะไรที่เป็นจุดอ่อนจุดแข็งที่อยากจะนำไปศึกษากันต่อ ก็กราบขอบพระคุณในขั้นนี้ ก่อนครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอบพระคุณคะ ขอเชิญท่านประธานกรรมการคะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพครับ กระผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะประธานคณะกรรมการการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ต้องขอชี้แจงสั้น ๆ นะครับก่อนที่ท่านกรรมการฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยจะชี้แจง

ประการแรกนะครับ ต้องทำความเข้าใจ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านอาจารย์อมร ได้อภิปรายว่ากรรมการได้มีมติให้แยกงานสอบสวนออกจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ต้องกราบเรียนว่ากรรมการยังไม่เคยมีมติครับ แต่อาจจะเป็น เมื่อสักครู่นี้ถามแล้วท่าน เข้าใจว่าเป็นเรื่องอนุกรรมการได้พิจารณาแล้วมีมติโดยเสียงส่วนใหญ่ว่าขอให้แยกการสอบสวนออกจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อันนี้ก็เข้าใจตรงกันแล้ว แต่ขอให้สมาชิก ได้เข้าใจ

ประการที่สองที่ท่านอาจารย์อมรขอโหวตนะครับว่าให้แยกการสอบสวนออกจากสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้นก็กราบเรียนอีกเช่นกันครับว่ากรรมการไม่ได้มีมติให้มาขอ โหวตในประเด็นดังกล่าวนี้

อีกประเด็นหนึ่งนะครับส่วนที่ขออนุญาตว่าที่ท่านประธานอนุกรรมการ ได้พูดพาดพิงเหมือนกับที่ผมไปทำอะไรผิดสักอย่างหนึ่ง แล้วไม่ต้องให้ผมขอโทษ แต่ท่านได้ขอโทษอนุกรรมการแทนนั้นผมก็เกรงว่าสมาชิกจะเข้าใจเรื่องนี้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม หรือเผยแพร่ไปข้างนอกก็อาจจะทำให้ผมเสียหายได้ ก็ต้องกราบเรียนว่าสิ่งที่มีการประชุมกันในวันศุกร์ที่ผ่านมาเป็นเรื่องของการพิจารณาในเรื่องให้ความเห็นของร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งผมก็ได้เสนอความเห็นในส่วนตัวซึ่งเป็นเอกสิทธิ์โดยเด็ดขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘ ประกอบกับมาตรา ๓๑ ก็ให้ความเห็นว่าในเรื่องเกี่ยวกับการที่ร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าว นั้นไม่ตรงกับมติ ก็เป็นที่เข้าใจตรงกันไปแล้ว ส่วนที่อภิปรายไปในการทำงานของผมเองได้เสนอความคิดเห็นโดยอิสระใครจะได้เสียหรือไม่ อย่างไร ไม่เกี่ยวกับผม แล้วผมก็ทำหน้าที่ด้วยความเป็นกลาง ก็เป็นเรื่องของผมใช้สิทธิในความคิดของผม ไม่เกี่ยวกับอนุกรรมการที่ได้พิจารณาในเรื่องดังกล่าว ซึ่งสิ่งที่คิดอย่างนั้นต้องกราบเรียนว่าความเป็นอิสระในเรื่องของความคิดนั้นเป็นของสมาชิกของทุกท่าน ส่วนความระมัดระวังนั้นเป็นสิ่งที่ผมเอง พึงกระทำ เพราะอย่างน้อยที่สุดผมเป็นทนายความ ทำงานในหน้าที่มา ๓๐ ปี มีความเกี่ยวข้องในเรื่องของการสอบสวน เกี่ยวข้องกับพี่น้องประชาชนที่อาจจะได้รับผลกระทบกับที่เรา กำลังทำหน้าที่ตรงนี้อยู่ ซึ่งการจะสอบสวนแยกหรือไม่นั้นผมต้องฟังให้รอบด้าน เพราะผมจะต้องมีความรอบคอบในการตัดสินใจ เนื่องจากว่าสิ่งที่เรากำลังจะตัดสินใจนั้นมีผลกระทบกับคนทั้งประเทศ ดังนั้นความเป็นกลางความเป็นอิสระในเรื่องความระมัดระวังผมจึงต้องฟังมี แล้วก็คิดตระหนักว่าต้องมีให้มากที่สุด มิได้ที่จะไปกระทบกับความคิดเห็นของอนุกรรมการซึ่งมีอิสระอย่างเต็มที่ในการที่ได้ไปศึกษาแล้วก็จะตัดสินใจ ดังนั้นก็กราบเรียนให้เข้าใจว่าขอบคุณท่านอนุกรรมการทุกท่านที่สละเวลาด้วยความเหนื่อยยาก ด้วยความลำบาก ทำงานอย่างเต็มที่ แต่ผมไม่เคยที่จะไปก้าวล่วง แทรกแซง หรือไม่เห็นด้วย หรือขัดแย้งอะไรกับอนุกรรมการเลย ด้วยความเคารพอย่างยิ่ง ก็กราบเรียนเพื่อทำความเข้าใจกัน อันนี้ก็ขอชี้แจงให้ได้ทราบนะครับ ส่วนกรรมการที่ไม่เห็นด้วยก็คงจะได้เสนอความเห็นต่อไป ขอบพระคุณครับ

๑๗๑

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

สวรรยา ๘๖/๑

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านอมร
ค่ะ

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ (กรรมการ) : ขออนุญาตท่านประธานใช้สิทธิพาดพิง
เล็กน้อยครับ เพราะว่าเป็นความจริงอย่างที่ท่านประธานกรรมการได้พูดนะครับว่าเมื่อครู่
มีการพูดคุยกันในประเด็นเรื่องของกรณีที่เกิดขึ้นว่า กรรมการมีมติให้แยกหรือไม่แยกอะไร
อย่างนี้ ผมเองต้องเรียนโดยเจตนา ผมเองต้องการพูดในฐานะอนุกรรมการ เพราะฉะนั้น
ในความผิดพลาดอะไรคงต้องไปรีเทป (Re-tape) กันดู ซึ่งตรงนั้นก็ขอยืนยันว่าผมไม่ได้
มีเจตนาจะไปอ้างอิงเรื่องกรรมการว่ามีมติอย่างไร

ส่วนประเด็นที่ ๒ ประธานโทษจริง ๆ ผมไม่เข้าใจเจตนาของท่านประธาน
กรรมการ เพราะเจตนาของผมตั้งแต่การพูดถึงเรื่องของการแยกงานสอบสวนต่าง ๆ
ออกไปจากสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้น ไม่ได้อ้างตรงไหนเลยว่าเป็นมติของกรรมการ
แล้วผมก็คิดว่าท่านที่ฟังอยู่ก็คงเข้าใจว่าอันนี้เป็นความเห็นส่วนตัวของผม แล้วเมื่อสักครู่
ทางท่านรองประธานผู้ทำหน้าที่ประธานก็ได้กรุณาอย่างยิ่ง ได้ทำจดหมายน้อยมาเพื่อชี้แจง
ว่าในเรื่องการเสนอญัตติใด ๆ ก็ตามก็เป็นอำนาจของท่านประธานที่จะต้องพิจารณาซึ่งเป็น
สิ่งที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นเดี๋ยวหลังจากที่ท่านสมาชิกได้ฟังกันครบถ้วน ทั้งเสียงส่วนใหญ่
หรือความเห็นส่วนใหญ่ที่เห็นในเรื่องของการแยกงานสอบสวนออกจากสำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ และเสียงส่วนน้อยที่ไม่ประสงค์จะให้แยกออก ผมจะขอใช้สิทธิในการเสนอญัตติ
ดังกล่าว ส่วนท่านประธานจะพิจารณาอย่างไรก็สุดแท้แต่ แล้วก็ให้ที่ประชุมพิจารณาครับ
ขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ยังไม่ได้
เสนอในตอนนี้อะไร ขอเชิญอีกฝ่ายหนึ่ง ขอเชิญผู้แทนอนุกรรมการ

พลตำรวจโท อาจิณ โชติวงศ์ (กรรมการ) : กระผม พลตำรวจโท อาจิณ โชติวงศ์
สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ในฐานะคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
สภาปฏิรูปแห่งชาติ ในขั้นต้นก่อน ผมก็ขอไม่ใช้สิทธิที่ถูกพาดพิงอยู่หลายครั้ง ผมไม่ขอใช้สิทธิ
ตรงนั้น ผมขออนุญาตเข้าไปในเนื้อหาดีกว่า กระผมขออนุญาตชี้แจงเหตุผลของคณะกรรมการ
ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ในแบบที่ ๒ ซึ่งเป็นเสียงข้างน้อยที่เห็นว่าควร

๑๗๒

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

สวรรยา ๘๖/๒

ปฏิรูประบบงานสอบสวนให้เป็นหน่วยงานอิสระเช่นกัน แต่ยังคงอยู่ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติอยู่
ดังนี้ครับ

ก่อนอื่นกระผมขออนุญาตนำเรียนให้ทราบถึงข้อกฎหมายและทางปฏิบัติ
ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของตำรวจที่เกี่ยวข้องกับระบบงานสอบสวนเสียก่อน เพื่อยืนยันให้เห็นว่า
หน้าที่ ความรับผิดชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ
ความผิดทางอาญาที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาและพระราชบัญญัติที่มีโทษ
ทางอาญาฉบับต่าง ๆ โดยตำรวจจะทำหน้าที่ในการป้องกันระงับยับยั้งมิให้มีการกระทำผิด
เกิดขึ้นและหากการกระทำผิดนั้นเกิดขึ้นแล้ว ตำรวจก็จะมีหน้าที่สืบสวน สอบสวน จับกุม
ส่งตัว ส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการ ฟ้องร้องดำเนินคดีต่อไป ทั้งนี้งานที่รับผิดชอบ
ทั้งตัวตำรวจที่รับผิดชอบ จะทำงานเกี่ยวเนื่องกันทั้งระบบ แยกออกจากกันไม่ได้ครับ

ในด้านของกฎหมายนี้ ก็จะเน้นที่ตัวประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญาซึ่งกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจไว้ตั้งแต่มีการเริ่ม
รับคำร้องทุกข์กล่าวโทษ การที่จะให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐาน การที่จะให้ได้รับทราบ
ข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิด การออกหมายเรียก ขอหมายค้น หมายจับ การเข้าไปทำการค้น
การเข้าจับกุม การปล่อยตัวชั่วคราว จนถึงการสรุปสำนวนทำความเห็นสั่งฟ้อง ไม่ฟ้องไปยัง
พนักงานอัยการ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดังกล่าวนี้ กำหนดให้มีการสืบสวน
มีการสอบสวน มีการจับกุม ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องและเกี่ยวเนื่องในการสอบสวน
คดีอาญาทั้งระบบเพื่อที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงพิสูจน์ความผิดและเอาตัวผู้กระทำผิดมา
ฟ้องร้องลงโทษ อันนี้เป็นข้อกฎหมาย จะชี้ให้เห็นว่าทั้งกระบวนการนั้นเป็นเรื่องของตำรวจ
เกือบทั้งหมดเลย ทั้งนี้ในทางปฏิบัติของตำรวจนั้น มีการพัฒนาเรื่อย ๆ มาจนแยกสายการ
ปฏิบัติงานออกเป็นสายสืบสวน เป็นสายสอบสวน เป็นสายป้องกันปราบปราม สายธุรการ
ทางคดี รวมทั้งสายนิติวิทยาศาสตร์ การแบ่งสายงานต่าง ๆ นี้ เป็นเพียงการจัดแบ่งสายงาน
ภายในของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเองที่ต้องการสร้างทักษะหรือความเชี่ยวชาญในงาน
แต่ละด้าน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นทั้งหมดนี้ก็เพื่อรองรับกระบวนการสอบสวนคดีอาญาทั้งระบบครับ
ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในแต่ละขั้นตอนเท่านั้นเอง -----

๑๗๓

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

วาสนา ๘๗/๑

ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนการรับคำร้องทุกข์หรือรับแจ้งเหตุ การเข้าไปประงับเหตุ การไปตรวจสถานที่เกิดเหตุ การเก็บรวบรวมวัตถุพยานหลักฐานต่าง ๆ การเก็บลายพิมพ์นิ้วมือแฝง การสืบสวนรวบรวมข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด การสืบหาตัวผู้กระทำความผิด การไปขอหมายจับจากศาล การติดตามจับกุม ขอลหมายค้น ปิดล้อมตรวจค้น ควบคุมตัว การผลัดฟ้อง ผากขัง ตลอดจนการตรวจประวัติการทำ ความผิดในคดีอาญาอื่น ๆ ของผู้ต้องหา ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นงานที่ตำรวจทุกสายงานต้องปฏิบัติร่วมกันให้ต่อเนื่อง และสอดคล้องกันอย่างมีเอกภาพ จากเนื้อหาในทางกฎหมายและเนื้อหาในทางปฏิบัติงานดังกล่าวนี้ นะครับ จึงทำให้ตำรวจมีการจัดโครงสร้างและระบบการทำงานเพื่อรองรับกระบวนการสอบสวนคดีอาญา โดยมีโครงข่ายเกี่ยวเนื่องกันทั้งระบบและทั้งองค์กร ซึ่งจะประกอบไปด้วยการจัดแบ่งกลุ่มงาน สายงานป้องกันปราบปราม งานสืบสวน งานสอบสวน งานพิสูจน์หลักฐาน งานทะเบียนประวัติอาชญากร งานเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมไปถึงการจัดระบบงานของสถานีตำรวจที่มีความเกี่ยวเนื่องกับการสอบสวนกันทั้งสิ้น ตั้งแต่การรับแจ้งเหตุ การลงบันทึกประจำวัน การพิมพ์มือ การควบคุมผู้ต้องหา การให้ประกันตัว การเปรียบเทียบปรับ งานหมายจับ งานสืบสวนติดตามจับกุมผู้กระทำความผิด เป็นต้น งานต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นกระบวนการเลยครับ ทั้งหมดนี้เพื่อการสอบสวนคดีอาญาแล้วก็ใช้ตำรวจในสายงานต่าง ๆ ไม่สามารถแยกออกจากกันได้เป็นส่วนหนึ่งของกันและกัน เกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงเอื้อกันทั้งระบบ จากเหตุผลทั้งในด้านข้อกฎหมายและเนื้อหาที่มีการพัฒนาต่อเนื่องมาจะเห็นได้ว่า ตำรวจนี้มีหน้าที่ใน ๒ ด้าน ด้านการป้องกันกับด้านการสอบสวนดำเนินคดี สายงานต่าง ๆ ที่จัดเอาไว้ ที่แบ่งเอาไว้ทั้งหมดนี้จะเอามาพัฒนาบูรณาการต่อเนื่อง เมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้น จนกระทั่งถึงส่งตัวผู้ต้องหาที่กระทำความผิดไปให้ทางพนักงานอัยการ แยกออกจากกันไม่ได้ครับ ตัวปัญหาเองจริง ๆ ของระบบการสอบสวนที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและกระบวนการยุติธรรมฝ่ายแรกที่ได้นำมาเสนอไว้แล้วนั้น จะปรากฏรายละเอียดอยู่ในหน้าที่ ๑๙ ของเอกสารที่ได้แจกต่อที่ประชุม ปัญหาดังกล่าวนี้พอที่จะสรุปได้ว่ามีอยู่ ๔-๕ กลุ่มด้วยกัน กระผมขออนุญาตพาที่ประชุมลงไปดูถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ๆ และจะดูสิว่าสภาพปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ไม่สามารถแก้ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เองจริง ๆ หรือไม่ สามารถปฏิรูประบบการทำงานต่าง ๆ ได้จริงหรือ ต้องแยกทั้งหมดออกไปอยู่หน่วยงานอื่นจริงหรือ และหน่วยงานอื่นที่แยกไปนั้นปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวจะแก้ไข

๑๗๔

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

วาสนา ๘๗/๒

ได้จริงหรือ จะหมดไปจริงหรือหรือไม่มีปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะเกิดขึ้น กระผมขออนุญาต
นะครับ จะชี้แจงไปที่ละประเด็น ๒ ประเด็นให้ครบนะครับ

ปัญหาในกลุ่มแรกที่ฟังจากเมื่อสักครู่หรือปรากฏเอกสารอยู่ในหน้า ๑๙
ของรายงานฉบับนี้ครับ จะเป็นเรื่องของ การไม่รับคำร้องทุกข์ การแจ้งข้อกล่าวหาที่เกิน
ความจริง การตั้งพยานหลักฐานออก การสร้างพยานหลักฐานเท็จหรือมีการแทรกแซง
จากผู้บังคับบัญชา โดยเฉพาะจากผู้กำกับสถานีหรือจากบุคคลภายนอก ผมเห็นว่าทั้งหมดนี้
เป็นเรื่องของคนที่ไม่ดีเลยครับ ตำรวจที่ไม่ดีเลยครับ ทั้งคนสั่งคนทำเป็นเรื่องการทุจริต
ต่อหน้าที่โดยแท้เลย ไม่ใช่เรื่องความเป็นอิสระในการทำงานหรืออะไรทั้งสิ้นครับ แต่เป็น
เรื่องการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เรื่องเมื่อเกิดขึ้นฟังแล้วทั้งหมดนี้มันก็เป็นเรื่องของปัจเจกบุคคล
ที่แต่ละคนไปกระทำความผิด ไม่ใช่เรื่องของระบบ ซึ่งเมื่อเกิดเรื่องขึ้นแล้วมีการร้องเรียนขึ้นเช่นนี้
ก็ต้องมีการปฏิรูปครับ ปฏิรูปในเรื่องการรับเรื่องร้องเรียนให้เป็นไปได้โดยความรวดเร็ว
เข้าถึงได้ง่าย และโดยเฉพาะต้องเก็บความลับและรักษาความปลอดภัยให้กับผู้ร้องเอาไว้
ระบบการดำเนินการทางวินัยและการดำเนินการทางคดีอาญากับข้าราชการตำรวจเหล่านี้
ต้องเป็นไปได้โดยเข้มงวด รวดเร็ว และได้ผลอย่างจริงจัง ผมยังเชื่ออยู่นะครับว่าระบบต่าง ๆ
เหล่านี้ทุกวันนี้ยังอ่อนด้อยอยู่ ยังไม่สนับสนุนแก่การร้องเรียน เพราะฉะนั้นก็ควรจะให้ปฏิรูป
ในระบบเหล่านี้ให้มีความเข้มงวดและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ปัญหาในกลุ่มที่ ๒ จะพูดถึงเรื่องขวัญกำลังใจ เรื่องการเจริญก้าวหน้าของ
สายงานสอบสวน เรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจนะครับ สมควรอย่างยิ่งที่จะให้มีการปฏิรูป
ในสายงานสอบสวน ซึ่งก็สามารถทำได้ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติเองอีกเช่นกันครับ
ทั้งนี้โดยกำหนดให้มีตำแหน่งในสายงานสอบสวนเป็นตำแหน่งควบหรือตำแหน่งเลื่อนไหล
เป็นลำดับไป -----

๑๗๕

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

นิชฎิกานต์ ๘๘/๑

ตั้งแต่ชั้นระดับสถานี ระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทั้งนี้ ตามคุณภาพของคดีที่จะได้รับผิดชอบ และควรให้มีการกำหนดค่าตอบแทน ค่าการทำสำนวนให้กับพนักงานสอบสวน ปัจจุบันได้รับอยู่ประมาณ ๕๐๐ บาทบ้าง ๑,๐๐๐ บาทบ้าง ๑,๕๐๐ บาทบ้าง รวมทั้งเงินประจำตำแหน่งให้ได้รับเพิ่มขึ้นในจำนวนที่เหมาะสม รวมทั้งอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับพนักงานสอบสวน การปฏิรูปดังกล่าวนี้ ก็เช่นกัน รัฐต้องจัดสรรหาเงินงบประมาณได้และโดยไม่ต้องแยกหน่วยงานออกไป เพราะที่สุดแล้วก็เป็งบประมาณของรัฐก่อนเดีวกันนั้นละครับ ไม่ว่าจะไปอยู่ที่หน่วยงานไหน

ปัญหาต่อมาเป็นปัญหากลุ่มที่ ๓ จะเป็นข้อจำกัดของพนักงานสอบสวน ในด้านการบริหารงานบุคคล เช่น เรื่องชั้นยศที่ไม่ควรจะใช้กับตำรวจที่ทำหน้าที่สอบสวน เรื่องสายการบังคับบัญชาที่ยืดยาวที่ได้กล่าวถึงไว้ รวมทั้งระเบียบวินัยที่อ้างว่าเคร่งครัดแบบทหาร ไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติของสายงานสอบสวน กระผมขออนุญาตชี้แจงเป็นเรื่อง ๆ ไป

ในเรื่องแรกที่เกี่ยวข้องกับการบริหารบุคคลในเรื่องของชั้นยศ พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๘ ได้กำหนดไว้ให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาให้มีตำรวจที่ไม่มียศได้ ขณะนี้ทางรัฐบาลกำลังตราพระราชกฤษฎีกาดังนี้อยู่และสามารถออกมาใช้กับพนักงานสอบสวนให้เป็นตำรวจที่ไม่มียศได้หากเหมาะสม และเมื่อเป็นตำรวจที่ไม่มียศแล้ว บทบัญญัติดังกล่าวยังได้กำหนดไว้ด้วยว่าให้ข้าราชการตำรวจที่ไม่มียศเหล่านี้ใช้การบริหารงานบุคคลโดยนำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้ ซึ่งก็จะเหมาะสมกับข้าราชการตำรวจที่ไม่มียศเหล่านี้ในเรื่องของพนักงานสอบสวนด้วยเช่นกัน

ต่อมาในเรื่องสายการบังคับบัญชาก็ยืดยาวนั้น ในความเป็นจริงก็เป็นปัญหาจริง ๆ ของตำรวจที่มีสายการบังคับบัญชาก็ยืดยาว ท่านลองสังเกตดู คนที่ทำงานจริง ๆ เหมือนจะอยู่ในสถานีตำรวจแล้วก็จะเห็นกันอยู่ตรงนั้น พอสูงกวานั้นเป็นระดับกองบังคับการ ระดับกองบัญชาการ ระดับภาค และระดับ ต.ร. เกือบ ๆ จะกลายเป็นผู้บริหารไปเกือบหมด นะครับ แต่อย่างไรก็ตามนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งซึ่งเดีวถ้ามีเวลาผมจะพูดถึงว่าจะต้อง มีการปรับปรุงดึงลงมาให้ทำงานให้เหมาะสมทั้ง ๓ หรือ ๔ ระดับที่วานี้ แต่ย้อนกลับมาที่ สายงานสอบสวนนะครับ สายการบังคับบัญชาไม่ได้ยืดยาวอย่างที่ว่า ทั้งนี้เพราะเมื่อทำ การสอบสวนการมีความเห็นในทางคดีก่อนจะส่งพนักงานอัยการนั้นเป็นเรื่องของผู้กำกับ การ หัวหน้าสถานีนั้น ๆ ซึ่งถือว่าเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๘ แห่งประมวล

๑๗๖

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

นิชฎกานต์ ๘๘/๒

กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ก็จะอยู่แค่นี้ละครับ แล้วสำนวนนั้นก็ไปทางอัยการเลย มันก็ไม่ได้สอบสวนไปอะไรอย่างที่ว่าเลย กระผมขออนุญาตนะครับ

ต่อไปเป็นประเด็นที่ว่า มีการดำเนินการทางวินัยที่เคร่งครัดแบบทหาร ในเรื่องนี้จริงครับ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๗ พ.ร.บ. วินัยตำรวจนั้นไปลอก พ.ร.บ. วินัยทหารมา เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๖ กฎหมายตัวนี้ตอนนี้นัยยกเลิกไปแล้วครับ พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น ในหมวด ๕ ว่าด้วยเรื่องวินัย การรักษาวินัย จนกระทั่งถึงหมวด ๘ มาตรา ๗๗ ถึงมาตรา ๑๐๖ มีหลักการดำเนินการทางวินัยในลักษณะเดียวกับทางพลเรือน เลยครับ มีลักษณะเดียวกัน เพราะฉะนั้นที่ว่าพนักงานสอบสวนแล้ว มีวินัยแบบทหารนั้นก็ไม่ใช่จริง จริงอยู่อาจจะมีส่วน เช่น โทษที่กำหนดไว้ มีทั้งโทษกักขัง ทักษกรรมก็มี แล้วก็โทษที่ว่าตัดเงินเดือนก็มี จะสังเกตเห็นว่าโทษอยู่ ๒ แบบ เอากับเนื้อกับตัวครับ กักขัง ทักษกรรม ซึ่งเป็นโทษของทางฝ่ายทหารเอากับเนื้อกับตัว แต่ทางฝ่ายพลเรือนนั้น เขาจะมีโทษที่เกี่ยวกับเงิน ก็คือการตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ทั้ง ๒ แบบนี้พลเรือนเขาก็ใช้แบบนั้น แต่พอตำรวจมันมีหน้างานอยู่หลายหน้า ถ้าพนักงานสอบสวนก็เป็นหน้างานหนึ่ง แต่ชั้นประทวน หรือผู้ที่เข้าทำการป้องกันปราบปรามจับกุม ซึ่งต้องสั่งการให้ทำตามมันก็เลยมีโทษทั้ง ๒ อย่าง ผสมอยู่ในตัวเดียวกัน แต่ก็มีระเบียบย่อยเอาไว้ให้ใช้ในกรณีใด ๆ ตามความที่เหมาะสมหรือตามความเป็นจริงของเขา ส่วนประเด็นต่อมาที่มีความเห็นว่าควรให้มีการตรวจสอบถ่วงดุลระหว่างผู้ที่ทำการจับกุมใช้กำลังอาวุธกับพนักงานสอบสวน ไม่ควรให้อยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลคนเดียวเท่านั้น ในเรื่องนี้ขอเรียนว่าตามรัฐธรรมนูญที่ผ่านมา หรือร่างรัฐธรรมนูญที่สภาปฏิรูปแห่งชาติเพิ่งพิจารณาผ่านไป -----

๑๗๗

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

เสาวลักษณ์ ๘๘/๑

รวมทั้งที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การจะจับนั้นต้องไปขอหมายจากศาล ผู้ที่ไปขอหมายจับจากศาล คือพนักงานสอบสวนครับ เมื่อมีหมายจับแล้วเท่านั้น ตำรวจที่จะไปทำการจับกุมถึงจะได้ไปทำการจับตามหมายครับ ไม่ใช่ว่าตำรวจสายงานอื่น ไม่ใช่ว่าตำรวจคนไหนก็อยากจะไปจับใครแล้วก็ไปจับได้เลย จะมีจับอยู่ได้ประการเดียวครับ คือกรณีความผิดซึ่งหน้า ทุกวันนี้หลักเกณฑ์ในเรื่องการจับในกรณีความผิดซึ่งหน้าก็ได้ออกวิธีการออกมาที่ค่อนข้างจะเข้มงวด เคร่งครัดนะครับ ปกติแล้วพนักงานสอบสวนในฐานะเป็นเจ้าของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ มีหน้าที่รับผิดชอบที่จะต้องไปติดตามจับกุม ผู้กระทำความผิดตามหมายจับดังกล่าว เพื่อนำเอาตัวมาสอบสวน สั่งฟ้องไปยังพนักงานอัยการ แต่เหตุที่ให้ตำรวจในสายงานป้องกันไปจับนั้น เนื่องจากอาจเกิดการต่อสู้ขัดขวางได้นะครับ ผู้ที่จะไปดำเนินการนั้นก็คงจะต้องมีทักษะ มีประสบการณ์ มียุทธวิธีในการเข้าปิดล้อม ตรวจค้น จับกุม ทั้งเพื่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่เอง ของประชาชนที่อยู่รอบข้าง และแม้กระทั่งตัวผู้ต้องหาเองนะครับ เอกภาพในการสั่งการของผู้บังคับบัญชา ผู้รับผิดชอบทั้งการจับและการสอบสวนนี้ ผมยังเชื่อว่าควรจะต้องเป็นคนเดียวกันอยู่นะครับ และในระบบสากลทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นระบบกล่าวหาที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของตำรวจทั้งหมด ในการสอบสวน โดยมีอัยการเป็นผู้ตรวจสอบถ่วงดุล และในระบบไต่สวนที่ให้อัยการเข้ามาร่วมสอบสวนทั้ง ๒ ระบบนี้ไม่ได้ตัดอำนาจ หรือแยกการจับ และการสอบออกจากกันไว้แต่อย่างใดครับ

กล่าวโดยสรุปนะครับ กระผมและคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมส่วนข้างน้อยเห็นร่วมกันว่างานสอบสวนสามารถแก้ไขปัญหาด่าง ๆ ดังกล่าวได้ด้วยการปฏิรูประบบงานสอบสวนภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติเอง โดยไม่ต้องแยกสายงานสืบสวน หรือสายงานใดออกไป ทั้งนี้การปฏิรูปการสอบสวน นอกจากในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวที่กล่าวถึงไปบางส่วนแล้ว กรรมการเสียงข้างน้อยยังเห็นสมควรให้มีการปฏิรูปโดยจัดให้มีสายงานสอบสวน หรือแต่งตั้งตำแหน่งพนักงานสอบสวนให้เป็นตำแหน่งที่เลื่อนไหลได้อย่างเหมาะสมกับความสำคัญ ชับซ้อน ยุ่งยากของคดีไปจนถึงตำแหน่งในระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้มีการปรับปรุงระบบคุณภาพและคุณสมบัติของพนักงานสอบสวนให้เหมาะสมกับคดีที่เกิด ให้หัวหน้ากลุ่มในสายงานสอบสวน

๑๗๘

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

เสาวลักษณ์ ๘๘/๒

ในแต่ละระดับด้วยตนเองเป็นผู้มีความเห็นในคดี จัดให้มีระบบการรับคดี ๑๐๐ เปอร์เซนต์ เพิ่มศักยภาพให้มีการสืบสวน สอบสวนที่เที่ยงตรง รวดเร็ว และเป็นธรรม เน้นสถานีตำรวจ ในงานด้านป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบให้มากขึ้น ลดภาระ การสอบสวนดำเนินคดีในระดับสถานีลง ปรับปรุงระบบงานด้านป้องกันปราบปราม การสืบสวน สอบสวนและนิติวิทยาศาสตร์ให้มีความเป็นอิสระ ทั้งในการปฏิบัติหน้าที่ และมีความ เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่ง ที่เป็นธรรม โดยให้บัญญัติไว้ให้ชัดเจนในกฎหมาย ให้ใช้หลักอาวุโส ใช้แบบการประเมินวัดผล การทำงานที่เป็นวิทยาศาสตร์ ที่ตรวจสอบได้อย่างเป็นรูปธรรม ให้ได้ตำรวจที่ดี ให้ได้ตำรวจ ที่มีความสามารถเข้าทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นการปฏิรูปในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้เอง โดยไม่จำเป็นต้องแยกสายงานใดออกไปจากตำรวจครับ

สรุปผลของการพิจารณานะครับ จากข้อกฎหมายตามประเด็นการศึกษา ดังกล่าวข้างต้น การสอบสวนคดีอาญาจะแยกงานสอบสวนออกไปจากสำนักงานตำรวจ แห่งชาติเพียงสายงานเดียวเป็นเรื่องที่กระทำไม่ได้ ทั้งตามข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง หรือเนื้อหาของงานที่ต้องปฏิบัติ แต่ถ้าต้องการจะทำผมก็ยังลองคิดต่อไปว่าถ้าต้องการจะทำ จะทำได้แค่ไหน เพียงไร ผมยังมองเห็นนะครับว่าอาจจะทำได้เหมือนกัน โดยการแก้ไข กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในที่นี้ก็คือตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และน่าจะ ทำได้ใน ๓ รูปแบบนะครับ แต่ที่ผมจะพูดให้เห็นจะเห็นว่าไม่ว่าจะเลือกรูปแบบไหนก็จะมี ปัญหาตามมาด้วยกันทั้งสิ้นนะครับ

แบบแรกนะครับ จะให้มีการแยกโดยแยกตำรวจที่เกี่ยวข้องกับงานสอบสวน ไปทั้งระบบเลย ในกรณีนี้ครับ ทั้งเจ้าหน้าที่ในกลุ่มงานสืบสวน และในกลุ่มงานป้องกัน ปราบปรามที่ทำหน้าที่อยู่ในสถานีตำรวจ อยู่ในกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด และอยู่ใน กองบังคับการตำรวจภูธร รวมทั้งเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานบางหน่วยของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานสอบสวนคดีอาญา เช่น กองบังคับการตำรวจปราบปราม กองตำรวจ ปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี -----

กองบังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ กองบังคับการความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ เหล่านี้ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำการสอบสวน รวมทั้งกองบัญชาการตำรวจสันติบาล ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลการข่าวอาชญากรรมไว้ทั้งหมดของทั้งประเทศ หน่วยงานสารสนเทศ ที่จัดทำระบบฐานข้อมูลอาชญากรรม สถาบันส่งเสริมและพัฒนางานสอบสวน สำนักงานกฎหมายและคดีเป็นต้น ทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกับงานสอบสวนทั้งหมด แล้วก็คงต้องรวมถึง การโอนทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน งบประมาณและข้าราชการ กลุ่มงานเหล่านี้ไปทั้งหมดด้วย ซึ่งผมเห็นว่าก็จะเหมือนกับการนำเอาหน่วยงานของตำรวจทั้งระบบ อุปกรณ์ สิ่งของ ทรัพย์สิน รวมทั้งอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบไปโดยไม่เรียกชื่อว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เท่านั้น ซึ่งก็จะไม่เกิดผลเปลี่ยนแปลงอะไรแต่อย่างใด และไม่มีหลักประกันใดว่าการแยกไป อย่างนี้จะแก้ปัญหาได้

ในแบบที่ ๒ ถ้าจะตั้งเป็นส่วนราชการสอบสวนใหม่ ไปตั้งใหม่เลยนะครับ โดยไม่เอาตำรวจไปทั้งระบบ แต่จะไปหาคนใหม่มาทำการแทน แล้วก็อาจจะใช้วิธีสอบถาม ความสมัครใจโอนบุคลากรบางส่วนตามออกไป ผมว่าแบบนี้ที่สุดแล้ว นอกจากจะให้มี พนักงานสอบสวนแล้ว หน่วยงานดังกล่าวนั้นก็จะต้องสร้างผู้ทำหน้าที่สืบสวน ต้องสร้าง ผู้ทำหน้าที่จับกุมและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่จะช่วยงานสอบสวนขึ้นมาเต็มระบบ แบบดีเอสไอ หรือกรมสอบสวนคดีพิเศษ ทำยที่สุดแล้วก็สร้างเจ้าหน้าที่ทุกอย่างมาเหมือนกับองค์กร ที่ตำรวจพัฒนาสร้างขึ้นมาเช่นกันในการดำเนินการสอบสวนทั้งระบบ ก็ไม่มีหลักประกันใด ที่จะยืนยันได้ว่า หน่วยงานที่ตั้งใหม่ดังกล่าวจะใช้เวลานานเท่าใดถึงจะพัฒนาทักษะหรือ มีประสิทธิภาพในการทำการสอบสวนคดีอาญาทั้งกระบวนการ ตั้งแต่เริ่มการรับเรื่องร้องทุกข์ การแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน การนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ ผมเห็น ว่าเป็นการลงทุนของรัฐที่น่าจะไม่คุ้มค่า ไม่อาจเกิดผลสัมฤทธิ์ได้มากเท่ากับว่าทำการปฏิรูป หน่วยงานตำรวจที่มีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมมากขึ้น นอกจากนั้นแล้ว ถ้าใช้วิธีนี้ตำรวจที่เหลืออยู่ที่ไม่ได้โอนไปก็จะมีหน้าที่เหลืออยู่เพียงอย่างเดียว ก็คือทำหน้าที่ สายตรวจเท่านั้นเอง ตำรวจอีก ๒๐๐,๐๐๐ กว่าคนที่เหลืออยู่อย่างนี้ จะจัดการอย่างไร จะดำเนินการอย่างไร จะโอนไปเมื่อไร หรือกระจายไปทำอย่างไรกระผมว่าก็เป็นปัญหาที่จะ ตามมาอีกส่วนหนึ่งครับ

ส่วนแบบสุดท้ายเป็นแบบที่ ๓ ถ้าจะให้โอนไปเฉพาะตำรวจที่เป็นพนักงานสอบสวน โอนไปเฉพาะตำรวจที่เป็นพนักงานสอบสวนอย่างเดียว งานที่เหลือส่วนใหญ่ยังคงให้ตำรวจทำอยู่ โดยคิดว่าจะใช้การประสานงานกัน กระผมเห็นว่าในแบบที่ ๓ นี้ ขนาดอยู่ด้วยกันแล้วในขณะนี้ในสถานีต่าง ๆ ในกองบังคับการต่าง ๆ ขนาดอยู่ด้วยกัน บางสถานีบางหน่วย ตำรวจบางรายยังไม่ค่อยจะร่วมมือกันทำงาน ยังเกี่ยงกันทำงานอยู่เลย แล้วบางครั้งก็ขัดแย้งกัน ต้องมีผู้บังคับบัญชาคอยสั่ง คอยควบคุมกำกับดูแล ผมเห็นว่าหากแยกกันไปแล้วก็ไปต่างคนต่างทำ เมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้น มีการร้องทุกข์กล่าวโทษ ต่อพนักงานสอบสวนในขั้นตอนแรกซึ่งถือว่างานสอบสวนเริ่มขึ้นแล้ว ใครจะทำอะไรต่อไป ในขั้นตอนไหน ใครไปตรวจสถานที่เกิดเหตุ ใครเป็นคนรับผิดชอบกับข้อมูล ข้อเท็จจริง พยานหลักฐานทั้งหมด ใครเป็นคนไปสืบ ใครเป็นคนไปสอบสวนหรือหาพยานหลักฐานต่าง ๆ มา จะต้องแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แบ่งหน้าที่การงานระหว่างตำรวจกับพนักงานสอบสวนที่จะแยกไปนั้นกันอย่างไร จะให้ใครทำอะไร รับผิดชอบกันอย่างไร ใครทำก่อนทำหลัง จะร่วมมือประสานกันอย่างไร ใครประสานกับใคร เกิดความเสียหาย ใครรับผิดชอบขึ้นมา การดำเนินการดังกล่าวเป็นการดำเนินการคดีอาญา การตรวจค้น จับกุม การได้มาซึ่งพยานหลักฐานต่าง ๆ ถ้ามีปัญหาทั้งที่มาและวิธีการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จะส่งผลให้สำนวนเสียไปทั้งคดี กระผมว่าการสอบสวนคดีอาญาแบบนี้ น่าจะเสื่อมถอยด้อยประสิทธิภาพลงอย่างแน่นอนครับ โดยสรุปการปฏิรูปโดยแยกงานสอบสวนออกจากตำรวจทั้ง ๓ แบบ ไม่ว่าจะเป็นอย่างใด คนที่เดือดร้อนที่สุดคงจะไม่ใช่ตำรวจ แต่ผมว่าคงจะเป็นประชาชนครับ

จากเหตุผลดังกล่าว กระผมและคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมซึ่งเป็นเสียงข้างน้อย จึงเห็นร่วมกันว่าสมควรปฏิรูประบบการสอบสวนของตำรวจให้มีความเป็นอิสระ มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและมีความเป็นธรรมในการปฏิบัติหน้าที่และปฏิรูปในเรื่องต่าง ๆ ที่กระผมได้นำกล่าวมาข้างต้น ทั้งระบบ โดยไม่จำเป็นต้องแยกออกจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเป็นแบบที่ ๒ ที่เสนอให้สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา กราบขอบพระคุณครับ

๑๘๑

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

สิริพร ๙๐/๓

พลเอก เอกชัย ศรีวิลาศ : ขออนุญาตครับ ขออนุญาตท่านประธาน

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ตรงไหนคะนี่

พลเอก เอกชัย ศรีวิลาศ : ขออนุญาตครับ ทางนี้ครับ หลังสุดเลยครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : คือ
ท่านประสาร ยกมือไว้ก่อน เดี่ยวขอเชิญท่านประสารก่อนได้ไหมคะ

- ๙๑/๑

๑๘๒

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

เปมิศา ๙๑/๑

พลเอก เอกชัย ศรีวิลาศ : ผมยกมือนานแล้วนะครับ พอดีท่านประธาน
หันหน้าไปทางโน้น ขออนุญาตปรึกษาหารือครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะ

พลเอก เอกชัย ศรีวิลาศ : ขอเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาตินะครับ
ผม พลเอก เอกชัย ศรีวิลาศ หมายเลข ๒๔๘ ขออนุญาตปรึกษาหารือ เนื่องจากว่าฟังในเรื่อง
การปฏิรูปตำรวจมาพอสมควรแล้ว แล้วก็ดูเหมือนว่าในคณะกรรมการเองก็มีเสียง
ที่อภิปรายกันไปกันมาแล้วไม่ได้เป็นหนึ่งเดียว ถ้าเพื่อได้ฟังการอภิปรายของข้างล่างอีก
ประมาณ ๒๐ กว่าคนผมว่าอาจจะไปกันคนละทิศคนละทางยิ่งหนักยิ่งกว่านี้ เพราะฉะนั้น
ผมเห็นว่าเรื่องนี้ น่าจะเป็นการตั้งคณะกรรมการร่วมขึ้นมา แล้วก็นำไปพิจารณา
ในคณะกรรมการปฏิรูปการเมืองของผมเองนี้ก็มีคนเสียงข้างน้อยอย่างนี้เยอะและ
หลายประเด็นด้วย ๓๐ ประเด็น ถ้าเพื่อเอามาพูดในสภาตรงนี้ทั้งหมดมันก็จะเสียเวลา
อีกหลายวัน ผมคิดว่าเราควรจะใช้เวลาในสภานี้ให้เกิดประโยชน์มากกว่า ให้ไปร่วมระดม
สมองคุยกันก่อนแล้วก็ค่อยมาเสนอ ผมว่าน่าจะดีกว่าครับ ขอขอบคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : เป็นสิทธิ
ของสมาชิกที่จะให้ความเห็นในสิ่งที่คณะกรรมการเขานำเสนอมา เพราะฉะนั้นอย่างไร
ก็ตามแต่วันนี้ก็คงต้องดำเนินการไป ขอเชิญท่านประสารค่ะ

นายประสาร มฤคพิทักษ์ : กราบเรียนท่านประธานครับ ประสาร มฤคพิทักษ์
ฟังจากการชี้แจงของกรรมการแล้วผมดูเหมือนจะมีส่วนเกี่ยวข้องกันทั้งนั้นนะครับ เพราะเหตุว่า
ไม่มีความเป็นเอกภาพ และเมื่อในกรรมการก็ไม่สามารถมีเอกภาพได้แล้วบรรดาพวกเรา
ซึ่งรอฟังอยู่หรืออภิปรายก็คงจะมีความสับสนพอสมควรครับ ผมขอเสนออย่างนี้ครับว่า
ถ้าเพื่อกรรมการไม่สามารถหาเอกภาพกันได้ที่กรุณากลับไปทบทวนใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ประเด็นเรื่องความเป็นอิสระของการสอบสวน อันนี้เป็นวิธีที่หนึ่ง หรือวิธีที่สองก็คืออย่าง
ที่พลเอก เอกชัยพูดนะครับว่าทำอย่างไรถึงจะให้ ถ้าตกลงกันไม่ได้ก็แปลว่าควรจะให้
กรรมการชุดอื่นเข้ามามีส่วนร่วมกลายเป็นบูรณาการ อาจจะบริหารราชการแผ่นดิน
หรืออาจจะกระจายอำนาจ อาจจะปฏิรูปการเมืองบวกยุติธรรมเป็น ๔ คณะร่วมกัน

๑๘๓

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

เปมิศา ๙๑/๒

พิจารณาแล้วมันจะได้มีข้อยุติที่สามารถจะหาข้อตกลงได้ มิฉะนั้นก็คงจะหาข้อยุติกันไม่ได้ คือแม้แต่กรรมการเองก็ยังสับสนอยู่อย่างนี้นะครับ ขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ความเห็นของคณะกรรมการจบแล้วใช่ไหมคะ คือท่านไม่ต้องสงวนหาหรือแล้วค่ะ พอแล้วค่ะ ท่านเสนอมามากพอแล้วที่สมาชิกจะสามารถให้ความเห็น เพราะวันนี้คือการนำเสนอในวันนี้ก็คืออยากจะฟังความเห็นจากสมาชิกซึ่งแน่นอนท่านมีความเห็นที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการที่คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการจะต้องนำไปดำเนินการพิจารณาต่ออย่างที่ท่านได้ความเห็นนั้นละค่ะ ที่ท่านได้เสนอว่าควรจะต้องไปพิจารณาต่อไป ซึ่งก็คงจะต้องดำเนินการเช่นนั้น แต่ว่าหลังจากที่ท่านทั้งหลายซึ่งได้ฟังแล้ว ความจริงแล้วถึงแม้ว่าท่านจะฟังหรือไม่ฟังเราก็เป็นประชาชนของบ้านนี้เมืองนี้เราก็รู้ เราก็มีข้อมูลกันที่ระดับหนึ่งอยู่แล้วทุกคน เพราะฉะนั้นความเห็นของท่านที่จะให้ต่อคณะกรรมการกลับไปดิฉันคิดว่าน่าจะมีค่าอย่างยิ่งที่เขายจะได้นำไปประกอบการพิจารณาในรายละเอียดต่อไปค่ะ ขอเชิญค่ะ

นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ผู้แทนจากจังหวัดลำพูน ขออนุญาตเสนอญัตติตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๔๓ ให้เลื่อนการพิจารณาออกไปก่อนครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้อง ดิฉันก็จะถามมติเลยว่า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานกรรมการ) : ท่านประธานครับ ก่อนที่จะถามมติผมขอให้ข้อมูลให้ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่อง

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะประธานคณะกรรมการกราบเรียนท่านประธานและที่ประชุมครับว่า การรายงานของคณะกรรมการในวันนี้เป็นการรายงานหลังจากที่ได้มีการศึกษาโดยกรรมการได้มอบให้ท่านอนุกรรมการได้ไปศึกษา -----

ส่วนแนวทางการทำงานนั้นเดิมที่ถ้าหากว่าท่านประธานจะจำได้ว่าเราได้มีการประชุม คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ แล้วก็กำหนดแนวทางการปฏิรูปไว้ ซึ่งวาระของการปฏิรูปตำรวจนี้เป็นวาระหนึ่งอยู่ในแนวทางที่กำหนดไว้ ซึ่งการตกลงของการประชุมในคราวดังกล่าวได้ตกลงกันไว้ว่า ในการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิรูปตำรวจนี้ให้ดำเนินการโดยคณะกรรมาธิการ ประมาณ ๔-๕ คณะ มีคณะกรรมาธิการปฏิรูปการเมือง คณะกรรมาธิการการบริหารราชการแผ่นดิน คณะกรรมาธิการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และอีกสัก ๑ หรือ ๒ คณะกรรมาธิการรับ ที่ได้กำหนดไว้ว่าให้เป็นผู้พิจารณาศึกษาในเรื่องนี้ ซึ่งในการประชุมดังกล่าวนี้ได้มอบให้ คณะกรรมาธิการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม เป็นเจ้าภาพ แต่เนื่องจาก ในคณะกรรมาธิการกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมได้มีการศึกษาไประดับหนึ่งแล้ว ก็เลยขอเป็นว่าให้ไปแล้วในประธานแต่ละคณะ ๔-๕ คณะก็ได้มาตกลงกันว่าให้คณะกรรมาธิการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมดำเนินการให้แล้วเสร็จ แล้วให้นำเข้ามาเพื่อให้ คณะกรรมาธิการ ๔-๕ คณะดังกล่าวได้พิจารณาต่อไป เดียวครับท่านใจเย็น ๆ นิดหนึ่ง ผมเข้าใจว่า ญัตติที่ท่านเสนอไว้จะเลื่อน แต่สิ่งที่ผมนำเสนอท่านนี้อาจจะทำให้ท่านได้ตัดสินใจง่ายขึ้น ดังนั้นจากข้อตกลงดังกล่าวนั้นก็เลยนำมาสู่การประชุมในวันนี้ ผมก็ได้้นำเรื่องไปกราบหารือ ท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติว่าจะให้ส่งไปให้คณะกรรมาธิการ ๔-๕ คณะนั้นพิจารณาเลยหรือไม่ ท่านก็ให้คำแนะนำว่าจะมารับฟังสมาชิกก่อน ซึ่งก็เลยนำเข้ามาในวันนี้ ส่วนเมื่อพิจารณาในวันนี้แล้วจะให้ความคิดเห็นและข้อที่ได้ไปศึกษามาทั้งหมดนั้นจะส่งไปให้ คณะกรรมาธิการ ๔-๕ คณะ ซึ่งท่านประธานควรจะไปตั้งคณะชุดใหม่ขึ้นมาไปศึกษาต่อนั้นก็จะเป็นแนวทางที่ได้ตกลงกันไว้เดิม ดังนั้นจะฟังให้ครบถ้วนกระบวนการหรือไม่ ก็สุดแต่ ท่านประธาน แต่กระบวนการขั้นตอนที่ได้ตกลงและทำกันมานั้นอยู่ในแนวทางที่ผมได้กราบเรียน ขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญ ท่านวันชัยค่ะ

นายวันชัย สอนศิริ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วันชัย สอนศิริ สมาชิก สภาปฏิรูปแห่งชาติ ผมเป็นคนหนึ่งที่อยู่ในคณะกรรมาธิการกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม กราบเรียนต่อท่านประธานว่าเรื่องนี้แม้เอากลับเข้าไปสู่ที่ประชุม เราก็จะเป็นอย่างนี้ละครับ เพราะเรามีความเห็นที่ไม่ค่อยจะตรงกัน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นี่ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ได้มี

๑๘๕

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

คันสนีย์ ๙๒/๒

การปรึกษาหารือกันว่าเราก็เอาเข้ามาทั้ง ๒ ความเห็น เพื่อให้ที่ประชุมนั้นได้โปรดพิจารณา แต่เมื่อฟังบรรยายจากที่ประชุมแล้ว แล้วก็พิจารณาแล้วเพื่อความเรียบร้อยดังที่ท่านประธานได้มีการประชุมเรื่องวิสัยทัศน์ไว้ว่า เรื่องของกิจการตำรวจนั้นมีเจ้าภาพอยู่ ๕ คณะ ก็คือกรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม กรมการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน กรมการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่น กรมการปฏิรูปการเมือง และกรมการปฏิรูปการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ท่านไปดูในหนังสือวิสัยทัศน์ ๓๖ วาระได้ว่า เจ้าภาพมีอยู่ ๕ คณะ เพราะฉะนั้นเพื่อให้เป็นไปตามที่เราได้มีการประชุมปรึกษาหารือ ผมขอความกรุณากราบเรียนต่อท่านประธานว่าเรื่องนี้อยากให้ที่ประชุมโดยท่านประธานสถาปนาปฏิรูปแห่งชาติได้โปรดตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเรื่องนี้เสียโดยใช้บุคคลทั้ง ๕ คณะเข้าไปทำการศึกษาต่อจากคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม แล้วนำเข้ามาสู่ที่ประชุมอีกครั้งหนึ่ง ผมว่าน่าจะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถ้ากลับไปสู่คณะของผมเดิม -----

- ๙๓/๑

๑๘๖

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ศิริรัตน์ ๙๓/๑

ผมก็ยังเอาตัวไม่ค่อยจะรอดเลยท่านประธาน เพราะฉะนั้นท่านอย่าทำอย่างนั้นเลยครับ ผมอยากจะขอความกรุณาที่ประชุมด้วยความเคารพจริง ๆ เพื่อให้งานปฏิรูปตำรวจสำเร็จ และเดินไปได้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพผมว่าเมื่อมีญัตติแล้ว ท่านประธานก็น่าจะพูดเรื่องญัตตินะครับ

นายบัญชา ปรมีศณาภรณ์ : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตนะครับ ท่านประธานครับ ผม บัญชา ในฐานะกรรมาธิการนะครับ คืออย่างนี้นะครับท่านครับ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านรอก่อนได้ไหมคะ ขอความกรุณาว่าสมาชิกพูดทีละท่านได้ไหมคะ แล้วก็ให้เสร็จไปที่ละคนคะ ถ้าเผื่อว่าไม่อย่างนั้นคือเขาคันยุงดิ้นไม่ทราบจะฟังใครคะ เพราะฉะนั้นท่านวิริยะว่าอย่างไร

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ คือผมคิดว่าเมื่อมีญัตติว่าจะให้เลื่อนไม่เลื่อนก็ควรจะต้องประเด็นนี้ ไม่ควรจะไปประเด็นอื่น ถ้าไปประเด็นอื่นเดี๋ยวญัตติมันจะตกไป

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ยังไม่ได้ไปประเด็นอื่นคะ เพราะยังไม่มีใครเสนอเป็นญัตติอื่นคะ เพราะฉะนั้นท่าน

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : ผมยังเห็นว่าอยากให้เดินหน้าต่อครับ ท่านประธาน เมื่อเราพูดมาจนเกือบจะหมดอยู่แล้ว แล้วก็ฟังความคิดเห็นอื่นแล้วก็ไปจบว่าเสนอให้มีครอส คัทติง (Cross cutting) ตอนหลังก็ได้ นะครับ แล้วท่านอื่นก็จะได้รับฟังจากที่นี่ แล้วก็ไปคิดต่อแล้วเอากลับมา ผมคิดว่าเรื่องนี้เรื่องใหญ่ เพราะฉะนั้นควรจะเดินหน้าต่อครับท่านประธานครับ ผมไม่เห็นว่าจะเลื่อน ถ้าเลื่อนแล้วผมคิดว่ามันจะทำให้เสียเวลาชุดอื่น เพราะเลื่อนหมายความว่ามันก็ต้องกลับมาพูดใหม่ กลับมาพูดใหม่มันก็ไปกระทบชุดอื่นที่เขาเข้าคิวรออยู่แล้วนะครับท่านประธาน

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ถ้าอย่างนั้นท่านวิริยะเสนอเป็นญัตติว่าไม่เลื่อนถูกไหมคะ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : ใช่ครับท่านประธาน

๑๘๗

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ศิริรัตน์ ๙๓/๒

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ท่านยังไม่ได้เสนอค่ะ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : ผมขอเสนอญาติให้เดินหน้าต่อครับ
ท่านประธาน ไม่เลื่อนครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ที่ประชุมรับรองถูกต้อง เพราะฉะนั้นดิฉันคงจะขอมติแล้วถ้าเผื่ออย่างนั้น มติก็จะถามท่านว่า
อย่างนี้

(นางสาวทัศนาศุ บุญทอง รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง มีสัญญาณ
ให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
เดี๋ยวท่านรอนิดหนึ่ง เพราะว่าอาจจะมียุทธศาสตร์อยู่ในที่ประชุมอื่น ดิฉันจะเรียนอย่างนี้ว่า
มติเราจะถามท่านว่า ท่านผู้ใดเห็นควรว่าให้ดำเนินการต่อ ท่านต้องกตเห็นด้วย ถ้าเผื่อท่านผู้ใด
เห็นว่าให้เลื่อนออกไปก่อนท่านกต ไม่เห็นด้วย แต่ดิฉันยังไม่ได้ถาม ดิฉันกำลังเรียนให้ท่าน
ทราบว่าคำถามญาติจะเป็นเช่นนี้ ท่านที่อยู่ในห้องอาหารขอเชิญกลับเข้ามาในห้องประชุม
หน่อยค่ะ

รองศาสตราจารย์สุชาติ นวกวงษ์ : ท่านประธานครับ เรียนท่านประธานครับ
มีประชุมอยู่ที่ตึก ๓ ครับ และตึก ๓ ลิฟต์เสียนะครับ เพราะฉะนั้นก็จะมีคนที่อายุมาก ๆ
ลงมาไม่ทันนะครับ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ไม่เป็นอะไรค่ะ รอได้ค่ะ

รองศาสตราจารย์สุชาติ นวกวงษ์ : กรุณาอนุญาตให้ท่านประธานครับ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
คือประธานก็สูงอายุเหมือนกันค่ะรอได้

๑๘๘

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ศิริรัตน์ ๙๓/๓

นายบัญชา ประมีศณาภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับในระหว่าง
รอมติ นะครับ ผมขอเรียนท่านประธานนะครับ ขออนุญาตนะครับท่านประธานครับ
ในระหว่างรอมติ นะครับ มตินี้จะให้เลื่อนหรือไม่ให้เลื่อนนี้นะครับ ผมไม่ได้ขัดข้อง
ท่านประธานครับ แต่ผมนี่อยากจะอภิปรายเพราะผมถูกพาดพิง

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ดิฉัน
ยังไม่ได้อนุญาตท่านยังพูดไม่ได้ค่ะ นั่งลงเถอะค่ะ

นายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ : ท่านประธานครับ ท่านครับ ผม เจริญศักดิ์ ครับ
ผมยกนานแล้วนะครับ คือผมไม่ได้ไปรบกวนอะไรมากนะครับ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ยังไม่ได้ให้แสดงตนเลยค่ะ

นายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ : มิได้ครับท่านประธาน เห็นมีเวลาสักนิดหนึ่ง
คือผมนี่บางครั้งผมงงครับ บางเรื่องผมงงครับ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : เรื่อง
ของท่านค่ะ ขอประทานโทษค่ะท่านเจริญศักดิ์ค่ะ ท่านหยุดก่อนค่ะ เรื่องของท่านยังพูดไม่ได้
ค่ะ ดิฉันกำลังจะถามมติที่ประชุมค่ะ เพราะฉะนั้นเดี๋ยวเรื่องอื่นมันจะตกลงไปค่ะ หากท่าน
อยู่ในห้องประชุมแล้ว ท่านโปรดเสียบบัตร แล้วก็กดที่ช่องแสดงตนค่ะ ดิฉันต้องนับองค์
ประชุมก่อนค่ะ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

๑๘๙

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ภาวดี ๙๔/๑

นางสาวทัศนา บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ทุกท่านแสดงตนแล้ว เดี่ยวคอยท่านผู้อาวุโสมากหน่อย เชิญค่ะ ทุกท่านเสียบัตรและกดที่ช่อง
แสดงตนค่ะ ท่านที่วิ่งมาใหม่นี้เสียได้หรือยังคะ ท่านไปบูลย์นี้ยังไม่ได้อาวุโส ทุกท่านแสดงตนแล้ว
ดิฉันปิดการแสดงตน ขอความกรุณาส่งค่ะ ขณะนี้มีผู้อยู่ในห้องประชุม ๑๘๒ ท่าน
ครบเป็นองค์ประชุมค่ะ

(แทรกองค์ 182)

เรื่อง

วันที่ 28 เดือน เมษายน พ.ศ. 2558 เวลา 17:54

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม

182

หน้า 1 / 1.662

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
1		นายชชาติเดชธนทัต เสกขุนทด	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
2		นายภาคพล แก้วประพาฬ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
3		นายกิตติ โกสินสกุล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
4		นางกัญญ์ฐญาณ์ ภูสวาสดี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
5		นายกงกฤษ หิรัญกิจ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
6		รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
7		นางกอบแก้ว จันทร์ดี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
8		นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
9		นายกิตติภณ พุ่งกลาง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
10		นางอุไชเหมะวันชาพีหน๊ะ มนูญทวี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
11		นายโกเมศ แดงทองดี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
12		นายโกวิท ศรีไพโรจน์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
13		นายไกรรศ แก้วดี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
14		นายไกรฤทธิ์ บุญเกียรติ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
15		พลตำรวจตรี ขจร สัยวัตร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
16		พลอากาศเอก ขวัญชัย เข้มรักษษา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
17		นายเขมทัต สุคนธสิงห์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
18		นายเข้มชัย ชุตินวงศ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
19		นายคุณุจิต นาคกรทรรพ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
20		พันตำรวจเอก จรุงวิทย์ ภูมมา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
21		นายจัญญ์ จึงยิ่งเรืองรุ่ง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
22		พลเอก จิระ โกมุทพงศ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
23		พลเอก จิรพันธ์ เกษมศานต์สุข	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
24		พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
25		ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศรีธรรมานนท์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
26		นายจตุรินทร์ ภิรมย์ภักดี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
27		นายจิรวุฒน์ เวียงดำน	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
28		นางจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
29		นายจุมพล สุขมัน	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
30		นายเจน นำชัยศิริ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
31		นายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
32		พลอากาศเอก เจษฎา วิจารณ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
33		นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
34		นายจำลอง โพธิ์สุข	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
35		นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
36		นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
37		ศาสตราจารย์ชชนาด เทพรานนท์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
38		นายชัย ชิดชอบ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
39		นายชัยพร ทองประเสริฐ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
40		นายชาติ เจริญสุข	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
41		นายชาติ เอียดสกุล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
42		นายชาติ ตั้งจิรวงษ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
43		พลเรือเอก ชาญชัย เจริญสุวรรณ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
44		นายชาติชาย ณ เชียงใหม่	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
45		นายชิงชัย หาญเจนลักษณ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
46		นายชิตชัย จิระตุวินันท์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
47		นายชูชาติ อินสว่าง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
48		พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
49		นายเชิดชัย วงศ์เสรี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
50		นายเชื้อ ฮั่นจินดา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
51		นายฐิติ วุฑฒิโกวิทย์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
52		พลโท ฐิติวัฒน์ กำลังเอก	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
53		นางทิฆัมพร กองสอน	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
54		นายณรงค์ วงศ์เกรียงไกร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
55		นายณรงค์ศักดิ์ อังคะสุวพลา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
56		นายดิเรก ถึงฝั่ง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
57		นายดำรงค์ พิเดช	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
58		ศาสตราจารย์ดุสิต เครืองาม	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
59		นายดุสิต สีสากัทธพันธุ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
60		พลโท เดชา ปุญญบาล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
61		นายเดชฤทธิ์ ปัญจะมูล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
62		นายถาวร เฉ็ดพันธ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
63		นายทองศักดิ์ ทวีทอง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
64		นายทวีกิจ จตุรเจริญคุณ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
65		นางสาวทัศนีย์ บุญทอง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
66		นายทิวา การกระสัง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
67		นายเทียนฉาย กีระนันทน์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
68		นายเทียนชัย ปิณีวิเศษ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
69		นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
70		พันเอก ธนศักดิ์ มิตรภานนท์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
71		นายธรรมรักษ์ การพิศิษฎ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
72		นายธวัช สุวุฒิกุล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
73		นายธวัชชัย ยงกิตติกุล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
74		นายธวัชชัย ชุ่มพานิช	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
75		นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
76		นายธำรง อัครสุธีรกุล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
77		พลโท นคร สุขประเสริฐ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
78		รองศาสตราจารย์นริวรรณ จินตกานนท์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
79		พลโท นาวัน ดำริกาญจน์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
80		นายนิพนธ์ คำพา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
81		นายนิพนธ์ นาคสมภพ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
82		นายนิมิต สิทธิไตรย์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
83		นายนิรันดร์ พันทรกิจ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
84		นายเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
85		นายบัณฑิต เศรษฐศิริโรตม์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
86		นายบุญถิ่น มั่นเกษวิทย์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
87		นายบุญเลิศ คชายุทธเดช	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
88		นางเบญจวรรณ สว่างนิทร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
89		นายประทวน สุทธิอำนาจเดช	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
90		นายประดิษฐ์ เรืองดิษฐ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
91		นางประภา เหนระกุล ศรีนวลนัต	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
92		รองศาสตราจารย์ประกายภัทร นิยม	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
93		นางประภาศรี สุฉันทบุตร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
94		นายประสาร มฤคพิทักษ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
95		นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
96		พลเอก ประสูตร รัศมีแพทย์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
97		นายประเสริฐ ศัลยวิวรรณ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
98		นายปราโมทย์ ไม้กลัด	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
99		ศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เกาทอง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
100		นายปรีชา บุตรศรี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
101		พลตำรวจตรี ปรีชา สมุทรเปารยะ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
102		นายปิยะวัติ บุญ-หลง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
103		รองศาสตราจารย์เป็รื่อง จันดา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
104		นางผาณิต นิตินันท์ประภาศ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
105		นางสาวพจนีย์ ธนวานิช	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
106		นายพนา ทองมีอาคม	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
107		นายพรชัย มุ่งเจริญพร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
108		นางพรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
109		นางพรรณวิรินทร์ รัตนวานิช	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
110		นางพรรณณี จารุสมบัติ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
111		นายพรายพล คุ่มทรัพย์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
112		พลเรือเอก พระจุนด์ ตามประทีป	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
113		รองศาสตราจารย์พันธุ์ทิพย์ สายสุนทร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
114		นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
115		นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
116		นายไพบุลย์ นิติตะวัน	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
117		นายไพบุลย์ นลินทรางกูร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
118		นายไพโรจน์ พรหมสาส์น	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
119		นาวาอากาศเอก ไพศาล จันทรพิทักษ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
120		นางภัทริยา สุขมะโน	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
121		พลเอก ภูติศ ทัดติยโชติ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
122		นายมนู เลียวไพโรจน์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
123		นายมณูญ ศิริวรรณ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
124		นายมานิจ สุขสมจิตร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
125		นายมีชัย วีระไวทยะ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
126		พันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
127		พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
128		นางสาวรสนา โตสิตระกูล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
129		นายวรรณชัย บุญบำรุง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
130		พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
131		นายวสันต์ ภัยหลิกี้	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
132		พลเอก วัฒนา สรรพานิช	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
133		นายวันชัย สอนศิริ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
134		นายวัลลภ พริ้งพวงษ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
135		นายวิชัย ตำนรุ่งโรจน์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
136		นายวิทยา กุลสมบูรณ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
137		นายวินัย ตะห์ลัน	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
138		นายวิบูลย์ คูหิรัญ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
139		นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
140		นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
141		นายวีระศักดิ์ ภูครองหิน	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
142		นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
143		นางศิรินา ปวโรฬารวิทยา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
144		พลเรือเอก ศุภกร บุรณดิลก	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
145		นายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
146		นายสมเกียรติ ขอบผล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
147		นายสมเดช นิลพันธุ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
148		นายสมศักดิ์ ไส่สถาพรพิพิธ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
149		นายสมยุทธ ลิ้มไทย	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
150		นายสรณะ เทพเนาว์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
151		นายสังคีต พิริยะรังสรรค์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
152		นายสายัณห์ จันทร์วิภาสวงศ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
153		นางสาวสารี อ๋องสมหวัง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
154		นายสิระ เจนจาคะ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
155		พันเอก สิริวิชญ์ นาคทอง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
156		นางสีลาภรณ์ บัวสาย	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
157		รองศาสตราจารย์สีปพงศ์ ธรรมชาติ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
158		ศาสตราจารย์กิตติคุณสุภัฏญา สุตบรรทัด	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
159		รองศาสตราจารย์สุชาติ นวกวงษ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
160		นายสุทัศน์ เศรษฐ์บุญสร้าง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
161		นายสุธรรม ลิ้มสุวรรณเกษม	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
162		นายสุพร สุวรรณโชติ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
163		นายสุวัช สิงห์พันธุ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
164		นายสุวัฒน์ วิริยพงษ์สุกิจ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
165		นายเสรี สุวรรณภานนท์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
166		นายหาญณรงค์ เยาวเลิศ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
167		นายอดิศักดิ์ ภาณุพงศ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
168		นายอนันตชัย คุณานันทกุล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
169		นายอนุสรณ์ แสงนิ่มนวล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
170		นายอมร วาณิชวิวัฒน์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
171		นางสาวอรพินท์ สไพโชคชัย	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
172		นางอรพินท์ วงศ์ชุมพิศ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
173		นายอลงกรณ์ พลบุตร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
174		นางสาวอ่อนอุษา ลำเลียงพล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
175		พันตรี อาณันย์ วัชรโรทัย	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
176		นายอำพล จินดาวัฒนะ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
177		นายอุดม เพ็องฟุ้ง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
178		นายอุดม ทุมไผ่สิต	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
179		นายอุทัย สอนหลักทรัพย์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
180		นางอุบล หลิมสกุล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
181		พลเอก เอกชัย ศรีวิลาศ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
182		นายเอกราช ช่างเหลา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

- | | |
|---------------------------|-------------------------------------|
| 1. นายเทียนฉาย กีระนันทน์ | ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ |
| 2. นางสาวทัศนดา บุญทอง | รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง |

๑๙๐

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ภาวดี ๙๔/๒

ดิฉันจะถามมติจากท่านว่า หากท่านเห็นควรตามญัตติที่ว่าให้ดำเนินการต่อในวันนี้ คือการให้สมาชิกอภิปรายให้ความเห็นเพื่อจะรวบรวมความเห็นนั้น ท่านกรุณากด เห็นด้วย หากท่านเห็นควรว่าให้เลื่อนออกไปก่อน ท่านกรุณากด ไม่เห็นด้วย หากท่านไม่ประสงค์จะออกเสียงท่านก็กด งดออกเสียง ขอเชิญลงมติดีค่ะ

(นางสาวทัศนาศุ บุญทอง รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง มีสัตยาณ ให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายวิวรรธน์ แสงสุริยะฉัตร (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตครับท่านประธาน พอดีบัตรของผมพอดีอยู่ที่โต๊ะครับ แต่ขอว่าช่วยจดบันทึกไว้ด้วยนะครับ ช่วยจดบันทึกว่าเดี๋ยวผมขอแสดงตนด้วยครับ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอบัตรแทนจากทางเจ้าหน้าที่ได้ค่ะ

นายวิวรรธน์ แสงสุริยะฉัตร (กรรมาธิการ) : ขอบขอบคุณครับท่าน

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านอื่น ๆ ลงมติหรือยังคะ ท่านลงแล้ว เดี่ยวอย่าเพิ่งปิด เพราะว่ายังมีคนรอลงมติดีก ๑ ท่านคะ เจ้าหน้าที่ขอบัตรสำรองเลยคะ เรียบร้อยนะคะ ทุกท่านลงคะแนนแล้ว ดิฉันขอปิดลงคะแนน ส่งผลคะ จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๘๒ ท่าน ท่านเห็นด้วย ๕๒ ท่าน ท่านไม่เห็นด้วย ๑๒๓ ท่าน งดออกเสียง ๗ ท่าน นั่นก็คือมติเสียงส่วนใหญ่เห็นว่าควรเลื่อนเรื่องนี้ออกไปก่อน

นายประทวน สุทธิอำนาจเดช : ท่านประธานครับ ผมยังไม่ได้ลงเลยครับ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านอยู่ที่ไหนคะ

นายประทวน สุทธิอำนาจเดช : อยู่ตรงนี้ละครับ หลายคนท่านครับ เมื่อสักครู่หลายคนครับ

๑๙๑

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

อริสา ๙๕/๑

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ท่านจะลงอย่างไรเดี๋ยวจะบอกเข้าไปให้ ท่านอ่านชื่อแล้วก็บอกเลขที่มา

นายประทวน สุทธิอำนาจเดช : ผม ประทวน สุทธิอำนาจเดช ไม่เห็นด้วยครับ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็เป็น
ไม่เห็นด้วย ๑๒๔

นายมนู เลียวไพโรจน์ : ท่านประธานครับ กระผม นายมนู เลียวไพโรจน์
๑๖๗ ครับ ไม่เห็นด้วยครับ เพราะว่ากดไปแล้วเมื่อสักครู่นี้ปรากฏว่าไฟไม่ขึ้น

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
เป็น ๑๒๕ ถูกไหม ไม่เห็นด้วย ๑๒๕ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นควรให้เลื่อนเรื่องนี้ออกไปก่อน
แล้วก็อันนั้นท่านประธานก็คงจะได้พิจารณาต่อไปว่าจะตั้งคณะกรรมการใหม่หรือไม่
อะไรอย่างนี้ นี่นะคะ หากว่าเป็นอย่างนี้

เรื่อง

วันที่ 28 เดือน เมษายน พ.ศ. 2558 เวลา 17:57

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม 182+1 = 183

เห็นด้วย 52

ไม่เห็นด้วย 123+1 = 124

งดออกเสียง 7

ไม่ลงคะแนนเสียง 0

รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและ
กระบวนการยุติธรรม เรื่อง วาระที่ ๖ : กิจการตำรวจ

ขอให้ที่ประชุมพิจารณารายงานของคณะกรรมการฯ ต่อ

หน้า 1 / 1.663

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
1	1	นายชิตดีเดชธนทัต เสกขุนทด	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
2	2	นายภาสพล แก้วประพาฬ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
3	3	นายกิตติ โกสินสกุล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
4	4	นางกัญญ์รัฐญาณ์ ภูสวาสดี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
5	5	นายกงกฤษ นีรัญกิจ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
6	7	รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
7	8	นางกอบแก้ว จันทร์ดี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
8	9	นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
9	11	นายกิตติภณ พุ่งกลาง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
10	13	นางกุไชนะวันชาพีหนะ มนูญทวี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
11	17	นายโกเมศ แดงทองดี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
12	19	นายโกวิท ศรีไพโรจน์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
13	20	นายไกรราศ แก้วดี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
14	21	นายไกรฤทธิ์ บุญเกียรติ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
15	23	พลตำรวจตรี ขจร สัยวัตร์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
16	24	พลอากาศเอก ขวัญชัย เขียมรักษา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
17	25	นายเขมทัต สุนทรสิงห์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
18	26	นายเข็มชัย ชูติวงศ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
19	28	นายคณิศร ขุริรัง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
20	30	นายคุณิจิต นาคกรพรรพ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
21	33	พันตำรวจเอก จรุงวิทย์ ภูมมา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
22	34	นายจตุญญ์ จึงยิ่งเรืองรุ่ง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
23	35	พลเอก จิระ โกมุทพงศ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
24	36	พลเอก จิรพันธ์ เกษมศานต์สุข	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย

กลุ่มงานรายงานการประชุม สำนักรายงานการประชุมและตัวเลข สผ

โทร ๐ ๒๒๕๔ ๒๓๗๒-๓ , ๐ ๒๒๕๔ ๑๓๑๐

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
25	37	พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนนพศ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
26	38	ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศรีธรรานนท์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
27	40	นายจตุตินันท์ ภิรมย์ภักดี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
28	42	นายจิรวัดมน เวียงด้าน	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
29	43	นางจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
30	44	นายจุมพล รอดคำดี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
31	45	นายจุมพล สุขมัน	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
32	46	นายเจน นำชัยศิริ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
33	47	นายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
34	48	พลอากาศเอก เจษฎา วิจารณ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
35	49	นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
36	50	นายจำลอง โพธิ์สุข	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
37	51	นายเฉลิมชัย เพ็ญคออน	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
38	53	นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
39	54	ศาสตราจารย์ชัชชาติ เทพรานนท์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
40	55	นายชัย ชิดชอบ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
41	56	นายชัยพร ทองประเสริฐ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
42	59	นายชาติ เจริญสุข	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
43	60	นายชาติ เอียดสกุล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
44	61	นายชาติ ตั้งจิรวงษ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
45	62	พลเรือเอก ชาญชัย เจริญสุวรรณ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
46	63	นายชาติชาย ณ เชียงใหม่	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
47	64	นายชิงชัย หาญเจนลักษณ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
48	65	นายชิตชัย จิระตุวินันท์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
49	67	นายชูชาติ อินสว่าง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
50	68	พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
51	69	นายเชิดชัย วงศ์เสรี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
52	70	นายเชื้อ ฮั่นจินดา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
53	71	นายฐิติ วุฑฒิกวิทย์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
54	72	พลโท ฐิติวัจน์ กำลังเอก	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
55	73	นางทิฆัมพร กองสอน	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
56	75	นายณรงค์ วงศ์เกรียงไกร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
57	76	นายณรงค์ศักดิ์ อังคะสุวพลา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
58	77	นายดิเรก ถึงฝั่ง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
59	78	นายดำรงค์ พิเดช	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
60	79	ศาสตราจารย์ดุสิต เครื่องงาม	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
61	80	นายดุสิต ลีลาภทรพันธุ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
62	81	พลโท เดชา บุญญบาล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
63	82	นายเชษฐฤทธิ์ ปัญจะมูล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
64	86	นายถาวร เจิตรพันธุ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
65	88	นายทงศักดิ์ ทวีทอง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
66	89	นายทวีกิจ จตุรเจริญคุณ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
67	90	นางสาวทัศนีย์ บุญทอง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	งดออกเสียง
68	92	นายทิวา การกระสัง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
69	94	นายเทียนชัย ปิ่นวิเศษ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
70	95	นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
71	96	พันเอก ธนศักดิ์ มิตรภานนท์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
72	98	นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
73	99	นายธวัช สุวุฒิกุล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
74	100	นายธวัชชัย ยงกิตติกุล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
75	102	นายธวัชชัย ชุ่มพานิช	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
76	103	นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
77	105	นายธำรง อัครสุธีรกุล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
78	106	พลโท นคร สุขประเสริฐ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
79	107	รองศาสตราจารย์นริวรรณ จินตกานนท์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
80	109	พลโท นาวิณ ดำริกาญจน์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
81	112	นายนิพนธ์ คำพา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
82	113	นายนิพนธ์ นาคสมภพ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
83	114	นายนิมิต สิทธิไตรย์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
84	115	นายนิรันดร์ พันทรกิจ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
85	117	นายเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
86	120	นายบัญชา ประมิตตนาภรณ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
87	121	นายบัณฑิต เศรษฐศิริโรตม์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
88	122	นายบุญถิ่น มั่นเกษวิทย์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
89	123	นายบุญเลิศ คชาบุทธเดช	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
90	124	นางเบญจวรรณ สร้างนิทร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
91	127	นายประดิษฐ์ เรืองดิษฐ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
92	128	นางประภา เหนระกุล ศรีนวลนัด	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
93	129	รองศาสตราจารย์ประภาภัทร นิยม	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
94	130	นางประภาศรี สุฉันทบุตร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
95	132	นายประสาร มฤคพิทักษ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
96	133	นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
97	134	พลเอก ประสูตร รัศมีแพทย์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
98	136	นายประเสริฐ ศัลยวิวรรณ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
99	137	นายปราโมทย์ ไม้กลัด	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
100	138	ศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เกาทอง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
101	139	นายปรีชา บุตรศรี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
102	140	พลตำรวจตรี ปรีชา สมุทธะเปารยะ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
103	141	นายปิยะวัต บุญหลง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
104	142	รองศาสตราจารย์เป็ร็อง จันดา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
105	143	นางผาณิต นิตินันท์ประกาศ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
106	148	นางพรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
107	149	นางพรรณวรินทร์ รัตนวานิช	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
108	150	นางพรรณิ จารุสมบัติ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
109	151	นายพรายพล คุ่มทรัพย์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
110	154	พลเรือเอก พระจันทร ตามประทีป	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
111	155	รองศาสตราจารย์พันธุ์ทิพย์ สายสุนทร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
112	156	นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
113	159	นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
114	160	นายไพบุลย์ นิติตะวัน	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
115	161	นายไพบุลย์ นลินทรางกูร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
116	162	นายไพโรจน์ พรหมสาส์น	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
117	163	นาวาอากาศเอก ไพศาล จันทรพิทักษ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
118	164	นางภัทริยา สุมะโน	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
119	165	พลเอก ภูติศ ทัดติยชาติ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
120	167	นายมนู เลียวไพโรจน์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
121	168	นายมนูญ ศิริวรรณ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
122	169	นายมานิจ สุขสมจิตร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	งดออกเสียง
123	170	นายมีชัย วีระไวทยะ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
124	171	พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
125	172	พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
126	173	นางสาวรสนา โตสิตระกูล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
127	175	นายวรรณชัย บุญบำรุง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
128	176	พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	งดออกเสียง
129	178	นายวสันต์ ภัยหลิกี้	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
130	179	พลเอก วัฒนา สรรพานิช	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	งดออกเสียง
131	180	นายวันชัย สอนศิริ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
132	181	นายวัลลภ พริ้งพงษ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	งดออกเสียง
133	182	นายวิชัย ตำนรุ่งโรจน์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
134	184	นายวิทยา กุลสมบูรณ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
135	185	นายวินัย ดะห์ลัน	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
136	186	นายวิบูลย์ คูทรัพฺย	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
137	187	นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
138	189	นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
139	190	นายวีระศักดิ์ ภูครองหิน	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
140	194	นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
141	198	นางศรินา ปวโรฬารวิทยา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
142	199	พลเรือเอก ศุภกร บุรณดิลก	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
143	201	นายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
144	202	นายสมเกียรติ ขอบผล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
145	203	นายสมเดช นิลพันธุ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
146	207	นายสมศักดิ์ ไส่สถาพรพิพิธ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
147	208	นายสมยุทธ ลิมไทย	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
148	209	นายสรณะ เทพเนาว์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
149	210	นายสังคีต พิริยะรังสรรค์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
150	211	นายสายัณห์ จันทร์วิภาสวงศ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
151	212	นางสาวสารี อ๋องสมหวัง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
152	213	นายสิระ เจนจาคะ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
153	214	พันเอก สิริวิชญ์ นาคทอง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
154	215	นางสีลาภรณ์ บัวสาย	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
155	216	รองศาสตราจารย์สีปพงศ์ ธรรมชาติ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
156	217	ศาสตราจารย์กิตติคุณสุกัญญา สุดบรรทัด	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
157	218	รองศาสตราจารย์สุชาติ นวกวงษ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
158	219	นายสุทัศน์ เศรษฐ์บุญสร้าง	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
159	220	นายสุธรรม ลิ่มสุวรรณเกษม	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
160	221	นายสุพร สุวรรณโชติ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
161	224	นายสุวัช สิงห์พันธุ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
162	225	นายสุวัฒน์ วิริยะพงษ์สุกิจ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
163	227	นายเสรี สุวรรณภานนท์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	งดออกเสียง
164	228	นายหาญณรงค์ เยาวเลิศ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	งดออกเสียง
165	229	นายอดิศักดิ์ ภาณุพงศ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
166	231	นายอนันตชัย คุณนันทกุล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
167	232	นายอนุสรณ์ แสงนิ่มนวล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
168	234	นายอมร วาณิชวิวัฒน์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
169	236	นางสาวอรพินท์ สฟโชคชัย	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
170	237	นางอรพินท์ วงศ์ชุมพิศ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
171	238	นายอลงกรณ์ พลบุตร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
172	239	นางสาวอ่อนอุษา ลำเลียงพล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
173	241	พลตำรวจโท อาจิดน ชาติวงศ์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
174	242	พันตรี อาณันย์ วัชรโรทัย	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
175	243	นายอำพล จินดาวัฒนะ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
176	244	นายอุดม เพ็ญพุ่ม	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
177	245	นายอุดม ทุมโฆสิต	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
178	246	นายอุทัย สอนหลักทรัพย์	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
179	247	นางอุบล หลิมสกุล	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
180	248	พลเอก เอกชัย ศรีวิลาศ	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
181	249	นายเอกราช ช่างเหลา	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
182	251	บัตรสำรอง SP01	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
----------	------------	-----------	------------	--------------

หมายเหตุ

สำรวจ SP01	นายวิวรรณ แสงสุริยะฉัตร	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	เห็นด้วย
------------	-------------------------	-------------------------	----------

มีสมาชิกฯ ขอใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเพิ่มเติมด้วยวาจา คือ

183	126	นายประทวน สุทธิอำนาจเดช	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	ไม่เห็นด้วย
-----	-----	-------------------------	-------------------------	-------------

นายมนู เลียวไพโรจน์ ได้ขอใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเพิ่มเติมด้วยวาจาว่าไม่เห็นด้วย แต่ปรากฏชื่อใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนในใบประมวลผลว่าไม่เห็นด้วยแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

- | | |
|---------------------------|-------------------------------------|
| 1. นายเทียนฉาย กีระนันทน์ | ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ |
| 2. นางสาวทัศนีย์ บุญทอง | รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง |

๑๙๒

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

อริสา ๙๕/๒

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

นายบัญชา ประมิศณาภรณ์ : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตด้วยครับ
ผม บัญชา นะครับ ผมถูกพาดพิงท่านครับ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
เรื่องนี้จบแล้วค่ะ คือท่านเสนอไม่ได้แล้วค่ะ เรื่องนี้จบ

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ

นายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ : ท่านประธานครับ ผม เจริญศักดิ์ ที่ผมขออนุญาต
ท่านประธาน

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
คุณเจริญศักดิ์ใช้ไหมคะ

นายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ : ครับ คือมันมีประเด็นที่ผมค่อนข้างยังงง ๆ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ดิฉันไม่ค่อยได้ยินเลย เดินมาข้างหน้าได้ไหม ท่านไปอยู่ข้างหลัง นั่นที่ของท่านหรือเปล่าคะ

นายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ : คือนั่งข้างหน้ามันหนาวมากครับท่านประธานครับ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ตอนนี้ไม่หนาวคะ ตอนนี้ร้อน

นายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ : ผมขออนุญาตอย่างนี้ครับ มันมีเรื่องที่ผมจะขอ
อนุญาตขอความรู้จากท่านประธานนะครับพอดีบรรยากาศวันนี้มันมีข้อสังเกต

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ไม่ได้ยินจริง ๆ คือไม่ได้ชัดเจนเลยคะ

นายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ : ชัดเจนไหมครับท่านประธานครับ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ดีขึ้นคะ

นายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ : ผม เจริญศักดิ์ สมาชิกสภาปฏิรูปหมายเลขที่ ๔๗
พอดีผมมีประเด็นที่อยากจะขอกราบเรียนเป็นข้อสังเกตเพื่อขอความรู้ด้วยนะครับ
คือประเด็นมันอย่างนี้ครับท่านประธาน โดยปกติแล้วเมื่อมีการเสนอเรื่องเข้าสู่สภามันจะมี
ลักษณะของกรรมาธิการเสียงข้างน้อยกับเสียงข้างมากนะครับ ซึ่งวันนี้ทั้งเสียงข้างน้อยและ

๑๙๓

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

อริสสา ๙๕/๓

เสียงข้างมากอยู่ข้างบนพร้อมกันหมดเลย ก็เลยค่อนข้างที่จะแปลกใจต้องขออนุญาต
ขอความรู้เป็นข้อสังเกตไว้ด้วยนะครับ คงมีเรื่องเท่านั้นนะครับ เพื่อท่านประธานจะให้ความรู้
ต่อผมด้วยนะครับ ขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบคุณมากค่ะ คือบังเอิญมันเป็นอิชชู (Issue) ประธานโทษมันเป็นประเด็นค่อนข้างใหญ่
เราก็เคารพทุกความเห็นอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกรณีการเสียงข้างน้อยเขาก็มีสิทธิที่จะเสนอด้วย
ก็ไม่ใช่เป็นอะไรค่ะ สมาชิกก็ได้รับฟัง แต่ว่าอย่างไรก็ตามแต่ข้อสังเกตของท่านทางที่ประชุม
ยินดีที่จะรับค่ะ

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ

คณะกรรมการปฏิรูปทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขอขยาย
ระยะเวลาการดำเนินงานออกไปอีก ๓๐ วัน ตามข้อบังคับการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ
พุทธศักราช ๒๕๕๗ ข้อ ๙๙ ด้วยประธานคณะกรรมการปฏิรูปทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือแจ้งว่าตามที่ที่ประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติเมื่อครั้งที่ ๑๕ ประจำปี
พุทธศักราช ๒๕๕๘ การประชุมเมื่อวันอังคารที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ได้พิจารณารับทราบ
รายงานของคณะกรรมการ เรื่อง การปฏิรูประบบผังเมืองและการใช้พื้นที่การปฏิรูป
โครงสร้างองค์กรและให้นำรายงานไปปรับปรุงพร้อมทั้งยกร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง
ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๕ วัน ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๕๘ นั้น เนื่องจาก
คณะกรรมการอยู่ระหว่างการจัดทำร่างพระราชบัญญัติและการปรับปรุงแก้ไขรายงาน
ตามข้อเสนอแนะและข้อสังเกตของที่ประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ จึงขอขยายระยะเวลา
ออกไปอีก ๓๐ วันนับตั้งแต่วันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๘ ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๙ จึงเรียน
ที่ประชุมนี้เพื่อพิจารณา เพื่อที่จะขออนุญาตให้คณะกรรมการปฏิรูปทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมขอขยายระยะเวลาการดำเนินงานออกไปอีก ๓๐ วัน จะมีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น
หรือไม่คะ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

๑๙๔

สปช. ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ

ปิยาพัชร ๙๖/๑

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มี
ถ้าเพื่อไม่มีเราก็อนุญาตให้คณะกรรมการชุดนี้ขยายเวลาการทำรายงานเรื่องนี้ออกไปอีก
๓๐ วัน ขอขอบคุณมากค่ะ

เพราะฉะนั้นวันนี้การพิจารณาก็เสร็จแล้ว เราก็ได้รับฟังเรื่องหนัก ๆ ทำให้เรา
ได้รับไปประเมิน ไปคิดต่อ เพื่อที่จะได้พิจารณาในเมื่อหากจะมีคณะกรรมการชุดใหม่เกิดขึ้น
ต่อไปข้างหน้าค่ะ วันนี้ขอขอบคุณมากค่ะ แล้วก็ปิดประชุมค่ะ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๐๓ นาฬิกา

แบบบันทึกรายงานการพิจารณาตรวจแก้ไขรายงานการประชุม
 ของคณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ
 ในคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาปฏิรูปแห่งชาติ
 รายงานการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ
 วันอังคารที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ใส่ในภาคผนวก
๔๒	๓	สสว.	สสว. หมายถึง สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๕๗	๒๗	สวทช.	สวทช. หมายถึง สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
๖๐	๔	สกว.	สกว. หมายถึง สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

รายงานการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ
ครั้งที่ ๓๒/๒๕๕๘ เป็นพิเศษ
วันอังคารที่ ๒๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา นางเจนจิตต์ วรรณิโกศล ที่ปรึกษาระบบงานด้านนิติบัญญัติ
นางรัชวีวรรณ ฝ่ายทอง ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุม
และชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางฐานิสรา แก้วสถิตย์ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานชวเลข ๒
นางณิชานันท์ ดิยาภา เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
สืบทำรวจโท (หญิง) ประทีป รักเมือง เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส

ผู้จัดรายงานการประชุม

นางสาวเปมิศา เจริญรักษ์ นางศันสนีย์ ฤทธิ์ประเสริฐศรี
นางสาวศิริรัตน์ สมัครเขตการ นางสาวภาวดี วรรณสถิตย์
นางสาวอริสา นีรัมย์ นางปิยาพัชร จันทร์ส่อง
นางศิริวรรณ สากลวารี นางสาวอัมพา กันทิโกวิทย์
นางสะแกวัลย์ ตั้งพิพัฒน์พงศ์ นางสาวธัญรดา สุจิระวงศ์
นางสาวสวรรรยา วงศ์หมัดทอง นางสาววาสนา อินตรา
นางสาวนิษฐกานต์ วงศ์ปิยะพัฒนา นางสาวลักษณ เพชรา
นางสาวสิริพร ณ น่าน

ผู้ควบคุมการบันทึกภาพและเสียง

นางสาวพรภิมล ยอดทอง

กลุ่มงานชวเลข ๒

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ

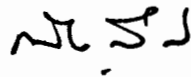
รายงานการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้ตรวจแล้วเมื่อวันอังคารที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ และสภาได้มีมติรับรองรายงานการประชุม ในคราวประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๗/๒๕๕๘ วันอาทิตย์ที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๘ จำนวน ๓๗ ครั้ง เสร็จเรียบร้อยแล้ว ดังนี้

ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘	วันอังคารที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘	วันจันทร์ที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘	วันอังคารที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘	วันจันทร์ที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘	วันอังคารที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘	วันจันทร์ที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘	วันจันทร์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘	วันจันทร์ที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๘	วันจันทร์ที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘	วันอังคารที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘	วันจันทร์ที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๘	วันอังคารที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๘	วันจันทร์ที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๘	วันจันทร์ที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๘	วันอังคารที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๘	เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๘	วันจันทร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๘	วันอังคารที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๘	เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๘	วันอังคารที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๘	เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๘	วันจันทร์ที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๒๖/๒๕๕๘	วันอังคารที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๘	เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๒๘/๒๕๕๘	เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๘	เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘

ครั้งที่	๓๐/๒๕๕๘	เป็นพิเศษ วันเสาร์ที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๘
ครั้งที่	๓๑/๒๕๕๘	เป็นพิเศษ วันอาทิตย์ที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๘
ครั้งที่	๓๒/๒๕๕๘	วันอังคารที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘
ครั้งที่	๓๓/๒๕๕๘	เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘
ครั้งที่	๓๔/๒๕๕๘	วันจันทร์ที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘
ครั้งที่	๓๕/๒๕๕๘	วันอังคารที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘
ครั้งที่	๓๖/๒๕๕๘	วันจันทร์ที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘
ครั้งที่	๓๗/๒๕๕๘	วันอังคารที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘
ครั้งที่	๓๘/๒๕๕๘	เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘
ครั้งที่	๓๙/๒๕๕๘	วันจันทร์ที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘
ครั้งที่	๔๐/๒๕๕๘	วันอังคารที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘

จึงขอลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ตามข้อบังคับการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒๙



(นายเทียนฉาย กีระนันท์)
ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ

สำนักรายงานการประชุมและขอเลข

กลุ่มงานรายงานการประชุม